

Giới thiệu Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc

Thể loại : Sủng, HE, hắc bang, ngôn tình, lãng mạn

Ngay từ lúc còn nhỏ thì cô đã mồ côi cha mẹ nhưng cũng may mắn là cô được một gia đình khá giả nhận làm con nuôi và hứa hôn với con trai của họ.

Cả hai trải qua tình yêu với nhau được 3 năm thì trong một ngày nào đó cô nhận được tin nhắn từ số máy lạ báo người cô yêu đang quan hệ với một cô gái khác ở khách sạn, cô liền tức tốc chạy tới đó.

Cảnh tượng trước mắt khiến trái tim cô tan vỡ. Dọn hành lý, cô rời khỏi gia đình đó rồi chuyển đến một chung cư để sống, cô gặp anh.

Hai con người với hai tính cách trái ngược nhau, liệu cô và anh sẽ được sợi tơ hồng dẫn đến sự hạnh phúc bên nhau trọn đời không?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chuyển nhà tới Green Nest

Một buổi sáng mùa thu mát mẻ và đẹp trời, tại khách sạn Tôn Hoàng, một nữ nhân xinh đẹp khoảng 22 tuổi chạy vào quầy tiếp tân

- Xin hỏi, phòng 201 ở lầu mấy vậy cô? Giọng nói trong trẻo của Triệu Tiểu Vy vang lên, mang theo sự lo lắng và sợ hãi.

- Phòng 201 ở lầu 3 thưa tiểu thư. Cô tiếp tân vui vẻ nói.

- Cảm ơn cô. Tiểu Vy nói xong liền nhanh chóng phóng như bay vào thang máy, bấm lầu 3.

"Ting" tiếng chuông vang lên, cửa thang máy vừa mở ra, Tiểu Vy đã vội vàng bước ra, chạy đến phòng 201. Đứng trước cửa phòng, tim cô đập thình thịch, cô chỉ mong những gì mà cô đang nghĩ đều chỉ là lo xa quá. Lấy hết can đảm, Tiểu Vy chậm rãi mở cửa, nhưng, tim cô ngày càng đập mạnh đến nỗi cô nghe được cả tiếng "thình thịch, thình thịch". Thực sợ!!!

Vừa bước vào thì một âm thanh rên rỉ lọt vào tai Tiểu Vy, khiến mặt cô trở nên đỏ hồng.

- Aaa... mạnh nữa...um. Tuyệt!! Nửa đi...aa

- Anh...sắp...aaa

- Um.aaa...Aaaaa

- Anh thật tuyệt, anh yêu! Mình làm thêm đi nha~~~

- Nào, làm gì gấp vậy, phải nghỉ ngơi chứ.

Không còn nghĩ ngợi gì nữa. Đó chính là chồng tương lai của cô- Trần Thanh Tuấn và bạn cô- Kim Ngọc Như. Một dòng nước ấm chảy xuống má cô, cô cố gắng không phát ra tiếng động nhưng càng cố gắng thì càng khóc thành ra tiếng khó ngằn một lớn dần. Kim Ngọc Như nghe thấy tiếng khóc, liền choàng áo vào sau đó tiến về phía cô, thì....

- Á Á Á

- Có chuyện gì vậy? Trần Thanh Tuấn chạy ra hỏi thì sững người lại. Anh ta lắp bắp

- Tiểu....Tiểu Vy sao...sao em lại...ở đây?

- Tôi không ngờ anh lại ghé thăm đến vậy. Lần nào cũng nói là yêu tôi, vậy mà lại lên lút lên giường với người khác. Tiểu Vy liếc nhìn anh khinh bỉ nói. Bên này Ngọc Như liếc nhìn cô, ả nhếch môi cười đắc chí nói:

- Cứ tưởng là ai, thì ra là Triệu Tiểu Vy cô.

- Im đi. Thanh Tuấn quát lớn. -Em nghe anh giải thích, chuyện không như em nghĩ đâu. Thanh Tuấn cố gắng giải thích thì cũng vô dụng. Im lặng, không nói gì, Tiểu Vy rời khỏi phòng. Thanh Tuấn muốn đuổi theo thì Ngọc Như ngăn cản.

Tiểu Vy rời khỏi khách sạn, vừa chạy vừa khóc. Chạy được một đoạn thì cô dừng lại, lấy điện thoại gọi cho Bùi Hồng Loan

- Alo, có chuyện gì vậy, Tiểu Vy?
- Hồng Loan, cậu đến nhà Trần giúp mình thu dọn đồ đạc được không?
- Đã xảy ra chuyện gì vậy, kể mình nghe
- Mình sẽ kể sau, mau đến nhà Trần đi.
- Mình biết rồi. Nói chuyện xong, Tiểu Vy gọi một chiếc taxi để về nhà.

Tại Trần gia

- Tiểu thư, cô đi đâu vậy? Quản gia hỏi
- Tôi muốn ra ngoài ở một thời gian. Khi nào cha mẹ Trần về thì báo tôi biết
- Đã xảy ra chuyện gì sao?
- Không có gì, quản gia cũng không cần biết đâu. Tôi đi đây

Nói rồi, cô cùng Hồng Loan xách đồ đạc để lên ghế sau của chiếc xe hơi và rời đi. Trên đường đến chung cư Green Nest, Tiểu Vy kể lại mọi chuyện cho Hồng Loan nghe.

- Mọi chuyện là như vậy đây.
- Đúng là tên khốn nạn. Hồng Loan tức giận, bắt bình thay bạn.
- Vậy là cậu quyết định sẽ đến Green Nest ở một thời gian sao?
- Ừm. Dù sao thì Quan Thành và Tiểu Liên đang ở đó. Mình đã gọi điện báo cho họ biết rồi. Tiểu Vy nói.

Hồng Loan "ừ" một tiếng rồi tiếp tục lái xe.

Đi đến chung cư Green Nest, cả hai bước xuống xe, nhìn xung quanh như đang tìm kiếm gì đó thì một giọng nói vang lên:

- Ở đây nè. Đó là Quan Thành và Tiểu Liên. Quang Thành lấy hành lý từ tay Tiểu Vy, cùng Tiểu Liên và mọi người lên phòng.
- Đây là phòng của cậu, tụi mình ở kế bên, nếu có gì cần thì cứ nói nha. Tiểu Liên dịu dàng nói.
- Cảm ơn cậu.
- Cũng sắp đến giờ cơm rồi. Thôi, mình về nha. Tạm biệt các cậu. Hồng Loan nói xong rồi rời đi.
- Vậy Tiểu Vy qua ăn chung với tụi mình nha. Tiểu Liên nói.
- Ừm

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nguyễn Vạn Minh

Sáng hôm sau, Tiểu Vy thức dậy thật sớm để chuẩn bị đi tìm việc làm. Đứng trước gương soi mình, hôm nay cô mặc một chiếc áo sơ mi trắng tay dài và chiếc váy đen xòe dài tới đầu gối. Mái tóc dài đen mượt được buộc gọn lên cao. Đôi môi hồng mọng nước được phủ một lớp son mỏng. Tuy ăn mặc đơn giản nhưng vẫn tôn lên vẻ đẹp thuần khiết của cô.

"Như vậy chắc là được rồi". Tiểu Vy nhìn mình trong gương một hồi liền cầm lấy túi xách màu hồng, ra ngoài cửa xỏ đôi giày cao gót. Sau đó khóa cửa rồi rời đi

Bắt taxi đi đến tập đoàn Long Hải, cô bước xuống xe, ngược nhìn tòa nhà cao lớn. "Thật mỗi cổ, tập đoàn gì mà lớn quá" Đây là suy nghĩ đầu tiên của Tiểu Vy khi nhìn thấy tập đoàn này.

Tập đoàn Long Hải là tập đoàn lớn nhất ở Trung Quốc, với diện tích và chiều cao lớn so với các tập đoàn khác. Tập đoàn Long Hải nghe nói là do con

trai của Nguyễn Đình điều hành. Nghe nói 5 năm trước, khi tập đoàn Long Hải bị sụt giảm cổ phiếu do các vấn đề nội bộ trong công ty, con trai ông đã đứng ra giải quyết. Không những giải quyết thành công mà còn đưa công ty vượt cao lên đứng nhất Trung Quốc.....

Haizz, nghĩ nhiều quá rồi. Tiểu Vy tự nói với bản thân mình, sau đó nhanh chóng bước vào trong.

- Xin chào, ở đây đang tuyển thư ký riêng cho tổng giám đốc đúng không? Tiểu Vy mỉm cười nói.

- Đúng vậy, cô muốn xin việc đúng không? Mời cô đi theo tôi.

- Dạ. Tiểu Vy nói rồi liền đi theo cô gái đó.

.....

Buổi chiều tại Chung cư Green Nest

- Thế nào, mọi chuyện tốt không? Quang Thành hỏi, anh có hơi lo lắng cho cô.

- Mình đã gửi đơn xin việc rồi. Chỉ còn chờ kết quả nữa thôi là xong. Tiểu Vy mệt mỏi nói.

- À, Tiểu Vy à, hôm nay nhà mình có khách đó. Tiểu Liên nói.

- Là ai vậy?

- Là bạn làm ăn và cũng là bạn thân của mình. Quang Thành cười vui vẻ nói.

- Vậy à? Vậy mình có phiền ba người không?

- Không, cậu cứ ở lại đây ăn chung với bọn mình. Sẵn Quang Thành sẽ giới thiệu bạn của anh ấy với cậu.

- Ủ. Mình hiểu rồi.

.....

Buổi tối, Tiểu Vy khoác lên mình bộ quần áo màu trắng cam. Cô qua nhà của Tiểu Liên để phụ cô ấy nấu ăn. Quang Thành mặc bộ đồ màu cam chói lóa từ trong phòng ngủ bước ra, ngửi mùi thơm của các món ăn, bụng anh sôi sùng sục. Nhìn mấy món ăn trên bàn, anh thèm đến chảy cả nước miếng. Tiểu Liên từ trong bếp bước ra, nhìn Quang Thành liền cười nói:

- Quang Thành à, anh ngậm miệng lại đi, không là nước miếng của anh sẽ rơi vào đồ ăn đó. Không ai dám ăn đâu.

- Ày, anh xin lỗi. Tại nhìn ngon quá, cho nên.....

Chưa nói hết câu, thì một người khách đến. Anh chạy ra mở cửa, nói lớn:

- Yo, chào cậu, Vạn Minh. Đến sớm nhỉ.

- Sớm gì, bây giờ đã là 6 giờ 30 rồi đây. Nguyễn Vạn Minh nói.

Rồi Quang Thành kéo Vạn Minh ngồi xuống ghế, quay sang nói với Tiểu Liên:

- Em kêu Tiểu Vy ra đi.

- Vâng. Tiểu Vy ơi, ra tiếp khách nè.

Câu nói vừa dứt, Tiểu Vy từ trong bếp bước ra, nhìn Quang Thành và Vạn Minh.

- Đây là....

- Giới thiệu với cậu, đây là Nguyễn Vạn Minh. Còn đây là Triệu Tiểu Vy.

- Nguyễn... Nguyễn Vạn Minh sao???

Cô bất ngờ, không thể tin được là bạn của Quang Thành chính là Nguyễn Vạn Minh. Lấy lại tinh thần, cô giờ tay về phía anh, nói:

- Chào anh, tên tôi là Triệu Tiểu Vy, rất vui được gặp anh.

- Nguyễn Vạn Minh, rất vui được gặp. Anh lạnh lùng nói.

- Vậy là màn chào hỏi kết thúc, chúng ta đi ăn cơm thôi, tớ đói lắm rồi. Quang Thành vui vẻ nói.

.....

Bữa tối diễn ra rất suôn sẻ. Suốt cả bữa ăn, cô, Tiểu Liên và Quang Thành nói chuyện rất rôm rả. Duy chỉ có Vạn Minh là không, bởi vì từ nãy đến giờ, anh không ngừng nhìn cô, ngắm nghía cô. Cô thật sự rất đẹp!! Đây là nhận xét của Vạn Minh khi lần đầu gặp cô

Bỗng nhiên Quang Thành hỏi Tiểu Vy

- Tiểu Vy, Thanh Tuấn câu ta sao rồi?
- Đừng nhắc tới anh ta nữa. Minh không muốn nhớ đến con người đó.
- Thanh Tuấn???? Vạn Minh cau mày nhìn Quang Thành khó hiểu.
- À, cậu ta là Trần Thanh Tuấn, người yêu của Tiểu Vy.

Câu nói của Quang Thành khiến Vạn Minh khó chịu. Nói vậy tức là cô là hoa có chủ ư???

- Nhưng họ chia tay rồi. Tiểu Liên tiếp lời.

Tiểu Liên vừa nói xong cũng là lúc gánh nặng trong anh được trút bỏ. Vạn Minh nhìn Tiểu Vy, hỏi:

- Vậy hiện giờ em độc thân?
- Dạ. Nói đến đây, Vạn Minh nhếch môi, nói một câu khiến cho Quang Thành suýt nữa là sặc cơm.
- Vậy tôi có thể.... Ý tôi là em có thể cho tôi một cơ hội không?
- A..anh nói gì? Sao...sao có thể?
- Không được sao?
- Không, không phải, chỉ là...tôi nghĩ mình không phù hợp với anh cho nên...
- Tôi chắc chắn em rất hợp với tôi. Anh khẳng định.

Đến đây thì Tiểu Vy mặt đỏ vì xấu hổ. Điều này khiến cho Vạn Minh lại càng thêm muốn cô.

- Vậy....nếu anh muốn chúng ta.....sẽ thử.... nhưng tôi không hứa gì đâu nhé....
- Được. Rồi anh nở nụ cười nửa miệng, nụ cười này khiến cô tan chảy.

Bữa ăn kết thúc, Tiểu Vy tiễn Vạn Minh ra về xong thì chạy lên phòng đóng cửa lại. Cả đêm nay cô không ngủ được, cô nhớ đến hành động, lời nói của anh hồi nãy. Thật mắc cỡ mà!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Gặp lại

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Vy mặc chiếc đầm màu trắng thêu hình hoa anh đào. Mái tóc đen suôn mượt được thắt thành đuôi tôm. Hôm nay, cô để mặt mộc, không chút tạp hoá nhưng vẫn đẹp. Xoay một vòng quanh gương, cô mỉm cười, mang đôi giày búp bê màu trắng và đeo chiếc bóp màu đen, cô bước xuống tầng trệt của chung cư để đến tập đoàn Long Hải. Thật ra là tối hôm qua khi về công ty để xử lý một vài việc, Vạn Minh nhìn thấy hồ sơ xin việc của Tiểu Vy, liền kêu thư ký Hoàng vào gọi điện cho Tiểu Vy và thông báo cho cô biết cô được vào làm thư ký riêng của tổng giám đốc. Thế nên sáng nay, cô mới ăn mặc như thế đến tập đoàn.

.....

Tập đoàn Long Hải

Bước xuống xe taxi, Tiểu Vy sai bước vào trong. Cô tiếp tân thấy cô, liền lịch sự cúi chào, sau đó đưa cô lên phòng của tổng giám đốc.

- Đây là phòng của tổng giám đốc đấy. Cô tiếp tân vui vẻ nói, chỉ về căn phòng có cánh cửa màu đen.

- Cảm ơn cô. Tiểu Vy cười đáp. Cô tiến tới phòng tổng giám đốc, gõ cửa vài lần nhưng không nghe ai trả lời. Cô bạo dạn mở cửa bước vào, thật sự là không có ai.

Nhìn một vòng căn phòng, màu chính là đen, màu phụ là trắng. Và hơn nữa, căn phòng này rất rộng và mát mẻ do có máy điều hòa. Bước đến bàn làm việc, nhìn sơ cái bàn này thôi cũng đủ biết là tổng giám đốc rất kĩ tính. Chờ hoài không thấy tổng giám đốc vào, cô thờ dài, ngồi lên chiếc ghế sofa. Thật mềm!!!! Chiếc ghế sofa này mềm mại thật. Ngồi một lúc lâu thì mệt mỏi, cô liền ngã đầu xuống ghế ngủ thiếp đi.

Quay lại với Nguyễn Vạn Minh, từ ngày hôm qua tới giờ, anh rất mong chờ được gặp lại Triệu Tiểu Vy. Sáng hôm nay, anh dậy thật sớm, sửa soạn xong xuôi anh liền phóng như bay đến tập đoàn. Khi bước vào, nghe tiếp tân nói là cô đã đến, trên miệng anh nở một nụ cười vui vẻ, tốc độ dưới chân cũng tăng lên, hướng về phía thang máy. Đứng trước cửa phòng, anh chỉnh trang lại y phục của mình, đây là lần đầu tiên, anh chú ý đến ngoại hình của mình! Hít thật sâu, anh mở cửa bước vào phòng thì nhìn thấy Tiểu Vy đang ngủ ngon lành. Ở ngay mép còn chảy cả nước miếng. Anh mỉm cười, khi ngủ, trông cô rất đáng yêu. Lại nói Tiểu Vy đang ngủ, có cảm giác như ai đó đang nhìn mình chằm chằm, liền ngồi dậy sau giấc ngủ ngon lành. Quay mặt ra phía cửa phòng, cô hoảng hốt đứng lên nhìn anh:

- Nguyễn.... Nguyễn Vạn Minh... là....là anh sao???

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đi ăn trưa

-Nguyễn...Nguyễn Vạn Minh...là....là anh sao?

- Em có cần như thế không? Nếu không phải là anh, thì là ai? Vạn Minh khoanh tay nhìn cô

- Tôi.... tôi xin lỗi. Tôi không có ý đồ. Cô lí nhí nói. - Nhưng tại sao anh lại ở đây?

- Đây là nơi anh làm việc.

- Vậy sao? Nếu tôi đoán không lầm, anh là....tổng giám đốc của tập đoàn Long Hải, đúng không?

- Phải, anh là sếp của em. Vạn Minh cười nói

Tiểu Vy mỉm cười nhìn anh. Cô nói:

- Vậy sau này nhờ anh giúp đỡ tôi.

Vạn Minh "ừ" một tiếng, sau đó hướng đến bàn làm việc ngồi xuống, ngoắc tay ra hiệu "lại đây". Tiểu Vy ngoan ngoãn nghe lời, vừa bước đến gần anh, Vạn Minh nhanh chóng kéo cô ngồi lên đùi mình. Tiểu Vy bị hành động này của anh làm đỏ mặt, gãi gãi liên tục, không ngừng kêu anh buông mình ra. Nhưng Vạn Minh không nghe, anh vòng tay ôm lấy eo cô. Tiểu Vy đỏ mặt đến mức hiện giờ mặt cô đã nóng bừng lên. Anh mỉm cười nói:

- Dù gì cũng là người yêu của nhau, em còn ngại gì?

- Từ...từ lúc nào, tôi và anh là người yêu của nhau chứ?

- Không phải em nói sẽ cho anh một cơ hội sao?

- Nhưng...nhưng mà, tôi...tôi nghĩ là anh...nói giỡn?

Nói đến đây, mặt của Vạn Minh đen lại. Anh đè cô xuống bàn, chiếm lấy cánh môi mọng nước của cô. Tiểu Vy thở gấp, cô liên tục đấm tay vào lồng ngực anh, nhưng không hề hấn gì cả. Đến khi bùng phổi thét lên đòi không khí, anh mới buông cô ra. Cô nhìn anh, tức giận nói:

- Đồ đáng ghét, anh dám cướp nụ hôn đầu đời của tôi, tôi ghét anh, hận anh. Tiểu Vy đấm vào lồng ngực anh, không ngừng mắng anh.

- Em là người yêu anh, không lẽ anh không được.

- Anh...anh. Đồ đáng ghét. Tại sao? Tại sao lại làm vậy với tôi?

- Vì anh yêu em. Vạn Minh cười hiền, nói.

- Yêu?? Tại sao anh lại yêu tôi? Anh giàu có, tài giỏi lại đẹp, có biết bao nhiêu cô tiểu thư muốn được ở bên anh, anh không chọn. Tại sao lại đi chọn một đứa như tôi? Tôi nghèo, không có địa vị gì trong xã hội, từ nhỏ lại mồ côi. Tôi lấy tư cách gì để anh yêu tôi hả? Có phải là tôi đơn giản chỉ là người

qua đường thôi đúng không?

- Tiểu Vy, em nghe anh nói. Anh yêu em là thật lòng. Anh không cần biết em như thế nào? Anh cần em, chỉ mình em thôi. Anh muốn em, và em phải là của riêng anh. Ngay từ lần đầu tiên gặp nhau, chính nụ cười của em, mái tóc của em, mùi hương của em khiến anh say mê. Từ đó, anh muốn em, muốn được bảo vệ em. Ở bên em, anh có cảm giác như được quay về thời quá khứ. Thế nên, chỉ cần em đồng ý, anh nguyện sẽ yêu em cả đời.

Câu nói tỏ tình của anh khiến Tiểu Vy rung động. Trước đây, khi ở bên Trần Thanh Tuấn, anh ta chưa bao giờ nói yêu cô. Cả hai chỉ dừng lại ở nắm tay. Cô đã sai khi yêu hắn. Có lẽ cô nên mở lòng với anh, cho anh một cơ hội. Nghĩ là làm, cô quyết định, nói:

- Vậy nếu em cũng muốn được yêu anh, anh có.....

Lời chưa nói xong, Vạn Minh chiếm lấy môi cô, hôn cô một cách mãnh liệt. Anh nói:

- Tất nhiên là được. Anh mỉm cười nói

Tiểu Vy cười vui vẻ, ôm lấy cổ anh. Sau đó, anh thả cô ra, rồi bảo cô đi pha cà phê cho anh.

.....

12 giờ trưa

- Tiểu Vy, em đói chưa? Anh từ đằng sau ôm lấy eo cô, dịu dàng nói.

- Em cũng hơi đói. Mình đi ăn chút gì đi anh. Tiểu Vy xoay người lại, chui vào lòng anh, làm nũng

Vạn Minh cười, sau đó nắm tay cô đi xuống tầng hầm để lấy xe. Kêu cô đợi mình, anh đi lấy chiếc xe Lamborghini màu đen sáng bóng, chạy đến chỗ cô. Tiểu Vy lên xe, ngoan ngoãn ngồi yên để anh cài dây an toàn. Lái xe đến một nhà hàng lớn, anh cùng cô xuống xe, tay trong tay đi vào nhà hàng.

- Oh, lâu quá không gặp, Nguyễn thiếu gia ngài khỏe không? Chủ nhà hàng bước ra chào hỏi

- Khỏe. Phòng đó chắc không có ai?

- Vâng. Vẫn để cho ngài đấy.

- Hmm

Nói rồi, anh cùng cô lên lầu. Trong căn phòng sang trọng, cô ngồi đối diện anh, tay cầm menu lật qua lật lại vì đang phân vân không biết nên ăn gì.

- Chọn được món nào chưa, bảo bối? Vạn Minh nhìn cô, biết cô đang phân vân nên lên tiếng hỏi.

- Vẫn chưa. Ở đây món nào cũng ngon cả. Tiểu Vy nói.

- Vậy ăn spaghetti nhé.

- Dạ.

Nói rồi, anh quay sang bảo phục vụ: hai phần spaghetti và hai ly nước ngọt.

.....

Đang ngồi ăn trưa với nhau, thì....."RẦM" cánh cửa phòng mở ra, một người đàn ông với mái tóc vàng chói, mặc bộ vest đen, la lớn:

- YO, LÂU RỒI KHÔNG GẶP, KHÔNG NGỜ HÔM NAY LẠI DẪN PHỤ NỮ ĐI ĂN ĐÂY?

- Aizz, làm gì mà la lớn vậy? Vạn Minh khó chịu nhìn Bá Thiên.

Bá Thiên là bạn thân của Vạn Minh và Quang Thành. Vì hôm nay nghe nói Vạn Minh dẫn phụ nữ đi ăn, Bá Thiên rất bất ngờ, bởi vì tính Vạn Minh thích sạch sẽ, không gần nữ sắc cho nên một thời gian sau người ta gọi Vạn Minh là Gay. Vì sợ dung mạo đẹp trai của mình sẽ quyến rũ Vạn Minh, nên anh trốn ra nước ngoài vì lo mình sẽ bị Vạn Minh đề ra cưỡng hiếp. Hôm nay lại nghe tin Vạn Minh đưa phụ nữ đi ăn, nên mới chạy xuống đây.

- Anh là ai? Tiểu Vy ngây ngô hỏi.

- Là Phan Bá Thiên, bạn anh.

- Vậy sao?

- Rất vui được gặp cô.

- Rất vui được gặp anh. Tôi là Triệu Tiểu Vy. Cô tính bắt tay với Bá Thiên thì Vạn Minh ho khan vài tiếng. Hiểu ý anh, nên Tiểu Vy rút tay lại.
- Haizz, bạn tốt à, mình muốn bắt tay với cô ấy mà cậu cũng không cho sao? Bá Thiên than thở với Vạn Minh.
- Tay của cô ấy, chỉ mình tôi được nắm thôi. Vạn Minh bá đạo tuyên bố
- Hừ.
- Thôi được rồi, chúng ta đi thôi, anh còn việc phải làm nữa.
- Dạ.

Chào tạm biệt Bá Thiên, cô cùng anh trở về công ty.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hẹn hò - Gặp lại Trần Thanh Tuấn

Về đến công ty, Vạn Minh xử lý công việc, còn Tiểu Vy thì ngồi lướt facebook. Đến 5 giờ, anh đưa cô về Green Nest và sẵn ở lại ăn cơm vì nể mặt Quang Thành. Bữa cơm tối xong xuôi, cô đưa anh về phòng mình để nghỉ ngơi. Vạn Minh đi tắm, Tiểu Vy ngồi đọc sách. Tắm xong, Vạn Minh bước ra khỏi phòng tắm, sau đó bế Tiểu Vy lên giường để ngủ.

Sáng sớm hôm sau, những tia nắng đẹp trời rơi vào cửa sổ, hắt lên khuôn mặt hồng hào của Tiểu Vy. Vạn Minh tỉnh dậy, nằm nhìn cô mèo nhỏ kể bên mình, anh mỉm cười.

Tiểu Vy đang ngủ bỗng chợt quậy, mở mắt ra, nhìn Vạn Minh đang nhìn mình chăm chăm, cô mỉm cười ôm lấy cổ anh.

- Chào buổi sáng, Công chúa của anh.
- Chào buổi sáng, Vạn Minh.
- Hôm nay là Chủ Nhật nên không đi làm. Nói anh nghe, em muốn làm gì? Vạn Minh vuốt lưng cô, dịu dàng hỏi.
- Mình hẹn hò nha anh ~. Tiểu Vy chui rúc vào lòng anh, nũng nịu nói.
- Được. Em muốn gì anh cũng chiều.

Nói rồi, Tiểu Vy bước vào phòng tắm làm vsn. Còn Vạn Minh thì về nhà thay đồ. Một tiếng sau, anh đến chờ cô dưới đại sảnh. Vì hôm nay là buổi hẹn hò đầu tiên, nên cô muốn lưu lại ấn tượng trong anh. Khoác lên mình chiếc đầm màu trắng không tay có thêu vài bông hoa anh đào, cổ áo chữ V khoét sâu xuống làm lộ cái cổ trắng ngần. Mái tóc đen mượt mà được thắt thành đuôi tôm. Tiểu Vy trời sinh đã đẹp, không cần son phấn cũng đã tôn lên vẻ đẹp thuần khiết. Chỉ cần đánh một lớp son mỏng là được. Cài trên đầu một cái băng đô màu hồng, cô xoay một vòng quanh gương " Thế này là được rồi ". Bước ra ngoài cửa, cô cầm lấy chiếc bóp màu đen, xỏ đôi giày cao gót màu hồng. Cô tiến đến thang máy để xuống đại sảnh. Bước đến chỗ anh, cô nở nụ cười tỏa nắng:

- Chào anh. Vạn Minh nhìn cô thì ngây người, cô hôm nay thật sự rất đẹp. Nở nụ cười nửa miệng quen thuộc, anh bước đến, ôm lấy eo cô, vuốt ve má cô, nói
- Em hôm nay rất đẹp!!
- Cảm...cảm ơn anh. Tiểu Vy đỏ mặt nói.
- Bây giờ đi ăn sáng trước, sau đó chúng ta đi chơi, được không?

- Vâng. Nói rồi, anh cùng cô đến nhà hàng sang trọng để ăn sáng. Rồi sau đó anh đưa cô đến thư viện đọc sách. Trong khi cô chọn đọc những quyển tiểu thuyết, ngôn tình thì anh chọn những quyển sách trí tuệ. Đọc sách chán, anh đưa cô đi công viên chơi.

Trên con đường đầy hoa anh đào, cô và anh tay trong tay hưởng thụ con gió mát mẻ. Đi một hồi thì cũng thấm mệt, cả hai dừng chân tại ghế đá dưới tán cây anh đào. Cô tựa đầu lên vai, hạnh phúc hưởng yên bình. Vạn Minh nhìn cô mỉm cười.

Một lúc sau, tiếng điện thoại vang lên phá tan bầu không khí yên tĩnh, Vạn Minh đi nói chuyện điện thoại, Tiểu Vy ngồi chờ anh.

-
- Triệu Tiểu Vy, là em sao? Một giọng nói quen thuộc vang lên, Tiểu Vy quay đầu lại, cô giật mình đứng lên:
 - Trần...Trần Thanh Tuấn, sao...sao anh...lại ở đây?
 - Sao em lại hoảng sợ? Anh nhớ em lắm, Tiểu Vy. Nói rồi, Thanh Tuấn tiến về phía cô, nhưng càng đến gần, cô lại càng lui về sau.
 - Đừng...đừng qua đây. Tiểu Vy nói.
 - Tiểu Vy, anh nhớ em lắm. Anh đã tìm em, nhưng không thấy em. Nói anh biết, hiện giờ em đang sống ở đâu?
 - Tôi sống ở đâu thì liên quan gì tới anh.
 - Tiểu Vy, đừng giận nữa, được không? Chúng ta về nhà nói chuyện, nhé?
 - Không về.
 - Tại sao?
 - Tôi đã quyết định rồi, tôi sẽ sống ở bên ngoài và hủy hôn.
 - Em nói gì? Hủy hôn sao? Không bao giờ có chuyện đó đâu. Thanh Tuấn tức giận nói.
 - Chờ cha mẹ Trần trở về, tôi sẽ nói chuyện với họ. Tiểu Vy khinh bỉ nói
 - Em dám?
 - Tại sao tôi không dám chứ? Bề ngoài thì nói yêu tôi, vậy mà lại lén lút lên giường với Kim Ngọc Như. Tôi thực sự ghê tởm anh.
 - Không cần biết, theo anh về. Thanh Tuấn chạy đến nắm lấy cổ tay cô, lôi cô đi.

Không thả tôi ra. Bỏ bàn tay bẩn thỉu của anh ra khỏi người tôi. Vạn Minh, anh đâu rồi? Cứu em, Vạn Minh. Tiểu Vy hét lớn.

Bên này, Vạn Minh đang nghe máy thì nghe tiếng hét của Tiểu Vy, liền không để bên kia nói hết mà cúp máy, chạy đến chỗ cô. Thấy cô đang bị Thanh Tuấn kéo đi, mặt anh đen lại, tức giận chạy đến đá vào người Thanh Tuấn một cước, làm Thanh Tuấn văng ra một chỗ. Tiểu Vy nhanh chóng chui vào lòng anh, tay ôm lấy hông anh, khóc

- Vạn Minh, sợ...sợ lắm! Tiểu Vy khóc lớn.
- Ngoan, đừng sợ! Không sao rồi. Vạn Minh ôm cô dỗ dành, sau khi cô nín hắt anh mới chuyển sự chú ý đến Thanh Tuấn.
- Mà là ai? Vạn Minh tức giận hỏi.
- Tao là Trần Thanh Tuấn, người yêu của Tiểu Vy. Thanh Tuấn lờm Vạn Minh.
- Không phải là chia tay rồi sao? Tại sao còn đến đây làm phiền cô ấy?
- Mà là cái thá gì mà xen vào chuyện của tao và cô ấy?
- Nếu tao nói Tiểu Vy là người phụ nữ của tao, mày tính gì? Vạn Minh nhếch mép cười, nói.
- Cái gì? Thanh Tuấn bất ngờ, anh không ngờ được Tiểu Vy lại có người khác.
- Tiểu Vy ngoan, nói hần biết,anh là gì của em? Vạn Minh cúi người xuống, hôn lên trán nhẩn nhụi của cô, dịu dàng nói.
- Anh....là người....em...yêu. Tiểu Vy nói. Cô vẫn còn khóc.
- Không thể nào? Vậy ra lí do em nói là muốn hủy hôn là vì hần sao? Thanh Tuấn hỏi.
- Đúng, mà....cứ....cho là....vậy đi. Tiểu Vy không thèm nhìn Thanh Tuấn, giọng nói khinh thường.
- Khốn kiếp. Thanh Tuấn rửa thắm. - Anh sẽ không để điều đó xảy ra đâu, Triệu Tiểu Vy, em nên nhớ, anh mới là người khiến em vui, là người đàn ông em yêu. Thanh Tuấn gần giọng, nói xong liền bỏ đi.

Tiểu Vy thấy Thanh Tuấn đã đi, co rùi khỏi anh, ngược mặt lên nói: _

- Minh về đi anh. Em mệt lắm.

- Ừ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tiệc rượu (1)

Sau ngày hôm đó, Vạn Minh cho Tiểu Vy ở nhà nghỉ ngơi để lấy lại sức khỏe. Một tuần sau khi ở nhà nghỉ ngơi, cô đòi đi làm, Vạn Minh cũng không ngăn cản, liền đưa cô đi. Tiểu Vy mặc áo sơ mi vàng tay dài và chiếc quần jeans màu trắng, thắt dây nịch màu nâu, mái tóc dài được búi gọn lên cao. Sau đó, cô xuống đại sảnh của chung cư để cùng anh đến công ty.

.....

Tập Đoàn Long Hải

Đỗ xe xuống tầng hầm, Tiểu Vy khoác tay Vạn Minh tiến vào trong công ty. Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào cô và anh. Tiếng xầm xì bàn tán ngày càng lớn, nhưng cả hai không hề quan tâm, vẫn tiếp tục bước vào thang máy để lên lầu 50.

"Ting". Thang máy mở cửa, Vạn Minh bước ra, xoay người đứng đối diện với Tiểu Vy, nói:

- Pha dùm anh một ly cà phê, được không?

- Không.

- Tại sao?

- Anh ngày nào cũng uống cà phê cả. Uống nhiều không tốt cho sức khỏe đâu.

- Vậy thì anh uống matcha được không?

- Dạ được. Để em đi làm. Nói rồi, Tiểu Vy chạy đi. Vạn Minh nhìn bóng lưng cô khuất dần, vui vẻ bước vào phòng.

Một lúc sau, Tiểu Vy mang matcha vào đưa cho anh. Vạn Minh nhận lấy, uống một ngụm, liền tấm tắc khen ngon. Đặt ly matcha xuống, Vạn Minh ngoắc tay ý bảo cô lại đây. Tiểu Vy ngoảnh ngoảnh sà vào lòng anh. Vuốt ve lưng của Tiểu Vy, anh nói:

- Tối mai tập đoàn Bạch Dương sẽ mở tiệc rượu, em có muốn đi cùng anh không?

- Dạ muốn, nhưng mà em không có dạ phục.

- Không sao, tối này chúng ta sẽ đi chọn dạ phục. Giờ thì đi dọn dẹp cái tủ kia giúp anh. Vạn Minh chỉ tay về cái tủ gỗ chứa tài liệu ở đằng sau ghế sofa, Tiểu Vy vui vẻ gật đầu, sau đó chạy đi làm việc anh giao.

Đến tối, sau khi ăn tối xong, anh, Quang Thành, Bá Thiên, Tiểu Liên, Hồng Loan cùng cô đến Angel Shop. Bước vào bên trong, Tiểu Vy ngẩng nhìn cửa tiệm "Thật lớn, đẹp, và mát mẻ". Tiểu Vy thầm đánh giá. Cả 6 người đứng nhìn một hồi thì một cô gái xinh đẹp bước ra. Cô là Trịnh Tuyết, 22 tuổi, chủ của cửa tiệm này. Trịnh Tuyết nhìn Vạn Minh, dịu dàng chào hỏi anh. Cô nhìn một lượt mọi người thì ánh mắt ngay lập tức dừng lại trước Tiểu Vy.

- Vị tiểu thư đây là.....

- Hờ? A, Trịnh Tuyết. Tiểu Vy vui mừng nói.

- Tiểu Vy. Trịnh Tuyết vui vẻ ôm chầm lấy cô.

- Hai người...quen nhau???? Mọi người đồng thanh hỏi.

- Dạ, em và Tiểu Vy quen nhau từ hồi cấp 1, đến khi học cấp 2 thì mất liên lạc. Hôm nay được gặp lại nhau quả là mừng. Tuyết nói, vui vẻ cười với Tiểu Vy.

- Vậy là tốt. Thôi, bây giờ cậu giúp bọn mình chọn dạ phục được không? Ngày mai bọn mình đi dự tiệc.

- Là tiệc rượu do Tập đoàn Bạch Dương tổ chức, đúng không? Tuyết hỏi.

- Sao cậu biết? Hồng Loan nghi vấn cô.
- Vì Hoàng Gia Kiệt mời mình đi.
- Hoàng Gia Kiệt sao? Cậu ta về hồi nào vậy? Quang Thành bất ngờ.
- Anh ấy vừa mới về từ sáng hôm qua. Trịnh Tuyết nói.
- Thật là, vậy mà không chịu báo cho tụi này biết. Hồng Loan than thở.
- Thôi, trò chuyện vậy là đủ. Chúng ta đi chọn dạ phục thôi. Bá Thiên nói.

Bước từ phòng thử đồ ra, Quang Thành, Bá Thiên, và Vạn Minh đứng trước mặt Tuyết, Quang Thành hỏi:

- Thế nào, đẹp không?
- Ba anh mặc gì chẳng đẹp. Trịnh Tuyết cười nói. Đặc biệt là anh đây, Vạn Minh.
- Sao lúc nào cũng là câu ta nhĩ? Bá Thiên thất vọng nói.

Cùng lúc đó, Tiểu Liên và Hồng Loan bước ra. Quang Thành và Bá Thiên mê mẩn nhìn hai cô công chúa xinh đẹp. Tiểu Liên thì mặc đầm màu hồng hai dây ôm sát cơ thể thon gọn, mảnh mai của cô, làm tôn lên vẻ quyến rũ của cô. Cô áo khoét sâu làm lộ khuôn ngực đầy đặn của cô. Hồng Loan cũng mặc bộ đầm có thiết kế giống như của Tiểu Liên. Chỉ có điều, Hồng Loan mặc đầm không dây màu tím nhạt. Cả hai đều mang đôi giày cao gót màu đen, khoác lên người chiếc áo lông cừu làm cả hai trở nên quý phái, sang chảnh. Quang Thành không ngờ, khi ở nhà, cô ăn mặc rất giản dị, trông cô lúc đó thật dịu dàng, thực nữ; nhưng khi đi tiệc hay đi chơi, cô như lột xác thành một người khác. Bá Thiên nhìn Hồng Loan, anh rất bất ngờ về cô. Tính Hồng Loan như thế nào, anh cũng hiểu, nhưng, bây giờ thì anh như không nhận ra cô nữa.

Trông lúc cả hai tên kia đang say mê nhìn hai cô công chúa xinh đẹp, Vạn Minh vẫn giữ khuôn mặt lạnh như tiền, anh đang chờ bảo bối nhà anh. Một lúc sau, Tiểu Vy bước ra, cô khoác lên mình chiếc đầm không dây màu đen đính kim cương lấp lánh. Ở đằng sau để lộ lưng ong tuyệt đẹp. Ở phần hông đi xuống để lộ đôi chân dài trắng muốt. Cô mang đôi giày cao gót đen, đeo đôi găng tay màu trắng dài tới khuỷu tay. Cô mang trên mình cái áo lông cừu như hai cô công chúa kia. Trông cô như một tiên nữ xinh đẹp không phạm trần tục! Vạn Minh nhìn cô đến ngây người, anh không thể chớp mắt được nữa. Cô quá đẹp, và vẻ đẹp đó phải là của riêng anh. Không chỉ riêng anh, mà tất cả mọi người trong Angel Shop và ngoài đường đều hướng đến cô. Cô rất có sức hút quyến rũ.

Bên ngoài, Trần Thanh Tuấn và Kim Ngọc Như đang tay trong tay đi dạo. Bỗng nhiên ánh mắt anh đổ dồn vào Tiểu Vy đang ở bên trong. Anh ta nhìn cô, mê mẩn sắc đẹp của cô. Chỉ vừa mới rời đi vài ngày, mà cô đã thay đổi đến như vậy. Kim Ngọc Như thấy anh đang ngẩn người ra thì hướng ánh mắt tới Triệu Tiểu Vy. À nghiêng nãy, đúng là oan gia ngõ hẹp mà!!

- Có nhìn thì nó cũng không thuộc về anh đâu. Ngọc Như nói phải, trước đây, thứ tốt đẹp đó đã thuộc về anh ta, nhưng bây giờ, chính tay anh ta đã đẩy nó ra.

Nói rồi, Ngọc Như kéo Thanh Tuấn vào trong.

- Ái chà, cứ tưởng là ai thì ra là Triệu Tiểu Vy tội nghiệp của chúng ta sao. À chanh chua nói.
- Ồ, thì ra là Kim tiểu thư sao? Tôi không ngờ lại gặp cô ở đây đây. Tiểu Vy khinh bỉ nói.
- Nếu không là tôi thì là ai? Cô không phải đã rời khỏi Trần gia rồi sao? Làm gì có tiền mà đến nơi sang trọng như thế này?
- Co tưởng chỉ có một mình cô mới có quyền được đến đây sao? Loại đàn bà mặt dày như cô, đi ăn cướp mà còn không biết xấu hổ, đứng đây thách thức tôi. Cô nghĩ cô cướp được Trần Thanh Tuấn thì cái ghế thiếu phu nhân của Trần gia sẽ thuộc về cô sao? Đừng mơ mộng nữa, anh ta có thể phản bội tôi lên giường với cô, thì chưa chắc chắn được anh ta sẽ yêu cô chân thành. Cố gắng giữ anh ta thật tốt, coi chừng có ngày anh ta lại đi vụng trộm với người khác đấy. Tiểu Vy nói, giọng nói chứa đựng sự đã kích.
- Cô..cô nói bậy. Thanh Tuấn anh ấy yêu tôi thật lòng, không có chuyện anh ấy phản bội tôi. Á tức giận, như một con mèo có thể đưa cái vuốt sắc lên cào bất cứ lúc nào để cào Tiểu Vy.
- Tùy cô nghĩ sao thì nghĩ. Tôi không quan tâm. Tiểu Vy nói.
- Cô....cô....Tôi...tôi...Không nói được gì, á tát Tiểu Vy một cái khiến cô ngã nhào xuống nền đất lạnh. Thanh Tuấn thấy cô ngã xuống, liền chạy đến muốn đỡ cô dậy thì cô tránh né.
- Tôi không cần. Tiểu Vy khóc nói. Vạn Minh chạy đến đỡ cô đứng dậy, ôm cô vào lòng.
- Cô lấy tư cách gì mà đánh cô ấy? Tiểu Liên tức giận nói.

- Không cần cô quan tâm. Ắn nghiêng răng.
- Không cần quan tâm? Chúng tôi muốn quan tâm đấy, Trịnh Tuyết đi đến, quát lớn.
- CẬM MIỆNG. Ngọc Như tức giận, xô ngã Trịnh Tuyết. Bá Thiên đỡ lấy Tuyết, ân cần hỏi cô có sao không?
- Cô có biết cô là ai không vậy? Kim gia có cô làm con đúng là mất mặt mà. Bộ cha mẹ cô không dạy cô đàng hoàng sao? Tiểu Liên nhìn Ngọc Như nói.
- Đừng xúc phạm cha mẹ tôi. Ắ tiếp tục đánh thêm một người. Nhưng chưa kịp đánh Tiểu Liên thì Quang Thành đến tát ắ.
- " Bốp " một cái tát trời giáng rơi xuống mặt ắ. Quang Thành chỉ tay vào mặt cô, tức giận quát:
- CÔ ĐÚNG LÀ MẶT DÀY KHÔNG BIẾT XẤU HỔ. VỪA ẮN CUỐP VỪA LA LÀNG. TIỂU VY KHÔNG CHO CÔ MỘT TRẬN LÀ MAY CHO CÔ LẠM RỒI, CÔ CÒN KHÔNG BIẾT ĐIỀU, ĐẾN ĐÂY GÂY SỰ VỚI CÔ ẤY, XÔ TRỊNH TUYẾT, SUYẾT NỮA LÀ ĐÁNH LUÔN TIỂU LIÊN. KIM GIA ĐÚNG LÀ MẤT MẶT KHI CÓ CÔ MÀ. CÔ YÊN TÂM, KHI CHA MẸ CÔ ĐI CÔNG TÁC VỀ, TÔI NHẤT ĐỊNH SẼ CHO CÔ BIẾT TAY.
- Nói xong, không để ắ lên tiếng, Vạn Minh cũng tặng cho ắ một cái tát trời giáng, nhưng mạnh hơn Quang Thành. Anh nói, giọng âm trầm, lạnh lùng, người tỏa ra sát khí.
- Cô làm cho người phụ nữ của tôi đau đấy. Bàn tay này đã đánh cô ấy thì phải. Để tôi làm phé nó giúp cô, để cô khỏi phải đánh người nữa. Nói xong, anh bẻ cổ tay ắ. Ắ đau đón la lên vì đau. Bá Thiên bước đến bên anh nói
- Như vậy là nhẹ quá đấy. Cô ta làm Trịnh Tuyết té, tôi muốn cả hai cánh tay của ắ phé luôn.
- Tùy cậu. Bá Thiên nắm lấy cổ tay còn lại, bẻ tiếp. Ắ đau đón hét to. Tất cả mọi người xung quanh đều nhìn ắ, khinh thường phê bình ắ.
- Bị bẻ cả hai tay, ắ nằm xuống sàn lạnh, đau đón khóc. Thanh Tuấn thấy ắ như vậy, liền muốn văng một cước vào người Vạn Minh. Nhưng may mắn, anh đã chặn được cú đá của Thanh Tuấn. Hấn nhìn anh, cau mày tức giận. Rút chân lại, hấn nói

- Mà dám sao?

- Tại sao tao không dám?

Sát khí tỏa ra từ người Vạn Minh khiến Thanh Tuấn e dè sợ hãi. Lườm anh một cái, hấn đưa Ngọc Như rời đi.

Quay người sang cô, anh dịu dàng nói:

- Minh về nhé, Tiểu Vy.

- Dạ.

Rồi anh bế Tiểu Vy rời khỏi đó. Quang Thành và mọi người cũng theo anh rời đi. Trước khi ra khỏi đây, Bá Thiên nói:

- Anh về nhé, ngày mai gặp lại.

- Dạ. Tối mai anh đến đón em cùng với Gia Kiệt nha?

- Ừ. Ngày mai chúng ta cùng đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tiệc rượu (2)

Ngày hôm sau, Vạn Minh cho cô nghỉ ngơi để lấy lại sức. Anh không muốn cô đi cùng anh đến công ty. Mặc dù Tiểu Vy nói là không cần nghỉ ngơi nhưng thấy anh cương quyết, cô cũng không còn cách nào.

Đến chiều, anh đưa cô và mọi người đến Angel Shop. Lúc này, Trịnh Tuyết đã chuẩn bị. Cô giúp Hồng Loan, Tiểu Liên và Tiểu Vy làm tóc, trang điểm và đeo trang sức. Mọi thứ xong xuôi thì cũng đã 6 giờ. Hai chiếc Ferrari màu đen và hai chiếc Lamborghini màu trắng đậu trước cửa. Một người đàn ông cỡ 25 tuổi, mặc tây trang màu đen và một cô gái 20 tuổi mặc chiếc đầm đen sang trọng bước xuống xe, đó là Hoàng Gia Kiệt và Hàn Như Ý. Gia Kiệt và Như Ý bước vào trong tìm kiếm Trịnh Tuyết thì gặp lại mọi người. Sau 4 năm không gặp, có biết bao nhiêu là điều muốn nói, mọi người ôm lấy nhau,

cười vui vẻ. Ngồi trò chuyện một hồi thì cũng đã 6 giờ 30, Vạn Minh và Tiểu Vy, Hồng Loan và Bá Thiên, Quang Thành và Tiểu Liên cùng Gia Kiệt và Như Ý bước lên xe. Cặp của Gia Kiệt và Vạn Minh lái xe Lamborghini, còn hai cặp kia thì lái xe Ferrari. Bốn siêu xe tiến đến bữa tiệc như bay. Dừng trước cổng Hoàng gia, Hoàng phu nhân cùng chồng mình ra tiếp khách. Bốn cặp đôi này là tâm điểm của bữa tiệc ngày hôm nay. Vì thế có rất nhiều phóng viên đứng chờ sẵn. Cả 4 cô tiên khoác tay 4 nam thần tiến vào đại sảnh thì ngay lập tức, ánh đèn của máy quay và đám phóng viên tiến đến, hỏi liên tục. Vì đây là lần đầu tiên dự tiệc rượu, cho nên Tiểu Vy có hơi rụt rè. Vạn Minh nhìn cô, nhỏ giọng nói

- Ôm lấy cánh tay anh thì sẽ không sợ nữa.

- Dạ. Tiểu Vy ôm lấy cánh tay của Vạn Minh, đám phóng viên thấy lạ liền hỏi:

- Xin hỏi quý danh của vị tiểu thư là gì?

- Nguyễn thiếu gia, vị tiểu thư đây là gì của ngài?....

Vạn Minh thấy khuôn mặt đỏ như quả gấc của Tiểu Vy, liền mỉm cười nói:

- Đến lúc rồi, bảo bối.

Không để Tiểu Vy nói, anh ôm lấy eo, nâng cầm Tiểu Vy lên, hôn lấy đôi môi nhỏ mọng nước của Tiểu Vy. Sau đó buông cô ra, nói với đám phóng viên:

- Ghi cho chính xác vào, Triệu Tiểu Vy là người phụ nữ của Nguyễn Vạn Minh này. Cô ấy sẽ là thiếu phu nhân của Nguyễn gia.

Đưa Tiểu Vy, Hồng Loan, Trịnh Tuyết và Như Ý đến quây thức ăn, Hoàng Gia Kiệt nói:

- Như Ý, em, Tiểu Vy, Hồng Loan và Trịnh Tuyết ở đây nhé. Anh đưa Quang Thành và mọi người đi làm quen với vài đối tác rồi sẽ quay lại.

- Dạ. Như Ý trả lời. Rồi đưa Tiểu Vy và mọi người ra ghé sofa ngồi.

Bên kia, Vạn Minh đang làm quen một vài người, lâu lâu lại nhìn Tiểu Vy mà cười. Vạn An Tài từ đâu đi đến trước Vạn Minh, giờ tay ra nói:

- Rất vui được gặp ngài, Nguyễn thiếu gia.

- Hm.

- Hôm nay ngài đến một mình sao?

- Tôi đến cùng bạn tôi.

- Vậy sao? À, sẵn đây, tôi có một đứa con gái xinh đẹp khoảng 22 tuổi, tên là Vạn Hoa Hoa muốn giới thiệu cho ngài. Dù gì thì ngài vẫn độc thân mà. Ông ta cười nói. Vạn An Tài là người đàn ông mập mạp, hắc làm người gian xảo, vì muốn công ty phát triển tốt, ông ta đã kêu con gái mình đi quyến rũ Vạn Minh.

- Hoa Hoa, ra đây đi.

- Dạ.

- Giới thiệu với con, đây là Nguyễn thiếu gia.

- Chào....chào ngài, tên...tên em là Vạn Hoa Hoa. Hoa Hoa lúc đầu nghe cha nói là đi quyến rũ Nguyễn tổng của tập đoàn Long Hải, cô cho rằng Nguyễn tổng là người đàn ông già dặn, cỡ tuổi cha mình cho nên không muốn, nhưng vì lợi ích của công ty nên cô ta chấp nhận. Nhưng bây giờ gặp anh, cô ta đã thay đổi quyết định. À muốn anh, muốn anh là của riêng à.

- Nguyễn Vạn Minh. Anh lạnh lùng nói, không thèm nhìn cô, cũng chẳng buồn bắt tay cô ta. Bởi vì ngoài tay của Tiểu Vy, anh không muốn chạm tay của người phụ nữ khác. Quang Thành và Bá Thiên, Gia Kiệt lần đầu gặp Hoa Hoa, liền không có chút thiện cảm gì. Nhìn ánh mắt của cô ta cũng đủ biết người phụ nữ này ghê gớm đến mức nào.

Thấy anh không có ý định bắt tay mình, Hoa Hoa ngượng ngùng rút tay lại. Người đàn ông này thật cố chấp, nhưng cô ta lại thích, càng muốn chinh phục anh.

Bên này, Tiểu Vy đang trò chuyện với mọi người, thì Kim Ngọc Như và Kim Như Trang- chị của Ngọc Như đi đến. ả chỉ tay vào Tiểu Vy, nói với Như Trang:

- Là cô ta đó. Chính ả đã kêu bạn trai ả bẻ tay em.

- Ô, thì ra là Triệu Tiểu Vy. Như Trang nhìn Tiểu Vy khinh bỉ nói.

- Cô là ai? Trịnh Tuyết khó chịu nói.

- Tôi là chị của Ngọc Như, em gái tôi nói là Tiểu Vy kêu bạn trai đánh con bé. Như Trang nói.

- Trời, đúng là vừa ăn cướp vừa la làng mà. Đã không biết xấu hổ mà còn kêu chị gái tôi đây trả thù. Coi kĩ lại mình đi. Cô gây sự với Tiểu Vy, bị Vạn Minh đánh là đúng. Còn dám đến đây trả thù. Thật xấu hổ mà!! Hồng Loan cay nghiệt nói. Không thèm liếc nhìn Ngọc Như và Như Trang đang tức điên lên như thế nào, vẫn ung dung lắc ly cocktail trên tay mà uống.

- Cảm miệng trước khi tôi giết cô. Như Trang gằn giọng.

- Cô muốn gì? Tiểu Vy đứng lên nói.

- Tôi muốn cô phải trả giá cho những gì mà cô đã làm với em tôi.

- Cô làm chị mà không biết dạy dỗ em mình sao?

- Cô...cô dám nói tôi như vậy?

- Tại sao tôi không dám? Chính em gái cô lên giường với người đàn ông của tôi. Cướp được rồi thì đi gây sự. Đúng là mặt dày mà không biết xấu hổ! Tiểu Vy nói.

"Chát". Mọi người trong biệt thự dừng mọi hoạt động, quay lại nhìn về phía các cô gái. Như Trang tát mạnh vào mặt của Tiểu Vy. Cô ngã nhào xuống sàn lạnh thì Trịnh Tuyết đỡ lấy cô. Tiểu Liên và Hồng Loan đứng đây, mỗi người tát vào mặt Như Trang hai cái. Hồng Loan trầm giọng xuống -100°C nói:

- Đúng là Kim gia thật có "phước" khi có hai đứa con cháu như các cô. Ngày hôm qua Vạn Minh dạy dỗ cô chưa tốt thì hôm nay tôi sẽ dạy dỗ cả hai luôn!

Nói rồi, Hồng Loan định giơ tay lên đánh thì Như Ý ngăn cản. Như Ý nói với Như Trang:

- Tôi nhịn nãy giờ rồi. Phải công nhận là chị em các cô mặt dày thật đó.

- Để mình xử lí cô ả cho cậu nhé. Tát chưa đủ đâu, phải chơi mạnh tay hơn nữa mới được. Như Ý quay sang nhìn Hồng Loan nói. Tiểu Liên đặt tay lên vai Hồng Loan gạt đầu. Hiểu ý, Hồng Loan khoanh tay nói:

- Được thôi. Nhưng, phải làm cho mình vừa lòng đấy. ả đã hại Tiểu Vy, Tiểu Liên, và Trịnh Tuyết. Cậu phải giúp họ trả thù.

- OK. Nói rồi, Như Ý tiến về phía Như Trang, cầm lấy tóc ả, từ hiền lành hóa ác độc, Như Ý kêu người lấy dao cho cô.

- Đây, thưa tiểu thư.

Cầm lấy con dao, Như Ý bắt đầu chơi. Cô khứa lên mặt Như Trang một đường dài sâu. Như Trang la hét. Cô tiếp tục bẻ gãy cánh tay phải của ả. Sau đó, cầm dao, từ từ cắt thịt trên cánh tay trái. ả liên tục la đau, cầu xin Như Ý tha thứ. Mọi người trong phòng và nhóm của Vạn Minh đều khinh bỉ Như Trang và Ngọc Như. "Ai bảo cô ta đụng vào bạn của Hàn tiểu thư" người thứ nhất lên tiếng. "Cho đáng đời loại mặt dày" người thứ hai..... Vạn Minh nhìn Gia Kiệt, cười nói

- Dạy dỗ cô ấy tốt đấy.

- Quá khen. Cô ấy làm bác sĩ cơ mà. Tất nhiên công việc này là không thành vấn đề.

Chơi chán, Như Ý đưa dao cho cận vệ, rồi lấy axit tạt vào mặt của Ngọc Như.

- Á Á Á...Ngọc Như hét lớn. Thanh Tuấn chạy đến định đánh Như Ý thì Gia Kiệt nhanh chóng chạy đến, liền một cước đá Thanh Tuấn văng xa. Thanh Tuấn nhìn Gia Kiệt, anh ta lại sợ vì sát khí của Gia Kiệt. Rồi, Vạn Minh, Bá Thiên và Quang Thành đi đến. Sát khí của cả bốn người hợp lại làm căn phòng này lạnh lẽo như đang ở Nam cực. Thanh Tuấn sợ hãi, đưa Ngọc Như và Như Trang rời đi. Vạn Minh xoay qua nói với Quang Thành

- Xử lí ả như thường. Nhớ đừng để ả chết. Chúng ta còn phải làm việc với Kim gia đấy.

- Yên tâm, tớ sẽ không để ả sống yên đâu.

- Cậu nhớ lấy băng video đấy. Bá Thiên nói.

- Ủ, biết rồi.

- Thứ hai tuần sau Kim gia sẽ về. Gia Kiệt nói.

- Vậy thì tuần này chơi với ả. Tuần sau sẽ gặp mặt Kim gia. Vạn Minh nham hiểm nói.

- Ủ. Cả ba đồng thanh.

Quay lại với Tiểu Vy, Vạn Minh xoa nhẹ vết thương trên má cô nói

- Còn đau không?

- Cũng đỡ rồi.

- Em có thể nhảy với anh một điệu không? Hoa Hoa từ đâu đi đến, làm Vạn Minh và mọi người xung quanh khó chịu.

- Xin lỗi, nhưng tôi phải về. Vạn Minh bế cô lên, xoay người đi không thèm quan tâm. Quang Thành cùng Tiểu Liên đưa Hồng Loan và Bá Thiên ra về.

- Con về nhà nghỉ ngơi đây. Gia Kiệt xoay người lại nói với cha mẹ, rồi cũng dắt Như Ý đi ra. Hoa Hoa đứng yên đó, tay siết chặt lại thành nắm đấm, chửi thầm

- Dám cướp người đàn ông của tôi thì cô phải chết, Triệu Tiểu Vy.

Rồi, xoay người lại nói với cận vệ

- Điều tra thân phận của Triệu Tiểu Vy cho tôi.

- Vâng, thưa cô chủ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đêm kích tình (18+)

Vạn Minh đưa Tiểu Vy về Green Nest để nghỉ ngơi. Đặt Tiểu Vy xuống ghế, anh ân cần hỏi

- Đã hết đau chưa?

- Dạ rồi. Tiểu Vy vui vẻ đáp.

Rồi, Vạn Minh đứng dậy, bước vào phòng tắm trong phòng ngủ, cô thấy lạ nhưng không nói gì. Một lúc sau, Vạn Minh đi ra, nói

- Anh chuẩn bị nước nóng rồi. Em có thể vào tắm.

- Cảm ơn anh.

Tiểu Vy vào phòng cởi đồ ra nhưng vì kéo khóa áo nằm đằng sau, tay cô lại ngắn nên hơi khó. Nghĩ sẽ nhờ Vạn Minh cởi dùm nhưng cô lại đỏ mặt lên. Không còn cách nào khác, cô kêu Vạn Minh vào phòng. Vạn Minh bước vào, nhìn thấy cô đang khó khăn kéo khóa áo, anh mỉm cười đi đến kéo khóa xuống giúp cô. Xong việc, Tiểu Vy đuổi anh ra ngoài để cô tắm.

Một tiếng sau

Tiểu Vy bước ra khỏi bồn tắm lau khô người, không thấy quần áo đâu mới biết là mình quên, cô thở dài, quần khăn quanh người rồi đi ra. Mở cửa tủ lấy bộ đồ ngủ màu vàng chanh, vừa đóng cửa tủ lại thì Vạn Minh bước vào, anh đỏ mặt nhìn cô, trong người tự dưng nóng lên, bên dưới cứ hùng hục làm anh không chịu được.

- Em là đang câu dẫn anh sao, bảo bối?

- Vạn...Vạn Minh, anh...anh vào đây...từ lúc nào vậy?

- Mới thôi. Nói xong, anh qua ghế ngồi xuống, ngoắc tay ra hiệu. Tiểu Vy hiểu ý, mím môi ngoan ngoãn đến gần anh. Vạn Minh nhanh chóng ôm lấy eo cô, đặt cô ngồi lên đùi mình.

- Vạn...Vạn Minh, thả...thả em ra. Tiểu Vy giãy giụa, cố gắng thoát khỏi anh nhưng càng giãy giụa thì tiểu đệ của anh lại càng muốn.

- Bảo bối, em là đang quyến rũ anh? Vạn Minh cười tà, ôm chặt cô hơn nữa.

- Em...em không có.

- Bảo bối, em đừng chối nữa.

Lúc này mặt Tiểu Vy đã đỏ lên như quả gấc, chiếc khăn tắm nói lòng để lộ cặp ngực to trắng nõn nà. Mái tóc ướt ôm sát khuôn mặt kiều diễm của Tiểu Vy, trông cô lúc này quá quyến rũ. Không nhìn được nữa, Vạn Minh gấp gấp chiếm lấy môi đỏ mọng nước của cô, hôn mãnh liệt. Tiểu Vy mở rộng miệng tạo cơ hội cho Vạn Minh. Chiếc lưỡi tinh nghịch càn quét trong khoang miệng của Tiểu Vy, thưởng thức vị ngọt tự nhiên.

- Um... Minh...um...khó thở...um. Tiểu Vy thở dốc, tay không ngừng đánh vào ngực anh. Sau một hồi thưởng thức, anh rời khỏi môi cô. Nhìn đôi môi vừa bị anh làm cho sưng lên, Vạn Minh hỏi

- Thích chứ?

- Không, không thích chút nào. Tiểu Vy lắc đầu.

- Bảo bối chỉ biết chối. Anh bế Tiểu Vy lên, quăng cô xuống giường êm rồi cởi bỏ áo sơ mi để lộ cơ thể vạm vỡ sáu múi của mình, Tiểu Vy thấy vậy liền che mặt nức nở. Anh gỡ tay Tiểu Vy ra nói

- Không cần phải như vậy.

Rồi anh bắt đầu hôn lên môi cô lặp lại động tác hồi nãy khi ngồi trên ghế. Hôn môi chán anh trườn xuống cổ của cô, để lại trên đó những vết hôn nóng bỏng. Gỡ bỏ vật cản, anh bóp lấy một bầu ngực và hôn lên nhũ hoa đang căng cứng. Tiểu Vy rên lên vì sướng. Cô ôm lấy cổ anh, cong người lên cao mời gọi anh. Vạn Minh cười thỏa mãn, đáp ứng như cầu của cô. Một bên bầu ngực bị anh hôn, cắn, bên còn lại bị anh bóp tạo hình đu kiêu. Cứ như vậy động tác được lặp đi lặp lại vài lần. Ngực của cô giờ đây đã đầy dẫu hôn. Nhìn Tiểu Vy khuôn mặt đỏ hồng, anh nhếch môi cười.

Vạn Minh cởi quần ra, dương vật của anh đã căng cứng đến mức nào. Tiểu Vy đỏ mặt. Anh dùng tay tách hai chân cô, phơi bày nơi tư mật. Tiểu Vy muốn khép chân lại nhưng không thể. Vạn Minh dứt một ngón tay vào hoa huyệt của cô, Tiểu Vy quắn lên. Vì đây là lần đầu tiên của Tiểu Vy nên anh không muốn làm cô đau. Nhẹ nhàng đưa ngón tay ra vào, Vạn Minh nói

- Cứ thả lỏng, rồi sẽ hết đau.

- D...ạ. Vạn Minh tiếp tục, đợi khi cô đã thích ứng, anh mới tăng tốc độ và cho thêm một ngón vào. Tiểu Vy cố gắng thả lỏng, cố gắng nhịn đau để phối hợp với anh. Rút hai ngón tay ra khỏi hoa huyệt, anh liếm nơi đó của cô. Lưỡi anh càn quét sâu vào trong nơi đó, Tiểu Vy nắm chặt lấy ga giường, rên rỉ liên tục. Giờ đây hang động đã ướt nhem, anh cởi quần lót vứt sang một bên, đưa thanh sắt to dài vào bên trong cô thật nhẹ, nhưng Tiểu Vy vẫn la lên vì đau. Anh từ từ nhấp nhô để Tiểu Vy thích ứng mới tăng tốc được. Bên trong cô thật chặt, ôm lấy tiểu đệ của anh.

- Bỏ...bỏ ra. Minh, làm ơn...đau. Bỏ...um

- Không được, nếu bây giờ anh rút ra thì em sẽ hối hận đấy. Vạn Minh ôn nhu vén tóc cô, hôn lên cánh môi đỏ mọng. Anh bắt đầu ra vào khi Tiểu Vy đã thích ứng được. Rồi dần dần anh tăng tốc độ, Tiểu Vy nhịp nhàng phối hợp với anh. Tiểu Vy nằm sấp xuống, lưng ong trắng trẻo hiện ra trước mắt Vạn Minh, anh bắt đầu tăng tốc.

- A~~...um...Minh, chậm lại...um...

- Tuyệt! Bảo bối em tuyệt lắm.

- Um...um...a...a...aaa

Vạn Minh tăng tốc nhanh hơn nữa. Anh để Tiểu Vy nằm dưới thân mình, ôm lấy hông cô, anh ra vào cực nhanh.

- A. Vạn Minh xuất tinh vào trong cô rồi rút ra. Nhìn xuống ga giường, màu đỏ máu lẫn với màu trắng của tinh dịch, từ giờ trở đi, Tiểu Vy chính thức trở thành người phụ nữ của anh.

Tiểu Vy cố gắng ngồi dậy, cô ôm lấy cổ anh, đòi hôn. Vạn Minh liền đáp ứng yêu cầu của cô.

- Minh, em yêu anh~~

- Anh cũng yêu em. Anh ôm lấy eo cô, xoa bóp cặp mông của Tiểu Vy.

- Chúng ta ngủ nhé.

- Dạ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Vì em trút giận

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Vy thức dậy, quay sang kế bên thì không thấy anh, chỉ có một mảnh giấy nhỏ "Anh có một cuộc họp quan trọng nên đi trước. Ăn sáng xong, em nhớ đến pha trà cho anh đấy, Bảo bối"

Cô bật cười khúc khích. Rồi, cô bước xuống giường vào phòng tắm để làm vsen. Mặc bộ đồ công sở mà anh mua, cô vui vẻ cùng Quang Thành và Tiểu Liên đi đến công ty. Bước vào phòng anh cất túi xách, cô vào phòng giải khát để làm trà matcha cho anh. Rót nước sôi vào ly cẩn thận, Tiểu Vy đặt ly matcha vào khay, sau đó định bước ra ngoài thì bị Vạn Hoa Hoa chặn cửa.

- Cô là ai? Tiểu Vy hỏi.
- Tôi là Vạn Hoa Hoa, là người phụ nữ của Vạn Minh. Hoa Hoa chanh chua nói.
- Phiên cô tránh sang một bên, Vạn tiểu thư.
- Tôi không thích.
- Nước vừa mới đun sôi, phiên cô tránh ra để tôi đi.
- Tôi không thích đi đấy.
- Cô...
- Triệu Tiểu Vy, cô đừng tưởng cô leo lên giường của Vạn Minh thì được anh ấy yêu thương. Cô cũng chỉ là món đồ chơi để giúp anh ấy thỏa mãn thôi. Anh ấy là của tôi, đừng hòng cướp được.
- Tránh. Tiểu Vy tức giận nói.
- Sao vậy? Trúng tim đen của cô à?
- Cô...
- Triệu Tiểu Vy, cô nên tránh xa anh ấy đi. Tôi sẽ tha cho cô và cho cô một số tiền lớn để cô sống một cuộc đời dư dả.
- Nếu tôi nói không thì sao?
- Vậy thì... tôi đành phải ép cô bằng vũ lực. Nói rồi, Hoa Hoa kêu hai tên to lớn phía sau cô ta đến để đánh Tiểu Vy.
- Các...các người...muốn gì?
- Đừng lo, chúng tôi sẽ dạy dỗ cô đáng hoàng. Nói rồi, tên to nhất tiến đến đánh cô, ly matcha rơi xuống đổ vào người Tiểu Vy khiến cô bị phỏng ở chân phải. Tên thứ hai đi đến cầm cây kéo, nắm lấy tóc cô rồi cắt...
- Dừng lại ngay cho tôi. Vạn Minh từ đâu đến quá lớn, sát khí tỏa ra làm người ra phải run sợ. Hoa Hoa thấy Vạn Minh đi đến, mặt tái mét, run rẩy nắm chắc váy.
- Vạn...Vạn Minh...chào..chào a...anh. Á. Vạn Minh bóp lấy cổ cô, nói
- Cô cũng giỏi đấy, để tôi nói cho cô nghe, gia đình cô sắp có "tin mừng" rồi. Vạn Minh gian xảo nói.
- Và cô cũng đừng lo, thanh danh của cô cũng sắp "tỏa sáng" rồi.
- Tiểu Vy. Tiểu Liên từ đằng xa chạy đến, cô lo lắng hỏi thăm Tiểu Vy.
- Nên xử lí hai tên này thế nào? Bá Thiên hỏi.
- Đưa cho Như Ý đi. Coi như là quà tặng cô ấy. Vạn Minh lạnh nhạt nói.
- Còn cô, tôi sẽ xử lí sau.
- Cho cậu đấy Quang Thành. Muốn làm gì thì làm. Nhưng đừng để ả chết. Tôi còn muốn chơi ả thêm.
- Được.
- Gia Kiệt, lấy camera trong phòng này ra, đăng lên trang báo cho mọi người biết.
- Hiểu rồi.

- Thư ký Hoàng, giúp tôi gọi bác sĩ đến để trị thương cho Tiểu Vy. Tôi cho cậu 10" đấy.
- Rõ.
- Tiểu Liên, theo anh về phòng chăm sóc cho Tiểu Vy.
- Dạ.
- Minh, em sợ. Tiểu Vy nắm lấy cánh tay anh, cô sợ anh ghét mình vì bộ dạng thảm hại này.
- Đừng sợ, có anh ở đây. Không ai dám làm gì em đâu. Vạn Minh ôm lấy cô, dịu dàng bế cô lên, cùng Tiểu Liên về phòng.

Tiểu Vy nằm trên giường nghỉ ngơi. Hồng Loan, Trịnh Tuyết và thư ký Hoàng ở bên cạnh chăm sóc cho cô. Tiểu Liên cùng Vạn Minh đến tổ chức để xử lý một người

- Đưa ả ra. Quang Thành nói.
- Á. Các người không biết nhẹ tay sao? Hoa Hoa tức giận nói.
- Môn chủ, chúng ta xử lý ả như thế nào? Như Ý từ đầu bước đến, cô mặc bộ đồ màu đen ôm sát thân hình quyến rũ.
- Như lệ thường. Nhưng mạnh tay hơn. Tôi muốn ả biết cái giá phải trả cho việc đụng vào người phụ nữ của tôi. Vạn Minh cười nham hiểm nói.
- Được. Như Ý nhận cây roi sắt đã được ngâm nước, quất liên tục vào người ả.
- Á...dừng lại...làm ơn....đau quá. Hoa Hoa liên tục la đau, cầu xin Như Ý dừng lại nhưng cô không thèm quan tâm.
- Mọi tay quá. Tiểu Liên, đến lượt của chị đấy.
- Ừ. Tiểu Liên, Gia Kiệt cầm chai axit và cây dao lam được ngâm nước muối đi đến. Tiểu Liên tạt axit vào mặt, chân của Hoa Hoa. Á la lớn. Gia Kiệt cầm cây dao lam ngồi xuống, xé từng miếng thịt trên cánh tay của Hoa Hoa. Tiếp đến, Quang Thành cầm nước muối đổ vào vết thương vừa bị cắt. Hoa Hoa đau đớn rên la, kiệt sức rồi ngất xỉu. Vạn Minh nhíu mày nhìn ả, nói
- Mới đó đã gục rồi sao?
- Từ từ nào. Bá Thiên quay sang nhìn Vạn Minh nói, sau đó cho người tạt nước vào mặt ả. Hoa Hoa tỉnh lại, ả cố gắng ngồi dậy nhưng vẫn không được. Bá Thiên chán ghét nhìn Hoa Hoa, anh nói với Vạn Minh
- Làm gì đây? Hình phạt này hình như hơi nhẹ.
- Được rồi, còn phải dưỡng sức cho ả nữa. Dù sao thì Vạn gia cũng sắp nổi tiếng rồi, phải để cho ả nghỉ ngơi lấy sức để lên truyền hình nữa. Vạn Minh nói xong liền cười lớn. Giọng cười ghê rợn khiến ai cũng phải rùng mình sợ hãi.

.....

Xử lý xong Vạn Hoa Hoa, anh quay trở về tập đoàn. Vừa bước đến cửa, nhóm của Vạn Minh đã nghe tiếng la trong phòng Tiểu Vy.

- Có chuyện gì? Vạn Minh đá cửa xông vào.
- Minh, anh về rồi. Hồng Loan mừng rỡ nói.
- Tiểu Vy, em sao vậy? Vạn Minh lo lắng chạy tới chỗ cô.
- Minh, em sợ...sợ...lắm! Tiểu Vy thấy anh, liền khóc lớn hơn.
- Ngoan, đừng sợ. Anh về rồi. Sao em lại khóc? Vạn Minh ôm cô dỗ dành.
- Hức hức...em sợ...anh...bỏ em. Vì...bây giờ...em xấu xí...hức hức...em sợ...hức hức...anh chê...em...bỏ em...Minh,...làm...on...hức hức...đừng đi...đừng....bỏ em...hức hức. Tiểu Vy vừa khóc vừa nói.
- Ngốc, anh sao có thể bỏ em. Anh còn chưa cưới em, chưa yêu em hết, chưa được cưng chiều em. Sao có thể bỏ em? Anh chỉ yêu Tiểu Vy thôi. Thế nên, em đừng lo lắng nữa.
- Thật? Tiểu Vy ngược đôi mắt long lanh lên nhìn anh. Vạn Minh xoa đầu cô, nói

- Ừm. Anh nói thật.

Tiểu Vy nghe vậy, trong lòng vui vẻ, rúc vào lòng anh.

- Phù. May quá. Thư kí Hoàng thở phào nhẹ nhõm.

- Tớ và Quang Thành ra ngoài mua đồ ăn nha. Gia Kiệt nói.

- Ừ. Vạn Minh gật đầu.

- Đi nào. Gia Kiệt kéo tay Như Ý và Quang Thành ra ngoài. Hồng Loan và những người còn lại thì ở trong phòng chăm sóc Tiểu Vy.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Đi chơi

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Buổi chiều, Vạn Minh và mọi người đưa Tiểu Vy về chung cư để nghỉ ngơi. Vì bộ tóc dài của cô đã bị cắt, nên Tiểu Liên đã kêu thợ cắt tóc giỏi về sửa lại tóc cho cô.

Một buổi sáng Chủ nhật mùa đông giá lạnh, trong căn phòng ngủ ấm áp, một nữ nhân thanh tú đang nằm trong vòng tay rắn chắc của nam nhân. Giấc ngủ ngon lành bị đánh thức bởi cái đồng hồ báo thức.

- Ừm, đang ngủ mà. Tiểu Vy lười biếng nói.

- Aizz, đã 6 giờ rồi sao. Tiểu Vy à, dậy thôi. Vạn Minh ngồi dậy, thả lỏng cơ thể sau đó quay sang kêu Tiểu Vy

- Em muốn ngủ. Tiểu Vy bực bội hất tay của Minh ra, lấy chăn che đầu.

- Thôi được, em cứ nằm ngủ đi. Hôm nay cả đám lên kế hoạch sẽ đi chơi mà lại có người còn muốn ngủ. Thôi thì anh đi một mình với mọi người vậy.

Lời vừa dứt, cái chăn bị hất tung sang một bên, Tiểu Vy vội vàng chạy ngay vào phòng tắm. Vạn Minh nhìn Tiểu Vy mỉm cười, cô thật chẳng khác nào trẻ con cả!!!

Chiếc siêu xe Lamborghini và Ferrari đậu ở trước cửa chung cư. Tiểu Vy, Vạn Minh, Quang Thành và Tiểu Liên thì ngồi trên Ferrari; Gia Kiệt, Như Ý, Bá Thiên và Trịnh Tuyết ngồi trên Lamborghini. Hai chiếc xe siêu xe phóng như bay đến nhà hàng của Bá Thiên.

- Xin chào các vị thiếu gia và tiểu thư. Một người đàn ông khoảng 50 bước ra chào khách.

- Chào, căn phòng đó còn trống? Bá Thiên lạnh lùng hỏi.

- Vâng, vẫn để cho các vị.

- Vậy thì vào thôi. Nói rồi, Quang Thành dắt tay Tiểu Liên và mọi người đi vào.

- Mời các vị chọn món. Hai nữ phục vụ đưa menu cho Vạn Minh và mọi người. Trong lúc ghi tên món ăn, nữ phục vụ với mái tóc ngắn liên tục liếc nhìn Vạn Minh và Bá Thiên. Nữ phục vụ còn lại thì liếc nhìn Gia Kiệt và Quang Thành. "Ồi, người gì mà đẹp trai quá!!!" Hai nữ phục vụ cùng nghĩ. Bên đây,

bốn ánh mắt khó chịu của các tiểu thư đang muốn đốt cháy hai cô phục vụ đó. Rõ ràng là ánh mắt đưa tình mà.

Tiểu Vy chợt nở một nụ cười nham hiểm. Cô ôm lấy Vạn Minh, mè nheo nói:

- Minh, em muốn ăn. Đói a~~.

- Từ từ. Vạn Minh lạnh lùng nói.

- Đói quá. Đói muốn chết rồi.

- Haizz, anh đang chọn món, em không thấy sao?

- Hừ, giận anh luôn.

- Bảo bối, anh đang phân vân với việc chọn món. Em giúp anh nhé. Vạn Minh bó tay, quay sang dỗ dành cô. Cô phục vụ tóc ngắn thấy vậy, gương mặt đen lại vài phần. Cô ta không vui. Vừa rồi thấy anh còn lạnh lùng với Tiểu Vy, vậy mà giờ lại quay sang chiều chuộng cô. Cô ta thật không cam lòng. Tiểu Vy thấy vậy, liếc nhìn cô ta, mỉm cười đắc thắng "Anh ấy là của tôi, nằm mơ cô mới giật được".

Tiểu Liên và hai cô tiểu thư nhìn khuôn mặt của cô ta, hiểu ngay ý của Tiểu Vy. Cả ba đều sắp lại ba anh chàng, nũng nịu đòi ăn. Cả ba cũng cưng chiều ba cô gái, liền lập tức nghe theo các cô. Cả hai cô phục vụ tức giận, nhưng cũng phải nở nụ cười với khách.

Bữa ăn diễn ra rất tốt, tâm trạng của cả bốn cô đều tốt cả. Còn bốn anh chàng thì vẫn không thôi cười về chuyện vừa nãy. Rồi, Vạn Minh cùng Tiểu Vy và mọi người đi đến công viên giải trí.

- Giờ....chơi gì đây? Tiểu Liên hỏi.

- Để xem, hay bắt đầu từ tàu lượn siêu tốc đi? Hồng Loan nói.

- Tàu lượn siêu tốc sao? Thú vị đấy. Chơi đi mọi người. Minh, chơi nha, chơi nha. Tiểu Vy vỗ tay, hớn hờ nói.

- Được. Vậy thì chơi. Vạn Minh cưng chiều cô nói.

Rồi cả đám mua vé, Tiểu Vy và Vạn Minh ngồi hàng đầu tiên, hàng thứ hai là Tiểu Liên và Quang Thành, tiếp theo là Gia Kiệt và Như Ý, cuối cùng là Bá Thiên và Hồng Loan. Chiếc tàu bắt đầu khởi hành, trèo lên cao dần, cao dần và khi tới đỉnh thì... nó chạy xuống với một tốc độ cực nhanh. Tiểu Vy ngồi la hét lên vì vui. Vạn Minh thì vẫn bình tĩnh ngồi yên không nhúc nhích. Đám còn lại thì mặt mũi đều tái mét, Bá Thiên thì gần như muốn nôn mửa ăn hôi sáng. Trò chơi đầu tiên kết thúc, tàu vừa dừng thì Bá Thiên đạp cửa chạy vào gốc cây gần đó và.....nôn. Hồng Loan chạy theo để giúp đỡ anh.

- Chơi....chơi trò khác....đi. Không...chơi...cảm....giác.....mạnh nữa. Bá Thiên nói.

- Vậy chơi gì đây? Hồng Loan hỏi.

- Ồ...ừm. A, có trò này vui lắm. Đảm bảo các cô sẽ thích. Quang Thành nham hiểm nói.

- Trò gì? Cả bốn cô gái đồng thanh.

- Đó là.....

Một lúc sau..

- Huhu, sợ lắm...làm ơn. Không chơi nữa...huhu.

- Tiểu Vy, đừng khóc. Ngoan, anh ở đây mà. Đừng sợ. Vạn Minh ôm lấy cô dỗ dành. Chừng nào mới chịu nín đây. Haizz.

- Có Quang Thành, ANH_CHẾT_VỚI_TÔI. Tiểu Liên gằn từng chữ một, dí theo anh ta.

- Thật là, có gì hay đâu. Như Ý khó chịu nói.

- Chỉ là đồ giả thôi, mà sao Tiểu Vy khóc dữ thế. Hồng Loan tiếp lời.

- Cảm. Vạn Minh trầm giọng nói, làm Hồng Loan suýt khóc, Bá Thiên ôm cô vào lòng, vuốt ve cô để cô bớt sợ. Thật ra là Bá Thiên có tình cảm với Hồng Loan nhưng cô thì không. Vì thế, đây là lúc thích hợp để anh chứng minh cho cô thấy anh là người đáng để cô dựa dẫm.

- Gia Kiệt đâu rồi? Như Ý vờ hỏi. Cô nên tránh xa Vạn Minh ra sẽ tốt hơn.

- Anh đây. Gia Kiệt đi đến, cầm một que kem đưa cho Như Ý. Như Ý vui vẻ cầm lấy và ăn.

- Thôi, chúng ta đi tiếp nào. Quang Thành sau khi bị một trận đánh như từ, liền mệt mỏi đi tới, không dám bày trò nữa.

- Aizz, chả có trò gì chơi sao? Gia Kiệt chán nản nói.
- Hay mình chèo thuyền đi. Như Ý nói.
- Cũng được đấy. Tiểu Liên tán thành.
- Vậy em có muốn chơi không? Vạn Minh hỏi Tiểu Vy, cô gật nhẹ đầu.
- Quyết vậy nhé. Bá Thiên nói.

Đi chơi đến 12 giờ thì cả bọn vào KFC để ăn trưa. Ăn trưa xong, Vạn Minh và mọi người đến khách sạn nghỉ ngơi.

- Cho tôi 4 phòng đôi. Vạn Minh nói.
- Dạ. Đây là chìa khóa ạ.
- Hm. Rồi, cậu và Tiểu Liên ở phòng 124, tôi và Tiểu Vy ở phòng 125, cậu và Như Ý ở phòng đối diện, hai người còn lại ở kế phòng Như Ý và Gia Kiệt. Nói xong, Vạn Minh bế Tiểu Vy về phòng.

Buổi chiều, mọi người và Vạn Minh đi đến khu trung tâm mua sắm. Tiểu Vy mua rất nhiều đồ, đặc biệt là son phấn. Mua xong thì cũng đã 5 giờ 30, tất cả đi đến quầy để tính tiền.

Đi đến Lotte trong trung tâm, Tiểu Vy và Vạn Minh ăn rất nhiều anmitsu của người Nhật. Tiểu Liên và Quang Thành thì thi nhau ăn burger. Gia Kiệt thì xé từng miếng gà rán dứt cho Như Ý.

Bá Thiên và Hồng Loan vừa ăn spaghetti vừa nói chuyện phiếm.

Ăn xong, cả bọn đi vào rạp chiếu phim của trung tâm. Vì mỗi người muốn coi một bộ phim cho nên mua luôn 4 vé 4 cặp. Vạn Minh đưa Tiểu Vy đi coi phim hoạt hình Angry Bird 2. Tiểu Liên và Quang Thành coi Annabelle 2. Hồng Loan và Bá Thiên thì coi phim tình cảm. Còn Như Ý và Gia Kiệt coi Fast and Furious 7. Vì thời gian kết thúc đều giống nhau nên 10 giờ tối cả đám mới về.

- Whoa, hôm nay chơi vui thiệt. Tiểu Vy nằm trong lòng Vạn Minh trong phòng tắm nói.
- Vậy, sắp tới Giáng Sinh rồi, em có muốn đi nữa không? Vạn Minh dịu dàng hỏi.
- Dạ muốn. Dạ muốn. Nhưng mà....
- Sao??
- Mọi người cũng đi cùng đúng không?
- Em không thích??
- Không, không phải. Em thích lắm.
- Thôi được rồi. Tắm nhanh rồi còn đi ngủ nữa. Mai có cuộc họp lúc 8 giờ đấy.
- Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Trở về

Sáng thứ hai đầu tuần, Vạn Minh thức dậy thật sớm để làm đồ ăn cho Tiểu Vy. Anh làm trứng chiên thịt chiên và một ly sữa tươi cho cô.

- Dậy đi, Tiểu Vy. Vạn Minh thay đồ xong, bước ra khỏi phòng tắm và nói.
- Mấy giờ rồi? Tiểu Vy dụi mắt nói.
- 7 giờ. Vạn Minh vừa chải tóc vừa nói.

- SAO ANH KHÔNG KÊU EM? Tiểu Vy la lớn.
- Nhìn em ngủ ngon như vậy, anh không nỡ đánh thức.
- Nhưng...hôm nay có cuộc họp, ít nhất anh phải...
- Thôi, cho anh xin lỗi. Đi thay đồ rồi ra ăn sáng đi. Một lát Như Ý và Tiểu Liên sẽ đưa em đi.
- Dạ.

.....

- Nha đầu à, cậu trẻ thật. Tiểu Liên cốc vào đầu của Tiểu Vy.
- Ui da, tại mình dậy trễ cho nên...
- Anh Kiệt không kêu chị sao?
- Không có.
- Hì, thôi. Đừng nói nữa. Không đến công ty là không kịp giờ đâu đấy. Tiểu Liên nói
- Ừ.

Tại tập đoàn

- Yo, đến trễ đấy. Bá Thiên nói.
- Aizz, tại tụi em chờ Tiểu....Như Ý chưa nói hết thì
- Tụi...tụi mình vào thôi. Nắm tay Như Ý và Tiểu Liên chạy vào trong, Tiểu Vy không khỏi mắc cỡ.
- Chờ anh. Bá Thiên bó tay, chạy theo ba cô.

Tại văn phòng của Vạn Minh

- Em đến rồi. Tiểu Vy mở cửa
- Làm gì mà mồ hôi chảy đầy vậy? Vạn Minh chạy đến lo lắng hỏi.
- Không có gì. Tiểu Vy nói.
- Vậy à? Vạn Minh thở dài. Rồi, anh đưa cô vào phòng ngồi. Lau mồ hôi cho cô anh nói.
- Hôm nay anh nấu ngon không?
- Dạ ngon.
- Thật chứ?
- Em nói thật mà.
- Được rồi. Cũng sắp tới giờ họp, anh đi trước. Em nhớ tới sớm.
- Dạ.

Tại phòng họp, mọi người đều đã vào đông đủ, duy chỉ có nhóm của Vạn Minh là chưa. Các cô nhân viên ai cũng đều đang mong chờ cả 4 nam thần cả. Không khác gì các cô, các anh nhân viên thì đang chờ 4 nữ thần. Mọi người ai cũng đang xôn xao thì cánh cửa mở ra. Nhóm của Vạn Minh bước vào, các cô gái và các chàng trai ai cũng vui nhưng hình như thiếu một người, đó là Tiểu Vy. Vạn Minh ngồi ngay ghế của tổng giám đốc, hai tay đan lại, khuôn mặt lạnh lùng uy nghiêm, đôi mắt đen tuyền nhắm lại. Anh đang chờ cô.

- Ai da, đau quá. Tiểu Vy la lớn.
- Xin lỗi, cô có sao... Ồ.
- Trần...Trần Thanh Tuấn. Buông tôi ra. Tiểu Vy thấy anh ta thì tức giận.

- Xin lỗi, em không sao chứ?
- Không cần anh lo lắng. Tiểu Vy bực dọc nói.
- Vậy à? Tiểu Vy, chúng ta nói chuyện một chút có được không? Thanh Tuấn cầu xin
- Tôi không rảnh.
- Tiểu Vy à, em nghe anh nói.
- Buông. Tiểu Vy găm nhẹ.

Thanh Tuấn mặc dù không muốn nhưng cũng phải buông cô ra. Tiểu Vy nhặt tài liệu lên sau đó nhanh chóng chạy về phía thang máy. Thanh Tuấn nhìn bóng lưng cô khuất dần, đôi mắt thoáng buồn "Tiểu Vy, anh xin lỗi "

- Xin lỗi, tôi đến trễ. Tiểu Vy nói.

Cuối cùng cô cũng tới. Tiểu Vy bước vào, cuộc họp cũng đã bắt đầu.

Sau khi trình bày bảng kế hoạch của mình, mọi người ai cũng vỗ tay nhiệt tình. "Tiểu Vy thật giỏi ha!!!". " Cô ấy hơn hẳn với các thư ký trước". " Đúng là nữ thần của lòng tôi "..... Rất nhiều bàn tán xung quanh cô. Vạn Minh mỉm cười thỏa mãn nhìn cô. Tiểu Vy nhà anh thật tuyệt!!! Chợt anh nhận ra một điều. Khi ở cạnh anh cạnh mọi người, Tiểu Vy ôn nhu dịu dàng. Nhưng khi ở trên thương trường, cô là một người tài giỏi. Cuộc họp kết thúc, Tiểu Vy sắp xếp mọi thứ xong liền cùng anh về phòng.

- Bảo bối, pha cho anh ly cà phê nhé? Vạn Minh dịu dàng nói.
- Dạ, vậy anh cất đồ dùm em nha.
- Được. Nói rồi, Tiểu Vy chạy đến phòng giải khát. Vạn Minh về phòng để tiếp tục làm việc.
- Cà phê đến rồi. Tiểu Vy tiến vào phòng nói.
- Cảm ơn em, bảo bối. Em nghỉ ngơi đi.
- Dạ.

"Reng, reng"

- Alo, có chuyện gì?
- Nguyễn tổng, họ về rồi.
- Cái gì?
- Họ còn đưa cả Châu tiểu thư về nữa.
- Tsk
- Tôi nghe nói là làm hôn ước cho..
- Tôi hiểu.
- Vậy tôi xin cúp máy.
- Ai vậy anh?
- Cha mẹ anh....về rồi.
- Vậy à? Tiểu Vy buồn bã.
- Anh sẽ giải quyết ổn thỏa mà. Vạn Minh đi đến ôm lấy cô.
- Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Châu Tuyết Vân

Sau giờ làm việc, Vạn Minh lái xe đưa Tiểu Vy về nhà anh. Cô đã đồng ý sẽ gặp mặt cha mẹ anh và công khai mối quan hệ của cả hai.

"- Anh nói gì? Tiểu Vy hoảng hốt.

- Anh muốn em về ra mắt gia đình. Vạn Minh kéo cô xuống, đặt cô lên đùi mình.

- Nhưng mà....

- Em lo lắng đúng không?

- Dạ. Lỡ như họ không chấp nhận thì sao?

- Anh sẽ ép họ.

- Nhưng họ là cha mẹ anh.

- Không cần biết.

- Minh à, em nghĩ chúng ta nên....

- Anh không chấp nhận.

- Em chưa nói xong mà

- Anh biết em muốn nói gì. Nhưng, không bao giờ anh để em rời khỏi anh đâu.

- Minh, em..

- Nghe lời anh, được không?

- Em....

- Tiểu Vy.

- Em hiểu rồi, nhưng....nếu có chuyện gì xảy ra, anh đừng bỏ mặc em. Nhé?

- Anh biết rồi. Anh sẽ luôn bảo vệ em. Vạn Minh xoa đầu cô. "

- Vy, Vy, Vy.

- D...dạ.

- Đến rồi. Em sao vậy? Đang lo lắng hả?

- Dạ, em...em không sao.

- Nào, đi thôi.

- Dạ.

.....

- Mừng cha mẹ đã về. Vạn Minh ôm lấy cha mẹ mình, nhỏ giọng nói.

- Con khỏe không? Đạo này con sống tốt không? Mẹ anh lo lắng hỏi.

- Con ổn.

- À, vị tiểu thư này là..... Cha anh thắc mắc.

- Người yêu con- Triệu Tiểu Vy.

- Cái gì? Mẹ anh bất ngờ nói.
- Cháu...cháu chào bác. Tiểu Vy lễ phép chào mẹ và cha anh.
- À, chào cô. Hai người đồng thanh.
- Thôi. Vào nhà đi rồi hẵng nói.
- Dạ. Vạn Minh nói.
- A, anh Minh, lâu rồi không gặp, anh khỏe chứ? Châu Tuyết Vân nhìn thấy anh, liền đứng dậy giơ tay ra chào.
- Hm. Vạn Minh nhìn xung quanh, không thèm liếc nhìn Tuyết Vân khiến cô ta gượng nhẹ, vội rút tay lại.
- A, cô gái này là..... Tuyết Vân nhìn Tiểu Vy đang đứng cạnh anh.
- Triệu Tiểu Vy là người yêu tôi. Vạn Minh lạnh nhạt nói, tay ôm lấy eo Tiểu Vy kéo sát cô lại.
- À vậy sao? Tuyết Vân nghe vậy liền không vui nhưng vẫn cố cười.
- Nào, Vạn Minh và Triệu tiểu thư, hai đứa ngồi đi.
- Dạ. Vạn Minh đáp.

Rồi, cha anh và anh ngồi bàn chuyện một hồi lâu thì chuyển sang chủ đề chính.

- E hèm, hôm nay chúng ta về Trung Quốc là vì điều gì, chắc con cũng hiểu.
- Cưới Châu tiểu thư đúng không? Vạn Minh trầm giọng nói.
- Đúng. Mẹ muốn Tuyết Vân sẽ làm con dâu của Nguyễn gia thế nên....
- Con không đồng ý. Vạn Minh điềm tĩnh nói, vẫn không thèm nhìn Tuyết Vân, tay anh vẫn ôm chặt Tiểu Vy, vuốt ve cô.
- Tại sao? Tuyết Vân và con từ nhỏ chơi với nhau rất thân, hai đứa là thanh mai trúc mã. Và lại con bé yêu con thật lòng. Nó vì con mà ngày ngày học đủ mọi thứ, nấu ăn, kinh doanh,....để con chấp nhận con bé. Lần này con bé về đây là để làm vợ con, nó mong muốn con và nó sẽ ở bên nhau đầu bạc răng long. Vậy thì tại sao lại không chấp nhận, có phải là vì Triệu tiểu thư là người yêu con không?
- Đúng. Thứ nhất Triệu Tiểu Vy là người yêu con và cũng là người phụ nữ của con. Thứ hai, con đối với Tuyết Vân chỉ đơn giản là bạn bè, con xem con bé là em gái mình. Thứ ba, Tiểu Vy tuy không bằng Tuyết Vân, nhưng, ở bên Tiểu Vy, con có cảm giác như mình là một người chồng chăm sóc cho vợ, cảm giác như mình có một gia đình riêng, còn ở cạnh Tuyết Vân, con chẳng cảm thấy gì cả. Và lần này, con muốn nói rằng, Tiểu Vy sẽ phải làm vợ con, dù có chuyện gì đi chăng nữa, cô ấy sẽ là con dâu nhà Nguyễn. Chỉ vậy thôi.
- Minh, anh nói đi. Rốt cuộc là em và cô ta khác nhau chỗ nào?
- Anh nói rồi.
- Cha không chấp nhận.
- Tại sao?
- Triệu Tiểu Vy vốn xuất thân không danh giá, con bé đó chỉ là dân thường. Đó là cái thứ nhất, cái thứ hai, cha đã nói rồi, đó là về Tuyết Vân.
- Minh, mẹ xin con, chấp nhận Tuyết Vân đi, có được không? Còn về Tiểu Vy, tôi sẽ cho cô một số tiền lớn để cô sống dư dả cả đời.
- Cháu...cháu. Tiểu Vy nghe xong liền sợ sệt, cô không muốn xa anh. Cô không thể.
- Tiểu Vy, em sao vậy? Vạn Minh lo lắng hỏi
- Minh, em....
- Triệu tiểu thư, bác gái đã nói vậy thì cô đồng ý đi. Tôi hứa sẽ chăm sóc cho Minh thật tốt mà.
- CẬM. Vạn Minh quát lớn. Tuyết Vân sợ hãi không dám nói gì.
- Cha mẹ, con có ý này. Con có thể chấp nhận Tuyết Vân nếu cha mẹ đồng ý để Tiểu Vy làm vợ bé của con.
- Không. Mẹ anh phản bác.

- Vậy thì con xin phép. Tiểu Vy, chúng ta đi thôi. Vạn Minh nói xong thì kéo Tiểu Vy rời đi. Trước khi đi anh để lại một câu
- Dù có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa, Tiểu Vy vẫn sẽ làm vợ con.
- Minh, Minh, Minh. Tuyết Vân chạy theo anh nhưng anh đã nhanh chóng đưa Tiểu Vy rời đi.
- Làm sao đây? Mẹ anh hỏi cha anh.
- Anh không biết. Chúng ta nên suy nghĩ ra cách nào đó, để Tiểu Vy phải rời xa Vạn Minh.
- Anh nói phải.
- Hai bác, chúng ta nên điều tra cô ta. Có thể sẽ giúp ích cho việc đuổi cô ta đi.
- Ý hay đấy. Giang Kha, điều tra lai lịch của Tiểu Vy, càng nhanh càng tốt.
- Vâng.

"Triệu Tiểu Vy, tôi nhất định sẽ không để cô cướp được anh ấy khỏi tôi đâu."

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Say rượu (1)

Chiếc xe Ferrari màu vàng óng bóng lướt như bay trên đường phố đông đúc. Lúc này, khuôn mặt của Vạn Minh có phần đen lại vì chuyện lúc này. Tiểu Vy từ lúc rời nhà họ Nguyễn đến bây giờ đều im lặng.

- Tiểu Vy. Vạn Minh trầm giọng kêu cô
- Dạ? Tiểu Vy vẫn không nhìn anh.
- Em đừng như thế nữa, được không?
-
- Anh biết em buồn nhưng xin em, đừng im lặng nữa.
-
- Tiểu Vy, em có nghe anh nói không?
- Vạn Minh mất hết kiên nhẫn. Anh tức giận. "Két". Chiếc xe bỗng dừng dừng lại. Tiểu Vy giật mình xoay qua xoay lại.
- Tiểu Vy.
- Vạn Minh, anh có sao không? Anh có bị gì không? Cô hoảng hốt
- Cuối cùng cũng chịu nói.
- Ồ...thì ra, anh thắng gấp là chỉ để em nói chuyện với anh. Tiểu Vy buồn bã nói.
- Tiểu Vy, em lo lắng sao?
- Không. Minh, em muốn đến quán Bar. Được không?
- Không.
- Minh, em muốn đi. Cô làm nũng.
- Anh nói rồi, không là không. Rồi Vạn Minh lái xe về chung cư.

Anh bế cô lên, nhanh chân bước vào thang máy

- Minh, buông em ra. Tiểu Vy liên tục giãy giụa, đánh vào lồng ngực anh.

- Đủ rồi. Vạn Minh nói.

Nhưng Tiểu Vy không thèm nghe, cô vẫn tiếp tục.

- Đủ rồi. Vạn Minh tức giận quát lớn.

Tiểu Vy nghe anh la mình, đôi mắt đen tuyền nhòe đi. Cô đang khóc!!!!

- Huhu, anh mắng em. Anh là đồ xấu xa, hận anh, ghét anh, buông ra. Huhu....

- Rồi rồi. Anh là người xấu. Em ghét anh cũng được nhưng Tiểu Vy, em phải ở nhà. Ngoan, anh thương. Mở cửa nhà, Vạn Minh đưa cô phòng ngủ. Đặt cô xuống giường, Vạn Minh cẩn thận đắp mền lại cho cô. Nhìn cô đang ngủ ngon lành anh vuốt ve khuôn mặt đáng yêu của Tiểu Vy, anh nhỏ giọng:

- Tiểu Vy, dù cho có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa, anh vẫn sẽ luôn bên cạnh em, bởi vì....anh yêu em. Nói xong liền đặt nụ hôn lên trán cô rồi rời đi.

Buổi chiều, Vạn Minh về nhà. Mở cửa tìm thân ảnh nhỏ bé của Tiểu Vy.

- Bảo bối, anh về rồi.

-.....

- Tiểu Vy, em đâu rồi? Vạn Minh hỏi

-.....

- Chết tiệt! Anh rửa thảm, sau đó lấy điện thoại gọi cho Tiểu Vy nhưng cô không đem theo. Tiếng chuông điện thoại phát ra từ phòng ngủ. Anh tức giận, gọi cho Gia Kiệt nói

- Kiệt, cậu giúp mình tìm vị trí của Tiểu Vy ngay.

- Có chuyện gì sao?

- Tiểu Vy không có nhà, cô ấy cũng không mang theo điện thoại. Mình lo là Tiểu Vy sẽ gặp chuyện cho nên mới nhờ cậu xác định vị trí của cô ấy.

- Mình hiểu rồi. Chờ mình chút.

- Ừ. Tắt điện thoại, Vạn Minh bước vào phòng tắm để thay đồ. Vừa tắm xong thì tiếng chuông điện thoại vang lên, Vạn Minh mở máy

- Alo, đã tìm được rồi sao?

- Ừ. Như Ý đã xác định được, hiện giờ cô ấy....Nói đến đây, Gia Kiệt ngập ngừng.

- Cô ấy ở đâu?

- Quán Bar gần khách sạn Tôn Hoàng.

- Khốn kiếp. Nói xong liền tắt điện thoại. Anh xuống tầng trệt để lấy xe. Phóng như bay đến quán Bar, anh bước vào tìm thân ảnh của cô.

- Ôn quá! Tiểu Vy đâu rồi? Vạn Minh dò tìm cô thì một giọng nói lọt vào tai anh.

- Nè, tiền một đêm là bao nhiêu vậy?~~~~

"Là giọng nói của Tiểu Vy" quay sang chỗ cô, đôi mắt anh nổi gân đỏ, máu nóng sôi sùng sục, dây thần kinh giật mạnh. Anh hùng hỏ bước đến chỗ cô, nói

- Xin lỗi anh, vợ tôi say xỉn nên không biết gì, mong anh thứ lỗi.

- Whoa, anh thật đẹp nha. Có muốn đi....Á, thả tôi xuống. Tiểu Vy đánh vào lưng anh.

- Về. Vạn Minh lạnh nhạt nói.

- Không, buông ra. Thả ra. Tiểu Vy cắn mạnh vào vai anh. Vạn Minh bị cô cắn, liền thả cô xuống, ôm lấy vai mình.

- Triệu Tiểu Vy, em thật hư. Tôi chiều em quá rồi, để xem hôm nay tôi dạy dỗ em như thế nào. Vạn Minh tức giận nắm lấy cổ tay cô, kéo mạnh cô đi ra khỏi quán Bar.
- Buông ra. Anh làm gì....Á. Đau quá.....Tiểu Vy bị anh ném lên xe, liền đau đớn khóc.
- Ngồi yên. Vạn Minh quát.
- Hức hức. Anh...anh....huhu. Anh quát tôi....anh...hức hức....la tôi. Ghét anh....hận anh....huhu. Tiểu Vy khóc lóc nói.
- Ngoan, đừng khóc. Anh sai rồi được chưa? Vạn Minh ôm cô dỗ dành.
- Không...hức hức....ghét anh....huhu...
- Ngoan, nín đi. Rồi anh cho em đi chơi.
- Thật không?
- Ừ.
- Vậy thì Tiểu Vy sẽ ngoan. Cô nằm trong lòng anh, ngoan ngoãn để anh lái xe đưa về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Say rượu (2) (18+)

Về đến chung cư, anh bế cô vào phòng. Đặt Tiểu Vy xuống giường, anh tính rời đi thì chợt Tiểu Vy nắm lấy tay anh, cô vừa khóc vừa nói

- Minh, đừng đi...hức hức...làm ơn....hức hức....đừng bỏ em...hức hức.
- Tiểu Vy ngoan, đừng khóc. Anh không bỏ em đâu. Vạn Minh ngồi xuống, đặt tay mình lên tay cô, dịu dàng nói. Tiểu Vy nghe vậy liền hết khóc. Nhẹ nhàng rời khỏi cô, anh đi vào phòng tắm để thay đồ.
- Vừa tắm xong, Vạn Minh bước ra thì không thấy Tiểu Vy, anh lo lắng đi ra ngoài phòng khách thì thấy cô đang uống rượu.
- Rượu??? Sao trong nhà lại có rượu chứ???. Vạn Minh suy nghĩ một hồi, chợt anh nhớ lại, có một lần anh qua nhà cô chơi, Tiểu Vy đã làm cơm cho anh ăn, cô còn mua rượu và mời Bá Thiên, Hồng Loan qua ăn cùng. Chắc là dư cho nên cất tủ lạnh để đến bây giờ.
- Tiểu Vy, đừng uống. Vạn Minh lấy chai rượu trên tay cô thì Tiểu Vy hất tay anh ra.
- Không, em muốn uống.
- Đưa cho anh.
- Không. Tránh ra ngay lập tức. Tiểu Vy tức giận.
- Tsk, đưa đây. Giật lấy chai rượu trên tay cô, anh tức giận ném ra ngoài cửa sổ.
- Anh làm gì....Á.
- Hôm nay tôi sẽ dạy dỗ em. Nói rồi liền bế Tiểu Vy lên, quăng cô lên giường.
- Á. Anh có....Um. Không để Tiểu Vy nói hết, anh chiếm lấy cánh môi đỏ của cô. Tiểu Vy khó chịu mở miệng ra, tạo cơ hội cho lưỡi của Vạn Minh đi vào. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau, Vạn Minh cảm nhận được vị ngọt trong miệng cô. Tiểu Vy lúc đầu còn kháng cự, tay nhỏ liên tục đánh vào ngực anh nhưng dần dần cô bị mất kiểm soát, đầu óc quay mòng mòng, từ đó ôm lấy cổ tay anh, đáp trả nụ hôn của anh. Vạn Minh trườn xuống cổ cô, hôn lên cổ cô những nụ hôn đầy mãnh liệt. Tiểu Vy rên nhẹ. Vạn Minh cởi chiếc áo sơ mi của cô ra, rồi cởi cả áo lót, vứt sang một bên.
- Chưa gì đã cứng lên rồi sao? Vạn Minh ma mị nói. Nói xong, liền mút lấy nhũ hoa đang căng cứng. Đầu nhũ hoa hồng hồng, quầng rũ lấy anh.
- Á Á Á. Tiểu Vy la lên khi Vạn Minh cắn giết mạnh nhũ hoa của cô. Tay phải liên tục nhào, nặn, bóp lấy bầu ngực còn lại. Tiểu Vy rên rĩ, Vạn Minh bị cô làm cho mê mẩn. Rồi anh cởi cái váy đen và quần lót vứt sang chỗ khác. Tiểu Vy thẹn thùng lấy tay che nơi tư mật nhưng Vạn Minh đã nhanh chóng giữ chặt tay cô lại. Anh trói tay cô lên thành giường. Sau đó trút bỏ hết quần áo, anh tiếp tục chơi. Hôn lên vùng bụng thon thả, anh để lại biết bao nhiêu

dấu hôn trên đó. Tiểu Vy rung mình. Tách hai chân của Tiểu Vy ra hết cỡ, cảnh xuân hiện ra trước mắt.

- Anh vẫn chưa đựng, sao ướt vậy?

- Ai....biết. Tiểu Vy ngập ngừng.

- Bảo bối, em thật nhạy cảm. Rồi, Vạn Minh dứt một ngón tay vào nơi tư mật của cô. Tiểu Vy la nhẹ. Anh tiếp tục dứt ngón thứ hai rồi thứ ba vào bên trong, một dòng dịch nhờn chảy ra, anh rút 3 ngón tay rồi đưa vào miệng nếm thử.

- Thật ngon!!! Vạn Minh cười nói. "Có lẽ đã đến lúc rồi". Vạn Minh kéo tay Tiểu Vy ngồi dậy. Anh dứt thanh sắt của mình vào miệng Tiểu Vy, cô vừa nuốt vừa rên, khiến Vạn Minh sung sướng đến phát điên.

Kỹ thuật của Tiểu Vy tuyệt đến nỗi anh suýt nữa là bắn tinh vào miệng cô. Không chịu được nữa, Vạn Minh đè cô xuống, tách hai chân cô ra, rồi dứt thanh sắt vào trong hoa huyệt của cô. Tiểu Vy la lên. Vạn Minh bắt đầu nhấp, từ từ rồi sau đó là nhanh hơn và mạnh hơn. Tiểu Vy nằm dưới thân anh la lớn, liên tục rên rỉ, cầu xin anh chậm lại. Nước mắt liên tục chảy, Tiểu Vy mệt mỏi cầu xin nhưng Vạn Minh không nghe. Đổi tư thế, lưng của Tiểu Vy nằm ngay trước mắt anh, Vạn Minh bóp lấy cặp ngực to tròn của cô, tiếp tục nhấp mạnh. Đến khi cả hai đã đi tới đỉnh điểm, Vạn Minh đã bắn tinh vào cô bé của cô. Nghi ngơi một hồi, anh lại tiếp tục làm. Lần này, anh liên tục đổi tư thế, làm mạnh hơn nữa, khiến Tiểu Vy thì liên tục gào thét. Cả đêm hôm đó, Vạn Minh đã ép cô làm bao nhiêu hiệp nữa không biết.

Sáng hôm sau, Tiểu Vy thức dậy trong tâm trạng mệt mỏi. Phần dưới của cô ê ẩm khiến Tiểu Vy khó lắm mới ngồi dậy được. Dựa vào thành tường, Tiểu Vy ôm đầu nhớ lại những gì đã xảy ra, hôm qua cô uống khá nhiều, rồi Vạn Minh đưa cô về, cô lại uống tiếp, Vạn Minh có nói gì đó rồi anh ấy bế cô vào giường và....Nghĩ đến đây chợt mặt của Tiểu Vy đỏ lên. Anh và cô lại làm nữa sao!!!

- Dậy rồi sao? Vạn Minh bước vào phòng.

- D...ạ. Minh, hôm qua....chúng ta....đã làm....chuyện....chuyện đó. Đúng không? Tiểu Vy lúng túng.

- Ồ, anh không ngờ là em biết đấy. Hôm qua, em giỏi lắm, bảo bối. Vạn Minh ôm lấy cô, cắn cắn vành tai, phả hơi nóng vào tai khiến mặt cô đỏ bừng.

- Minh, em...em muốn...đi tắm.

- Được. Đi tắm nhanh rồi anh đưa em đến công ty.

- D...ạ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Châu Tuyết Vân, tôi không yêu cô

Thay đồ xong, Tiểu Vy cùng Vạn Minh và mọi người đi đến công ty. Hôm nay công ty khá ồn ào bởi vì chuyện của gia đình Vạn Minh và hôn ước giữa anh và Châu tiểu thư đã nhanh chóng lọt vào tai mọi người. Tiểu Vy đi kề bên anh, không ngừng run rẩy, lo sợ bởi vì có rất nhiều bàn tán đúng sự thật lọt vào tai cô như: "Rồi Triệu Tiểu Vy cũng sẽ bị Nguyễn tông đá thôi" hay "Châu tiểu thư đẹp hơn Triệu Tiểu Vy gấp nhiều lần, cô ta không có cửa bước vào Nguyễn gia đâu"..... Vạn Minh đi kề bên cô, nhìn khuôn mặt tái mét của Tiểu Vy, anh giờ tay ra hiệu cho Quang Thành. Quang Thành hiểu ý, khuôn mặt lạnh lẽo, sát khí tỏa đầy người, quát lớn

- Các người rảnh lắm đúng không?

- Xin lỗi, chúng...chúng tôi đi làm việc ngay. Một trong số đó lên tiếng. Tất cả mọi người chạy đi làm việc của mình.

Trong phòng của Tổng giám đốc

- Vạn Minh, cậu tính giải quyết như thế nào về chuyện này? Bá Thiên hỏi.

- Minh vẫn chưa nghĩ ra? Vạn Minh vừa nói vừa nhìn Tiểu Vy. Nhưng chắc chắn, mình sẽ khiến cho họ phải chấp nhận Tiểu Vy.

- Ừm. Anh Minh, mong anh có thể làm được. Tiểu Liên lên tiếng.

- Ồ.

- À, tối nay có tiệc đấy, cậu có đi không? Gia Kiệt hỏi.

- Có Tiểu Vy, mình mới đi.

- Minh, anh không cần....
- Tối nay đi cùng anh nhé?
- Ồ...dạ.
- Pha cho anh một ly cà phê, được không?
- Dạ. Em xin phép. Rồi Tiểu Vy nhanh chóng rời đi.
- Có vẻ cô ấy vẫn còn lo. Hồng Loan nói.
- Ừ. Nhưng rồi sẽ ổn. Vạn Minh nói.

Tại Nguyễn gia

- Đã có kết quả rồi, thưa hai bác. Tuyết Vân cầm tờ giấy kết quả đưa cho Nguyễn Đình- cha của Vạn Minh.

" Tên là Triệu Tiểu Vy, năm nay 22 tuổi. Từ nhỏ mồ côi cha mẹ, được Trần gia nhận nuôi, có hôn ước với Trần thiếu gia- Trần Thanh Tuấn. Sau khi bị phản bội, Triệu Tiểu Vy đã lên kế hoạch hủy bỏ hôn ước. Tốt nghiệp với bằng Đại học hạng ưu và tài giỏi về lĩnh vực kinh tế-khoa học. Sở thích là nấu ăn, đọc sách và ngắm mưa "

- Chỉ là một thường dân mà đòi bước vào Nguyễn gia. Không bao giờ có chuyện đó. Nguyễn Thanh Mai- mẹ của Vạn Minh nói.
- Bác đừng lo. Rồi sẽ nghĩ ra cách thôi. Châu Tuyết Vân giả vờ hiền lành nói.
- Vậy à? Có con dâu như con thật tốt. Bác nhất định sẽ ép Vạn Minh phải cưới con.
- Con cảm ơn bác.

Buổi chiều, sau khi tan sở, Trịnh Tuyết đưa mọi người đến Angel Shop. Gia Kiệt, Vạn Minh thì mặc tây trang màu đen. Còn Quang Thành và Bá Thiên mặc vest xanh dương đậm. Như Ý và Tiểu Liên mặc đầm màu hồng ôm sát cơ thể, khoác chiếc áo lông cừu. Còn Hồng Loan và Tiểu Vy mặc đầm màu đỏ ôm sát cơ thể, khoác áo len mỏng. Chuẩn bị xong cũng đã 6 giờ 30. Cả bốn cặp hôm nay đều chạy xe Lamborghini màu đen cả. Chạy đến nhà hàng 5 sao Tôn Quyền, cả bốn cặp bước vào đại sảnh. Thấy 4 cặp đôi nam thanh nữ tú đã đến, các phóng viên tin tức đều chạy đến hỏi rất nhiều câu, đặc biệt là Vạn Minh.

- Xin hỏi, Châu tiểu thư sẽ trở thành vợ ngài đúng không?
- Xin hỏi, Triệu tiểu thư sẽ như thế nào nếu ngài cưới Châu tiểu thư?.....

Rất nhiều câu hỏi xung quanh vấn đề hôn ước của Vạn Minh, anh nhìn cô, Tiểu Vy buồn bã đứng sau anh, cô sắp khóc vì những câu hỏi của các phóng viên liên quan đến vấn đề hôn ước.

Vạn Minh cười, ôm lấy eo, nâng cằm Tiểu Vy lên, tặng cho cô một nụ hôn đầy ngọt ngào, sau đó quay sang đám phóng viên nói

- Triệu Tiểu Vy sẽ trở thành vợ tôi dù có như thế nào.
- Con chào cha mẹ. Vạn Minh ôm eo Tiểu Vy đi đến, tỏ vẻ thân mật.
- Ừ, chào con. Chào cô.
- Cháu chào hai bác. Tiểu Vy lịch sự cúi chào.
- Cháu chào hai bác. Mọi người đồng thanh nói.
- Ừ. Chào các cháu. Đều lớn cả rồi.
- Dạ.
- Anh Minh, em chào anh. Châu Tuyết Vân đi đến, dịu dàng nhìn Vạn Minh. Anh "hmm" một tiếng rồi quay sang Tiểu Vy nói
- Bảo bối đói chưa? Anh ăn cần hỏi.
- Em...em chưa đói lắm. Tiểu Vy nói.

- Một lát ăn cùng anh, nhé?
- Dạ. Tiểu Vy cười hiền.
- Minh, anh không muốn ăn với em sao? Châu Tuyết Vân nói, đôi mắt buồn bã cầu xin
- Không. Anh lạnh nhạt trả lời. Nhóm của Vạn Minh thấy Tuyết Vân thì không ưa, đều tặng cho cô ta cái nhìn sắc lạnh.
- Minh, dù gì con bé cũng là..... Nguyễn Đình chưa nói xong thì Vạn Minh cúi chào tạm biệt ông rồi xoay người đi nơi khác, ôm eo Tiểu Vy đi chào hỏi các đối tác làm ăn. Tuyết Vân thấy vậy liền không vui, giả vờ hiền lành nói với Nguyễn Đình
- Cháu đi gặp bạn một chút. Xin phép ạ.
- Ừ.
- Vạn Minh nói chuyện với đối tác một hồi thì đưa cô tới quầy thức ăn
- Em ngồi đây ăn chút gì đi, lát anh quay lại sau, nhé?
- Dạ. Anh cứ đi đi. Em ở đây với Tiểu Liên và mọi người cũng được.
- Ừ. Tiểu Liên, chăm sóc cô ấy cẩn thận.
- Em biết rồi. Nói xong, Vạn Minh đi cùng với nhóm mình đến chỗ một vài đối tác để bàn chuyện. Bên đây, Tiểu Vy ngồi nói chuyện với nhóm mình một hồi thì Tuyết Vân đi đến. Cô ta nhìn Tiểu Vy, nói
- Triệu tiểu thư, tôi có thể nói chuyện với cô không?
- Có chuyện gì sao?
- Có đấy. Tôi muốn cô rời xa Vạn Minh ra.
- Không.
- Tại sao?
- Vì tôi yêu anh ấy. Mà nếu như tôi rời đi, anh ấy cũng sẽ chặn tôi lại thôi.
- Cô đang mơ à? Cô chỉ là một thường dân, cô không có địa vị cao sang như tôi mà đòi được yêu anh ấy. Tôi nói thẳng, cô không có cửa bước vào Nguyễn gia đâu. Vạn Minh rồi sẽ có ngày chán cô, vứt bỏ cô. Vì thế, cô đừng mong chờ nữa, rời khỏi anh ấy ngay đi. Tuyết Vân khinh thường nói.
- Cô.....
- Sao? Cạn lời rồi à?
- Dù cô có nói gì đi nữa, tôi cũng không đi. Tiểu Vy kiên quyết nói.
- Bộ tôi nói mà cô nghe không lọt tai sao hả? Vạn Minh yêu tôi, anh ấy sẽ thuộc về tôi.
- Vậy, tôi hỏi cô, nếu anh ấy yêu cô, anh ấy có cần dắt tôi về nhà họ Nguyễn để công khai mối quan hệ của cả hai hay không? Nếu anh ấy yêu cô, tại sao anh ấy không chấp nhận hôn sự này?
- Tôi...cô..... Tuyết Vân tức giận, cô ta tát vào mặt của Tiểu Vy, Tiểu Liên đứng lên đỡ lấy cô, Trịnh Tuyết đi đến tát vào mặt của Tuyết Vân. Tuyết Vân ngã nhào xuống sàn lạnh, ả nghiêng răng
- Cô là ai mà đòi đánh tôi?
- Tôi là tiểu thư nhà họ Trịnh- Trịnh Tuyết.
- Cái...cái gì? "Không ổn rồi, mình đụng phải người của Trịnh gia rồi sao? Nên làm gì bây giờ?"
- Cô đụng vào bạn tôi đấy, Châu_ Tuyết_ Vân. Như Ý đi đến nhấn mạnh tên của cô ta.
- Cô là ai?
- Tiểu thư Hàn gia- Hàn Như Ý. Cô ta nghe xong thì hoảng hồn, không ngờ lại xui xẻo đụng phải cả hai gia đình danh giá của Trung Quốc. Lần này thì tiêu thật rồi!!! Châu gia tuy là gia đình danh giá, nhưng thế lực lại không bằng hai gia đình Hàn gia và Trịnh gia. Cô ta đứng lên, phui bộ đàm đất giá, khuôn mặt đỏ ửng vì bị tát, ả nhìn Tiểu Vy, nghiêng răng nói

- Triệu Tiểu Vy, cô được lắm, hôm nay dám kêu bạn cô ra đánh tôi. Vậy thì tôi sẽ cho cô biết tay. Nói xong, liền chạy đến xô ngã Tiểu Liên, Hồng Loan thấy vậy liền vội chạy đến đỡ lấy Tiểu Liên. Tiểu Vy bị Châu Tuyết Vân cho người đánh tới tấp. Như Ý và Trịnh Tuyết tính can ngăn thì bị thuộc hạ của cô ta bắt lại. Bổng Vạn Minh đi đến quát lớn
- DỪNG TAY! Tuyết Vân quay lại thì thấy anh, cô ta sợ hãi vội cho người dừng tay. Tất cả mọi hoạt động đều dừng lại, hướng ánh mắt đến chỗ nhóm của Vạn Minh. Nguyễn Đình và Thanh Mai chạy vội đến thì bất ngờ khi thấy Tiểu Vy mình đầy thương tích, còn Tuyết Vân thì đứng bên cạnh.
- Vạn... Vạn Minh, đau...hức hức....Tiểu Vy nằm dưới sàn khóc lớn. Vạn Minh vội chạy đến, đỡ cô dậy sau đó bế cô lên, đặt cô lên ghế sofa.
- Kiệt, cứu em. Như Ý vùng vẫy. Gia Kiệt chạy đến tung một cước vào tên thuộc hạ. Bá Thiên cũng chạy đánh tên thuộc hạ để cứu Trịnh Tuyết. Quang Thành thì lo lắng hỏi han Tiểu Liên.
- Kiệt, chăm sóc Tiểu Vy. Vạn Minh nói.
- Đợi mình một chút. Xách hộp sơ cứu đến, Gia Kiệt chăm sóc vết thương cho Tiểu Vy. Vạn Minh ngồi kế bên, kêu Như Ý qua đỡ Tiểu Vy giúp anh. Sau đó đứng lên, tiến đến chỗ của Tuyết Vân, anh trầm giọng.
- Bắt máy tên thuộc hạ của cô ta lại, đem về tổ chức để Quang Thành xử lí. Còn cô....
- Minh, em....anh....anh nghe em giải thích đã...chuyện..chuyện không như anh nghĩ đâu.... anh....Á
- " Rầm!" Vạn Minh bóp lấy cổ cô ta, gân tay anh nổi đầy chứng tỏ anh đang dùng lực cực kì mạnh. Đôi mắt đen âm u lạnh lẽo, sát khí tỏa ra từ người bao trùm lấy căn phòng, khuôn mặt của anh đen lại, Nguyễn Đình thấy vậy, liền khuyên con trai
- Minh, coi chừng con bé sẽ chết đấy. Nhẹ thôi con.
- Câm. Vạn Minh liếc nhìn cha mình, giờ phút này anh còn quan tâm gì nữa chứ.
- Minh....khó thở quá....
- Cô dám hại người phụ nữ của tôi, tôi nên làm gì đây? Vạn Minh cười nhạt nói.
- Á ta.....chen vào tình....yêu của....chúng ta....em....chỉ muốn.....dạy dỗ.....à.....Á
- Cô nói Tiểu Vy chen vào cuộc tình của chúng ta sao? Xin lỗi, nhưng cô mới là kẻ chen vào cuộc tình của tôi và cô ấy đấy. Tôi đâu có thích cô, tôi ghét cô, tôi hận cô bởi vì cô đụng đến bạn tôi, đụng đến người phụ nữ của tôi. Châu Tuyết Vân, tôi không yêu cô. Nhớ chưa? Còn bây giờ, cô phải trả giá cho những gì cô đã làm.
- Nói xong liền thả cô ta ra, Tuyết Vân ho sặc sụa, liên tục đấm vào ngực mình. Cô ta ngược nhìn Vạn Minh, ánh mắt của anh vẫn sắc lạnh như thế.
- Bắt á đem về tổ chức. Tôi muốn tự xử lí á.
- Tuân lệnh.
- Vạn Minh, con bé là.....Ồ
- Nếu cha muốn, cha có thể đi cùng cô ta. Vạn Minh lạnh lùng nói. Nguyễn Đình sợ hãi không dám hé miệng. Sau đó, Vạn Minh đi đến bế Tiểu Vy lên rồi đi về. Nhóm của anh cũng chạy theo sau.
- Xin lỗi, cô là Trịnh tiểu thư- Trịnh Tuyết, đúng không? Thanh Mai hỏi.
- Phải.
- Tôi có thể nói chuyện với cô không?
- Xin lỗi nhưng tôi không muốn.
- Vậy à? Cô có thể đi.
- Cảm ơn. Trịnh Tuyết rời đi, Nguyễn Đình nhìn vợ mình nói
- Thăng nhóc có lẽ đã yêu con bé đó quá rồi.
- Anh nói phải. Mình nên làm gì đây?
- Ngày mai nó sẽ đến tổ chức, anh muốn đi cùng nó, sẽ bắt nó thả Tuyết Vân ra.

- Anh nên cẩn thận, thằng bé đang rất tức giận.
- Anh biết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tha thứ

Sáng hôm sau, Tiểu Vy mệt mỏi thức dậy. Từ ngày gia đình nhà họ Nguyễn về tới giờ, tâm trạng cô thật không tốt. Cố gắng ngồi dậy dựa vào thành giường, Tiểu Vy ôm đầu, khó chịu rửa thầm " Khi thật! Ai bảo uống rượu sẽ quên đi mọi buồn phiền chứ ".

- Em dậy rồi sao? Chợt Vạn Minh mở cửa phòng, tay cầm chén cháo đi đến, ân cần hỏi han cô.
- Em mệt sao?
- Không.
- Đang lo lắng hả?
- Không.
- Vậy à? Hôm nay em ở nhà nghỉ ngơi đi.
- Không, không cần thiết.
- Vậy em muốn gì?
- Em muốn đến tổ chức cùng anh. Em...em...
- Nhưng, em đang bị thương đấy.
- Không sao đâu. Anh cho em đến tổ chức cùng anh nhé?
-
- Vạn Minh, làm ơn. Đi mà, nha?
- Không. Em nên ở nhà nghỉ ngơi.
- Thôi mà, em đã khỏe rồi. Em ớn. Minh, cho em đi nha? Rồi anh muốn em làm gì cũng được mà. Nha?~~~~
- Thật?
- Thật mà. Nha?
- Được. Em nên nhớ câu này đấy.
- Dạ.
- Được rồi. Ăn sáng xong rồi anh đưa em đi. Ngoan. Nào, há miệng ra.
- A~~~~.
- Ngon không?
- Dạ ngon lắm.
-
- Ăn sáng xong, Tiểu Vy thay đồ rồi cùng anh đến tổ chức.
- Xin chào Môn chủ và Triệu tiểu thư.

- Hmm. Cô ta đâu?
- Hiện đang ở nhà giam ạ.
- Còn bọn chúng?
- Cố đại nhân đã cho lũ sói ăn sạch rồi.
- Vậy thì tốt. 9 giờ hành hình.
- Tuân lệnh.

Bước vào phòng, Vạn Minh để Tiểu Vy ngồi xuống ghế sofa, anh nói

- Anh ra ngoài đón mọi người và cha, em ngồi ngoan ở đây, không được đi đâu hết, biết chưa?
- Em...em hiểu rồi. Anh đi đi.
- Ừ. Anh đi đây. Nói xong, Vạn Minh đặt một nụ hôn lên trán nhãn nhụi của cô rồi rời đi.

Vừa bước ra khỏi phòng, đi được một đoạn thì gặp Bá Thiên và mọi người. Bá Thiên chạy đến khoác tay lên vai anh, hỏi

- Yo, sao đến sớm thế?
- Sớm gì? 7 giờ 40 rồi đấy. Không phải các cậu cũng vậy sao?
- Hi, à, tớ có gặp cha cậu đấy.
- Đâu?
- Cha đây. Nguyễn Đình bước tới.
- Con chào cha. Vạn Minh cúi chào lịch sự.
- Ừ. Chắc là con đi cùng Triệu tiểu thư?
- Phải.
- Cha có thể nói chuyện với cô ấy một chút không?
- Không thể.
- Tại sao?
- Vì, con không muốn cha lại....
- Đừng lo. Chỉ là nói chuyện một chút thôi. Cha sẽ không làm gì con bé đâu.
- Vậy cũng được. Con qua phòng họp để bàn chuyện với mọi người một chút. Con xin phép.
- Ừ. Rồi thuộc hạ của Nguyễn Đình đưa ông vào phòng của Vạn Minh. Tiểu Vy nghe tiếng cửa, xoay người lại thì thấy Nguyễn Đình, cô vội vàng đứng lên cúi chào ông. Nguyễn Đình nhìn cô mỉm cười, rồi mời cô ngồi xuống và bắt đầu cuộc trò chuyện.
- Vết thương của Triệu tiểu thư thế nào?
- Da. Cháu đã ổn rồi. Bác có thể gọi cháu là Tiểu Vy, không cần gọi cháu là Triệu tiểu thư đâu ạ.
- Ừ. Vậy tôi không khách sáo nữa.
- Vậy có chuyện gì bác cần nói với cháu sao?
- Ừ. Tôi có thể hỏi cô một câu được không?
- Dạ?

- Tôi nghe nói cô có hôn ước với Trần Thanh Tuấn, con trai của Trần gia. Tại sao lại đeo bám con trai tôi?
- Trần Thanh Tuấn phản bội cháu, vì thế cháu quyết định sẽ hủy hôn. Còn về Vạn Minh, anh ấy.....
- Thằng bé như thế nào?
- Anh ấy nói với con rằng hãy cho anh ấy một cơ hội. Với lại, tụi cháu cũng đã đi quá giới hạn rồi cho nên....Nhưng....nhưng khi biết anh ấy có hôn ước với Châu tiểu thư, cháu...cháu....cháu đã nói, cháu sẽ không làm phiền anh ấy nữa. Cháu....cháu có thể rời đi...nhưng...
- Tôi hiểu. Vạn Minh là người cô chấp, nhưng lại rất thương yêu và nghe lời cha mẹ. Nhưng đây là lần đầu tiên, tôi thấy nó vì một người con gái bình thường mà cãi lại cha mẹ nó. Nếu cô rời xa nó, tôi nghĩ cuộc đời nó sẽ chỉ còn là bóng tối.
- Dạ. Cháu rất yêu anh ấy, nhưng cháu có thể.....
- Tôi đã nói chuyện với mẹ nó. Bà ấy muốn suy nghĩ một chút.
- Vậy ạ?
- Tôi có một thỉnh cầu. Mong cô sẽ chấp nhận.
- Bác cứ nói.
- Cầu xin cô, hãy cứu lấy Châu Tuyết Vân. Tiểu Vy nghe xong, khuôn mặt có phần đen lại. Cứu lấy Châu Tuyết Vân ư?! Không, cô không làm được. Nguyễn Đình nhìn cô, ông ta hiểu cô đang rất khó xử.
- Tiểu Vy, mong cô hãy bỏ qua cho con bé và cứu lấy con bé.
-
- Tiểu Vy, tôi xin cô đấy.
-
- Châu Tuyết Vân còn trẻ, con bé bằng tuổi cô. Nó cũng còn biết bao nhiêu thứ chưa làm. Nó cũng như cô, cũng rất yêu Vạn Minh, vì thằng bé, nó học biết bao nhiêu thứ, cố gắng làm mọi thứ chỉ để được Vạn Minh chấp nhận. Thế nên, xin cô, hãy cứu lấy Châu Tuyết Vân, làm ơn, tôi cầu xin cô.
- Cháu....không thể.
- Tại sao? Có phải là vì Tuyết Vân đã hại cô, cho nên cô.....
- Ý cháu không phải như vậy.
- Vậy thì sao?
- Cháu nghĩ Vạn Minh anh ấy sẽ không chịu.
- Thằng bé yêu cô như vậy, nó chắc chắn sẽ đồng ý với cô.
- Cháu....cháu thật sự không thể. Vạn Minh là người cô chấp, chắc chắn anh ấy sẽ không chịu.
- Tiểu Vy, tôi biết cô làm được mà. Người duy nhất có thể thuyết phục được Vạn Minh chỉ có cô, người duy nhất có thể cứu Châu Tuyết Vân chính là cô. Cầu xin cô, hãy cứu con bé. Vạn Minh một khi đã ra tay, Tuyết Vân chắc chắn sẽ chết. Thế nên, cô có thể thuyết phục Vạn Minh tha cho Tuyết Vân được không?
- Cháu...
- Xin cô
- Thôi được, cháu sẽ cứu cô ấy. Nhưng, cháu không chắc được điều gì đâu ạ.
- Được, chỉ cần cô cứu lấy con bé, tôi sẽ làm mọi thứ cho cô.
-

"Cốc, cốc, cốc"

- Vạn Minh, là em đây. Tiểu Vy nói lớn.
- Vào đi. "Cạch". Cánh cửa gỗ mở ra, Tiểu Vy đóng cửa, đứng im đó. Vạn Minh thấy vậy liền ngoắc tay ý bảo cô lại đây. Tiểu Vy ngoan ngoãn đi đến, Vạn Minh kéo cô ngồi lên đùi mình, Tiểu Vy gục đầu vào lòng anh, nhắm nghiền mắt lại.
- Có chuyện gì sao? Vạn Minh hỏi.
- Cũng không có gì. Chỉ là, em muốn....Tiểu Vy ngập ngừng.
- Em muốn gì? Vạn Minh vuốt ve cô hỏi.
- Em muốn...Ý em là, anh có thể....thả Tuyết Vân ra, được không?
- Lí do?
- Em...dù sao, Tuyết Vân cũng vì yêu anh cho nên mới ghen tuông, làm những điều như vậy. Thế nên....
- Cha anh kêu em đến để thuyết phục anh tha cho cô ta, đúng không? Vạn Minh trầm giọng nói.
- Chắc vậy. Tiểu Vy lí nhí nói.
- Không. Vạn Minh lạnh nhạt nói.
- Tại sao lại không?
- Bởi vì cô ta đã hại em. Vạn Minh yêu chiều nói.
- Nhưng mà, Minh à, em....em không để tâm đâu. Dù sao, cô ấy cũng là vợ chưa....
- CÂM MIỆNG. ĐỪNG CÓ NHẮC ĐẾN CHUYỆN ĐÓ TRƯỚC MẶT ANH. Vạn Minh quát lớn làm Tiểu Vy sợ hãi, anh vừa mắng cô sao? Đôi mắt của cô nhoe đi, Tiểu Vy bắt đầu khóc. Cô từ từ rời khỏi anh, Vạn Minh bất ngờ về hành động của cô. Tiểu Vy không lẽ đang giận anh?
- Tiểu Vy, em sao vậy? Vạn Minh đứng lên, anh tiến tới tính nắm lấy cổ tay cô thì Tiểu Vy hất tay anh ra, cô lùi lại rồi ngồi thụp xuống, miệng liên tục nói hận anh, rồi còn khóc nữa chứ. Vạn Minh thờ dài, không lẽ anh lại bị động tâm bởi một con mèo không nhéo sao???
- Tiểu Vy, đừng giận nữa, anh xin lỗi, anh sai rồi. Vạn Minh quỳ xuống, ôm cô vào lòng dỗ dành. Tiểu Vy liền đánh anh, liên tục nói hận anh, ghét anh. Vạn Minh bế cô lên, anh đưa cô ngồi xuống ghế sofa. Tiểu Vy khóc lớn, liên tục đánh anh, giầy giụa đòi anh buông cô ra.....
- Tiểu Vy ngoan, đừng giận. Anh sai rồi, anh xin lỗi. Tiểu Vy đừng khóc, em muốn gì anh cũng chiều. Miễn em đừng khóc là được. Vạn Minh hết cách, chiều chuộng cô, ôm cô vào lòng, dỗ dành cô.
- Thật không?
- Thật. Bảo bối, em muốn gì anh cũng chiều. Vạn Minh yêu chiều nói. Đến đây thì Tiểu Vy nắm chắc phần thắng, anh cuối cùng cũng sập bẫy của cô rồi.
- Vậy....hức hức....anh hãy....hức hức....thả Tuyết....Vân ra đi....hức hức....nha....hức hức....
- Rồi rồi. Anh sẽ thả cô ta. Bảo bối ngoan, đừng khóc nữa. Nói xong, Vạn Minh chò cô nín khóc rồi đưa cô tới nhà giam, nơi Tuyết Vân đang bị giam giữ.
- Minh, anh đến cứu....Ồ. Tuyết Vân thấy Vạn Minh đến thì vui vẻ nhưng rồi nụ cười trên môi cũng bị dập tắt khi thấy anh ôm Tiểu Vy đến cùng với mọi người
- Quang Thành, mở cửa. Vạn Minh nói.
- Minh, anh.....Tuyết Vân thoát khỏi nhà giam thì chạy đến chỗ anh.
- Tội nể mặt Tiểu Vy nên mới thả cô. Đừng để lần sau tôi lại bắt cô vào nhà giam, vì lần đó chắc chắn Tiểu Vy không cứu được cô đâu. Vạn Minh lạnh lùng nói, sau đó cùng Tiểu Vy và mọi người rời đi. Tuyết Vân hiểu ra vấn đề, thì ra là cha anh đã cầu Tiểu Vy cứu cô. Tuyết Vân cắn cắn môi dưới, cô đã nợ Tiểu Vy một mạng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đồng ý

Sau khi về chung cư Green Nest(ở cùng chung cư với Tiểu Vy nhưng ở cao hơn, Tiểu Vy ở lầu 6, Tuyết Vân ở lầu 14) Tuyết Vân thay bộ đồ dơ bẩn ra, cô ta mặc bộ đồ ngủ hai dây màu vàng. Bước xuống nhà bếp, rót ly nước uống, Tuyết Vân liên tục suy nghĩ về Tiểu Vy

" Tại sao cô ta lại cứu mình?"

" Minh và cô ta khác nhau ở chỗ nào, tại sao Vạn Minh lại chấp nhận một kẻ thường dân như cô ta mà lại không chấp nhận mình?".....

Rất nhiều câu hỏi hiện lên trong đầu cô ta. Tuyết Vân thở dài, hóp ngum cuối cùng trong ly nước, cô đặt xuống bàn rồi ra phòng khách ngồi coi TV.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, Tuyết Vân nhìn dây số trên điện thoại, là Thanh Mai gọi cho cô, cô ta bật máy

"- Alo.

- Tuyết Vân, cháu thế nào?

- Cháu ổn. Cảm ơn bác đã quan tâm

- Vạn Minh có làm gì cháu không?

- Dạ không. Có phải bác trai kêu Tiểu Vy thuyết phục Vạn Minh thả con ra không?

- Ủ. Thằng bé có nói gì không?

- Anh ấy nói nể mặt Tiểu Vy nên tha cho cháu, rồi nói lần sau còn xảy ra chuyện này nữa thì sẽ không tha cho cháu.

- Vậy sao? Nó hết giận chưa?

- Có lẽ chưa, anh ấy vẫn lạnh nhạt với con.

- Vậy sao? Bác sẽ nói chuyện với Vạn Minh, cháu không cần....

- Đừng nói gì cả, dù bác có nói cũng không có ích lợi gì. Anh ấy yêu Tiểu Vy. Anh ấy cần Tiểu Vy. Anh ấy không cần cháu. Ngay cả bác trai cũng không làm gì được anh ấy. Bác sao có thể?

- Bác có cách khiến nó phải chấp nhận cháu.

- Sao? Bác nói thật à?

- Ủ. Cháu cứ ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe. Mọi chuyện cứ để bác lo. Có gì cần, bác sẽ kêu con qua.

- Dạ. Cháu cảm ơn bác. Cảm ơn bác nhiều.

- Thôi, nghỉ ngơi đi cháu.

- Dạ. "

Đặt điện thoại xuống bàn, Tuyết Vân nở nụ cười nham hiểm" Triệu Tiểu Vy, dù cô có cứu tôi, tôi vẫn sẽ bắt cô phải rời xa Vạn Minh. "

Quay trở lại với nhóm của Vạn Minh, sau khi hoàn thành lời thỉnh cầu của Nguyễn Đình, Vạn Minh cùng mọi người đi đến Angel Shop để tìm Trịnh Tuyết. Vì hôm nay là Chủ nhật, nên Trịnh Tuyết đến đây để dọn dẹp. Sau đó cùng Vạn Minh đi đến trung tâm mua sắm để giải khuây. Tiểu Vy hôm nay không có mua trang sức hay quần áo nhiều, chủ yếu là cô mua gia vị và đồ dùng trong nhà. Còn lại thì mua toàn quần áo và Tiểu Liên thì mua một con....gấu bông. Mua xong, tất cả đi đến quầy tính tiền. Vì hơi đông nên phải chờ.

- Minh, muốn ăn. Đói quá à ~~~. Tiểu Vy mề nheo nói. Liên tục lắc lắc cánh tay rắn chắc của Vạn Minh.

- Bảo bối, để anh tính tiền xong rồi bọn mình cùng đi ăn. Vạn Minh cương chiều nói.

Tiểu Vy không vui, bàn chân nhỏ bé mang giày búp bê liên tục nện xuống sàn lạnh. Cô thật sự rất đói. Đói kinh khủng luôn. Bụng sắp dính vào lưng luôn rồi!!!!

Tiểu Liên, Hồng Loan và Như Ý cũng liên tục mề nheo Quang Thành, Bá Thiên và Gia Kiệt. Bốn anh chàng nhìn nhau cười khò" Không lẽ người như mình lại bị một con mèo nhông nhèo làm cho yếu đến mề hoặc sao?". Trịnh Tuyết đứng kế bên, cô cảm thấy hơi cô đơn. Cô cũng muốn có một chàng trai nào đó giống như họ, yêu chiều cô, bảo vệ cô. Tính tiền xong, Vạn Minh đưa mọi người đến nhà hàng sang trọng đối diện với khu trung tâm mua

sấm

- Bây giờ mới có 4 giờ chiều nhì? Quang Thành nói.
 - Nhưng mà tụi em đói. Tiểu Liên đưa ánh mắt long lanh nhìn Quang Thành.
 - Được rồi mà. Chúng ta sẽ đi ăn ngay ha. Quang Thành chiều chuộng Tiểu Liên, cùng mọi người vào trong nhưng....
 - Xin lỗi, em phải về ngay. Trịnh Tuyết chấp tay nói.
 - Sao thế? Tiểu Vy hỏi.
 - Thật ra mình phải...đi xem mắt cho nên.....Nói đến đây, Trịnh Tuyết đỏ mặt.
 - CÁI GÌ? ĐI XEM MẮT Á? Cả đám đồng thanh hỏi.
 - Ồ...ừm. Trịnh gia và Hà gia có sắp đặt hôn ước cho mình và con trai họ. Cho nên....
 - Hà gia sao? Có phải là Hà Nam Quân không? Bá Thiên hỏi.
 - Phải.
 - Nam Quân về khi nào vậy? Vạn Minh bất ngờ hỏi
 - Tôi hôm qua. Anh ấy không báo cho các cậu biết sao?
 - Làm gì có. Haizz, sao bạn mình toàn là người tốt không vậy? Về mà cũng không báo cho tụi mình biết. Quang Thành than thở nói.
 - Hi, thôi, tạm biệt mọi người nha. Nói xong, Trịnh Tuyết chạy một mạch ra bãi đỗ xe. Còn lại thì vào nhà hàng.
- Đến tối, Tiểu Vy và Vạn Minh chào tạm biệt mọi người thì quay về chung cư. Lái xe về đại sảnh chung cư thì Châu Tuyết Vân gọi điện cho anh.

"-Alo.

- Minh, có chuyện rồi.
- Chuyện gì?
- Mẹ anh, bà ấy.....
- Mẹ tôi làm sao?
- Bà ấy lại lên cơn đau tim rồi. Anh mau đến đi. Nếu không thì....
- Tôi sẽ đến ngay."
- Có chuyện gì vậy anh? Tiểu Vy lo lắng hỏi.
- Mẹ anh lại lên cơn đau tim. Bà ấy lại giờ trò nữa rồi. Vạn Minh tức giận đánh tay vào vô lăng.
- Vậy anh tính...làm gì? Tiểu Vy buồn hiu hỏi.
- Anh về nhà một chuyến, em lên phòng nghỉ trước đi. Chút anh về.
- Dạ. Rồi Tiểu Vy bước xuống xe, đi về phía thang máy. Còn Vạn Minh thì lái xe về Nguyễn gia.

"Cạch". Cánh cửa phòng mở ra, Tiểu Vy bật đèn lên, sau đó đóng cửa bước vào phòng. Tiểu Vy bước vào phòng tắm, ngâm mình khoảng 1 tiếng đồng hồ mới chịu bước ra. Khoác lên người cái áo choàng màu trắng dài ngang đùi. Cô ngồi xuống ghế sofa ở phòng khách. Đôi mắt đen tuyền sụp xuống, nước mắt bỗng nhiên chảy ra. Cô lại khóc!!!!

Ngồi chờ Vạn Minh về, cô mệt mỏi ngủ thiếp đi ở trên ghế. Quay lại với Vạn Minh, anh lái xe về Nguyễn gia. Quân gia nghe tiếng xe liền chạy ra mở cửa cho anh vào.

- Có ổn không bác? Tuyết Vân lo lắng hỏi.
- Sẽ ổn thôi. Nguyễn Đình đặt tay mình lên tay cô. Lúc này Vạn Minh đã lên tới, anh gõ cửa. "Cốc,cốc". Tuyết Vân giả vờ lo lắng, chạy ra mở cửa cho anh.

- Minh, anh đến rồi. Tuyết Vân mừng rỡ nói.
- Cô rảnh thật. Đêm hôm đến đây làm gì? Tại sao lại khóa cửa? Vạn Minh trầm giọng nói.
- Em...em chỉ là đến thăm hai bác thôi. Em....em...Tuyết Vân lấp bắp.
- Biền. Vạn Minh trầm giọng.
- D...ạ.
- Mẹ, mẹ có sao không? Vạn Minh lo lắng hỏi.
- Mẹ....khụ...khụ...không sao. Con đừng lo lắng. Thanh Mai giả vờ.
- Không phải khi ở bên Mỹ, bác sĩ nói mẹ đã khỏi bệnh rồi sao? Vạn Minh cau mày khó chịu nói.
- Mẹ....mẹ không biết. Khụ...khụ. Bà ta giả vờ ho mạnh, tay cầm chiếc khăn đã dính máu giả. Tất nhiên Vạn Minh không phải là kẻ ngu, nhưng anh vẫn giả vờ như không biết. Nhẹ nhàng vuốt lưng bà, Vạn Minh nói
- Để con kêu Như Ý qua khám bệnh lại cho mẹ. Nghe đến đây, Thanh Mai và Nguyễn Đình giật mình, nếu như kêu Như Ý qua thì không phải sẽ bị bại lộ sao. Bà ta cố giữ bình tĩnh nói
- Không cần. Mẹ uống thuốc là sẽ khỏi thôi.
- Nhưng mà....
- Vạn Minh, mẹ cũng đã già rồi. Chỉ mong con có thể yên bề gia thất thì bà già này cũng đã yên tâm nơi tuổi vàng rồi.
- Mẹ, mẹ nói gì vậy?
- Vạn Minh, mẹ mong con hãy suy nghĩ lại. Vì người mẹ già này, hãy chấp nhận hôn ước có được không con? Bà ta rung rung nước mắt.
- Mẹ, con đã nói rồi, con chỉ....
- Vạn Minh, coi như cha và mẹ cầu xin con đi. Cầu xin con hãy lấy Châu Tuyết Vân, có được không con? Nguyễn Đình giả vờ đau khổ nói.
- Thôi được. Con đồng ý.
- Thật không? Thanh Mai hớn hơ nói.
- Thật. Còn bây giờ, con sẽ kêu Như Ý qua khám cho mẹ.
- Thôi, mẹ nghỉ ngơi là sẽ khỏe mà.
- Vậy à? Vậy mẹ nghỉ ngơi đi. Con về đây.
- Ừ. Vạn Minh bước ra khỏi phòng, Thanh Mai và Nguyễn Đình nhìn nhau mỉm cười. Bước xuống phòng khách, Tuyết Vân đứng đó, giả vờ ngoan hiền, cúi đầu lễ phép. Vạn Minh khinh bỉ nhìn cô ta, rồi đi không nói một lời. Tuyết Vân chạy lên phòng, mở cửa ra, cô ta hỏi Thanh Mai
- Thế nào rồi bác?
- Thằng bé đồng ý rồi. Thanh Mai mừng rỡ nói.
- Thật sao? À vui mừng, nhảy cẫng lên. "Triệu Tiểu Vy, tôi đã thắng rồi!!!!"

Vạn Minh về tới chung cư, anh bước lên phòng cô, mở cửa thì nhìn thấy Tiểu Vy nằm ở trên ghế, anh hoảng hốt

- Bảo bối, sao lại nằm đây?
- Minh, anh về rồi sao? Tiểu Vy ngồi dậy, dụi mắt.
- Ừ, anh về rồi. Sao em lại nằm đây?
- Em chờ anh. Tiểu Vy lí nhí nói.
- Thật là. Sau này không được như vậy nữa, nhờ em bị cảm lạnh thì sao? Vạn Minh cốc lên đầu cô một cái, giọng nói chứa đầy sự lo lắng, yêu thương

- Em...em xin lỗi. Em...anh...anh đừng giận được không? Tiểu Vy không muốn anh giận!! Tiểu Vy rung rức.
- Ừ. Anh không giận. Tiểu Vy ngoan, chúng ta đi ngủ nhé. Vạn Minh ôm cô vào lòng, yêu chiều vuốt ve cô.
- Dạ. Tiểu Vy ngoan ngoãn nằm trong lòng anh. Vạn Minh đưa cô vào phòng, đặt cô lên giường, đắp chăn lại cho cô. Anh nhìn cô, đôi mắt đen cụp xuống, anh nắm lấy tay cô, hôn lên má hồng của cô một nụ hôn đầy ngọt ngào
- Anh xin lỗi, Tiểu Vy. Nhất định, anh sẽ quay lại.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nhớ

Vào buổi sáng thứ hai đầu tuần, khoảng 5 giờ sáng, Vạn Minh thức dậy, thay đồ và sắp xếp hành lý. Hôm nay anh sẽ đi tới một nơi để tìm một người, sẽ không mất bao nhiêu thời gian bởi vì người này ở khá gần. Anh muốn lấy một thứ để tặng cho cô vợ chưa cưới của mình. Nhìn Tiểu Vy ngủ ngon lành, anh ngồi xuống, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô, nói nhỏ

- Hai ngày nữa anh sẽ về, em yên tâm, anh sẽ không bỏ em đâu.
- Nói xong, liền xách hành lý lên, cùng vệ sĩ xuống sảnh chính. Quang Thành đứng chờ Vạn Minh, vừa thấy anh xuống liền giơ tay chào.
- Cậu có chắc không? Quang Thành lo lắng hỏi.
 - Chắc. Vạn Minh khẳng định.
 - Nhưng, có thể cô ta đã đi làm...
 - Không cần lo lắng. Tôi có cách của tôi. Chỉ cần cậu chăm sóc cho Tiểu Vy và đừng để cô ấy biết chuyện này. Hai ngày nữa, tôi sẽ về.
 - Được. Đi đường cẩn thận nhé.
 - Ừ. Rồi Vạn Minh leo lên ghế sau của xe Ferrari ngồi. Tài xế lái xe phóng như bay ra đường lớn. Quang Thành đứng đó, nói thầm
 - Đừng để bọn này thất vọng đấy, Vạn Minh

"Reng, reng" tiếng chuông đồng hồ vang lên, Tiểu Vy mệt mỏi cố gắng gượng dậy để tắt đồng hồ. Thả lỏng cơ thể, cô bước vào phòng tắm để làm vsen. Thay đồ xong, Tiểu Vy bước ra phòng khách thì không thấy Vạn Minh, cô thoáng buồn.

- Tiểu Vy, lại đây ăn sáng đi.
- Tiểu Liên, sao cậu lại....
- Hi, không có gì đâu. Lại ăn sáng đi rồi mình đi làm ha.
- Ừm.

Quang Thành và Bá Thiên chở Tiểu Vy và Tiểu Liên đến công ty. Hôm nay đường phố đông đúc và hình như rất sôi nổi. Bởi vì tin Nguyễn Vạn Minh và Châu Tuyết Vân sẽ đính hôn vào hai ngày nữa đã lan truyền. Hiện giờ ai cũng đang bàn tán xôn xao về chuyện này. Chạy ngang qua bảng tin truyền hình thành phố, Tiểu Vy nhìn lên, đôi mắt của cô mờ to hết cỡ khi nhìn thấy dòng chữ "Nguyễn thiếu gia và Châu tiểu thư sẽ tổ chức lễ đính hôn vào hai ngày nữa." cùng với hình ảnh Vạn Minh và Tuyết Vân đang ôm lấy nhau mỉm cười hạnh phúc. Chợt đôi mắt đen xuất hiện một tầng nước. Tiểu Vy quệt nước mắt, cô không dám khóc, mà cũng không muốn khóc. Tiểu Liên thấy vậy thì buồn thay bạn. Thật ra Tiểu Liên biết kế hoạch của Vạn Minh bởi vì tối hôm qua, Vạn Minh đã bàn bạc với mọi người về chuyện này. Cô thầm cầu xin Vạn Minh sẽ thành công.

- Đến rồi. Quang Thành lên tiếng.
- Tiểu Vy, đi thôi. Tiểu Liên kéo tay cô, nói

- Ồ...ừm

Bước vào công ty, mọi người ai cũng nhìn Tiểu Vy, bàn tán nói" Triệu Tiểu Vy cuối cùng cũng chẳng thể bước vào Nguyễn gia, để xem cô ta còn chảnh nữa không?". "Nguyễn tổng và Châu tiểu thư thật đẹp đôi. Coi như Tiểu Vy thua rồi.".....Quang Thành và Bá Thiên nhìn nhau, rồi nhìn Tiểu Vy.

- Các người thích bàn tán chuyện nhà người ta nhĩ? Hồng Loan từ đâu đi đến, chống hông nói.

- Xin...xin lỗi. Chúng tôi sẽ đi làm việc ngay ạ. Một trong số đó lên tiếng. Rồi mọi người chạy về nơi làm việc của mình.

Hồng Loan cùng Tiểu Vy và mọi người lên phòng làm việc. Đến chiều, sau khi tan sở, Tiểu Vy về chung cư nghỉ ngơi. Tắm rửa xong, cô ra ghế ngồi coi TV. Chợt tiếng gõ cửa vang lên, Tiểu Vy một mình ra mở cửa thì thấy Thanh Mai

- Chào bác. Tiểu Vy cúi chào lịch sự

- Chào cô. Hai ngày nữa là lễ đính hôn giữa Vạn Minh và Tuyết Vân, dù sao cô cũng là bạn của Vạn Minh và đã cứu con dâu của tôi, thế nên mong cô sẽ đến dự tiệc. Thanh Mai cười đắc thắng và đưa cho cô thiệp mời đến dự lễ cưới

- Dạ, cháu sẽ đến. Tiểu Vy gượng cười.

- Vậy nhé. Chào cô. Bà ta nói xong rồi rời đi cùng trợ lý.

Tiểu Vy siết chặt tay lại, nước mắt bỗng lưng tuôn trào. Cấn cấn môi dưới, cô đau khổ nói thầm

- Minh, anh thật đáng ghét mà!!!! Em nhớ anh lắm, biết không?

Vạn Minh ngồi trên chiếc xe Ferrari, đôi mắt đen tuyền thoáng buồn, anh ngược nhìn khung cảnh của chiều hoàng hôn. Tài xế nhìn lên gương chiếu hậu, hỏi

- Ngài đói chưa, Nguyễn thiếu gia?

- Hơi đói. Vạn Minh nói

- Ngài có muốn dừng lại ăn chút gì không?

- Đến nhà hàng gần nhất đi.

- Dạ. Lái xe đến nhà hàng 5 sao, anh bước xuống, tay rút vào túi quần, đi vào nhà hàng. Ăn tối xong, Vạn Minh tiếp tục đi đến Bắc Kinh(thành phố lớn thứ 2 của Trung Quốc). Anh nhìn khung cảnh, gió nhẹ lướt qua, Vạn Minh nhắm nghiền mắt lại, chợt điện thoại vang lên, nhìn dây số, anh cau mày khó chịu, là mẹ anh gọi

"- Alo

- Minh, con đi đâu rồi? Sao mẹ gọi mà không bắt máy?

- Xin lỗi, con không biết. Anh lạnh nhạt nói.

- Giờ con đang ở đâu?

- Con có hẹn với một người. Xin lỗi mẹ nhưng hiện giờ con đang muốn được yên tĩnh. Mong mẹ bỏ qua. " Anh tắt máy, ngán ngẩm thở dài. "Không biết giờ này Tiểu Vy đang làm gì?". Anh suy nghĩ về cô, lấy điện thoại ra tính gọi cho cô thì chợt anh ngưng lại. "Tiểu Vy, xin lỗi em. Nhưng, hãy chờ anh. Hai ngày nữa, anh sẽ về." Vạn Minh nhắm mắt lại, một dòng nước ấm chảy trên gò má anh" Tiểu Vy, anh nhớ em lắm!!!!".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hà Nam Quân

Sáng ngày thứ ba, tại biệt thự của Hà gia, trong căn phòng to lớn, một nữ nhân xinh đẹp đang ngủ ngon giấc. Quân gia nhẹ nhàng mở cửa phòng, đi đến chỗ của nữ nhân đó, bà nhẹ nhàng nói

- Trịnh tiểu thư, dậy thôi.

- Tôi đang ngủ mà. Trịnh Tuyết lười biếng nói.
- Nhưng mà trời đã....Quản gia chưa nói xong thì một người đàn ông tầm 25 tuổi bước vào, anh ta nói
- Để đó cho tôi.
- Dạ.
- Trịnh Tuyết, dậy ngay. Anh ta lớn tiếng.
- Bộ bị điếc sao, tôi đang ngủ. Trịnh Tuyết bực bội nói.
- Haizz, Trịnh Tuyết, có thư mời đi dự tiệc cưới giữa.....Anh ta chưa nói xong thì Trịnh Tuyết bật dậy, cô chạy đến giật lấy tấm thiệp mời trên tay anh ta, nói
- Ngày mai là đám cưới của Van Minh sao???
- Phải. Lúc này bà Mai gửi thư mời chúng ta đi. Đây cũng là dịp tốt để công khai mối quan hệ giữa hai chúng ta đấy, bảo bối. Anh ta bế Trịnh Tuyết lên, mỉm cười nói.
- Ai là bảo bối của anh? Tôi còn chưa đồng ý hôn sự này mà. Trịnh Tuyết đấm mạnh vào lưng anh ta.
- Bảo bối, em chỉ biết chối thôi sao? Anh nói rồi, em sẽ phải đồng ý thôi. Nếu em không đồng ý, anh sẽ ép em. Anh ta nở nụ cười tỏa nắng.
- Mơ sao? Hà Nam Quân, đừng tưởng muốn gì là làm nhé? Tôi chắc chắn sẽ không đồng ý đâu.
- Được. Cứ chờ xem đi. Nam Quân nở nụ cười xảo trá. Sau đó đặt cô xuống giường rồi rời đi, không quên đặt lên trán cô một nụ hôn ngọt ngào.
- Đi thay đồ đi. Hôm nay chúng ta có hẹn đấy.
- A, đúng rồi. Sao anh không nhắc tôi? Trịnh Tuyết bực dọc nói.

Ăn sáng xong, Nam Quân chở Trịnh Tuyết đến quán cà phê. Bước xuống xe, anh nắm lấy tay Trịnh Tuyết rồi bước vào trong.

- Ở đây nè. Bá Thiên vẫy tay.
- Chào, lâu rồi không gặp, vẫn khỏe chứ? Bá Thiên hỏi
- Khỏe. Các cậu thì sao?
- Bọn này khỏe. Quang Thành trả lời.
- Ô, hai người này mới về ở chung thử mà đã thân mật vậy rồi sao? Tiểu Liên chọc Trịnh Tuyết.
- Cái...cái gì mà thân mật chứ? Tên kia, bỏ tay anh ra. Trịnh Tuyết xấu hổ.
- Thật là, không cần phải như thế đâu Trịnh Tuyết. Hồng Loan tiếp lời.
- Dù sao hai người cũng là hôn thê của nhau mà. Như Ý xấu xa nói.
- Thôi mà, đừng chọc tởn nữa. Trịnh Tuyết đỏ mặt.
- Bảo bối, em cần gì như thế? Họ nói đúng đấy. Nam Quân ôm eo cô, tỏ vẻ thân mật.
- Ai là bảo bối của anh? Buông ra. Trịnh Tuyết tức giận.
- Hahahahahahahaha. Tất cả mọi người ôm bụng cười.
- À mà, Tiểu Vy đâu? Nam Quân tò mò hỏi.
- À, cô ấy nói muốn nghỉ ngơi. Như Ý trả lời.
- Tiểu Vy còn buồn hả? Trịnh Tuyết hỏi.
- Ủ. Như Ý gật đầu.

- Không biết Vạn Minh thế nào rồi? Gia Kiệt lo lắng.
- Chắc anh ấy không sao đâu. Vạn Minh có phúc hắc rất lớn, không phải sao? Hồng Loan an ủi mọi người.
- Ủ. Mong là vậy. Trịnh Tuyết nói.
- Em là đang lo lắng cho Vạn Minh sao? Nam Quân hỏi.
- Gì vậy? Loại giấm này mà anh cũng ăn được à? Trịnh Tuyết khó chịu nói.
- Tất nhiên. Nam Quân nhún vai.
- Điền sao? Hừ. Trịnh Tuyết tức giận.
- Anh chỉ là yêu em cho nên mới ghen thôi. Nam Quân yêu chiều nói.
- Cần sao? Trịnh Tuyết đẩy anh ra.
- Bảo bối, không lẽ em không yêu chồng em sao? Nam Quân ra vẻ tội nghiệp.
- Tất nhiên là không yêu. Trịnh Tuyết thẳng thắn.
- Bảo bối, em hư quá.
- Ai hư? Tránh xa tôi ra. Nếu không đừng hòng tôi nghe lời anh.
- Ồ, vậy đổi cách xưng hô đi, anh sẽ xích ra một chút. Nam Quân dụ dỗ.
- Được. Vậy anh xích ra một chút được không?
- Được.
- Hai cái người này, thật là....Tiểu Liên nhìn không được, liếc trêu chọc.
- Thôi, thôi. Nói chuyện vậy là được rồi. Tụi mình đi mua chút đồ đi. Hồng Loan nói.
- Ủ. Đi thôi. Nói xong, Quang Thành cùng mọi người đến trung tâm mua sắm.

.....

Buổi tối, khoảng 9 giờ thì Nam Quân đưa Trịnh Tuyết về. Anh yêu chiều bế cô về phòng. Đặt cô xuống giường, anh hỏi

- Chơi vui chứ?
- Tất nhiên. Nè, ngày mai em muốn đeo trang sức của Pháp, anh mua cho em nha? Em muốn đeo nó để dự tiệc cưới~~~~. Trịnh Tuyết chui vào lòng anh làm nũng.
- Được, nhưng với hai điều kiện.
- Là gì?
- Hứa đi rồi anh nói.
- Hứa.
- Thứ nhất, anh muốn cơ thể em. Thứ hai, đêm nay và sau này, phải cho anh ngủ chung.
- Cái gì? Vậy thôi, em...em không....Chưa kịp nói, Trịnh Tuyết bị Nam Quân đè xuống giường hôn ngấu ngiến, anh ta nhanh chóng cởi bộ đồ của cô và vứt sang một bên. Phả hơi nóng vào tai cô, anh nói
- Bảo bối, em đã hứa rồi thì phải làm đấy.

Rồi Nam Quân tiếp tục công việc của mình, đêm hôm đó, anh đã đòi Trịnh Tuyết rất nhiều, đến khi cô cầu xin anh thì Nam Quân mới chịu buông cô ra.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Những sự thật bất ngờ

Một buổi sáng đẹp trời, Tiểu Vy thức dậy thật sớm, cô tắm rửa thay đồ rồi đi trang điểm. Hôm nay Tiểu Vy mặc một chiếc đầm màu đen dài ngang đầu gối. Cổ áo hình chữ V khoét sâu để lộ vùng cổ trắng ngần. Tay áo xòe rộng dài ngang khuỷu tay. Đôi môi mọng nước được phủ một lớp son mỏng. Hàng lông mi dài cong vút làm cho đôi mắt của cô thật thu hút. Xoay một vòng quanh gương, cô mỉm cười nhẹ, bước ra ngoài xỏ đôi giày cao gót màu đen và mang chiếc túi xách màu đen, cài lên đầu chiếc băng đô màu đen, cô bước ra ngoài phòng khách, Quang Thành nhìn cô, nói.

- Dù sao cũng là đám cưới mà, em không nên mặc một màu đen đặc trưng chứ.

- Không sao, không ai nói mình đâu. Tiểu Vy buồn hùi hùi nói.

Chợt cánh cửa mở ra, Nam Quân đi vào, nhìn Tiểu Vy một lượt, anh nói

- Lâu rồi không gặp, em khỏe không?

- Em khỏe. Tiểu Vy đáp.

- Em sao thế? Nam Quân lo lắng hỏi.

- Em ổn. Tiểu Vy đáp gọn lộn.

- Vậy sao? Cũng sắp tới giờ rồi. Ta đi thôi.

- Ừm

Bước xuống đại sảnh, cô nhìn ba chiếc siêu xe. Quang Thành và Bá Thiên thì chở Tiểu Vy và Tiểu Liên bằng Lamborghini. Còn Bá Thiên và Gia Kiệt thì chở Như Ý và Hồng Loan đi bằng Ferrari. Nam Quân và Trịnh Tuyết thì lái Ferrari. Ba chiếc siêu xe phóng như bay trên đường phố. Hôm nay có rất nhiều phóng viên đang đến nhà hàng tiệc cưới 5 sao ở trung tâm thành phố Thượng Hải. Đến nơi, Tiểu Vy và mọi người xuống xe, hướng vào trong nhà hàng. Đi đến chỗ của Nguyễn Thanh Mai, Tiểu Vy và mọi người cúi chào lịch sự. Thanh Mai thấy Tiểu Vy thì không ưa, cô lại mặc nguyên một màu đen, thế nên Thanh Mai càng ghét cô. Bà ta nói

- Triệu tiểu thư, hoan nghênh cô đến dự tiệc cưới của con trai tôi.

- Dạ, cảm ơn bác. Tiểu Vy gượng cười.

- Cô gái này là ai? Châu Hoa Lê hỏi.

- À, là nhân tình cũ của con trai tôi.

- Áy, sao bà lại gọi cô ta đến, lỡ như cô ta phá tan đám cưới này thì sao? Hoa Lê khinh bỉ nhìn Tiểu Vy.

- Không sao, nếu như cô ta đến đây phá đám, tôi sẽ xử lý cô ta. Thanh Mai tiếp lời.

- Cháu xin phép. Tiểu Vy không nhìn được, liền rời đi. Đi đến quầy rượu, cô cầm ly rượu lên, hớp một ngụm. Tiểu Liên đi đến nơi

- Uống một mình thì không vui đâu, mình sẽ uống cùng cậu.

- Cảm ơn. Tiểu Vy nói.

- Cậu đừng lo, Tiểu Vy, một chút nữa sẽ có trò vui cho cậu xem đó. Trịnh Tuyết gian xảo nói

- Trò vui???

- Một lát nữa chị sẽ biết thôi. Nào, 5 chúng ta cùng cạn ly nhé? Như Ý nói.

- Được. Rồi cả năm cạn ly, uống hết một ly rượu. Bỗng Kim Ngọc Như đi đến, Như Ý thấy cô ta thì không vui, ra về cảnh giác.

- Cô không cần phải như vậy đâu. Ngọc Như nói.

- Cô muốn gì? Tiểu Liên hỏi.

- Chỉ là đến để đưa đồ.

- Đưa đồ???? Tiểu Vy ngây ngô.
- Có người gửi lá thư này cho cô. Ngọc Như đưa cho Tiểu Vy
- Ai gửi??? Tiểu Vy hỏi.
- Tôi không biết. Anh ta gửi xong thì rời đi. Tôi lại không nhìn thấy dung mạo của anh ta vì anh ta ăn mặc rất kín đáo.
- Vậy sao? Cảm ơn cô.
- Không có gì. À, hai tuần nữa, cha mẹ Trần về đây.
- Sao???
- Trần Thanh Tuấn nói. Ngày hôm đó chúng ta sẽ gặp nhau. Có muốn cạnh tranh công bằng không? Ngọc Như giờ tay ra.
- Được. Tiểu Vy bắt tay cô ta, sau đó Ngọc Như rời đi. Mở lá thư ra, Tiểu Vy đọc xong thì hiểu ra, lá thư này là do cha Trần gửi cho cô, bởi vì nét chữ của ông rất dễ nhận biết. Tiểu Vy mỉm cười, cô nói thầm
- Cảm ơn cha.

Đứng uống rượu một hồi, cánh cửa nhà hàng đóng lại. Trong phòng đang tối đen thì chợt phía sân khấu sáng lên, MC từ trong bước ra, nói

- Tôi rất vui vì mọi người đã đến dự lễ cưới đông đủ vào ngày hôm nay, thay mặt cho Châu gia và Nguyễn gia, tôi thành thật cảm ơn tất cả mọi người.

Tiếng nói vừa dứt, một tràng vỗ tay vang lên, mọi người ai cũng hò hét.

- Và bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu làm lễ. Xin mời cô dâu xinh đẹp bước ra. Châu Tuyết Vân mặc một bộ đầm cưới màu đỏ trễ vai, tay cầm bó hoa hồng từ từ bước xuống giữa cầu thang.

- Và xin mời chú rể bước ra cầm tay cô dâu. Vạn Minh mặc một bộ vest đen, đeo găng tay màu trắng, anh bước xuống giữa cầu thang, giờ tay ra, nói

- Đến lúc rồi, Tuyết Vân.

- D...ạ. Tuyết Vân đỏ mặt, đặt tay mình lên tay anh. Rồi cả hai cùng nhau tiến về phía MC. Tiếng nhạc dạo vang lên, anh nắm tay cô ta đi ngang qua Tiểu Vy. Vạn Minh nhìn thấy cô, anh không sao giấu nổi sự nhớ nhung, chỉ muốn bước đến ôm cô một cái, nhưng anh còn có một việc phải làm, anh phải hoàn thành cho xong nó. Tuyết Vân đi ngang qua Tiểu Vy, ả cười đắc thắng. Gia Kiệt và Bá Thiên nhìn nhau gật đầu, rồi nói nhỏ vào tai Như Ý điều gì đó, sau đó thì rời đi. Bước lên sân khấu, Vạn Minh nói

- Tôi xin chân thành cảm ơn mọi người đã đến tham dự đông đủ lễ cưới của chúng tôi. Tôi có một món quà đặc biệt muốn dành tặng cho vợ của tôi, Châu Tuyết Vân.

Tuyết Vân đỏ mặt, mỉm cười hạnh phúc.

- Bây giờ mời mọi người quay mặt lên và nhìn về phía sân khấu và xem món quà mà tôi dành tặng cho vợ tôi. Tất cả mọi người đều nhìn về phía sân khấu, camera bắt đầu quay. Đột nhiên tất cả mọi người đều đỏ mặt lên khi nhìn thấy cảnh một người phụ nữ đang ôm một người đàn ông trong tình trạng khóa thân. Tuyết Vân sợ hãi, vội che đi những bức ảnh trên màn hình, liên tục nói

- Đừng...đừng nhìn. Nhưng vệ sĩ của Vạn Minh đã nhanh tay bắt lấy Tuyết Vân. Ở dưới sân khấu bắt đầu ồn ào lên. Mọi người xì xầm bàn tán về những bức hình trên màn hình. Vạn Minh nhếch môi cười, anh nắm lấy micro, nói

- Trật tự nào mọi người. Tôi xin tự hỏi với tất cả mọi người ở đây, có ai muốn rước về một cô con dâu như thế này không?

- Không. Tất cả đồng thanh.

- Cha mẹ, hai người nghĩ thế nào?

-....

- Khi cha mẹ ép buộc con phải cưới loại đàn bà này, con đã kế hoạch sẵn cả rồi. Tất nhiên, những tư liệu này đều là nhờ chồng của cô ta đưa cho con. Bây giờ hai người còn gì để nói hay không?

-.....

- Châu Tuyết Vân đã cặp kè với người đàn ông trên màn hình được 3 năm, theo lời ông ta kể. Ngay khi cưới được tôi, ả đã đi làm trinh giả tại một bệnh viện ở Bắc Kinh với mục đích chứng minh cho tôi thấy được rằng ả vẫn còn trinh tiết.

- Ô. Mọi người đồng thanh.

- Không...không phải....Vạn Minh, anh nghe em nói....ông ta nói dối anh.....Minh...tin em.....Minh

- Bắt cô ta về tổ chức. Như Ý sẽ xử lí cô. Rồi thuộc hạ của Vạn Minh đưa cô ta đi. Cha mẹ của cô ta thấy vậy, liền sợ hãi chạy đến cầu xin anh. Vạn Minh khinh thường nói

- Cả hai người nữa. Năm xưa, vì muốn làm giàu, đã đi lừa đảo Triệu gia và Hà gia và các gia đình danh giá khác, hôm nay tôi sẽ thay họ xử lí các người. Bắt chúng lại, đưa về trụ sở cảnh sát.

- Không, làm ơn.....xin hãy tha cho chúng tôi...Không...Không...không.....

Vạn Minh nhìn xuống phía dưới, anh mỉm cười ngoắc tay ra hiệu ý bảo Tiểu Vy lên đây. Cô ngoan ngoãn đi lên phía sân khấu, mọi người ai cũng thấy lạ. Vạn Minh ôm eo cô nói với tất cả mọi người

- Giới thiệu với các vị, đây là Triệu Tiểu Vy, con gái của Triệu gia.

- Ô. Mọi người rất ngạc nhiên. Một trong số họ lên tiếng, đó là Triệu Hoàng Khang.

- Có...có thật không?

- Phải. Đây là con gái của ngài.

- Minh, anh đang nói gì vậy? Em không hiểu gì hết. Tiểu Vy bất ngờ.

- Vy, em nói là em mồ côi cha mẹ từ nhỏ, đúng không?

- Dạ.

- Triệu tổng, con gái ngài mất tích đã bao lâu?

- Thừa Nguyễn tổng, là 22 năm

- Được. Tôi đã cho người điều tra về quá khứ của Triệu Tiểu Vy rồi. Tôi sẽ kể cho mọi người biết, 22 năm trước, sau khi Châu gia lừa đảo Triệu gia với số tiền lớn, họ đã thuê người bắt cóc Triệu Tiểu Vy và đem bỏ ở bãi rác gần khách sạn Tôn Hoàng, sau đó Châu gia đã ép buộc hai nhà Nguyễn gia và Triệu gia hủy bỏ hôn ước, và ép buộc Nguyễn gia và Châu gia lập hôn ước để sau này con gái của Châu Hoàng Nhân là Châu Tuyết Vân được gả vào nhà họ Nguyễn với mục đích chiếm đoạt tài sản Nguyễn gia. Năm Tiểu Vy 1 tuổi, Trần gia đã nhặt cô về và nuôi nấng cô, cho cô ăn học đàng hoàng. Triệu Tiểu Vy được lập hôn ước với Trần Thanh Tuấn nhưng cô đã quyết định hủy hôn. Chuyện sau này mọi người không cần biết. Còn ngài, Triệu Hoàng Khang và Triệu phu nhân, Triệu Văn Anh, tôi nhắc lại Triệu Tiểu Vy là con gái ruột của ngài, tôi có bằng chứng xác thực, là giấy xét nghiệm ADN.

- Minh, anh nói thật sao? Tiểu Vy như không tin vào tai mình.

- Bảo bối, em không tin anh sao?

- Không phải. Chỉ là em hạnh phúc quá thôi.

- Tiểu Vy. Hoàng Khang gọi cô.

- Cha em đây, lại đó đi. Vạn Minh nói.

- Cha....huhu...con....con vui quá.....huhu.....Tiểu Vy chạy đến ôm lấy Hoàng Kha và Văn Anh.

- Mẹ nhớ con lắm, cuối cùng cũng được gặp con, thật sự cảm ơn ông trời, Nguyễn tổng, cảm ơn ngài nhiều lắm. Văn Anh mừng rỡ, liên tục cảm ơn anh, mọi người ở bên dưới đều xúc động, ai ai cũng rơi nước mắt cả.

- Vậy, Tiểu Vy, tôi muốn nói với tất cả mọi người rằng, tôi, Nguyễn Vạn Minh chỉ yêu mỗi Triệu Tiểu Vy. Câu nói tuyên bố vừa dứt, một tràng pháo tay vang lên. Ai cũng đều chúc mừng cho cặp đôi xinh đẹp này. Tiểu Vy khóc nức nở, chui vào lòng của Vạn Minh, cô nói

- Em cảm ơn anh, Minh. Em yêu anh lắm!!!!

- Anh cũng vậy.

Rồi Quang Thành, Tiểu Liên, Bá Thiên, Hồng Loan, Gia Kiệt, Như Ý, và Nam Quân, Trịnh Tuyết đi lên sân khấu, chúc mừng Tiểu Vy và Vạn Minh. Nam Quân ôm lấy Vạn Minh, hỏi han anh rất nhiều. Nguyễn Đình và Thanh Mai cũng lên sân khấu, Thanh Mai nắm lấy tay Tiểu Vy nói

- Thật sự, tôi thành thật xin lỗi cô rất nhiều, Triệu tiểu thư, tôi....

- Không sao đâu bác. Cháu không giận hay để bụng chuyện này đâu. Cháu mong, từ sau này trở đi, chúng ta sẽ có một mối quan hệ tốt đẹp hơn.
 - Triệu tiểu thư. Thanh Mai cảm động ôm lấy Tiểu Vy, bà khóc rất nhiều. Có lẽ từ sau chuyện này, Thanh Mai đã rút ra được một bài học cho mình rồi.
- Bữa tiệc kết thúc, Vạn Minh đưa Nguyễn Đình và Thanh Mai về nhà. Còn Tiểu Vy thì cùng cha mẹ về nhà họ Triệu để ăn tối.
- Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
- Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Hủy hôn(1)

Về đến nhà họ Triệu, hai mắt của Tiểu Vy sáng lên, căn biệt thự của Triệu gia rộng thật!!!

- Vào thôi, con gái. Vân Anh dịu dàng nói.
 - Dạ. Tiểu Vy vui vẻ nắm lấy tay bà, cùng Hoàng Khang bước vào trong.
- Biệt thự của Triệu gia tuy không lớn bằng biệt thự của Nguyễn gia nhưng lại được thiết kế theo kiểu Châu Âu nên rất đẹp. Bước vào trong, một hàng người hầu và quản gia cúi chào. Hoàng Khang vui vẻ "ừ" một tiếng rồi nói với họ
- Từ giờ trở đi, hãy gọi người này là tiểu thư. Ông chỉ Tiểu Vy nói.
 - Ồ, không lẽ đây là....Quản gia bất ngờ
 - Đây là Triệu tiểu thư của Triệu gia đấy. Vân Anh vui vẻ nói
 - Đã tìm được tiểu thư rồi sao? Thật tốt quá. Quản gia và người hầu vui mừng.
 - Ừ. Tôi nay soạn một bữa cơm thật thịnh soạn để mừng tiểu thư về. Hoàng Khang nói.
 - Dạ

Bữa tối diễn ra rất suôn sẻ. Sau khi bữa tối kết thúc, Tiểu Vy chào tạm biệt cha mẹ rồi về chung cư. Mặc dù hai người rất muốn giữ cô lại nhưng không được. Tiểu Vy về tới chung cư, cô bước lên phòng thì phát hiện cửa không khóa. Mở cửa ra, Tiểu Vy nhìn thấy Vạn Minh đang ngồi coi bóng đá.

- Về trễ vậy? Vạn Minh hỏi.
- Em ở lại ăn cơm tối với ba mẹ nên về hơi trễ, xin lỗi anh. Tiểu Vy lí nhí nói.
- Không sao. Lại đây. Vạn Minh cười. Tiểu Vy đi đến, ngồi kế bên anh, tựa đầu vào vai anh, cô nói
- Cảm ơn anh.
- Vì?
- Vì đã cho em được quay về với nơi thuộc về em.
- Vậy em sẽ về nhà họ Triệu ở luôn sao? Vạn Minh buồn bã hỏi.
- Nếu anh muốn, em có thể ở lại mà. Tiểu Vy dịu dàng nói.
- Thật sao? Vạn Minh vui mừng.
- Thật.
- Cảm ơn em. À, ngày mai em về Nguyễn gia một chuyến nhé. Cha mẹ anh muốn gặp em.
- Về nhà anh sao?
- Em sợ à?

- Không có. Cha mẹ em...có đến không? Tiểu Vy nhỏ giọng.
- Tất nhiên. Vạn Minh vuốt ve cô. Anh mỉm cười nhìn Tiểu Vy, sau đó bế cô vào phòng tắm.

Sáng hôm sau, Tiểu Vy thức dậy trong vòng tay ấm áp của Vạn Minh. Cô nhìn anh, thầm khen ngợi "Anh thật đẹp, Vạn Minh!". Lấy ngón tay phác thảo theo đường cong trên khuôn mặt anh, Vạn Minh khó chịu quơ tay. Tiểu Vy giật mình vội giả vờ ngủ. Hé mắt ra, thấy Vạn Minh còn ngủ, cô cười tinh nghịch, tiếp tục phác thảo trên sống mũi anh. Vạn Minh bắt lấy tay cô, ngồi dậy nói

- Dám tập kích trong lúc anh ngủ, em giỏi đấy, Tiểu Vy.
- Tập...tập kích gì chứ? Anh....anh dậy hồi nào vậy?
- Từ lúc em bắt đầu tập kích anh. Vạn Minh cười nói.
- Vậy...vậy là....Tiểu Vy đỏ mặt.
- Anh biết hết đấy. Vạn Minh nói.- Anh phải phạt em thôi, bảo bối.
- Ấy khoan, để tôi đi nha. Em hứa, tôi sẽ cho anh chơi thoải mái mà. Tiểu Vy trốn tránh.
- Thật?
- Thật mà. Nha????
- Được rồi. Đi tắm đi, rồi anh đưa em đi ăn sáng, sau đó về nhà anh.
- Dạ.

Thay đồ xong, Vạn Minh lái xe đưa cô đến nhà hàng để ăn sáng. Tiểu Vy thấy vậy, liền chui vào lòng anh làm nũng. Vạn Minh hiểu ý cô, vuốt ve cô nói

- Bảo bối, món ăn ở đây rất ngon.
- Nhưng em muốn ăn đồ chiên.
- Bảo bối, mới sáng sớm mà ăn đồ chiên không tốt cho sức khỏe đâu.
- Vậy thì em muốn ăn hamburger.
- Ăn đồ ăn nhanh vào buổi sáng không tốt cho sức khỏe.

Nói đến đây, hai má của Tiểu Vy phồng lên, đôi môi nhỏ trề ra. Cô không vui!!!

- Bảo bối, có món cháo mà em thích nhất đấy. Anh ghé sát vào tai cô.
- Thật sao? Hai má của Tiểu Vy sáng lên.
- Thật.
- Vậy thì vào nhanh lên. Tiểu Vy thúc giục anh.
- Rồi rồi. Phải để anh đỗ xe chứ.
- Dạ dạ. Nhanh lên nhanh lên. Tiểu Vy lắc lắc cánh tay của anh. Vạn Minh mỉm cười nhìn cô, Tiểu Vy nhà anh thật trẻ con!!!!

Bước vào nhà hàng, Tiểu Vy và Vạn Minh đi lên lầu 2 của nhà hàng, nơi dành cho các cặp tình nhân. Phục vụ đi đến, định đưa menu cho anh và cô thì Vạn Minh nói

- Một phần cháo gà bí đỏ và cháo thịt heo.
- Ồ....dạ.

Ăn sáng xong, Vạn Minh đưa cô đến quán cafe gần trung tâm mua sắm. Tiến vào trong, Vạn Minh nhìn qua nhìn lại thì Nguyễn Đình vẫy tay. Cô cùng Vạn Minh đi đến, cúi chào lễ phép. Sau đó Vạn Minh nhường cho Tiểu Vy ngồi trước rồi anh mới ngồi.

- Cho tôi một ly cà phê. Vạn Minh nói. Tiểu Vy nghe vậy thì cau mày khó chịu. Vạn Minh nhìn cô hỏi
- Em sao vậy?
- Minh, không được uống nhiều cà phê. Tiểu Vy phụng phịu.
- Bảo bối, lâu rồi anh không uống cà phê, em cho anh uống một ngày đi. Vạn Minh cần xin.
- Không được. Anh uống Trà Ô Long đi. Tiểu Vy nói.
- Tiểu Vy à.
- Vạn Minh, một tuần anh chỉ được uống cà phê 2 lần thôi.
- Bảo bối, đừng như vậy. Vạn Minh giương ánh mắt cầu xin.
- Vạn Minh, ngày mai em sẽ cho anh uống. Còn bây giờ, uống Trà Ô Long đi.
- Haizz, thôi được. Lấy hai ly Trà Ô Long.
- D...dạ. Phục vụ vừa rời đi thì Nguyễn Đình và Thanh Mai bật cười. Cả hai không thể ngờ được con trai của họ lại như vậy.
- Cha mẹ sao vậy? Vạn Minh nhú mày khó hiểu.
- Cha cười vì con đấy. Nguyễn Đình nói.
- Vì con????
- Chứ còn gì nữa. Con là người cố chấp, thường thích làm theo ý mình. Với lại, nghe đồn con là người băng lãnh, tàn độc vậy mà giờ đây lại vì một cô tiểu thư nhỏ bé mà phải thay đổi đấy. Thanh Mai nói.
- Với cái kiểu này thì nếu Tiểu Vy mà về Nguyễn gia thì chắc anh cũng như con quá. Nguyễn Đình nói.
- Cha mẹ, hai người nói gì vậy? Con chỉ là.....Vạn Minh định cố gắng biện minh cho mình thì từ đâu Vân Anh và Hoàng Khang đi đến.
- Có chuyện gì vui sao? Vân Anh hỏi.
- Không có gì. Hai người ngồi đi. Nguyễn Đình nói.
- Lấy cho tôi một tách cà phê. Hoàng Khang vừa dứt lời thì Tiểu Vy liền không vui.
- Con sao thế? Vân Anh lo lắng hỏi.
- Con không sao. Tiểu Vy nói
- Bác trai, bác có thể....đổi cả phê thành nước ép hay là trà không? Tiểu Vy không vui khi bác uống nhiều cà phê đâu. Vạn Minh nói.
- Ô...vậy à? Nếu vậy thì cho tôi một ly cam ép, còn em uống gì? Hoàng Khang hỏi.
- Em uống sinh tố dâu. Vân Anh mỉm cười.
- Cho tôi một ly cam ép và một ly sinh tố dâu.

Đội phục vụ mang nước đến, mọi người mới bắt đầu trò chuyện. Hoàng Khang, Vân Anh và Nguyễn Đình, Thanh Mai quyết định lập lại hôn ước cho Tiểu Vy và Vạn Minh. Chỉ chờ Tiểu Vy hủy hôn với Trần gia là được

Buổi chiều, Vạn Minh cùng Tiểu Vy và cha mẹ của cả hai đến nhà hàng sang trọng để ăn tối. Vì là khách VVIP của nhà hàng cũng là bạn của Bá Thiên nên được ăn miễn phí. Đến tối, Vạn Minh đưa cha mẹ anh và cha mẹ cô về nhà, sau đó mới cùng cô về chung cư.

Hai tuần sau....

Vào thứ hai đầu tuần, Tiểu Vy thức dậy thật sớm để chuẩn bị bữa sáng cho Vạn Minh. Chợt tiếng chuông điện thoại vang lên, Tiểu Vy dừng tay, đi đến cầm điện thoại lên, nhìn dãy số trên điện thoại, khuôn mặt cô bỗng đen lại. Là Trần Thanh Tuấn gọi.

"- Alo.

- Tiểu Vy, chúng ta nói chuyện một chuyện một chút, có được không?

- Tôi không rảnh.
 - Tiểu Vy, xin em đấy. Anh rất nhớ em. Anh luôn tự nói với mình rằng sẽ quên em, để em được tự do, nhưng anh không thể làm được.
 - Không phải anh có Kim Ngọc Như sao? Đừng có mà bắt cá hai tay. Tôi đang bận.
 - Tiểu Vy, làm ơn...
 - Tôi không rảnh. Anh bị điếc sao? Đang nói chuyện điện thoại với Thanh Tuấn, chợt Vạn Minh từ phòng ngủ đi ra, anh đã nghe hết cuộc nói chuyện của cô và Thanh Tuấn, Vạn Minh đi đến, giật lấy điện thoại của cô, rồi nói
 - Xin lỗi, nhưng hiện giờ vợ tôi đang nấu ăn cho tôi. Đừng phiền cô ấy. "
- Nói xong liền cúp máy, anh đặt điện thoại trên bàn, rồi ôm lấy cô, nâng cằm đẹp lên, chiếm lấy môi của Tiểu Vy. Cô bất ngờ nhưng rồi cũng đáp lại nụ hôn của anh.
- Em thật hư. Vạn Minh vỗ vào mông cô nói.
 - Anh...anh nói gì vậy? Em....em.....Tiểu Vy đỏ mặt
 - Bảo bối, trong lúc anh ngủ, dám nói chuyện với thằng khác sao?
 - Minh, anh ta gọi cho em trước nên.....Mà cái gì vậy? Loại giấm này anh cũng ăn được sao? Tiểu Vy phụng phịu nói.
 - Tất nhiên. Vợ à, em hư quá đấy. Anh phải phạt em. Vạn Minh yêu chiều bế cô lên, nói.
 - Ai....ai là vợ anh? Thả...thả em ra.... Tiểu Vy đỏ mặt.
 - Em không phải vợ anh sao? Hư quá đấy. Anh phải phạt em
 - Thôi mà. Để tối rồi phạt nha. Em còn phải đi làm nữa. Anh mà phạt bây giờ, chút nữa người ta không đi làm được thì sao? Tiểu Vy chu môi nói
 - Nhớ đấy. Tối phải cho anh. Vạn Minh gian xảo cười.
 - Dạ. Hứa mà. Tiểu Vy gật đầu cái rụp.
 - Ngoan. Đi nấu ăn đi. Anh đói rồi.
 - Dạ.

Ăn sáng xong, Vạn Minh chở Tiểu Vy đến công ty. Đưa cô lên phòng, đứng trước cửa, Vạn Minh nói

- Hôm nay cho anh uống cà phê nhé?
- Dạ được. Tiểu Vy nói xong liền chạy đến phòng giải khát. Rồi cô đem cà phê vào cho anh, ngồi chơi một hồi thì điện thoại vang lên, là quán gia nhà họ Trần gọi cho cô
- "- Alo.
- Tiểu thư, họ về rồi.
- Được. Tôi hiểu rồi. Tôi sẽ về ngay. "
- Có chuyện gì vậy? Vạn Minh hỏi.
- Cha mẹ Trần về rồi. Tiểu Vy đáp.
- Vậy sao? Vạn Minh nghe vậy thì không vui, anh chắc chắn cô sẽ về đó.
- Minh, anh đi cùng em nha? Tiểu Vy cười, chạy đến ôm anh nói.
- Muốn anh đi cùng? Vạn Minh ôm cô vào lòng, mỉm cười hỏi.
- Dạ. Em muốn anh giúp em hủy hôn, dù sao anh cùng là chồng em mà. Tiểu Vy làm nũng.

- Được. Chờ anh một chút. Xong việc rồi đi, nhé? Vạn Minh yêu chiều

- Dạ.

Công việc hoàn thành, Vạn Minh chở cô về nhà họ Trần. Bước xuống xe, cô gặp Kim Ngọc Như và Kim Như Trang, chợt cô bất ngờ, bụng của Ngọc Như hơi to hơn lần trước, không lẽ là có mang.

- Chào cô, Tiểu Vy. Ngọc Như nói.

- Chào cô, bụng của cô.....Tiểu Vy nghi ngờ hỏi.

- Tôi có thai rồi. Là con của Trần Thanh Tuấn. Ngọc Như trả lời

- Máy tháng rồi?

- 5 tháng.

- Nhưng lần trước, tôi thấy nó còn khá nhỏ.

- Đang to dần thôi. Ngọc Như đáp.

- Vậy sao? Tiểu Vy mỉm cười.

- Đi thôi, Tiểu Vy. Vạn Minh nói.

- Dạ. Rồi cả bốn người bước vào trong. Cha mẹ Trần đang ngồi uống trà thì thấy cô, mừng rỡ chạy ra định ôm cô thì thấy Tiểu Vy khoác tay một người đàn ông.

- Con chào cha mẹ. Tiểu Vy mỉm cười nói.

- Chào con, người này là.....Cha Trần hỏi.

- Là chồng con.

- Cái gì? Mẹ Trần bất ngờ, bà không tin vào chính mắt mình.

- Mẹ, vào trong nói chuyện được không? Con có chút chuyện cần nói. Tiểu Vy nói.

- Được. Cha Trần nói xong liền đưa mọi người vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Hủy hôn (2)

Tiểu Vy khoác tay Vạn Minh bước vào nhà thì từ trên cầu thang, Thanh Tuấn đi xuống, anh ta nhìn thấy Tiểu Vy đang khoác tay thân mật với Vạn Minh, hấn khó chịu nói

- Mà đến làm gì?

- Vợ tôi muốn tôi đi cùng. Vạn Minh mỉm cười nói.

- Mà....từ lúc nào cô ấy làm vợ mày? Thanh Tuấn tức giận

- Từ khi cô ấy trở thành tiểu thư của Triệu gia.

- Cái gì? Tiểu thư của Triệu gia? Cậu đang nói cái gì vậy? Cha Trần bất ngờ hỏi.

- Tôi sẽ kể sau. Tiểu Vy em ngồi đi.

- Dạ. Cha mẹ, con đã tìm được cha mẹ mình rồi. Tiểu Vy mỉm cười

- Sao? Cha mẹ con ư? Mẹ Trần hỏi

- Phải. Cha con là Triệu Hoàng Khang. Mẹ con là Triệu Vân Anh.
- Chúc mừng con, Tiểu Vy. Nhưng, con nói người đàn ông này là chồng con, mẹ không hiểu cho lắm.
- Minh, anh kể đi. Tiểu Vy nói. Vạn Minh ôn nhu hôn lên trán cô, sau đó kể toàn bộ sự việc cho cha mẹ Trần. Cả hai rơi vào trạng thái bất ngờ, cha Trần lắp bắp.
- Vậy....vậy còn....hôn ước.....ta...ta làm cho con.....và Thanh....Thanh Tuấn....thì..thì....sao?
- Con muốn hủy hôn.
- Cái gì? Cha mẹ Trần đồng thanh.
- Con có 3 lí do. Thứ nhất, Trần Thanh Tuấn anh ta phản bội con, lên giường với Kim tiểu thư. Thứ hai, như cha mẹ đã biết, từ lâu, con có hôn ước với Vạn Minh. Thứ ba, Kim tiểu thư mang trong mình dòng máu của Trần gia, thế nên con muốn cha mẹ sắp xếp cho Trần Thanh Tuấn và Kim tiểu thư làm đám cưới. Tiểu Vy nói.
- Cái gì? Thanh Tuấn phản bội con?
- Phải.
- Mà....đồ khốn kiếp...Mày xem....mày đã làm gì con bé kia....Tao....tao phải đánh mày. Cha Trần tức giận tới cực độ, đứng lên đánh Thanh Tuấn.
- Cha, bình tĩnh đi mà. Tiểu Vy nói.
- Vậy, Kim tiểu thư chính là cô đúng không? Mẹ Trần nhìn Ngọc Như.
- Dạ.
- Cô mang trong mình dòng máu của con trai tôi?
- Phải. Đã được 5 tháng rồi ạ. Ngọc Như buồn hùi hùi nói.
- Ông à, có lẽ...mình nên chấp nhận đi. Mẹ Trần nói.
- Con cảm ơn cha mẹ. Giờ con phải đi đây. Lâu lâu con sẽ về thăm cha mẹ. Cảm ơn cha mẹ vì suốt 21 năm qua đã nuôi dưỡng con. Con rất biết ơn. Tiểu Vy cúi đầu nói.
- Không có gì. Khi nào rảnh nhớ ghé thăm chúng ta nhé. Cha Trần nắm tay cô nói.
- Dạ. Tiểu Vy mỉm cười, sau đó đứng lên, rồi đi cùng Vạn Minh, Thanh Tuấn không cam lòng, chạy theo Tiểu Vy.
- Vy, làm ơn, đừng như vậy mà. Xin em, hãy cho anh một cơ hội đi. Thanh Tuấn cầu xin.
- Hết rồi. Từ giờ trở đi, hãy làm một ông bố tốt. Tiểu Vy nói xong, Vạn Minh kéo cô rời khỏi Trần gia. Kim Ngọc Như đứng lên, cúi chào cha mẹ Trần sau đó cũng cùng chị gái rời đi. Cha mẹ Trần thất vọng, đi lên lầu, chỉ còn mình Thanh Tuấn ở đó. Nước mắt anh rơi trên đất. Thanh Tuấn liên tục nói
- Anh xin lỗi, Tiểu Vy. Anh yêu em!!!!

Sau khi rời khỏi nhà họ Trần, Vạn Minh gọi điện cho Nguyên Đình và Hoàng Khang để báo tin. Rồi đưa Tiểu Vy về chung cư để nghỉ ngơi.

- Mọi chuyện kết thúc rồi, Vạn Minh. Từ giờ em sẽ luôn ở bên anh, không bao giờ rời xa anh. Em sẽ trở thành một cô vợ hiền của anh. Em yêu anh, Vạn Minh. Tiểu Vy nắm tay anh nói.

- Anh cũng vậy. Anh sẽ ở bên yêu em, cưng chiều em, bảo vệ em. Vạn Minh ôn nhu ôm cô, tựa cằm lên đầu cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Ở với anh

Sau khi hủy hôn với Trần gia, hôn ước của hai bên nhà Triệu-Nguyễn được lập lại. Tiểu Vy và Vạn Minh vui mừng ôm lấy nhau.

Vào buổi sáng thứ năm oi bức, Tiểu Vy thức dậy thật sớm. Cô không thể ngủ yên trong tiết trời oi ả thế này. Thoát khỏi vòng tay của Vạn Minh, Tiểu Vy bước vào phòng tắm để làm vsn. Thay đồ xong, Tiểu Vy đi dọn dẹp phòng khách. Đang lau bàn thì điện thoại vang lên, Tiểu Vy cầm lấy, nhìn dãy số trên điện thoại, cô thờ dài ngao ngán. Là Trần Thanh Tuấn gọi cho cô. Từ ngày hủy hôn đến giờ, Thanh Tuấn liên tục làm phiền cô. Anh ta không gọi điện thì cũng nhắn tin, không nhắn tin thì cũng tìm mọi cách gặp mặt cô. Vạn Minh từ trong phòng ngủ bước ra, anh mặc tây trang màu đen, thắt cà vạt màu xám, hai tay đút vô túi quần, đi đến chỗ cô. Từ đằng sau, anh ôm lấy eo cô khiến cô giật mình. Tiểu Vy xoay người lại, cô mỉm cười ôm lấy cổ anh

- Buổi sáng tốt lành.

- Buổi sáng tốt lành, công chúa. Vạn Minh ôn nhu hôn lên trán cô.

- Minh, em muốn ăn ngoài. Ở nhà nóng quá à ~. Tiểu Vy chu môi nói.

- Được. Chiều theo ý em. Vạn Minh mỉm cười. Sau đó Tiểu Vy nhanh chóng dọn dẹp rồi thay đồ, cùng anh đi xuống đại sảnh.

Vạn Minh thắt dây an toàn cho cô, sau đó không đưa Tiểu Vy đến nhà hàng hay quán ăn mà chở cô thẳng đến công ty. Tiểu Vy ngơ ngác nhìn, quay sang túm lấy tay áo anh hỏi

- Minh, đi ăn cơ. Đói quá ~.

- Bảo bối, chúng ta đang đi ăn mà. Vạn Minh nói.

- Nhưng đây là công ty. Em muốn ăn, muốn ăn. Đói quá. Tiểu Vy ôm bụng.

- Bảo bối, xuống xe đi. Anh đưa em đến nhà hàng.

- Nhà hàng???

- Ủ. Ở đây có hai nhà hàng. Một cho nhân viên và một cho những người cấp cao như anh. Vạn Minh dắt cô đi.

- A, sao anh không nói em biết? Tiểu Vy chu môi.

- Xin lỗi em. Nào chúng ta đi thôi. Vạn Minh mỉm cười.

- Dạ. Tiểu Vy khoác tay anh đi đến nhà hàng.

Ăn sáng xong, anh cùng cô lên phòng. Dặn Tiểu Vy làm matcha cho mình, Vạn Minh bước vô phòng để bàn chuyện với một vài người. Bàn chuyện xong cũng là lúc Tiểu Vy mang matcha vào. Đặt matcha lên bàn cho anh, cô đi đến bàn làm việc của mình.

Từ khi làm thư ký cho Vạn Minh thì bàn làm việc của cô được chuyển tới phòng anh. Công việc của cô khá nhàn rỗi, chỉ có thay bình hoa, ấm trà dành cho khách, copy tài liệu và sắp xếp lại tài liệu. Công việc của Vạn Minh thì nhàn rỗi hơn. Vì thế công ty vắng anh vài ngày thì không sao. Chỉ khi công ty xảy ra rắc rối, gặp vấn đề thì anh mới xử lý. Không những xử lý thành công mà còn có khi tiến bộ hơn rất nhiều. Tiểu Vy làm xong việc, chạy đến bàn của Vạn Minh, cô chui vào lòng anh, chu cái môi nhỏ lên, tay cầm lấy áo anh, nũng nịu

- Minh, em muốn chơi ~~~

- Bảo bối muốn chơi gì? Vạn Minh dời tầm mắt xuống con mèo nhỏ đang nằm trong lòng anh, cưng chiều cô.

- Chơi Ipad của anh. Cái mà anh mới mua á. Em muốn chơi cái đó. Tiểu Vy hớn hờ nói

- Muốn chơi? Vạn Minh cười.

- Dạ muốn. Tiểu Vy gật đầu cái rụp.

- Vậy thì phải làm gì cho anh? Vạn Minh nham hiểm hỏi.

- Em...em...em...Tiểu Vy đỏ mặt, cô biết anh muốn gì, liền nhướn người lên, đặt một nụ hôn nhẹ lên môi bạc của Vạn Minh. Anh hài lòng đáp lại nụ hôn của cô, sau đó lấy cái Ipad ra đưa cho cô. Tiểu Vy cười híp mắt, cầm lấy rồi nằm yên trong lòng anh. Lâu lâu lại mở miệng để anh đút khoai tây mà cô yêu cầu thư kí lấy.

Buổi chiều, sau khi tan sở, Vạn Minh đưa cô về chung cư rồi đến quán Bar Tồn Thất vì anh có hẹn với Hà Nam Quân và Bá Thiên để bàn về một dự án nào đó với tập đoàn Diệp Phong.

Tiểu Vy lên phòng, cô mở cửa, bật đèn phòng khách. Sau đó bước vào phòng tắm để làm vsn. Khoảng 5 giờ thì Tiểu Vy nấu cơm đến 6 giờ 30 thì xong. Trong lúc ngồi chờ Vạn Minh về ăn cơm cùng thì cô ngồi coi TV. Đang ngồi coi phim, tiếng gõ cửa chợt vang lên, cô miễn cưỡng bước ra mở cửa.

- Trần....Trần Thanh Tuấn, sao....sao anh lại ở đây? Tiểu Vy hoảng hốt.
- Thì ra em sống ở đây sao? Anh nhớ em lắm Tiểu Vy. Anh nhớ em lắm. Thanh Tuấn vừa thấy cô thì vui mừng chạy đến ôm cô. Tiểu Vy hoảng hốt lùi lại, cô giữ một khoảng cách nhất định với anh ta. Thanh Tuấn biết cô sợ, anh ta nói
- Tiểu Vy, đừng sợ.
- Không, đi ra khỏi nhà tôi. Biến đi. Tiểu Vy nói, giọng nói xen lẫn sự sợ hãi, sự lo lắng, sự tức giận.
- Vy, em hận anh đến vậy sao? Rốt cục anh và Nguyễn Vạn Minh khác nhau chỗ nào, tại sao em lại yêu hắn mà không phải anh? Thanh Tuấn đau khổ hỏi.
- Vạn Minh yêu tôi thật lòng, anh ấy không như anh. Tiểu Vy nói.
- Em...Được. Nếu đã vậy, để anh xem, hắn yêu em tới mức nào. Thanh Tuấn vừa dứt lời thì chạy đến kéo tay cô, đề cô lên ghế sofa. Tiểu Vy hoảng hốt, cô la toáng lên, sợ hãi đánh Thanh Tuấn, miệng không ngừng kêu Vạn Minh đến cứu cô. Thanh Tuấn tức giận, tát vào mặt cô một cái, quát lớn
- CÔ CHẴNG KHÁC GÌ TÔI ĐÂY, TRIỆU TIỂU VY. Ở DƯỚI THÂN TÔI MÀ CÒN DÁM KÊU TÊN THẲNG KHÁC. ĐỂ TÔI CHO CÔ THẤY, Ở DƯỚI THÂN TÔI VÀ HẮN, AI MỚI LÀ NGƯỜI KHIẾN CÔ THỎA MÃN. Thanh Tuấn xé áo cô, để lộ cặp ngực tuyết. Tiểu Vy càng hoảng sợ, càng la hét, cô cố gắng đẩy hắn ra, nhưng sức cô lại không bằng sức hắn. Cô vừa khóc vừa la
- TRẦN THANH TUẤN, TÔI HẬN ANH. DÙ CHO ANH CÓ ĐƯỢC THÂN THỂ TÔI, CŨNG KHÔNG BAO GIỜ CÓ ĐƯỢC TRÁI TIM TÔI ĐÂY. Thanh Tuấn mặc kệ cô nói gì, liền cúi xuống hôn lên vùng cổ cô một cách điên cuồng. Tiểu Vy cố gắng vẫy vùng, cô cố gắng thoát khỏi hắn, miệng vẫn kêu Vạn Minh, Thanh Tuấn tức giận, tát vào mặt cô một cái tát trời giáng. Hai má cô bị in hai dấu tay, sưng đỏ, đau rất. Tiểu Vy tuyệt vọng, cô nằm yên bất động, nước mắt vẫn không ngừng trào ra. Thanh Tuấn xé rách cái váy của cô, rồi chuẩn bị cởi quần lót của cô thì Vạn Minh về tới. Anh cố gắng kết thúc nhanh dự án này để về nhà với tiểu bảo bối, bởi vì anh có linh cảm rất tồi tệ, và như những gì anh lo sợ, vừa mở cửa ra thì thấy Tiểu Vy nằm bất động, quần áo bị xé tung, còn Thanh Tuấn thì đang đè cô ra để cưỡng hiếp. Máu nóng sôi lên sùng sục, giây thần kinh giật mạnh, Vạn Minh chạy đến, nắm lấy tay của Thanh Tuấn, xoay người hắn ta lại, anh tung một cú đấm vào mặt của Thanh Tuấn. Sau đó kéo Tiểu Vy ngồi dậy, ôm cô vào lòng. Tiểu Vy cảm nhận được hơi ấm quen thuộc, liền định thần lại, ngẩng mặt lên thì thấy Vạn Minh, nước mắt tuôn trào, cô ôm lấy eo anh, chui vào lòng anh khóc nức nở. Vạn Minh ôm cô dỗ dành, miệng không ngừng an ủi cô. Thanh Tuấn gượng dậy, anh ta thấy Vạn Minh thì tức đến cực điểm, liền nhanh chóng đứng lên tung một cước vào anh. Vạn Minh kịp nhìn thấy động tác của hắn, liền ra thế phòng thủ, anh buông Tiểu Vy ra, lấy hai tay tạo hình chữ X để đỡ đòn. Sau đó nhanh chóng nắm lấy chân anh ta, rồi quăng mạnh sang một góc. Lưng của Thanh Tuấn đập mạnh xuống sàn gây tổn thương lớn. Thanh Tuấn nhăn mặt, đau đớn nhìn Vạn Minh, anh ta quát
- MÀY LÀ CÁI THÁ GÌ MÀ XEN VÀO CHUYỆN CỦA TAO?
- Tao là chồng tương lai của Tiểu Vy. Vạn Minh điềm tĩnh nói. Sau đó, anh cởi áo ngoài của áo vest ra, khoác lên người Tiểu Vy. Cô sợ hãi ôm lấy anh, vẫn khóc vì sợ. Thanh Tuấn nhìn cô, anh ta cười lạnh, sau đó nhanh chóng chạy đi. Vạn Minh nhìn bóng lưng anh khuất dần, sau đó đi ra đóng cửa, rồi đi đến ôm Tiểu Vy. Cô nằm trong lòng anh một hồi thì Vạn Minh lên tiếng

- Tiểu Vy, em cảm thấy thế nào?

- Ổn rồi. Vạn Minh, em sợ lắm.

- Anh không muốn chuyện này xảy ra nữa vì thế, Tiểu Vy, về ở với anh nhé?

- Sao? Sống...sống chung với anh sao?

- Phải. Là nhà của riêng anh, không phải là ở chung với cha mẹ anh.

- Dạ. Em đồng ý. Tiểu Vy trả lời, sau đó lại chui vào lòng anh. Vạn Minh ôn nhu hôn lên trán cô, rồi ôm cô vào phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Đêm dài (18+)

Sáng ngày hôm sau, Tiểu Vy nghỉ ở nhà một ngày để nghỉ ngơi. Cuối tuần, Quang Thành và Tiểu Liên giúp Vạn Minh dọn đồ của Tiểu Vy.

- Minh, sao không cho em mang quần áo? Tiểu Vy phụng phịu hỏi.

- Anh sẽ mua đồ mới cho em, bảo bối. Vạn Minh cưng chiều nói.

- Không cần, tốn tiền lắm. Tiểu Vy phản đối. Vạn Minh mỉm cười, anh ôm lấy eo cô, cắn cắn vành tai rồi phả hơi nóng vào đó, anh nói nhỏ
- Vì em dù anh có tốn bao nhiêu tiền thì cũng không sao. Bởi vì anh yêu em.

Tiểu Vy nghe vậy thì đỏ mặt, cô nhìn anh cười một cái, rồi nhanh chóng lên xe. Chào tạm biệt Quang Thành và Tiểu Liên, anh lái xe đưa Tiểu Vy về nhà.

Về đến nhà, Tiểu Vy bị choáng ngợp bởi vẻ đẹp sang trọng của căn biệt thự mà anh gọi là "nhà". Bước xuống xe, hai hàng quán gia và người hầu cúi chào lịch sự, rồi họ định cầm lấy hành lý của cô thì anh nói

- Cứ để tôi. Vạn Minh xách hành lý lên sau đó cùng cô lên phòng. Quán gia và người hầu ngơ ngác nhìn nhau. Đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy một thiếu gia cao cao tại thượng lại đi xách hành lý cho một cô gái!!! Chợt một trong số họ nói
- Thật quá đổi ngạc nhiên!!!

Người thứ hai tiếp lời

- Đây là lần đầu tiên thiếu gia mang phụ nữ về đó. Không chừng thiếu gia sẽ không còn lạnh lùng giống như trước nếu như có cô ấy.

Người thứ ba nói tiếp

- Đúng, đúng!! Mà hình như cô gái đó chính là Triệu Tiểu Vy- Triệu tiểu thư của Triệu gia đó.

Người thứ tư

- Ủ, ừ. Lần trước tôi thấy cô ấy trên TV.

Người thứ năm

- Triệu tiểu thư của Triệu gia xinh đẹp tuyệt diệu, lại thông minh và giản dị, không giống như Châu tiểu thư ha.

Quán gia nói

- Phải đó! Châu tiểu thư vừa chảnh vừa kiêu ngạo, ai cũng ghét cô ta cả. Triệu tiểu thư khác xa cô ta một trời một vực. Triệu tiểu thư là thiên sứ, còn cô ta là....Mọi người gật đầu đồng tình với những gì mà quán gia nói.

Lên tới phòng, hai mắt của Tiểu Vy sáng lên, căn phòng ngủ của cô thật đẹp!!! Vạn Minh nhìn cô mỉm cười, anh đặt hành lý lên ghế, sau đó quay sang hỏi cô

- Em thích không?
- Dạ thích lắm. Tiểu Vy vui mừng nói. Thật ra căn phòng này đã được Vạn Minh cho người sửa lại. Tất cả những gì trong phòng này đều được sửa lại dựa theo căn phòng của Tiểu Vy.

Sắp xếp lại quần áo xong, Vạn Minh đưa cô đi tham quan căn biệt thự của anh.

- Thích không? Vạn Minh hỏi
- Dạ thích lắm. Em rất thích căn biệt thự có thiết kế kiểu Châu Âu hiện đại. Tiểu Vy thích thú trả lời.
- Ở đây rất an toàn, em không cần phải lo lắng Trần Thanh Tuấn đến phiền em nữa.
- Dạ.

Buổi chiều, Vạn Minh và Tiểu Vy xuống phòng ăn để ăn tối sớm bởi vì cả hai có hẹn với cha mẹ Nguyễn và cha mẹ Triệu để gặp mặt họ hàng. Ăn tối xong, Vạn Minh đưa cô đến khách sạn Quốc Công để gặp họ. Bước vào khách sạn, Tiểu Vy hỏi tiếp tân

- Xin hỏi phòng 507 ở đâu vậy ạ?
- Dạ, phòng 507 ở lầu 12 thưa cô. Cô tiếp tân vui vẻ trả lời.
- Cảm ơn cô. Tiểu Vy đáp lại rồi cùng Vạn Minh vào thang máy. "Ting". Cánh cửa thang máy mở ra, Tiểu Vy khoác tay anh đi đến gần cuối dãy hành lang. "Cốc,cốc,cốc". Vạn Minh nhẹ nhàng gõ cửa, Nguyễn Đình đang ngồi nói chuyện thì đi ra mở cửa

- Chào hai con. Nguyễn Đình vui vẻ chào.
 - Chào cha. Xin lỗi vì tội con đến trễ. Vạn Minh nói.
 - Không sao, mọi người đã đến đông đủ rồi, hai đứa vào đi.
 - Dạ. Tiểu Vy và Vạn Minh bước vào, cởi giày ra sau đó đi đến chỗ họ.
 - Con chào mọi người. Cả hai đồng thanh.
 - Chào hai đứa. Một trong số họ lên tiếng, đó là bà nội của Tiểu Vy. Rồi cả hai ngồi xuống ghế, tay vẫn nắm chặt lấy nhau.
 - Được rồi. Hôm nay, ta mời hai đứa đến đây là để gặp mặt họ hàng của hai nhà. Hoàng Khang nói.
 - Vạn Minh, cha giới thiệu với con, đây là bà nội của Tiểu Vy, người đứng đầu trong Triệu gia. Nguyễn Đình nói.
 - Chào bà, cháu tên Nguyễn Vạn Minh.
 - Chào cháu, ta là bà của Tiểu Vy. Triệu Phúc Lan. Rồi sau đó Triệu Phúc Lan giới thiệu cho Vạn Minh từng người một trong gia đình họ Triệu. Rồi đến lượt Tiểu Vy được Nguyễn An Long- ông ngoại của Vạn Minh cũng giới thiệu từng người một trong gia đình họ Nguyễn.
- Ngồi trò chuyện một hồi lâu thì cũng đến 9 giờ, Tiểu Vy và mọi người đi xuống sảnh của khách sạn và rời khỏi đó. Chào tạm biệt họ xong, Vạn Minh đưa cô về nhà. Bảo vệ mở cửa cho Vạn Minh lái xe vào, sau đó anh bế cô lên rồi hướng về phòng.
- Bước vào phòng, Tiểu Vy đi tắm, còn Vạn Minh ngồi đọc sách. Tắm xong, cô khoác lên mình bộ đầm ngủ màu đen hai dây để lộ vùng cổ trắng ngần và tôn lên làn da trắng sứ. Chất liệu vải mỏng manh ôm sát thân hình mảnh mai, thon gọn và cặp ngực tuyệt của Tiểu Vy. Mái tóc ngắn màu đen còn dính chút nước ôm sát khuôn mặt nhỏ kiêu kiêu của cô. Đôi môi đỏ mọng nước làm tăng vẻ đẹp trên khuôn mặt của cô.
- Tiểu Vy đi đến ghế sofa, cô giật lấy quyển sách Vạn Minh đang đọc, đóng lại và để sang một bên. Vạn Minh bất ngờ, nhìn quyển sách rồi nhìn cô, anh nói
- Anh đang đọc sách đấy!!!
 - Em biết chứ.
 - Đưa sách cho anh. Vạn Minh ra lệnh.
 - Không đưa. Tiểu Vy cố chấp. Sau đó Vạn Minh đứng dậy, anh định đi lấy lại quyển sách thì Tiểu Vy đẩy anh xuống ghế. Vạn Minh khó chịu cau mày nhìn cô, Tiểu Vy dạn chân ngồi lên người anh, hai tay đặt lên vai anh, chủ động hôn lên cánh môi bạc ảm ướt. Vạn Minh bị hôn bất ngờ nhưng rồi anh cũng đáp lại nụ hôn đầy ngọt ngào. Từ bị động chuyển sang chủ động. Vạn Minh ôm lấy eo nhỏ của cô, kéo sát cô vào thân mình, một tay luồn vào tóc cô, tay còn lại thì xoa lưng cô. Tiểu Vy hôn anh, cô mở miệng ra tạo cơ hội cho anh tiến vào. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau, nhấp nháp hương vị của nhau. Rồi Tiểu Vy rời khỏi môi anh, cô nhìn anh, ưỡn cặp ngực to của mình lên quyến rũ anh. Vạn Minh mỉm cười nhìn cô, anh hỏi
 - Bảo bối, muốn sao?
 - Em chỉ là muốn hâm nóng một chút thôi. Tiểu Vy nói, tay luồn vào tóc anh.
 - Ồ, vậy sao? Bảo bối chủ động như thế, rõ ràng là muốn rồi. Vạn Minh trêu chọc.
 - Hì, thôi. Em muốn ngủ rồi. Coi như là hôn trước khi ngủ cho ngọt đó mà. Tiểu Vy tinh nghịch nói, không để ý người nào đó đã thềm muốn cô rồi. Tiểu Vy đứng lên, chuẩn bị rời khỏi anh thì Vạn Minh kéo cô lại. Tiểu Vy nhìn anh, nói
 - Em buồn ngủ.
 - Tiểu bạch thỏ à, thật quyến rũ đấy. Vạn Minh nham hiểm nói.
 - Minh, tha cho em đi. Hai đêm trước anh đã làm rồi mà. Tiểu Vy nói.
 - Không được, anh muốn quá. Làm sao đây? Vạn Minh trêu chọc cô. Tiểu Vy đỏ mặt, cô đẩy anh ra nhưng Vạn Minh đã nhanh chóng ôm chặt cô. Anh hôn lên vùng cổ trắng ngần. Hai tay kéo dây áo của cô xuống, để lộ cặp ngực tuyệt trắng. Tiểu Vy ngồi trên người anh, cô rên rỉ, đón nhận sự khoái cảm nhẹ nhàng mà Vạn Minh mang đến. Anh nhìn xuống ngực cô, liếm mép, sau đó hôn lên ngực cô, liếm nhẹ làn da trên đó. Tiểu Vy chiều chuộng anh, cô ấn đầu anh vào ngực mình. Vạn Minh "ngoan ngoan" đáp trả. Anh kéo áo cô xuống, nhìn nhũ hoa hồng hồng đã căng cứng, một tay bóp lấy ngực cô, một tay xoa bóp núm vú của cô. Anh mút lấy nhũ hoa đã cứng. Vừa mút, vừa xoa bóp, vừa liếm, anh làm Tiểu Vy sung sướng rên rỉ. Cô nói
 - Minh, thật hư nha~~~~.
 - Tiểu bạch thỏ quyến rũ thế này, anh sao có thể cưỡng lại. Vạn Minh mỉm cười nói. Rồi tiếp tục mút lấy nhũ hoa. Chợt anh cắn mạnh làm cô la toáng lên. Vạn Minh nhìn cô mỉm cười, anh cười bỏ đầm của cô, vứt sang một bên. Tiểu Vy đứng lên, cô tự động cởi quần lót màu đen vứt sang chỗ khác. Rồi

cô đi đến, quỳ xuống, gỡ từng cúc áo sơ mi trắng của Vạn Minh một cách nhẹ nhàng. Tiếp theo, Tiểu Vy cởi quần kaki của anh ra. Vạn Minh nhìn cô, anh cười thỏa mãn, rồi kéo cô đứng lên, sau đó bế cô lên và quăng cô lên giường. Anh trút bỏ quần lót, để lộ thanh sắt đang căng cứng. Tiểu Vy mỉm cười, cô ngồi dậy, bò đến, tay cầm lấy thanh sắt và đưa nó vào miệng.

- A. Thật to nha. ~

- Tiểu bảo bối, em phải làm tốt hơn đấy. Vạn Minh nói. Rồi Tiểu Vy tiếp tục mút lấy và không ngừng rên rỉ. Kỹ thuật của Tiểu Vy đã tốt hơn so với mấy lần trước khiến Vạn Minh nở nụ cười thỏa mãn, sung sướng. Rồi anh rút thanh sắt ra khỏi miệng cô, để cô xuống giường, anh tách hai chân cô ra hết cỡ, cảnh xuân hiện ra trước mắt, anh nhìn một cách thèm muốn

- Đã ướt nhẹp rồi sao. Anh trêu chọc

- Minh, anh xấu quá af~. Vạn Minh mỉm cười, anh đưa tiểu đệ của mình vào bên trong Tiểu Vy một cách thô bạo. Cô la lớn. Anh bắt đầu đưa ra đưa vào một cách mạnh mẽ. Tiểu Vy nằm dưới thân anh liên tục khóc cầu xin anh nhẹ nhàng. Nhưng dường như Vạn Minh không nghe, anh vẫn tiếp tục và ngày càng tăng tốc. Lật ngược Tiểu Vy lại, tấm lưng ong hiện ra trước mặt, anh bám lấy hông cô, rồi ra vào thật mãnh liệt. Sau khi đổi nhiều tư thế cho Tiểu Vy, anh đưa cô trở lại tư thế truyền thống, đặt cô nằm dưới thân mình, lần này anh tăng tốc độ một cách mạnh bạo, Tiểu Vy nằm rên rỉ, đưa ngón tay mình lên miệng cắn cắn để không cắn trúng lưỡi. Vạn Minh nắm lấy tay cô, anh đặt tay cô lên tiểu đệ của mình. Tiểu Vy ngoan ngoãn làm theo.

- Aaa....Minh, em sắp....không chịu nổi nữa...aaaa....Tiểu Vy rên rỉ nói

- Grr....Anh....sắp..... Vạn Minh không nói hết, liền gầm nhẹ một tiếng sau đó phóng tinh vào cô. Anh thở dốc, từ từ rút tiểu đệ của mình ra. Một dòng tinh dịch chảy xuống, Vạn Minh nhẹ nhàng tách chân của Tiểu Vy, anh đưa lưỡi vào, liếm nhẹ, sau đó lấy ngón tay mình đưa vào trong, rồi để lên miệng cô, nói

- Bảo bối, thưởng thức tư vị của anh.

- Ừm. Tiểu Vy liếm ngón tay anh, cô cảm nhận được nó đã tan trong miệng cô.

- Thế nào? Vạn Minh hỏi.

- Thật ngọt!! Tiểu Vy trả lời. Vạn Minh không nói gì, anh nằm xuống, ôm lấy eo cô, kéo cô vào lòng mình, anh đưa tiểu đệ vào trong cô, rồi vén những lọn tóc lòa xòa trên khuôn mặt của Tiểu Vy. Hôn lên trán cô, anh nhỏ giọng

- Hôm nay em giỏi lắm!!! Ngủ sớm đi, mai còn đi làm

- Dạ. Chúc anh ngủ ngon. Tiểu Vy hôn lên má anh.

- Ngủ ngon, Công chúa. Anh ôn nhu hôn cô thêm nữa. Rồi đắp chăn ôm nhau ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tình địch

Sáng hôm sau, Tiểu Vy thức dậy khá sớm để thay đồ chuẩn bị đi làm. Tắm rửa xong, cô đi ra mở cửa tủ. Nhìn một lượt quần áo đang treo trong tủ, Tiểu Vy nhớ lại câu nói của Vạn Minh khi cô chuẩn bị dọn đến nhà anh ở. Tiểu Vy mỉm cười, rồi lấy một cái đầm màu vàng thêu những bông hoa giấy màu hồng. Xong xuôi, cô đi xuống nhà bếp để làm đồ ăn sáng cho anh. Với kỹ thuật điêu luyện và đôi tay khéo léo, hai tô cháo bò nhanh chóng được bày sẵn ở trên bàn. Mùi hương thơm phức bay lên phòng ngủ đánh thức Vạn Minh. Nhìn sang phía bên phải giường, anh nhíu mày nhẹ khi không thấy Tiểu Vy đâu. Tắm rửa thay đồ xong, anh mặc bộ vest đen rồi thông dong bước xuống dưới lầu. Vừa mở cửa phòng ăn ra, Tiểu Vy liền chạy đến ôm lấy cổ Vạn Minh mỉm cười. Anh dịu dàng nhìn cô, xoa đầu cô rồi Tiểu Vy kéo anh qua bàn ngồi ăn. Ăn xong, Vạn Minh lái xe đưa cô đến tập đoàn.

Bước xuống xe, Tiểu Vy khoác tay anh đi vào trong tập đoàn. Mọi người đang làm việc, bàn công việc với nhau thì thấy cả hai, liền nhường đường cho cả hai đi vào thang máy. Bước vào phòng, Vạn Minh dặn Tiểu Vy đi làm cả phê cho mình rồi hướng đến bàn làm việc để xử lý một vài tài liệu. Tiểu Vy làm cả phê xong, cô đem vào phòng làm việc cho anh rồi đi thay bình hoa, ấm trà. Sau đó đi copy và sắp xếp tài liệu. Xong việc, cô chạy đến ôm Vạn Minh và như thường ngày, cô luôn muốn anh thưởng quà cho cô. Và Vạn Minh luôn luôn cưng chiều trao thưởng cho tiểu bảo bối nhà anh. Đến chiều, Vạn Minh đưa cô đi đến quán Bar Tôn Thất để gặp Quang Thành và mọi người. Lên lầu hai của quán Bar Tôn Thất, Vạn Minh kêu một chai rượu vang Pháp và nước ép cam cho Tiểu Vy. Sau đó anh cùng mọi người ngồi bàn chuyện công việc. Tiểu Vy ngồi kế bên anh liên tục mè nheo, tay nhỏ cầm lấy cánh tay vững chắc của anh lắc lắc

- Minh Minh, cho em uống đi mà ~

- Bảo bối, em uống nước ép đi!! Vạn Minh nhéo nhẹ má cô. Tiểu Vy phồng hai má lên, cô lắc đầu không chịu, vẫn tiếp tục mè nheo khiến Vạn Minh mệt mỏi lắc đầu. Anh xoa xoa thái dương, nhìn cái người đang chu môi mè nheo. Từ cái ngày Tiểu Vy nhận lại được cha mẹ mình, cô bắt đầu thay đổi đáng

kể. Từ một cô gái ngoan hiền, đáng yêu trở thành một đứa trẻ nhõng nhẽo, miệng liên tục mè nheo. Đòi cái gì là phải được cái nấy. Đã vậy bây giờ lại có cái sở thích quá muôc trẻ con." Mè đồ ngọt". Và quá trung thành với món ngọt, đồ chiên. Đã vậy là một đại tiểu thư thì phải đoan trang hiền hậu, đàng này cô lại quậy phá nghịch ngợm. Và anh để ý, anh càng chiều chuộng cô, cô lại càng sinh hư. Lúc nào cũng bướng, nhưng cũng may là không phải toàn diện. Ít ra cô còn ngoan một chút, đôi khi hiền lành, đảm đang ví dụ như sáng nay. Vạn Minh thờ dài, cứ cái kiểu này thì chắc có ngày anh phải đi cấy tế bào thần kinh thép quá! Hết cách với cô, Vạn Minh đưa cô một ly cho cô uống để cô bớt mè nheo.

Cả đám người bên đây nhìn hai người họ mà muốn phá lên cười. Đang ngồi nói chuyện, chợt một cô gái xinh đẹp với làn da trắng mịn như da em bé. Khuôn mặt được bôi trét một lớp phấn dày cộm. Mái tóc đen dài suôn mượt được thả xuôi. Cô ta mặc một bộ đầm hai dây màu đỏ ôm sát thân hình quyến rũ. Đầm ngắn để lộ cặp chân dài thon thả. Cô ta khá quyến rũ. Đi đằng sau cô ả là hai người đàn ông cao to mặc bộ vest đen và đeo kính râm. Cả ba đi đến, cô ta bỗng dừng gọi tên Vạn Minh một cách thân mật

- Minh Minh, em nhớ anh quá ả ~~~. Cô ta đẩy Tiểu Vy ra, chui vào lòng Vạn Minh làm nũng. Ép cặp ngực đã qua phẫu thuật vào lồng ngực anh, ngón tay mảnh khảnh lướt nhẹ trên khuôn mặt anh. Vạn Minh nhìn cô ta, chán ghét nói

- Cô về làm gì?

- Em về để chúng ta đến với nhau. Minh làm lại từ đầu nha anh ~~~. ả nói.

- Cô là ai? Tiểu Vy cau mày hỏi.

- Tôi là người yêu của Minh Minh- Lâm Hoa Nhi. Lúc này ả mới chú ý đến Tiểu Vy. Cô cảm thấy khó chịu, khuôn mặt đen lại vài phần, tay siết chặt thành nắm đấm, giọng nói âm trầm

- Tôi hơi mệt. Xin phép. Nói rồi, Tiểu Vy bỏ đi. Vạn Minh thấy vậy liền đẩy ả ra, mặc áo khoác vào rồi chạy theo cô. Quang Thành liếc nhìn ả, hỏi.

- Cô về làm gì? Có biết Vạn Minh đã có vị hôn thê rồi không?

- Không đấy. Anh ấy là của tôi. Các người đừng có mơ mà chia cắt tôi và anh ấy. ả chanh chua nói rồi lắc lắc thân hình cùng vệ sĩ rời đi.

Tiểu Vy rời khỏi quán Bar, cô chạy về phía chiếc taxi đang đậu gần đó. Chưa chạy đến thì Vạn Minh nắm lấy cánh tay cô, xoay người cô lại, anh siết chặt vai cô, hỏi

- Em tính làm gì?

- Tôi làm gì thì không cần anh lo. Để tôi đi. Tiểu Vy trầm giọng.

- Em sao vậy? Vì vài lời nói của cô ta mà em lại giận anh sao?

- Ừ thì cứ cho là vậy. Tiểu Vy hờ hững đáp.

- Vy, em đừng như thế. Anh vốn không yêu cô ta, anh chỉ yêu em thôi. Vạn Minh cố gắng giải thích. Nhưng Tiểu Vy dường như không nghe, cô hất mạnh tay anh ra, rồi chạy về phía xe taxi. Vạn Minh tức giận, túm lấy áo cô rồi bế cô lên, Tiểu Vy giãy giụa, miệng không ngừng la hét

- Nguyễn Vạn Minh, buông tôi ra. Để tôi đi. Cô đánh vào ngực anh, miệng không ngừng ca cẩm. Vạn Minh không thèm nghe, anh quăng mạnh cô lên xe rồi đưa cô về nhà. Về đến nhà, anh bế cô lên phòng rồi quăng cô lên giường. Tiểu Vy la lên vì đau, cô nhìn anh, quát lớn

- ANH ĐỂ TÔI ĐI BỘ KHÔNG ĐƯỢC SAO? CÔ TA VỀ ĐÂY LÀ ĐỂ Ở BÊN ANH ĐÓ. CHÚNG TA CHƯA CUỐI NHAU, ANH VÀ TÔI CÓ THỂ HỦY HÔN MÀ. ĐỂ TÔI ĐI. ĐỂ TÔI ĐI....Tiểu Vy liên tục quát lớn. Vạn Minh nhìn cô khó chịu, anh để cô xuống giường, âm trầm nói

- Triệu Tiểu Vy, dù có chuyện gì xảy ra tôi cũng không để em đi khi em còn là người phụ nữ của tôi. Chỉ khi tôi vứt bỏ em, em mới có cái quyền như thế. Và em đừng mơ có thể theo thằng khác. Nếu em theo thằng khác, tôi sẽ cho em hai lựa chọn. Một là chủ động rời khỏi nó. Hai là để tôi giúp em gửi nó xuống Diêm Vương. Đừng lo, tôi có quan hệ rất thân thiết với Diêm Vương đấy. Anh vừa dứt lời, Tiểu Vy sợ đến xanh mặt. Vạn Minh nhìn cô rồi rời đi. Tiểu Vy nằm đó bất động. Cô bắt đầu sợ. Cô đang suy nghĩ mình nên làm như thế nào trong tình cảnh thế này??

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Anh yêu em

Sáng hôm sau, Tiểu Vy cố gắng thức dậy thật sớm. Nhìn sang phía bên trái giường không thấy Vạn Minh đâu, cô mệt mỏi thờ dài, rồi lết vào phòng tắm. Tắm rửa xong xuôi, cô mặc một cái áo sơ mi trắng tay dài và chiếc váy maxi màu đen. Mái tóc ngắn được thả xuống. Đôi môi nhỏ mọng nước phủ một lớp son mỏng. Xoay qua xoay lại trước gương, cô thầm nghĩ" Vậy là được". Bước xuống phòng khách, phòng bếp, phòng ăn thì không thấy Vạn Minh, cô đi đến ban công thì thấy anh đang ngồi uống trà đọc báo.

- Chào anh. Tiểu Vy nói

- Hm. Vạn Minh liếc nhìn cô rồi lại nhìn tờ báo. Tiểu Vy buồn vì hành động của anh. Cô đi đến, tay cầm lấy tờ báo đặt xuống bàn. Vạn Minh khó chịu nói

- Trả.

- Không. Tiểu Vy cố chấp.

- Muốn gì? Anh lạnh lùng hỏi

- Em...xin lỗi. Tiểu Vy buồn bã nói. Cô cúi mặt xuống, hai bàn tay nắm chặt lấy nhau, đôi mắt đen tuyền thoáng buồn. Vạn Minh không nói gì, anh đứng lên, rồi hai tay dút vào túi quần, định rời đi thì Tiểu Vy nắm lấy tay anh, Vạn Minh nhìn cô, Tiểu Vy im lặng một hồi thì chột nước mắt trào ra. Vạn Minh vẫn đứng yên.

- Em...hức hức.... sai rồi...hức hức....làm ơn....đừng như vậy....Tiểu Vy nói.

- Biết sai? Vạn Minh hạ giọng

- Dạ biết. Tiểu Vy vẫn khóc.

- Nói đi. Tại sao lại như thế? Vạn Minh xoay người lại, đứng đối diện với cô.

- Tại vì....ghen. Tiểu Vy vẫn cúi mặt xuống đất. Vạn Minh thở dài, anh đi đến ôm cô vào lòng, tay trái ôm eo cô, tay phải luồn vào tóc cô mà nghịch. Anh mỉm cười nói

- Sau này không được như thế nữa, biết chưa?

- Dạ...hức hức....Tiểu Vy....sẽ không như vậy nữa....hức hức....Minh Minh đừng giận nha....hức hức....Tiểu Vy vừa khóc vừa nói. Lời nói đứt quãng, giọng nói chứa đựng sự hối lỗi, nhưng cũng có chút trẻ con và một chút gì đó giống như làm nũng. Vạn Minh không nói gì, anh đặt một nụ hôn lên trán cô, dỗ dành cô mềm nhỏ.

Đợi Tiểu Vy nín khóc, anh mới đưa cô đi ăn sáng rồi đi làm.

Buổi chiều, Vạn Minh đưa cô về nhà họ Trần để thăm cha mẹ vì lâu rồi cô chưa về thăm. Và lại em gái của cô, Trần Phi Yến vừa mới về sau chuyến du học ở Mỹ. Cô cố gắng hoàn thành chuyến du học này để về sớm vì nghe tin anh hai và chị Tiểu Vy đã hủy bỏ hôn ước.

Trên đường đến nhà họ Trần, Tiểu Vy có mua một ít hoa quả cho cha mẹ Trần. Đến nơi, Tiểu Vy khoác tay Vạn Minh đi vào trong.

- Con chào cha mẹ. Tiểu Vy lễ phép cúi chào cha mẹ Trần.

- Con chào hai bác. Hai bác khỏe không? Vạn Minh cúi chào rồi hỏi thăm.

- Chúng ta khỏe. Cảm ơn hai đứa. Cha Trần vui vẻ nói.

- Chị Vy. Từ trên cầu thang, Phi Yến bước xuống nắm lấy tay Tiểu Vy thể hiện sự nhớ nhung. Rồi cô nhìn Vạn Minh, bỗng dưng khuôn mặt đỏ lên khi thấy anh. Phi Yến bị sắc đẹp của Vạn Minh làm cho mê hoặc. Cô lắp bắp

- Em...em chào....a...anh. Xin hỏi.....anh tên....gì?

- Nguyễn Vạn Minh. Vạn Minh trả lời. Giọng nói ấm áp cùng biểu cảm của anh khiến Phi Yến mê mẩn. Cô quay sang Tiểu Vy hỏi

- Anh ấy là bạn chị sao?

- À, anh ấy là chồng chưa cưới của chị. Tiểu Vy vui vẻ trả lời. Một cảm giác hụt hẫng và thất vọng dâng lên trong Phi Yến, tay của cô ta siết chặt thành nắm đấm, cô khẽ nghiêng răng" Cái gì mà chồng chưa cưới? Không ngờ người đẹp như anh lại rơi vào tay đứa con hoang này. Tôi sẽ không để chuyện đó xảy ra đâu. Anh ấy....sẽ là của tôi." Phi Yến thầm nghĩ, chột một kế hoạch lé sáng trong đầu cô. Cô ta thầm mỉm cười. "Chắc chắn tôi sẽ không để điều đó xảy ra."

Rồi Thanh Tuấn từ trên đi xuống, anh ta nhìn thấy nụ cười nham hiểm của Phi Yến, rồi đảo mắt đến Tiểu Vy và Vạn Minh. Anh ta đi xuống, giơ tay ra chào Vạn Minh. Anh nhìn Thanh Tuấn rồi cũng giơ tay bắt lấy, chào lại. Tiểu Vy nhìn hai người, cô thầm mỉm cười. Cuối cùng họ cũng thông suốt rồi!!!!

Sau đó, cha mẹ Trần mời Vạn Minh và Tiểu Vy ở lại ăn cơm. Cả hai cũng không từ chối vì dù sao Vạn Minh cũng nể mặt Tiểu Vy nên mới ở lại dùng cơm cùng họ. Đến 7 giờ thì mọi người cùng vào bàn. Mâm cơm thịnh soạn được bày ra, mọi người quây quần bên nhau, vừa ăn cơm vừa trò chuyện. Thanh Tuấn cảm thấy hôm nay cơm ngon một cách kì lạ. Bởi vì đã lâu rồi anh mới ăn cơm cùng Tiểu Vy, mọi bữa ăn trước đây đều lạnh ngắt đối với anh. Anh cảm thấy thật ấm áp và hạnh phúc. Có thể Tiểu Vy không thuộc về anh, nhưng chỉ cần để cô được hạnh phúc thì anh đã vui rồi. Trong lúc ăn, Phi Yến liên tục nhìn lên Vạn Minh. Cô ta liên tục gấp thức ăn cho Vạn Minh, có khi lại rất thân mật với anh. Còn về phần Vạn Minh, ngay từ đầu gặp Phi

Yến anh đã không có chút thiện cảm nào. Anh có linh cảm xấu về quan hệ giữa Tiểu Vy và Phi Yến. Bữa cơm kết thúc vào lúc 7 giờ 50. Tiểu Vy dọn dẹp chén đĩa phụ mọi người xong thì ra ngồi nói chuyện với cha mẹ Trần. Chợt Kim Ngọc Như từ ngoài đi vào, bụng của cô ta nay đã to hơn nhiều. Một tay ôm bụng bầu, một tay kê nệm xách giỏ trái cây tươi ngon. Cô ta bước vào, lễ phép cúi chào cha mẹ Trần. Mẹ Trần thấy Ngọc Như đến thì đứng dậy, đi đến cầm giỏ hoa quả giúp cô ta, rồi mời cô ta ngồi. Ngọc Như thấy Tiểu Vy và Vạn Minh thì gật đầu một cái. Tiểu Vy nhìn cô, hỏi

- Dạo này cô khỏe không?

- Tồi khỏe. Cảm ơn. Ngọc Như đáp. Rồi cô nói với mẹ Trần

- Con có đem trái cây đến cho mọi người, để con đi gọt.

- À, hồi này Tiểu Vy cũng mang đến một giỏ trái cây đấy. Cha Trần nói

- Vậy à? Phi Yến tiếp lời. Ngọc Như nghe vậy thì không vui, không lẽ trái cây cô đem đến lại không ngon bằng trái cây của Tiểu Vy? Cảm thấy có vẻ không ổn, Tiểu Vy nói

- Mọi người có thể bỏ trái cây vào tủ lạnh để bảo quản mà.

- Ừ phải. Mẹ Trần cười nói. Rồi bà bảo quản gia đi cắt trái cây vào tủ lạnh và gọt xoài mà Ngọc Như mang đến. Tiểu Vy đứng dậy, cô cúi chào mọi người rồi đi về cùng Vạn Minh. Ngọc Như cũng đứng lên, xin phép ra về. Thanh Tuấn thấy vậy thì chạy theo Ngọc Như, anh nắm lấy cổ tay của cô

- Anh đưa em về nhé? Dù sao con gái về một mình vào buổi tối sẽ không tốt. Em còn đang mang thai nữa, anh không muốn mẹ con em bị thương.

- Anh ghét em, tại sao lại...? Đôi mắt xanh của Ngọc Như sụp xuống. Thanh Tuấn không nói gì, chỉ kêu cô đứng đợi ở trước cửa, rồi anh ta lái xe đưa cô về. Ngọc Như ngồi trên trên xe, cô nhìn Thanh Tuấn nhưng không nói gì.

- Anh muốn từ bỏ Tiểu Vy, và anh muốn có trách nhiệm với mẹ con em. Chợt Thanh Tuấn nói.

- Chỉ là trách nhiệm thôi sao? Ngọc Như thoáng buồn, cô cười lạnh

- Anh muốn yêu em và từ bỏ Tiểu Vy. Anh muốn xem Tiểu Vy như một người bạn của mình. Và anh.....Thanh Tuấn ngập ngừng.

- Anh như thế nào? Ngọc Như hỏi

- Anh yêu em, Ngọc Như. Thanh Tuấn dịu dàng nói, anh nắm lấy tay cô. Ngọc Như nhìn anh, nước mắt cô tuôn trào, Thanh Tuấn cẩn thận lau nước mắt cho cô.

- Anh yêu em và sẽ làm một ông bố người chồng có trách nhiệm với em và con. Anh muốn chăm sóc em cả đời và hãy xem Tiểu Vy như một người bạn, được không? Thanh Tuấn áp mu bàn tay vào má cô. Ngọc Như gật nhẹ đầu rồi mỉm cười. Thanh Tuấn cũng cười. Anh nói tiếp

- Ngày mai em dọn đồ đạc của mình đi. Anh sẽ đưa em đến Bắc Kinh để sống.

- Thật sao? Ngọc Như bất ngờ.

- Ừ. Ngày mai anh sẽ đưa em đến đó. Anh có nhà ở Bắc Kinh, với lại anh có một tập đoàn bên đó nữa. Tập đoàn lớn nhất Bắc Kinh đấy.

- Thật tuyệt! Ngọc Như vui mừng nói. Thanh Tuấn nhìn cô, có lẽ quãng đời sau này của anh sẽ tràn ngập sự hạnh phúc bên cạnh Kim Ngọc Như.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Hợp tác

Về đến biệt thự, Vạn Minh bế cô lên phòng. Tiểu Vy đi tắm, Vạn Minh ngồi đọc sách. Tắm xong, Vạn Minh leo lên giường ôm Tiểu Vy ngủ.

.....

Sáng hôm sau, Vạn Minh dậy thật sớm để đến công ty vì anh có cuộc họp với tập đoàn Diệp Phong. Tiểu Vy tỉnh dậy, nhìn sang phía trái giường thì không thấy Vạn Minh, cô bước xuống giường rồi đi thay đồ. Bước xuống phòng ăn, quản gia thấy cô thì cúi đầu chào rồi nói

- Tiểu thư, tôi đã chuẩn bị bữa sáng rồi ạ. Mời tiểu thư dùng bữa.

- Cảm ơn bà. Vạn Minh, anh ấy đâu rồi ạ?

- Thiếu gia đã đến công ty rồi thưa cô. Quản gia lịch sự nói

- Vậy sao? Tiểu Vy ngồi xuống ghế rồi ăn sáng. Ăn xong thì tài xế đưa cô đến tập đoàn. Bước vào trong, cô hướng đến thang máy thì gặp Lâm Hoa Nhi.

- Ô, thì ra là Triệu tiểu thư sao? Cô ta khoanh tay nói. Tiểu Vy nhìn cô ta. Hôm nay Lâm Hoa Nhi ăn mặc rất hở hang. Cô ta mặc một chiếc áo đen không dây ôm sát cơ thể để lộ đường cong chữ S và vùng bụng phẳng, bên ngoài khoác áo màu đen mỏng manh; mặc quần đùi màu đen để lộ cặp đùi trắng thon thả. Cô ta mang đôi vớ trắng và giày thể thao màu trắng. Khuôn mặt nhỏ nhắn được phủ một lớp son phấn dày cộm. Mái tóc đen được buộc gọn lên cao, đeo mắt kính râm màu đen.

- Sao cô lại ở đây? Tiểu Vy cau mày hỏi.

- Tôi là cháu gái của Lâm Hàn, chủ tịch của Diệp Phong. Cô ta ra vẻ nói.

- Vậy sao? Tiểu Vy không quan tâm, vừa bước đi thì cô ta nói

- Chồng tương lai của cô là Minh Minh sao? Anh ấy là người yêu tôi đó. Cô không biết ghen à? Cô ta khiêu khích.

- Biết chứ sao không. Chẳng qua tôi không phải là loại thích đánh ghen thôi. Tôi đâu giống như ai đó, ý thế mà đi ăn hiếp người khác. Tiểu Vy khinh bỉ nói.

- Cô....cô...Hoa Nhi cứng họng.

- Tôi thế nào? Tiểu Vy hỏi.

- Cô....À nghiêng răng, tay siết chặt thành nắm đấm. Chợt ả cười lạnh, nói

- Triệu Tiểu Vy, tôi nói cho cô biết. Minh Minh vốn không hề yêu cô đâu. Cô chỉ là công cụ làm ấm giường thôi. Anh ấy yêu tôi. Anh ấy sẽ bỏ cô sớm thôi. Tôi nói trước, kẻ thứ ba không có kết cục tốt đâu. Tốt nhất là nên rời khỏi anh ấy càng sớm càng tốt. Nếu không lẽ mà tin đồn cô leo lên giường mê hoặc anh ấy, không chừng Triệu gia sẽ chết vì mất mặt đấy.

- Tôi không biết ai mới là kẻ xen vào cuộc tình của ai. Không chừng kẻ bị là cô chứ không phải tôi đâu. Tiểu Vy đáp trả.

"Bốp". Một cái tát trời giáng rơi xuống mặt của Tiểu Vy. Mọi người trong công ty quay lại nhìn cô và Hoa Nhi. Tiếng xì xầm bàn tán nổi lên, ai cũng tò mò không biết Triệu tiểu thư sẽ làm gì. Hoa Nhi tát cô, ả cười khinh bỉ. Khuôn mặt Tiểu Vy méo xệch, nước mắt chảy xuống. Cô đưa mu bàn tay áp nhẹ vào má mình. Thật rất!!!! Hoa Nhi nhìn cô, cô ta nói

- Loại thứ ba xen vào cuộc tình vốn không có kết cục tốt. Cô nên biết, cái loại chỉ đủ làm ấm giường người khác chỉ là rác rưởi thôi. Cô nên coi chừng, Triệu gia sẽ bị mất đi danh dự là vì cô đấy. Là đại tiểu thư thì nên đáng hoàng đi. Biến khỏi đây và rời xa Minh Minh ra. Tôi sẽ tha cho cô.

- Cô....Tiểu Vy nhìn cô ta. Chợt một giọng nói lạnh lẽo vang lên

- Cô có gan thì nói lại cho tôi nghe, ai mới là kẻ xen vào cuộc tình của người khác? Vạn Minh từ thang máy bước ra, khuôn mặt đen lại, sát khí tỏa ra làm cả đại sảnh tập đoàn lạnh cóng như ở Nam Cực. Hoa Nhi nhìn thấy anh, cô ta sợ hãi, tay nắm chặt lấy nhau, mồ hôi mồ kê chảy đầy trên khuôn mặt. Tiểu Vy nhìn thấy anh, cô khóc lớn. Vạn Minh lo lắng chạy đến ôm lấy cô, dỗ dành cô. Quang Thành đứng kế bên Lâm Hàn, anh nói

- Xem ra...cháu gái ngài đã đắc tội với vợ yêu của tổng tài rồi đấy.

- Sao??? Lâm Hàn nghe vậy thì khó hiểu. Ông chợt nhận ra người đang nằm trong lòng của Nguyễn tổng chính là Triệu tiểu thư. Ông chạy đến chỗ Vạn Minh, rồi rít xin lỗi

- Xin Nguyễn tổng tha lỗi, cháu gái tôi không biết đây là vợ ngài cho nên....

- Xử lý à như thường. Vạn Minh trầm giọng nói với Bá Thiên, rồi bế Tiểu Vy lên hướng về phía thang máy. Lâm Hàn sợ hãi, "xử lý à như thường" có nghĩa là bắt cháu gái ông về tổ chức để xử lý. Ông nghe nói: Vạn Minh là một người tàn bạo, ác nhân và phúc hắc. Vạn Minh không những là chủ tịch tập đoàn Long Hải, tập đoàn lớn nhất Trung Quốc, là vua của giới danh nhân, nắm 70% cổ phần, tài sản thế giới, mà còn là người nắm quyền ở thế giới ngầm "Giết người không biết ghê tay". Ông sợ hãi, quỳ xuống chấp tay, nói

- Xin ngài thứ lỗi cho cháu tôi. Làm ơn, xin ngài.

- Minh, tha cho cô ta đi. Tiểu Vy thều thào

- ả đã làm gì em, em nên nhớ. Anh phải xử lý ả để ả biết cái giá phải trả khi đụng đến Tiểu Bảo bố nhà anh. Vạn Minh cương quyết nói.

- Tha cho cô ta một lần thôi. Nha? Minh. Tiểu Vy cầu xin. Vạn Minh biết anh có nói gì cô cũng không nghe, liền quay sang kêu Bá Thiên thả cô ta ra rồi nói với Lâm Hàn

- Chúng ta chấm dứt vụ làm ăn này. Từ giờ tập đoàn của tôi và tập đoàn của ông không còn liên quan gì với nhau nữa. Nói xong liền bế Tiểu Vy vào thang máy. Lâm Hàn thấy vậy, ông ta nghiêng rằng. Rồi nhìn sang đứa cháu gái của mình, ông ta nói

- Nhờ ơn phước của cháu đấy. Nói xong liền đứng lên rồi rời đi. Hoa Nhi thấy vậy cũng chạy theo. Mọi người trong công ty đều chế giễu cô ta và Lâm Hàn. Quang Thành thở dài rồi cùng Tiểu Liên và mọi người lên phòng của Vạn Minh.

Vạn Minh đặt Tiểu Vy xuống ghế, Quang Thành cùng mọi người bước vào trong phòng rồi cũng ngồi xuống ghế. Như Ý lấy khăn lau nhẹ má cô. Gia Kiệt lấy ít thuốc đưa cho Vạn Minh. Anh cầm lấy rồi nhẹ nhàng bôi lên mặt cô. Chữa vết thương cho cô xong, anh hỏi

- Còn đau không?

- Dạ đỡ rồi. Tiểu Vy nói.

- Nếu vậy thì tốt. Vạn Minh mỉm cười rồi ôm cô vào lòng. Mọi người nhìn nhau rồi cũng cười.

Tại tập đoàn Diệp Phong

- CHÁU VUI CHƯA? Lâm Hàn quát.

- Cháu....cháu....Hoa Nhi lắp bắp. Cô ta biết, tập đoàn Long Hải có một dự án rất lớn, có thể kiếm được bội tiền và tạo mối quan hệ làm ăn với tập đoàn lớn này cũng như đưa tập đoàn phát triển cao hơn. Và tất nhiên, dự án này chính là một con cá béo bở mà các tập đoàn mong muốn câu được!!! Hoa Nhi cúi gằm mặt không dám nói gì, Lâm Hàn nhìn cháu gái mình thì càng thêm tức giận, liền đuổi cô ra khỏi phòng.

Hoa Nhi bước ra khỏi tập đoàn Diệp Phong thì bắt taxi đi đến quán Bar Tôn Thất. Từ đằng xa, một cô gái tầm 20 tuổi, ăn mặc khá kín đáo, tay cầm điện thoại nhìn hồi lâu, rồi lại nhìn Hoa Nhi, bỗng dưng nở một nụ cười nham hiểm.

Tại quán Bar Tôn Thất, mọi ánh mắt đều đổ dồn vào nữ nhân xinh đẹp đang ngồi ở một góc nhâm nhi ly rượu đỏ.

Nữ nhân này mặc một chiếc áo đen không dây ôm sát cơ thể để lộ đường cong chữ S và vùng bụng phẳng, bên ngoài khoác áo đen mỏng manh, mặc chiếc quần đùi màu đen ngắn cùn cùn để lộ cặp đùi thon thả, trắng trẻo. Đôi chân mang vớ trắng và giày thể thao trắng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, đôi mắt mơ hồ liếc nhìn xung quanh, đôi môi nhỏ mọng nước khẽ nhâm nhi rượu đỏ. Đó chính là cô- Lâm Hoa Nhi.

Hoa Nhi ngồi nhâm nhi chút rượu, không để ý đám người đằng sau đang ngồi nhìn cô mà cười nói. Chợt một nam nhân với thân hình cao to, mặc một bộ vest đen đi đến. Anh ta ngồi kế bên cô, nâng cằm đẹp của Hoa Nhi lên và nói

- Rượu đỏ với mỹ nhân sao? Tuyệt đấy! Nhưng sao em không dùng thử ly cocktail của tôi?

- Ta có quen? Hoa Nhi hỏi

- Qua đêm nay sẽ quen thôi. Nam nhân đó nói.

- Biển. Hoa Nhi gằn giọng

- Sao thế mỹ nhân? Anh ta sắp lại gần, đưa khuôn mặt khá đẹp của mình lại gần mặt cô. Hoa Nhi nhìn anh ta, lắp lại

- Tôi nói anh CÚT.

Cả đám người đằng sau "Ồ" lên một tiếng. Nam nhân này tức giận, đứng lên rồi đi, không quên để lại ánh mắt khinh bỉ. Cô ta tiếp tục ngồi nhâm nhi rượu, một cô gái ăn mặc khá kín đáo đi đến, tay cầm ly cocktail, nói

- Tôi có thể uống cùng cô không, Lâm tiểu thư?

- Cô là ai? Hoa Nhi khó chịu hỏi.

- Tôi là người có cùng chung kẻ thù với cô. Cô ta nói

- Chung kẻ thù sao? Triệu Tiểu Vy nhỉ? Hoa Nhi nhếch môi cười.

- Phải. Nữ nhân đó cũng cười. Rồi đi đến ngồi đối diện cô.

- Xin hỏi quý danh của tiểu thư đây là gì? Hoa Nhi lịch sự hỏi.

- Tôi là con gái của Trần gia- Trần Phi Yến.

- Ô, ra là Trần tiểu thư sao? Vậy cô muốn gì?

- Tôi muốn cô hợp tác với tôi để loại bỏ "cái gai" trong mắt. Phi Yến cười nham hiểm

- Được. Dù sao hành động một mình sẽ khá nguy hiểm, từ giờ mong cô giúp đỡ cho. Hoa Nhi cười nói, đưa ly rượu đỏ ra rồi cạn ly cùng Phi Yến. Sau đó hai người phá cười lên, giọng cười nguy hiểm, nham hiểm, độc ác. Ai nghe cũng thấy sợ và rùng mình!!!

"Triệu Tiểu Vy, tôi sẽ đáp trả lại những gì cô đã làm với tôi" Hoa Nhi thầm nghĩ rồi nhếch môi cười.

Vậy là trò chơi....sắp bắt đầu rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Bị bắt cóc

Vạn Minh đưa Tiểu Vy đến phòng ngủ riêng của anh để nghỉ ngơi. Vừa ngồi làm việc, anh vừa ngắm nhìn Tiểu Vy. Chợt môi anh nhếch nhẹ.

Tiểu Vy đang ngủ thì bỗng dưng mồ hôi chảy ra, cô lăn qua lộn lại, miệng không ngừng lẩm bẩm gì đó, rồi lại hét toáng lên "Đừng bỏ em mà!!". Vạn Minh giật mình, anh vội đặt laptop xuống rồi chạy đến giường cô, ôm Tiểu Vy vào lòng. Tiểu Vy sợ hãi bám chặt lấy áo anh, miệng vẫn lẩm bẩm "Đừng bỏ em mà!!". Vạn Minh ôm eo cô, rồi bế cô đặt lên giường mình, dỗ dành nói

- Anh không bỏ em đâu. Ngoan, đừng sợ!!!
- Minh Minh, làm ơn. Đừng đi. Cô sợ hãi nói
- Ừ. Anh không đi đâu cả, ngoan anh thương. Vạn Minh ôn nhu dỗ dành. Đợi khi Tiểu Vy dừng hẳn, anh mới hỏi
- Em gặp ác mộng sao?
- Ừm. Tiểu Vy gật đầu.
- Em mơ thấy gì? Kể anh nghe đi. Vạn Minh ôm cô vuốt ve cô.
- Em không thể. Em sợ nó sẽ thành sự thật mất. Tiểu Vy sợ hãi.
- Thôi được, em không kể cũng không sao. Nào, muốn ăn gà rán nhỏ không? Vạn Minh yêu chiều hỏi.
- Dạ muốn. Tiểu Vy gật đầu cái rụp. Anh mỉm cười, rồi lấy điện thoại ra gọi cho Hồng Loan đi mua ít gà rán nhỏ cho Tiểu Vy giúp anh. Năm phút sau, Hồng Loan bước vào, tay cầm một túi gà rán nhỏ và nước ngọt hiệu KFC đem vô. Tiểu Vy thấy vậy liền vui mừng chạy đến cầm lấy.

Nằm trong lòng của Vạn Minh, Tiểu Vy ngồi chơi điện thoại mà anh mua cho cô, lâu lâu lại ngoan ngoãn mở miệng ra để anh đút gà rán.

Buổi chiều, Vạn Minh cố gắng hoàn thành công việc thật sớm để dắt cô đi chơi. Đến tối, Vạn Minh đưa cô về biệt thự để nghỉ ngơi.

Vài ngày sau, anh cho cô nghỉ ở nhà. Mặc dù Tiểu Vy nói không cần nhưng vì Vạn Minh nên cô cũng chịu. Ở nhà lâu ngày thì Tiểu Vy đâm ra chán nản. Ngày nào cũng mè nheo, đòi Vạn Minh cho đi làm. Ngày nào cũng y vậy, Vạn Minh chán nản, cuối cùng cũng phải để cho cô đi làm.

Vào buổi sáng thứ năm mát mẻ, ngày hôm qua vì trời mưa lớn xoa dịu cái nóng của mùa hè oi ả, nên sáng nay Tiểu Vy ngủ rất ngon. Đang nằm trong vòng tay của Vạn Minh, chợt điện thoại vang lên, Tiểu Vy bực bội cầm lấy điện thoại, miệng rủa thầm "Chết tiệt! Mới sáng sớm mà tên nào lại đi phiền bỗn tiểu thư vậy chứ?". Nhìn dãy số trên điện thoại, là Trần Phi Yến gọi cho cô.

"-Alo.

- Chị Vy, hôm nay chị rảnh không?
- Chị rảnh. Có chuyện gì sao?
- Lâu rồi chị em mình không đi chơi với nhau cho nên em muốn đi mua sắm với chị.
- Vậy sao? Khi nào đi? Địa điểm là nơi nào?
- Khoảng 9 giờ tại trung tâm mua sắm được không ạ?

- Ủ. Chị sẽ đến. Chút gấp lại.

- Chút gấp lại.". Tiểu Vy cúp máy thì chợt một giọng nói ầm ập quen thuộc vang lên

- Đi chơi sao?

- Minh, anh dậy lúc nào vậy?

- Từ lúc em bắt đầu nói chuyện đấy. Vạn Minh cười nói rồi kéo cô sát vào người mình. Anh hôn lên bờ môi ẩm ướt của Tiểu Vy. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau, nhấm nháp hương vị của nhau. Rồi Vạn Minh rời khỏi môi cô. Tiểu Vy ôm cổ anh nói

- Cho em đi chơi nha?

- Được. Nhưng phải để Tiểu Liên và Như Ý đi cùng. Thứ hai là 9 giờ 30 là phải gọi điện cho anh biết đấy. Vạn Minh yêu chiều nói.

- Dạ. Em biết rồi. Tiểu Vy vui vẻ đáp. Sau đó bước xuống giường rồi đi thay đồ. Ăn sáng xong, Tiểu Vy đi chải chuốt lại mình một chút. Tám giờ ba mươi cô cùng hai người bạn rời khỏi nhà và hướng đến khu trung tâm mua sắm. Vì từ đây đến đó hơi xa, cho nên đi nửa tiếng mới đến.

Bước xuống xe, Tiểu Vy và hai cô bạn dạo dác tìm hình bóng của Phi Yến.

- Ở đây nè chị Vy. Phi Yến vẫy tay

- Chào em. Tiểu Vy chạy đến, rồi cùng Phi Yến và hai cô bạn vào trong khu trung tâm. Từ đầu đến cuối, Phi Yến luôn liếc nhìn Tiểu Vy với ánh nhìn muốn giết người. Và tất nhiên, Tiểu Liên và Như Ý đều nhìn ra điều này. Cả hai luôn đề cao cảnh giác Phi Yến.

Đi dạo quanh một hồi thì đến quầy bán quần áo cho phụ nữ, Phi Yến nói với Tiểu Vy

- Chị chờ em chút nha. Em đi vệ sinh rồi sẽ quay lại

- Ủ. Em đi đi. Tiểu Vy liền đồng ý mà không nghi ngờ gì. Đợi Phi Yến đi rồi, Như Ý mới hỏi Tiểu Vy

- Chị có thấy Phi Yến rất ghét chị không?

- Ý em là sao? Chị không hiểu lắm. Tiểu Vy ngây ngô hỏi. Tiểu Liên thờ dãi, cô nói

- Thôi bỏ đi, để tớ đi mua nước cho hai người, chắc hai người cũng khát rồi. Tiểu Liên nói xong thì rời đi. Như Ý và Tiểu Vy đang đứng chờ, bỗng một nhóm khoảng 5 người đàn ông đi đến. Ai cũng cao to, mặc áo thun đen, quần kaki màu xanh. Bỗng tên to con nhất giờ cây gậy lên cao và đập vào gáy của Tiểu Vy, Như Ý. Cả hai bị tấn công bất ngờ, không có phòng thủ liền ngã xiu. Sau đó chúng vác cả hai lên rồi rời đi. Tên béo nhất lấy điện thoại ra gọi cho Phi Yến

"- Đã xong rồi.

- Tốt, đưa chúng đến đó đi. Phi Yến nói.". Sau đó cô ta cúp máy, rồi gọi cho Lâm Hoa Nhi. Hai người nói gì đó xong thì phá cười lên. Giọng cười độc ác, man rợ. Sau đó Phi Yến tìm đường rời đi để tránh chạm mặt với Tiểu Liên.

Tại tập đoàn Long Hải, Vạn Minh vừa ngồi xem tài liệu vừa xem đồng hồ. "Đã quá giờ rồi". Vạn Minh thầm nghĩ. Anh biết Tiểu Vy nhà anh không phải là người mê chơi đến nỗi quên luôn "nhiệm vụ". Lĩnh cảm của anh bắt đầu tệ đi. Khuôn mặt anh thấm đẫm mồ hôi. Chợt điện thoại của Vạn Minh reo lên, anh nhìn đây số, là Tiểu Liên gọi cho anh. Không lẽ lĩnh cảm của anh là đúng?!

"- Alo.

- Anh Minh, xảy ra chuyện rồi. Tiểu Liên hoảng hốt.

- Có chuyện gì? Bình tĩnh nói anh nghe. Vạn Minh cố ăn ừ Tiểu Liên cũng như chính mình.

- Sáng nay, Trần Phi Yến mời chúng em đi chơi. Đi đến quầy bán quần áo phụ nữ, cô ta nói là muốn đi vệ sinh. Trong lúc đứng chờ cô ta, em đã đi mua nước vì sáng nay cô ta mời tụi em ăn cơm cà ri suất lớn. Đến khi quay lại thì không thấy ai cả, chỉ nhìn thấy vòng cổ của Như Ý thôi. Em chạy khắp cái khu trung tâm nhưng không thấy. Hiện giờ em đang lo lắm. Nhờ họ gặp chuyện gì thì sao? Em phải làm sao đây? Làm sao đây? Tiểu Liên kể lại sự việc và lo lắng hỏi

- Cứ bình tĩnh. Em gọi cho Bá Thiên, Nam Quân và mọi người đi. Kêu họ xác định vị trí của cả hai. Còn anh sẽ lập tức kêu người của tổ chức chuẩn bị để giải cứu họ. Nhanh lên. Không được chậm trễ. Anh sợ họ sẽ xảy ra chuyện mất. Vạn Minh nói. Tiểu Liên "dạ" một tiếng rồi cúp máy".

Vạn Minh gọi điện cho người của tổ chức, anh khẩn trương kêu họ chuẩn bị. Còn Tiểu Liên thì gọi cho mọi người và Bá Thiên để xác định vị trí của cả hai.

- Hiểu rồi mà!!! Loại mỹ nhân xinh đẹp như vậy, ai mà chẳng muốn "chơi" cho đã chứ. Tên to nhất trong đám nói.

- Tốt!!! Nhớ lấy băng ghi hình đây. Ắ nói. Sau đó một chiếc Maybach chạy đến chỗ ắ và dừng lại. Từ trong xe, một người đàn ông tầm 50 tuổi lùn tịt bước ra, tay đeo dây nhẩn. Miệng ngậm điếu thuốc, không có một sợi tóc nào trên đầu, ông ta đi đến ôm lấy eo của Hoa Nhi, nói

- Cục cưng của anh, chúng ta đi chứ?

- Tất nhiên. Em đang muốn nè ~~~. Ắ nũng nịu, ép cặp ngực vào mặt hắn. Hắn thỏa mãn, bóp lấy cặp mông của ắ, rồi cùng ắ lên xe rồi đi.

Đội hai người đi rồi, bọn nam nhân mới bước vào nhà. Lúc này Tiểu Vy và Như Ý còn đang khóc thút thít, bọn chúng đi đến. Một tên to béo nâng cằm Như Ý và Tiểu Vy lên, nói

- Đúng là mỹ nhân!!! Em thật quá đẹp đấy.

- Đại ca à, chúng ta mau chơi thôi. Người của hai đứa nó thơm quá!!! Tên bé nhất trong đám nói.

- Các người định làm gì? Như Ý sợ hãi hỏi.

- Tất nhiên là thưởng thức hai em rồi. Bọn anh sẽ làm cho hai em gái thỏa mãn. Tên to con nhất nói. Rồi bọn chúng xông tới, nhấn tâm xé rách áo của Tiểu Vy và Như Ý. Cả hai giãy giụa, ra sức chống chọi kịch liệt, nhưng sức phụ nữ thường không bằng đàn ông. Vì thế, dù có giãy thế nào cũng chẳng ăn thua gì.

Bọn chúng xé hết quần áo trên người cả hai ra, tên cầm đầu bóp mạnh ngực của Tiểu Vy và nhào nặn. Tên bé nhất thì ra sức lột sạch đồ lót trên người Như Ý ra. Hắn ta đè cô xuống và mút lấy nhũ hoa của cô. Cả hai sợ hãi giãy giụa một hồi lâu thì một mồi. Tuyệt vọng, Tiểu Vy và Như Ý nằm yên, nước mắt tuôn trào.

"Vạn Minh/ Gia Kiệt, mau cứu em".

.....

Vạn Minh phóng như bay đến ngoại ô thành phố. Mồ hôi chảy đầy. Tim đập thình thịch. Hiện tại anh đang rất lo cho Tiểu Vy. Gia Kiệt cũng chẳng khác gì anh. Anh yêu Như Ý hơn cả mạng sống của mình, cưng nựng Như Ý như trứng. Bây giờ biết tin cô đang gặp nguy hiểm, anh lo đến phát điên.

- Sắp tới chưa? Vạn Minh hỏi Hồng Loan.

- Đến rồi. Đã ở rất gần. Có thể thấy căn nhà cũ kỹ từ đằng kia. Hồng Loan chỉ tay về căn nhà đó. Vạn Minh và Gia Kiệt không thèm quan tâm đến xung quanh. Cả hai đạp cửa xe rồi cùng mọi người chạy nhanh đến căn nhà gỗ đó.

"Rầm". Cánh cửa bị Nam Quân đá bật tung ra, Vạn Minh chạy vào, ngay lập tức nhìn về góc phòng bên phải. Đôi mắt anh mở to hết cỡ, máu nóng sôi sùng sục, tim đập mạnh, giây thần kinh giật liên tục, tay anh siết chặt thành nắm đấm, anh nghiêng răng nhìn Tiểu Vy đang trong tình trạng không mảnh vải che thân. Bọn chúng nghe tiếng đập cửa, hùng hổ đứng lên, tên cầm đầu tức giận nói

- Thằng nào dám đi phá chuyện trọng đại của ông? Vạn Minh không nói gì chạy đến tung một cước vào bụng của tên cầm đầu. Sau đó anh quỳ xuống, đối diện với Tiểu Vy, anh nhanh chóng cởi áo khoác ra, mặc lên người cô. Anh ôm cô vào lòng, vừa ôm vừa sợ hãi nói

- Tiểu Vy, anh đến rồi. May quá! Em không sao. Tiểu Vy cảm nhận được hơi ấm quen thuộc, cô mở mắt nhìn anh. Nước mắt từ khóe mi chảy ra, cô ôm chặt lấy anh, khóc lớn. Gia Kiệt cũng chạy đến mặc áo cho Như Ý. Anh cũng ôm cô và dỗ dành cô. Rồi cả hai cùng nhìn dưới sàn đất, quần áo đều đã bị xé tung. Hồng Loan cùng mọi người và người của tổ chức đi vào, đánh bọn nam nhân vừa hãm hại Tiểu Vy và Như Ý. Vạn Minh bế Tiểu Vy đứng lên, anh trầm giọng nói, giọng nói lạnh lẽo đến thấu xương

- Đem bọn chúng về tổ chức. Tôi muốn tận tay xử lý chúng.

- Tuân lệnh. Người trong tổ chức đồng thanh, rồi cùng tay bọn chúng dắt về tổ chức. Gia Kiệt quay sang nói với Bá Thiên

- Giúp tớ điều tra kẻ đứng sau vụ này càng nhanh càng tốt.

- Tớ hiểu rồi. Bá Thiên trả lời. Anh cũng hiểu được phần nào sự tức giận của Gia Kiệt.

Rồi cả bọn rời khỏi đó, lái xe đến bệnh viện. Sau khi khám và điều trị cho cả hai người, Vạn Minh và Gia Kiệt đưa Tiểu Vy và Như Ý về nhà.

Tại biệt thự của Vạn Minh

Vạn Minh đưa Tiểu Vy về phòng ngủ. Anh mở cửa phòng tắm rồi bế cô vào bên trong. Đặt Tiểu Vy xuống bồn tắm, anh nhẹ nhàng mở vòi hoa sen cho cô. Mờ nhiệt độ vừa, Vạn Minh chờ cho đến khi nước đã đầy bồn thì mới tắt nước rồi đi ra.

Tiểu Vy thấy vậy thì sự khó chịu trong lòng dâng lên, cô nhủ này. Không lẽ anh ghét cô?!. Tiểu Vy sợ hãi, cô nắm lấy cánh tay vững chắc của anh, run rẩy nói

- Minh Minh, làm ơn.....đừng đi mà....xin anh....

- Tiểu Vy, em nên tắm rửa cho sạch rồi nghỉ ngơi. Anh xuống dặn quản gia làm cháo cho em ăn. Vạn Minh liếc nhìn cô rồi nói. Giọng nói trầm lặng, ấm áp và dịu dàng. Tiểu Vy lắc đầu, cô sợ lắm!! Sợ anh ghét cô. Sợ anh sẽ chê cô. Sợ anh sẽ xa lánh cô và không yêu chiều cô như trước. Vạn Minh dịu dàng hôn lên trán cô, anh dịu ngọt, nhưng Tiểu Vy vẫn kiên quyết không chịu cho anh đi. Vạn Minh thở dài. Anh ngồi xuống, tay cầm khăn trắng, nhẹ nhàng lau tay cô.

Anh cũng như bao thằng đàn ông khác. Cũng chỉ là người bình thường. Anh không dám nhìn chỗ nào khác trên thân thể cô. Anh sợ mình sẽ làm sai và khiến cho cô tổn thương nhiều hơn. Tiểu Vy nhìn hành động của anh, cô không vui. Anh không lẽ lại ghét cô thật?!! Chịu không được, Tiểu Vy lên tiếng

- Em vẫn trong sạch. Bọn chúng chưa làm gì em cả.

- Ừ. Anh đáp. Tiểu Vy càng khó chịu với cái thái độ của anh. Chợt cô đứng lên, và ôm lấy anh, gấp gấp hôn lên môi bạc. Vạn Minh bị hôn bất ngờ, anh đẩy nhẹ cô ra làm cho cô khó chịu khi nụ hôn bị dứt giữa chừng. Vạn Minh hỏi

- Em có biết mình đang làm gì không?

- Biết. Tiểu Vy gật đầu. Anh nhìn cô, hỏi tiếp

- Muốn làm sao?

- Ừm. Tiểu Vy lại gật đầu. Anh khẽ hôn nhẹ môi, rồi ôm lấy eo cô, sau đó hôn cô. Cởi chiếc áo sơ mi trắng ra, anh đè cô xuống bồn tắm. Cả hai chìm trong nước, ôm lấy nhau.

Tiểu Vy mở miệng ra tạo cơ hội cho Vạn Minh đi vào. Chiếc lưỡi tình nghịch hút lấy hương vị ngọt ngào trong từng góc ngách trong khoang miệng của Tiểu Vy. Cô rên nhẹ. Sau đó cả hai rời khỏi nhau, Vạn Minh bóp lấy ngực cô và nhào nặn. Tiểu Vy nằm dưới thân anh rên rỉ. Vạn Minh cúi xuống hôn lên vùng cổ trắng ngần, sau đó di chuyển xuống ngực. Đi đến đâu, anh để lại những vết đỏ tấy ở đấy. Tiểu Vy uốn ngực lên, anh yêu chiều đáp ứng yêu cầu của cô.

Vạn Minh lấy một ít xà phòng và cho vào nước và tạo bọt xà phòng. Rồi anh cởi hắt quần trong và ngoài ra. Tiếp tục hôn cô. Hôn lên vùng bụng phẳng lì của cô, anh liếm nhẹ lỗ rốn. Tiểu Vy rùng mình. Anh nói thầm

- Hôm nay chơi nhẹ thôi. Anh không muốn em bị thương

- Nhưng mà.....

- Ngoan. Anh biết em vẫn trong sạch. Vạn Minh vén tóc cô

- Anh nói thật không? Anh tin em đúng không? Tiểu Vy hỏi

- Anh luôn tin em. Bảo bối. Vạn Minh yêu chiều nói.

- Ừm. Tiểu Vy gật đầu. Sau đó nằm trong lòng anh trong bồn tắm. Cô mỉm cười hạnh phúc.

Tại biệt thự của Gia Kiệt

Gia Kiệt bước vào nhà, anh vẫn bế Như Ý. Quản gia nhìn thấy anh và cô, liền cung kính chào. Gia Kiệt gật đầu rồi nói

- Làm cháo heo cho Hàn tiểu thư ăn.

Quản gia gật đầu. Gia Kiệt bế Như Ý lên phòng. Đặt cô xuống giường, anh đi đến tủ đồ rồi lấy một bộ đồ ngủ màu trắng. Anh bước vào phòng tắm, Như Ý nhìn anh khó hiểu nhưng cô vẫn im lặng. Một lát sau, Gia Kiệt bưng một chậu nước đầy và một cái khăn trắng. Anh nhẹ nhàng cởi áo của Như Ý ra, sau đó nhúng khăn vào nước rồi vắt cho khô. Anh cẩn trọng lau người cho Như Ý để tránh làm cô đau.

Như Ý nhìn anh, cô có chút thất vọng. Từ lúc rời khỏi căn nhà đó cho tới bây giờ, anh không hề mở miệng nói với cô câu nào. Chẳng lẽ anh lại ghét cô sao?!! Không lẽ anh không còn yêu cô nữa?!! Rồi hàng ngàn câu hỏi không lẽ, vì sao hiện lên trong đầu Như Ý, cô sợ hãi, nắm lấy bàn tay thô ráp của anh, nói

- Kiệt, anh ghét em sao?

- Không. Gia Kiệt đáp. Như Ý không vui, cô nói tiếp

- Kiệt, em vẫn trong sạch mà. Anh không tin em sao?

- Không phải. Gia Kiệt vẫn tiếp tục lau cánh tay cho cô. Như Ý thấy vậy, nước mắt cô tuôn trào, Như Ý khóc lớn, không cho anh lau người. Gia Kiệt bất ngờ với hành động của cô. Anh vội vàng ôm lấy cô, dỗ cô nín. Như Ý liên tục đánh anh, miệng không ngừng mắng anh, đuổi anh

- Huhu, anh ghét em thì tránh xa em ra. Huhu, ghét anh, hận anh. Huhu....

- Anh xin lỗi. Anh không cố ý đâu. Anh yêu em mà. Anh tin em, em đừng khóc nữa. Ngoan, anh thương. Gia Kiệt ôm cô dỗ dành. Như Ý nghe vậy thì liền bớt khóc. Cô ngẩng mặt lên nhìn anh, đôi mắt nâu long lanh nhìn anh, đôi môi nhỏ cắn cắn, cô hỏi

- Anh tin em sao?

- Anh tin em, bảo bối. Vì thế, đừng khóc nữa, được không? Gia Kiệt dịu dàng nói

- Ừm. Như Ý gật đầu. Gia Kiệt hôn lên trán cô, anh ôm cô vào lòng và tiếp tục lau người cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Kết quả của Lâm Hoa Nhi

Lau người cho Như Ý xong, Gia Kiệt thay đồ giúp cô, quần gia đem cháo lên phòng cho Như Ý. Anh nhận lấy sau đó đút cháo cho cô ăn. Ăn xong, Gia Kiệt nằm kê bên cô, dỗ cô ngủ rồi anh nhẹ nhàng rời đi. Trước khi đi, anh đặt một nụ hôn lên trán cô, dịu dàng nói

- Chờ anh về nhé, Tiểu Bảo Bối.

Lái xe đến tổ chức, Gia Kiệt bước xuống xe, anh đút hai tay vào túi quần, thong thả bước vào trong.

- Chào ngài, Hoàng đại nhân. Người của tổ chức cúi chào anh.

- Hm. Họ đến chưa? Gia Kiệt lạnh lùng hỏi.

- Đã đến đông đủ rồi ạ.

- Tốt. Gia Kiệt nói xong rồi bước đến căn phòng "đỏ". Mở cửa phòng ra, Gia Kiệt đi đến, một chân quỳ xuống đất, cúi người chào Vạn Minh.

- Tôi đã đến rồi, thưa Bang chủ.

- Hm. Vạn Minh ngồi trên ghế dành cho Bang chủ tương lai, anh gật đầu rồi nói với Quang Thành

- Đưa chúng ra.

- Tuân lệnh. Quang Thành nói rồi ra hiệu cho tên thuộc hạ dắt đám nam nhân ra. Vạn Minh nhìn chúng một lượt, anh nói với Bá Thiên

- Xử đi. Không được để chúng chết.

- Được. Bá Thiên gật đầu rồi cầm cây roi sắt đã được ngâm nước muối đi đến chỗ mấy nam nhân, anh quát liên tiếp vào người chúng. Chúng la hét đầy đau đớn. Sau đó, anh lấy axit tạt vào vết thương của chúng. Rồi tiếp tục lấy cùn tạt tiếp lên vết thương. Chúng la hét, không ngừng giãy giụa như một con lợn bị xát muối và chanh. Vạn Minh ngồi yên nhìn chúng và Bá Thiên. Anh đứng lên rồi đi xuống chỗ bọn chúng, tay cầm súng chìa vào đầu tên béo nhất, giọng nói âm lãnh vang lên

- Ai là người sai khiến chúng mày?

- Là...là....Uông....Hùng Gia. Hắn thêu thảo.

- Ồ, ra là hắn. Bá Thiên nói.

- Bá Thiên, Nam Quân đưa người đi bắt hắn ngay. Nếu gặp đồng bọn của hắn thì bắt hết về đây. Vạn Minh trầm giọng

- Hiểu rồi. Nam Quân nói rồi cùng Bá Thiên và người của tổ chức rời đi. Vạn Minh nói

- Còn tại đây, tao sẽ đưa tiễn tại đây xuống Diêm Vương. Ngài ấy sẽ chăm sóc các người. Nói xong, anh bóp còi súng bắn vào đầu từng tên một. Tiếng la hét cùng tiếng súng hòa vào làm một tạo nên sự rùng rợn trong tổ chức. Gia Kiệt nói với Vạn Minh

- Bang chủ, hãy để tôi xử lý những kẻ còn lại.

- Ủ. Phải làm cho tốt đấy. Vạn Minh nói, rồi Hồng Loan đưa khăn cho Vạn Minh. Anh lau sạch tay của mình, rồi hướng lên ghế ngồi. Trịnh Tuyết và Tiểu Liên đi đến, dọn dẹp chỗ mấy cái xác chết. Xong xuôi, mọi thứ lại trở lại như cũ, giống như chưa có gì xảy ra.

Tại khách sạn Thủy Nguyệt

- Đến rồi. Bá Thiên bước xuống xe, ngược nhìn khách sạn. Sau đó cùng Nam Quân bước vào trong. Nam Quân tháo mắt kính ra, hỏi cô tiếp tân

- Phòng 304 ở lầu mấy?

- Ở lầu 11 thưa quý khách. Cô tiếp tân trả lời. Rồi cả đám đi đến thang máy, bấm lầu số 11. Cửa thang máy đóng lại rồi di chuyển lên lầu 11. "Ting". Cánh cửa mở ra, Nam Quân cùng Bá Thiên đi đến phòng 304. Đi đến gần cánh cửa, cả hai nghe thấy giọng nói khá quen thuộc

- Aaa.....Um....Tuyệt....Aaa... Mạnh nữa đi....tuyệt thật.....

- Đó không phải là giọng của Lâm Hoa Nhi sao? Bá Thiên nhíu mày nhìn Nam Quân.

- Ủ. Xem ra, cô ta đang ở cùng Uông Hùng Gia. Nam Quân trả lời.

- Có vẻ như chúng ta nên đi lấy camera. Nam Quân nói. Bá Thiên gật đầu

- Dù sao Vạn Minh cũng sẽ cần đến nó, hai người, đi cùng tôi. Bá Thiên dắt theo hai tên thuộc hạ đi lấy camera của phòng 304. Nam Quân và đám còn lại đập cửa xông vào.

Uông Hùng Gia và Lâm Hoa Nhi đang ở khúc cao trào, nghe tiếng cửa, cả hai hoảng hốt rời khỏi nhau. Hoa Nhi thấy Nam Quân, cô ta sợ hãi nói

- Các....các người là....

- Là người của Vạn Minh. Nam Quân mỉm cười nói. Sau đó anh ra hiệu cho người bắt cả hai lại. Uông Hùng Gia hoảng hốt mặc đồ rồi tính chạy trốn thì bị Nam Quân đá vào bụng, sau đó người của tổ chức còng tay hắn lại, dắt xuống xe. Hoa Nhi bị bắt bất ngờ, cô ta chỉ kịp mặc áo choàng của khách sạn.

Nam Quân cùng đám người đi xuống thì gặp Bá Thiên rồi cùng rời khỏi khách sạn. Lái xe đến tổ chức, Bá Thiên và mọi người đi vào.

Vạn Minh đang ngồi hút thuốc, chợt cánh cửa mở ra, anh nhìn thấy Hoa Nhi thì "ồ" nhẹ một tiếng. Anh nhếch môi cười.

Bá Thiên quăng Uông Hùng Gia và Lâm Hoa Nhi xuống đất. Á đầu đón la lên. Hùng Gia sợ hãi bò dậy, ông ta nhìn thấy anh thì lắp bắp

- Nguyễn....Nguyễn tổng???

- Chào ngài, khỏe không, Uông tổng? Anh nhếch mép.

- Minh Minh, sao anh....lại ở đây? Hoa Nhi sợ hãi hỏi. Vừa hỏi xong, cô ta ăn một cái tát trời giáng từ Trịnh Tuyết.

- Người đang ngồi trước mặt cô chính là Bang chủ của tổ chức này đây. Tiểu Liên nói

- Cái gì? Hùng Gia bất ngờ. Ông ta nhìn Vạn Minh sợ hãi, không dám hé một lời.

Gia Kiệt đứng lên, anh đi đến chỗ của họ. Đứng trước mặt Hùng Gia, anh đá một cước vào mặt hắn. Hùng Gia văng ra một chỗ, hấn lồm cồm bò dậy, nhìn Gia Kiệt.

Gia Kiệt đi tới, anh chĩa súng vào đầu của ông ta, trầm giọng hỏi

- Ông có phải là kẻ bắt cóc Tiểu Vy và Như Ý không?

- Không. Tôi....tôi chỉ làm theo lời của người khác thôi. Ông ta cố gắng giải thích.

- Ai? Vạn Minh hỏi

- Là....là cô ta. Hùng Gia chỉ tay về phía Hoa Nhi. Vạn Minh và Gia Kiệt cùng người trong tổ chức nhìn ả. Gia Kiệt nói

- Ồ, ra là Lâm tiểu thư sao? Thật tiếc quá, ông đã sai khi giúp ả đấy. Gia Kiệt nói xong liền bóp còi súng. "Dùng". Máu từ đầu của Hùng Gia chảy ra, Hoa Nhi nhìn thấy thế liền xanh mặt, không lẽ cái kết của cô ta cũng y như hắn?!

Gia Kiệt xoay người, anh đi đến đứng trước mặt Hoa Nhi, nói

- Lâm tiểu thư, cô gọi lắm!!

- Xin anh, làm ơn....hãy tha cho tôi....làm ơn....Á liên tục cầu xin. Bá Thiên nhìn ả, anh nói với Gia Kiệt

- Kiệt, không cần phải giết ả liền đâu. Chúng ta có quà dành cho gia đình ả đấy.

- Là gì?

- Đây là bằng ghi hình ở khách sạn Thủy Nguyệt, phòng số 304. Với lại còn rất nhiều ảnh ả cùng nhiều người đàn ông khác lên giường mà bọn này tìm được đấy. Là bọn đàn ông từng lên giường với ả cho tớ đấy. Bá Thiên đưa một quyển album mà anh tìm được trong phòng của một người đàn ông đã từng lên giường với Hoa Nhi. ả tròn tròn mắt, không phải chúng đã hứa sẽ xóa đi rồi mà, tại sao vẫn còn chứ?!. Gia Kiệt và Vạn Minh nhếch môi cười. Vạn Minh đứng lên, anh nói

- Gia Kiệt, tùy cậu xử lí. Đừng để tôi thất vọng.

- Hiểu rồi. Gia Kiệt đáp

Rồi Vạn Minh bỏ đi. Gia Kiệt nhìn ả, anh nói

- Bây giờ để tôi chơi cô một chút, sau đó sẽ tặng cho Lâm Hàn của cô những thứ này. Hoa Nhi nghe vậy thì hoảng sợ, cô ta quý xuống cầu xin Gia Kiệt tha tội nhưng anh không nghe, Gia Kiệt lôi ả xuống tầng hầm, nơi mà các thuộc hạ của Uông Hùng Gia đang bị giam giữ. Anh nói

- Cho các người đấy, cứ thoải mái mà chơi. Gia Kiệt mở cửa quảng ả vào trong. Bọn tay sai của Hùng Gia thêm khát ả từ lâu, nay lại được "ăn" món ngon này, chúng sao có thể không thích?

Gia Kiệt đặt máy quay ở đối diện, anh nói

- Bây giờ tôi sẽ cho cô thấy cảm giác khi bị "ăn" tập thể mà Như Ý và vợ yêu của Bang chủ đã từng trải qua. Chúc cô vui vẻ. Nói xong, Gia Kiệt cười lớn rồi rời đi. Hoa Nhi bị chúng đè ra và bắt đầu bị "làm thật".

Vài ngày sau, Bá Thiên nhận lệnh của Vạn Minh, anh đã đăng những hình ảnh cũng như video về Lâm Hoa Nhi lên facebook và instagram, và lên cả báo chí với nội dung như sau

" Vào ngày X tháng X năm X, người đẹp của Lâm gia đã bắt cóc hai cô vợ yêu của Nguyên tổng và Hoàng tổng và chồng người cườnghiếp. Chúng tôi đã tìm thấy những thứ này trong khi đi dạo. Bằng chứng cho thấy cô ta đã từng lên giường với nhiều người đàn ông khác nhau và chiar tình cảm của các gia đình hiệucó và hạnh phúc. Ví dụ như Uông gia. Vithể, nếu mọi người có gặp cô ta, hãy tránh xa nếu không muốn chuốc nhieuphiềnphức."

Sau khi đăng tải, trang cá nhân của Lâm Hoa Nhi đã nhận được hàng tỷ lượt xem, lượt thích, và bình luận. Nhiều người đã tỏ ra bức xúc và phê bình cô ta cũng như Lâm gia. Giới báo chí truyền thông đã đến tận nhà họ Lâm để phỏng vấn. Cổ phần của tập đoàn Diệp Phong bị giảm sút một cách chóng mặt. Nhiều tập đoàn đã cắt đứt mối quan hệ với tập đoàn Diệp Phong. Khiến cho tập đoàn này rơi vào tình trạng phá sản khi các nhân viên lần lượt xin nghỉ, hiện tại chỉ có 20 nhân viên đi làm ở tập đoàn đó. Nhưng tất cả đều là thư ký.

Về phần gia đình cô ta, Lâm Hoa Nhi sau khi được thả về, gia đình họ hàng đều ghét bỏ và xa lánh cô ta. Gia đình ả trở nên âm u đen tối. Số tiền và tài sản trong nhà lần lượt ra đi khiến gia đình ả rơi vào cảnh nghèo túng. Cuối cùng, gia đình của cô ta buộc phải bán căn nhà đi nhưng....những người trong bộ xây dựng đã đề nghị phá căn nhà này. Họ không còn cách nào khác đành phải đồng ý. Bây giờ thì mỗi thành viên trong gia đình họ hàng ả đều mỗi người một phương. Hoa Nhi đi đến đâu cũng đều bị "khinh bỉ" đến đó. ả đã đi đến các tập đoàn và tìm người quen đối tác của Lâm Hàn. Nhưng tất cả đều từ chối gặp mặt. Hoa Nhi mệt mỏi, đi đến đâu cũng bị hắt hủi, giờ đây ả đã trở thành kẻ ăn mày ăn xin ngoài đường phố.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Hai người họ thật giống vợ chồng sắp cưới

Vài ngày sau, Vạn Minh nhốt Tiểu Vy ở nhà. Mọi hoạt động của Tiểu Vy đều bị hạn chế, vì thế cô đâm ra chán nản. Ăn thì có người đưa tận miệng. Muốn chơi thông thả một mình thì cũng chả được. Xung quanh lúc nào cũng là bốn bức tường. Cô có phải là công chúa cầm cung đầu chứ!!!.

Buổi sáng thứ tư tại biệt thự Nguyễn gia, Vạn Minh đang ngồi đọc báo, còn Tiểu Vy thì xem TV. Mà thực sự thì cũng không hẳn là coi TV nữa, chiếc TV bật lên chỉ để làm cảnh cho đẹp thôi. Cái chính là từ nãy giờ Vạn Minh đang đầu đầu với tiểu bảo bối của anh. Anh muốn dành thời gian ở nhà để chăm sóc cho cô nhưng bây giờ thì sao? Anh hỏi hạn rồi. Nhìn cái người đang chu môi mè neho kia, anh lắc đầu ngán ngẫm

- Minh.....Minh.....Minh.....đi mà....tại sao em không thể chứ? Minh....

- Tiểu Vy, anh nói mà em không hiểu sao? Em phải ở nhà, không được đi làm. Anh không muốn em xảy ra chuyện đâu. Vạn Minh nói
- Aaa, em muốn đi, muốn đi. Tiểu Vy lắc lắc cánh tay anh.
- Không có đi đâu cả. Vạn Minh thẳng thừng nói
- Aaaa, tôi ghét anh. Ngán vạn lần ghét anh. Aaaa. Tiểu Vy nằm lăn lộn dưới sàn lạnh, hai tay hai chân liên tục đá chỗ này, đánh chỗ kia. Miệng không ngừng ca cẩm
- Tiểu Vy. Vạn Minh gọi tên cô
- Aaaa, anh không có quyền gọi tôi là Tiểu Vy. Chỉ người tôi thương mới được gọi tôi là Tiểu Vy thôi.
- Tùy cô nương. Vạn Minh nói xong liền giờ tờ báo ra và đọc tiếp.
- A, là anh nói đấy nhé. Tôi sẽ đi khỏi cái nhà này luôn cho anh xem. Nói xong, Tiểu Vy chạy ra ngoài. Quản gia thấy vậy, liền nhắc nhở anh. Vạn Minh xua tay ý bảo "Không cần lo, chút sẽ vào". Quản gia hiểu ý anh, rồi bà bước vào bếp để lau dọn chùi rửa.

Đúng như Vạn Minh nghĩ, một lúc sau, Tiểu Vy từ ngoài vườn bước vào, nhảy lên đùi anh, chui rúc vào lòng anh, tay nắm lấy áo, chu môi nói

- Minh, cho em đi làm đi mà.
- Không. Vạn Minh cố tình không nhìn cô.
- Minh, cho em đi làm đi rồi anh muốn gì em cũng chiều hết. Nha? Minh. Tiểu Vy nũng nịu
- Thật sao? Vạn Minh lúc này mới rời mắt khỏi tập báo, anh nham hiểm cười.
- Thật mà. Nha? Tiểu Vy nói
- Được, em nên nhớ những gì mà em đã nói đấy, tiểu bảo bối. Vạn Minh cười. Tiểu Vy gật đầu, sau đó thuận đà nằm xuống đùi anh, mở miệng nhận lấy miếng khoai tây. Vạn Minh ôn nhu xoa đầu cô, rồi dỗ cô ngủ.

Buổi chiều, Quang Thành đi gửi thiệp mời dự đám cưới của anh ta và Tiểu Liên. Tiểu Vy vui mừng hết sức bởi vì cô được làm phù dâu.

Rồi mọi người cùng Vạn Minh đưa cô đến Angel Shop để chọn đồ phù dâu.

Tiểu Vy ngồi kế bên anh, cô nhìn Hồng Loan và Bá Thiên, rồi nhỏ giọng hỏi Vạn Minh

- Minh Minh, anh xem kia, hình như là anh Thiên làm gì Hồng Loan hay sao á? Em thấy Hồng Loan và anh Thiên có vẻ đang.....
- Em là đang lo lắng sao? Vạn Minh hỏi
- Dạ. Anh hỏi xem. Tiểu Vy nói
- Không cần hỏi họ đâu. Em có thể hỏi Nam Quân kia. Hôm qua cậu ta đi chơi cùng với vợ tương lai và hai người đó đấy. Vạn Minh ôn nhu ôm lấy cô, đặt một nụ hôn lên trán cô. Tiểu Vy gật đầu, cô ngoắc tay kêu Trịnh Tuyết.

Trịnh Tuyết đang giúp Tiểu Liên lựa váy cưới, thấy Tiểu Vy có điều muốn hỏi, cô đi đến

- Có chuyện gì sao? Tiểu Vy. Trịnh Tuyết hỏi
- Anh Thiên và Hồng Loan làm sao vậy? Tớ thấy họ có vẻ không vui. Tiểu Vy nói
- À, ngày hôm qua, bọn tớ đi chơi chung với nhau. Đến nhà hàng sang trọng, hai người họ thi nhau uống rượu xem ai có tửu lượng tốt nhất. Và cậu biết đấy, Hồng Loan chính là người thách thức và mở cuộc thi này mà. Sau đó, cả hai say xin, tớ và anh Quân đưa họ đến khách sạn để nghỉ ngơi. Mặc dù không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng sáng hôm sau thì tớ nghe tiếng hét của Hồng Loan. Bọn tớ chạy vào thì thấy quần áo của hai người vứt la liệt trên sàn, còn họ thì.....Chắc cậu hiểu rồi ha. Trịnh Tuyết nói xong thì tiếp tục đi chọn váy cho Tiểu Liên.

Tiểu Vy nghe vậy, cô nói nhỏ với Vạn Minh

- Minh, anh nghĩ sao?
- Em không cần lo. Thế cũng tốt. Vạn Minh luồn tay vào tóc cô đùa nghịch.
- Sao lại không lo? Hồng Loan bị anh Thiên cướp mất.... Tiểu Vy chưa nói hết thì Vạn Minh cốc nhẹ lên đầu cô. Anh nói

- Ngốc, em không biết họ yêu thầm nhau sao?

- Hà??? Yêu thầm??? Anh giỡn sao??? Tiểu Vy ngây ngô hỏi

- Bé ngốc này, em sao lại không biết chứ? Cứ mặc họ đi. Để họ tự giải quyết sẽ tốt hơn. Khi nào cần thì chúng ta sẽ giúp. Vạn Minh yêu chiều cô và nói Tiểu Vy gật đầu. Rồi tiếp tục ăn khoai tây chiên mà Vạn Minh mua.

Một lúc sau, Tiểu Liên và Quang Thành thay đồ xong, Tiểu Vy và Vạn Minh mới thay đồ phù dâu, phù rể. Tiểu Vy mặc váy màu trắng hai dây ôm sát cơ thể để lộ đường cong chữ S hoàn hảo và cặp ngực tuyết. Cô đeo đôi găng tay màu trắng dài tới khuỷu và mang đôi giày cao gót hai tầng. Mái tóc đen được búi gọn lên cao cài cây trâm màu xanh biếc. Đôi môi nhỏ mọng nước được phủ một lớp son đỏ mỏng. Hai má phần nộn được bôi một ít phấn hồng. Đôi lông mi dài cong vút, đen nhánh. Còn Vạn Minh, anh mặc một tây trang màu đen, đeo găng tay trắng, mang đôi giày đen được đánh bóng sạch sẽ. Mái tóc đen lòa xòa, đôi mắt xanh đen sâu hun hút như vũ trụ, đôi môi bạc mỏng mím chặt. Một người lạnh lùng, lảng tử với tây trang đen, một người với vẻ đẹp thuần khiết trong sáng trong bộ váy trắng, hai người đứng cạnh nhau, giống như đang trao ánh hào quang cho nhau. Thật là một cặp nam thanh nữ tú! Tiểu Vy chỉ còn thiếu vương miện công chúa nữa thôi, nếu không là sẽ khiến cho người ta lầm tưởng là vợ chồng sắp cưới mất

- Oa, họ thật đẹp. Cô nhân viên nói

- Đúng đúng. Triệu tiểu thư và Nguyễn thiếu gia là một cặp xứng đôi đấy. Cô nhân viên thứ hai nói

- Không lẽ họ sắp tổ chức đám cưới ư?! Cô nhân viên thứ ba tiếp lời. Cô nhân viên thứ hai nói

- Không đâu. Là Cô thiếu gia và Phan tiểu thư đó. Rồi cả ba cô nhân viên cười nhẹ. Tiểu Liên nhìn Quang Thành nói

- Sao anh lại không bằng anh Minh nhỉ?

- Vợ à, em nói gì vậy? Quang Thành cúi xuống hỏi

- Anh xem kìa, mọi ánh mắt đều đổ dồn vào họ, trong khi đó chúng ta là vợ chồng chưa cưới thì họ lại nghĩ là phù dâu phù rể. Haizz, chồng à, anh ít nhất cũng phải hơn anh ấy chứ. Tiểu Liên than thở.

- Vợ à, em không nên như thế chứ. Chồng em ngày ngày ngồi trong phòng phải còng lưng lên làm việc, mỗi tháng đưa hàng vạn cho em để em đi mua sắm, du lịch. Anh tuy không bằng cái tên phúc hắc đó. Nhưng chỉ cần anh ở bên làm nô lệ cho em là được. Em còn muốn gì nữa? Quang Thành cười khổ. Tiểu Liên không nói gì. Tiếp tục nhìn cặp đôi kia.

Trịnh Tuyết thay đồ cho Tiểu Vy và Vạn Minh xong, tiếp tục thay cho những người còn lại

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Gặp nạn

Sau khi chọn lựa váy cưới và dạ phục cho mọi người xong, Nam Quân đưa Trịnh Tuyết lên xe rồi về nhà. Chiếc xe Maybach phóng như bay trên đường phố đông đúc. Nam Quân vừa lái xe vừa quan tâm hỏi Trịnh Tuyết

- Bảo bối mệt không?

- Mệt muốn chết. Trong khi em phải lựa đồ cho mọi người thì anh lại ngồi chơi uống nước nói chuyện. Giận luôn. Trịnh Tuyết giả vờ trách móc.

- Bảo bối, anh xin lỗi. Đừng giận nữa, được không? Nam Quân cầu xin cô.

- Vậy thì đồng ý với em một chuyện đi. Trịnh Tuyết cười nói. Nam Quân gật đầu. Trịnh Tuyết nói tiếp

- Tôi nay anh không được đụng vào người em, nếu không em sẽ giận. Thế nào? Đồng ý chứ? Trịnh Tuyết hỏi. Nam Quân nghe vậy thì sắc mặt có phần đen lại nhưng vì tiểu bảo bối nên anh đành chấp nhận. Lái xe đến ngã ba, Trịnh Tuyết và Nam Quân thấy một chiếc xe tải từ trong ngã đôi diện phóng ra với tốc độ nhanh. Tài xế trong xe nhìn có vẻ như đang ngủ gật. Nam Quân hoảng hốt, thắng gấp nhưng...

"Rầm". Cả hai chiếc xe tông vào nhau nhưng trước đó Nam Quân đã đẩy Trịnh Tuyết ra khỏi xe. Bị đẩy bất ngờ, cô lăn ra khỏi xe và lăn vài vòng. Chân và tay bị xước vài chỗ. Trịnh Tuyết gượng dậy, hai mắt cô mờ to, phần đầu của xe Maybach đã bị hỏng nặng, dường như không còn nguyên vẹn. Trịnh Tuyết chạy đến, cô hoảng hốt sợ hãi la lên

- Nam Quân, anh có sao không?.... Quân, anh có sao không?....

- Quân, đừng làm em sợ mà.

...Quân, huhu.....Mọi người đứng xung quanh nhìn cô, Trịnh Tuyết la lớn

- Làm ơn, hãy cứu lấy anh ấy, tôi xin mọi người mà.....huhu.....

- Quân ơi...đừng làm em sợ mà. Huhu.....anh ra đây đi....huhu.....Cô khóc lóc, liên tục cầu xin anh bước ra đây, rồi quay sang cầu xin những người xung quanh cứu giúp nhưng họ vẫn chỉ đứng nhìn.

Rồi cô rút điện thoại ra gọi cho Gia Kiệt và Như Ý. Cả hai nhận được tin báo, liền nhanh chóng lái xe cấp cứu đến hiện trường.

Đến nơi, Gia Kiệt chạy đến, cố gắng hết sức mở cửa xe. Trịnh Tuyết đứng cạnh Như Ý khóc lớn. Như Ý ôm cô, nói

- Chị đừng khóc. Khóc không giải quyết được gì đâu.

- Nhưng mà.....chị không thể kiềm chế được...huhu.....Như Ý nghe vậy cũng thông cảm, liền để cho Trịnh Tuyết khóc lóc. Sau 30" thì cuối cùng cũng đưa được Nam Quân ra. Người của anh bê vết máu, đặc biệt là phần đầu chảy rất nhiều máu và vai đã bị gãy. Gia Kiệt và Như Ý nhanh chóng đặt Nam Quân lên bàn rồi đưa lên xe. Trịnh Tuyết cũng chạy theo lên xe rồi phóng về bệnh viện IS.

Đến nơi, Gia Kiệt cùng y tá và Như Ý chạy đến phòng cấp cứu. Như Ý kêu Trịnh Tuyết ngồi ngoài ghế chờ. Trịnh Tuyết lấy điện thoại gọi cho cha mẹ hai bên nhà và bạn bè. Mọi người nghe tin liền lập tức lái xe đến bệnh viện.

Cha mẹ Trịnh và cha mẹ Hà chạy đến, nhìn thấy bạn bè của Trịnh Tuyết và cô. Họ hoảng lên, liền hỏi han đủ thứ. Nhưng Trịnh Tuyết không nói gì, cô vẫn ngồi đó khóc. Một lúc sau Như Ý chạy ra, cô khẩn trương nói

- Hiện giờ Nam Quân đang thiếu máu khá nhiều, mà trong ngân hàng đã hết máu. Ở đây có ai nhóm máu O không?

- Tôi....hãy lấy máu của tôi... để cứu nó. Cha Hà nói.

- Không cần đâu bác. Hãy để chị, chị nhóm máu O. Hãy lấy máu của chị. Trịnh Tuyết nói.

- Được. Vậy hãy đi theo em. Như Ý nói rồi cùng Trịnh Tuyết rời đi. Mọi người ngồi xuống ghế chờ, hiện tại ai cũng đều sốt ruột, lo lắng.

Một hồi sau, Trịnh Tuyết từ trong phòng đi ra. Khuôn mặt cô xanh xao, trắng bệch. Tiểu Vy, Tiểu Liên và Hồng Loan chạy đến đỡ lấy cô, Bá Thiên nói

- Vừa mới bị rút máu, em không nên ra đây đâu.

- Anh nói gì vậy? Bao nhiêu đây có là gì so với Nam Quân? Anh ấy đang giành giật mạng sống của mình với tử thần, em sao có thể yên tâm mà nghỉ ngơi chứ? Cô thều thào. Tiểu Vy đưa cô đến ghế ngồi chờ. Cha mẹ Trịnh đi đến đỡ lấy Trịnh Tuyết, cha mẹ Hà lấy nước cho cô uống.

Tiểu Vy nhìn Vạn Minh nói

- Minh, em lo quá!

- Sẽ ổn thôi. Nam Quân yêu Trịnh Tuyết, cậu ta sẽ không dễ gì bỏ mạng của mình mà đi theo tử thần đâu. Vạn Minh an ủi. Rồi Như Ý và Gia Kiệt đi ra, cô hỏi

- Cha mẹ Hà có ở đây không?

- Chúng tôi đây. Chúng tôi đây. Nam Quân....thằng bé sao rồi? Cha Hà lo lắng hỏi. Mọi người cũng chạy đến hỏi. Cha mẹ Trịnh đỡ Trịnh Tuyết đến, cô lo lắng nhìn Như Ý.

- Cậu ta đã qua cơn nguy kịch. Phần vai bị gãy khá nặng, vì vậy cần phải nghỉ ngơi và không được cử động nhiều. Sức khỏe đã khá ổn, chỉ cần bổ sung đầy đủ các chất dinh dưỡng là được. Gia Kiệt nói. Trịnh Tuyết hỏi Như Ý

- Vậy....anh ấy đã tỉnh chưa?

- Anh ấy vẫn chưa tỉnh. Nhưng cứ để anh ấy ngủ một chút, sáng mai sẽ tỉnh thôi. Như Ý nói

Mọi người nghe vậy thì thở phào nhẹ nhõm. Rồi Như Ý và Gia Kiệt rời đi, tất cả vào phòng bệnh để thăm Nam Quân.

Khoảng 10 giờ thì mọi người ra về, chỉ còn mỗi Trịnh Tuyết ở trong phòng bệnh. Cô nắm lấy bàn tay thô ráp của Nam Quân, một dòng nước ấm chảy dọc trên má cô. Trịnh Tuyết dịu dàng nói

- Nam Quân, hãy sớm tỉnh lại. Em có quà.....tặng cho anh đó

Bá Thiên lái xe đưa Hồng Loan về nhà. Trên đường đi, cả hai vẫn luôn im lặng, không nói với nhau nửa lời. Hồng Loan ngắm nhìn khung cảnh, lâu lâu lại lén nhìn Bá Thiên. Cô có chút thất vọng về anh! Từ sau đêm hôm đó, cô và anh cứ như người xa lạ mặc dù anh có quan tâm cô.

- Thiên, em muốn....nghỉ một ngày...vì mệt. Cô nói

- Ừ. Nghỉ ngơi cho khỏe đi. Bá Thiên nói, vẫn tiếp tục nhìn về phía trước, không thèm liếc nhìn cô.

- Không. Ý em là.....em muốn.....nghỉ luôn. Hồng Loan buồn hiu nói

"Két". Chợt chiếc xe thắng mạnh và dừng lại. Hồng Loan giật mình, hốt hoảng nhìn Bá Thiên. Anh nắm chặt cổ tay cô, quát lớn

- EM GIỎI LẮM!!! ĂN SẠCH TÔI RỒI THÌ MUỐN CAO CHẠY XA BAY À? ĐỪNG CÓ MƠ! MUỐN ĐI THÌ TRẢ LẠI ĐÊM ĐẦU TIÊN CHO TÔI RỒI THÍCH ĐI Đâu THÌ ĐI, HIỂU CHƯA?

- Anh buông em ra! Anh cũng trả lại đêm đầu tiên cho em đi rồi hẵng bắt em trả. Em nghĩ mình yêu anh quá rồi. Vì thế....nếu anh không yêu em.....vậy thì để em đi đi.....ở lại đây.....chỉ gây thêm đau đớn thôi.....Hồng Loan nói. Nước mắt cô thi nhau lăn trên má. Cô quệt nước mắt, rồi mở cửa xe rồi đi. Bá Thiên thấy vậy, anh liền mở cửa xe rồi chạy theo cô. Nắm lấy cổ tay cô, xoay người cô lại, anh ôm cô thật chặt, nói

- Anh cũng nghĩ mình đã quá yêu em rồi. Vì thế, nếu như em yêu anh, đừng bỏ đi. Anh hứa sẽ ở bên cạnh chăm sóc em, yêu chiều em, bảo vệ em. Chỉ cần em đồng ý, anh sẽ làm mọi thứ vì em.

Hồng Loan nghe anh nói vậy, cô đánh mạnh vào ngực anh, miệng liên tục hờn dỗi

- Đồ....đồ đáng ghét! Anh là....tên đáng ghét! Em hận anh...ghét anh....huhu...

- Được được. Em hận anh, ghét anh hay như thế nào cũng được. Nhưng, anh sẽ mãi mãi giam mình bên em. Bá Thiên dịu dàng nói. Rồi đặt lên trán cô một nụ hôn ngọt ngào và ấm áp. Hồng Loan ngoan ngoãn nằm trong lòng Bá Thiên, anh bế cô lên rồi đưa cô lên xe. Sau đó lái xe về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Ghen tức

Sáng hôm sau, Vạn Minh đưa Tiểu Vy đến bệnh viện để thăm Nam Quân. Lúc này anh ta đã tỉnh, hiện đang ngồi đọc sách mà Trịnh Tuyết đưa cho.

- Yo, chào bạn hiền. Nam Quân nở nụ cười sáng chói

- Ừ chào. Mới dậy sao? Vạn Minh hỏi

- Dậy hồi 5 giờ rồi. Nè nè, cậu có mua quà cho tôi không? Nam Quân hỏi

- Bị thương mà vẫn lăm lăm mồm nhí? Có đấy. Vợ yêu của tôi có mua ít trái cây cho cậu này. Vạn Minh nói.

- Hi, cảm ơn nhé. Tiểu Vy, em mua trái gì cho anh thế? Nam Quân hỏi.

- Em mua dâu cho anh nè. Là dâu tằm đó. Tiểu Vy cười nói, sau đó đặt túi dâu tằm lên bàn. Nam Quân thấy vậy liền hớn hờ lấy dâu ăn, anh vừa mở túi dâu ra, chuẩn bị lấy một trái ăn thì Trịnh Tuyết đi vào, cô đi đến giường, nhéo má Nam Quân

- Nè nha, anh dám ăn vụng à? Anh có tin là em cho anh ăn dưa gang không?

- Ai da, ai da, đau anh. Trịnh Tuyết, đau quá. Tha cho anh đi mà. Anh không ăn dưa nữa, tha cho anh đi. Nam Quân cầu xin Trịnh Tuyết. Cô ngất má anh một cái thật mạnh rồi thả anh ra. Nam Quân xoa xoa má mình, khóc huhu. Tiểu Vy đứng kế bên Vạn Minh, cô cố nín cười, kéo Vạn Minh rồi đi.

Trịnh Tuyết mở hộp cháo lươn ra, cô nói

- Ăn sáng xong rồi muốn ăn gì thì ăn. Nè, há miệng ra.

- A ~~~. Ngon thật đấy. Nam Quân ngoan ngoãn mở miệng ra, anh sung sướng tiếp lấy muỗng cháo của Trịnh Tuyết.

- Nè, anh có phải người lớn không vậy? Cứ như trẻ con a. Trịnh Tuyết nghi ngờ hỏi.

- Được vợ yêu đút cho ăn thì còn gì bằng. Bảo bối, nữa đi. Nam Quân lăm lăm. Trịnh Tuyết thấy vậy, cô bật cười. Rồi tiếp tục đút cho anh ăn.

Ăn sáng xong, Trịnh Tuyết lấy táo Nhật mà cô mới mua gọt cho anh ăn. Nam Quân cầm lấy miếng táo, rồi thưởng thức. Trịnh Tuyết nhìn anh mỉm cười. Nhưng nụ cười của cô từ từ dập tắt. Nam Quân nhìn cô, anh quan tâm hỏi.

- Em sao vậy?

- Quân, tại sao anh phải cứu em? Anh vốn biết rõ, em không hề yêu anh mà. Trịnh Tuyết nhỏ giọng. Nam Quân nghe vậy, anh mỉm cười nhìn cô, nhẹ nhàng bẹo má cô một cái, anh cưng chiều nói

- Tiểu bảo bối, dù cho em không yêu anh, nhưng anh sẽ mãi mãi yêu em, chờ đợi em cho đến khi em đồng ý, chấp nhận tình cảm của anh. Anh có thể chờ em hai năm, năm năm, mười năm, thậm chí là cả đời. Anh có thể hy sinh thân mình để bảo vệ em. Kể cả tính mạng. Anh có thể làm lá chắn cho em. Chỉ cần em hạnh phúc, chỉ cần em vui cười, chỉ nhiều đó thôi, anh đã mãn nguyện rồi.

Trịnh Tuyết nghe xong, nước mắt cô chực chảy. Nam Quân ngoắc tay ra hiệu ý bảo cô lại đây. Trịnh Tuyết ngoan ngoãn, chui vào lòng anh. Nam Quân đỡ dành cô, anh nói tiếp

- Nhiều đây vẫn chưa đủ, tiểu bảo bối à. Em có thể lấy thân anh làm lá chắn cho em cả đời.

- Anh điên sao? Anh....anh.....anh là đồ ngốc. Đồ ngốc, đồ đáng ghét. Anh....anh.....anh.....đồ đáng ghét..đồ đại đáng ghét....đồ đại ngốc mà.....Miệng của cô liên tục ca cẩm, trách mắng anh.

Nam Quân thích thú ôm lấy cô, anh dịu dàng dỗ dành cô. Chợt Trịnh Tuyết ngập ngừng nói

- Vậy...anh có muốn....làm....Ý em là.....anh có muốn cùng em....sống đến đầu bạc.....răng long không?

- Em nói gì? Không lẽ....em chấp nhận hôn ước này sao? Nam Quân hỏi.

- À ừm, thì cứ cho là vậy đi. Trịnh Tuyết đỏ mặt không dám nhìn Nam Quân. Anh cười lớn, vui mừng ôm cô, nói

- HOAN HÔ, CÔ ẤY ĐỒNG Ý LÀM VỢ TÔI RỒI BÀ CON ƠI. HOAN HÔ, BÀ CON LÀNG XÓM ƠI, CÔ ẤY ĐỒNG Ý LÀM VỢ TÔI RỒI.

- Anh điên sao? Dừng lại ngay, nếu không em đổi ý đó. Trịnh Tuyết đỏ mặt nói. Giọng nói trẻ con, hồn nhiên, nhưng cũng có trách móc, hờn dỗi. Nam Quân bật cười, anh ôm cô vào lòng, sau đó hôn cô một cái. Trịnh Tuyết nhìn anh, cô chui rúc trong lòng anh, ôm lấy anh. Cả hai cứ thế, ôm chặt lấy nhau.

Quang Thành đưa Tiểu Liên đến công ty, bước xuống xe, anh nói

- Tiểu Liên, em vào trước đi. Anh đi đổ xe rồi vào liền.

- Dạ. Rồi Quang Thành lái xe xuống tầng hầm. Tiểu Liên đi vào trong công ty, tiếp tân thấy cô thì cúi đầu chào, sau đó nói

- Phan tiểu thư, Triệu tiểu thư có mua nước cho cô.

- Vậy sao? Vậy đưa ly nước cho tôi. Tiểu Liên cầm lấy ly nước rồi tiếng đến thang máy. Cô mở cửa phòng rồi bước vào. Uống một ngụm nước, cô thầm nghĩ "Là trà đào sao?". Đặt ly nước lên bàn, cô bắt đầu thay bình hoa, ấm trà và sắp xếp lại tủ đồ của Quang Thành.

Quang Thành bước vào, thấy cô đang lau bàn làm việc cho anh, anh mỉm cười đi từ đằng sau đến ôm eo Tiểu Liên, cắn cắn vành tai của cô, bàn tay thô ráp xua xa bóp mông cô

- Vợ yêu đang làm gì vậy?

- Thành, anh làm gì vậy? Thả em ra đi mà. Đây là công ty đó. Thả em ra. Tiểu Liên đỏ mặt, tay nhỏ liên tục đánh vào tay lớn của anh. Quang Thành mỉm cười, anh rời tay khỏi mông cô, rồi lại bóp lấy ngực cô. Tiểu Liên đỏ mặt, cô hờn dỗi nói

- Thành, giận anh luôn bây giờ. Thả em ra. Anh xấu xa quá à. Thả ra. Đồ xấu xa. Đồ đại sắc lang a. Thả ra. Thả ra. Cái tên đại sắc lang này. Thả ra. Mau lên.

- Vợ à, em bỏ dỗi anh hơi lâu rồi đấy. Quang Thành yêu chiều nói.

- Anh thật là....thả em ra đi. Ngoan đi mà, thả ra. Ngoan đi. Tối nay em sẽ cho anh "ăn" thoải mái nha. Còn bây giờ thì không được.

- Bảo bối hứa đi. Quang Thành cười nói

- Hứa mà. Nha? Cô làm nũng. Quang Thành mỉm cười nhìn cô. Anh thả cô ra rồi đến bàn làm việc.

Buổi chiều, Vạn Minh và mọi người lái xe đến bệnh viện để thăm Nam Quân. Mọi người vừa bước vào phòng thì thấy cảnh Nam Quân và Trịnh Tuyết đang thân mật ôm lấy nhau.

- E hèm. Bá Thiên lên tiếng. Trịnh Tuyết thấy mọi người thì rời khỏi Nam Quân. Cô đỏ mặt. Nam Quân tiếc nuối, nói

- Nè, vào mà không biết gõ cửa sao?
 - Xin lỗi nhé. Tại bọn này đang trò chuyện với nhau nên không để ý. Quang Thành cười nói. Vừa lúc đó, Gia Kiệt và Như Ý đi đến, Gia Kiệt hỏi
 - Có chuyện gì thế?
 - Không có gì. Chỉ là đến thăm vợ chồng Hà gia thôi. Vạn Minh trêu chọc Trịnh Tuyết.
 - Anh Minh, anh nói gì vậy? Cái gì mà vợ chồng Hà gia? Tụi em chưa cưới nhau mà. Trịnh Tuyết đỏ mặt. Cả đám cười lớn rồi cùng nhau bước vào phòng.
- Ngồi chơi một hồi thì tiếng Vạn Minh và Tiểu Vy đi mua nước. Rồi khỏi quấy giải khát, Tiểu Vy gặp Trần Phi Yến. Cô ta nhìn thấy Vạn Minh đang một tay ôm eo Tiểu Vy, một tay xách bình nước, trong lòng ả dâng lên sự ghen tức. Cố gắng kiềm chế cơn giận, cô ta nói
- Chào chị Vy, anh Minh, sao hai người lại ở đây?
 - À, bọn chị đến đây để thăm bạn. Còn em?
 - Em đưa cha mẹ đi khám sức khỏe định kỳ. Phi Yến giả cười.
 - Vậy sao? Trần Thanh Tuấn không đi cùng em à?
 - À không, anh ấy cùng Kim Ngọc Như đến Bắc Kinh sinh sống rồi. Phi Yến buồn bã nói.
 - Ồ. Tiểu Vy thầm mừng trong lòng. Cuối cùng thì anh ta cũng chấp nhận Ngọc Như rồi!
- Cả ba đứng nói chuyện một hồi thì Vạn Minh kéo Tiểu Vy rời đi, anh không muốn Tiểu Vy day dưa với Phi Yến nhiều. Phi Yến đứng nhìn Vạn Minh và Tiểu Vy rời đi. Cô ta nghiêng răng, cắn mạnh môi dưới đến bật máu. Hai tay siết chặt thành nắm đấm. Ầ ừ giọng nói, giọng nói chứa đựng sự ghen tức, độc ác, và đầy thâm độc
- Triệu Tiểu Vy, nếu tôi không có được Vạn Minh, thì cô cũng đừng hòng có được anh ấy.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Hạ độc

Tiểu Vy lên phòng bệnh rồi đưa nước cho mọi người. Ở chơi tới khoảng 7 giờ thì mọi người trở về. Quang Thành đưa Tiểu Liên về chung cư, anh đỡ xe xong rồi bế vợ yêu lên phòng.

Đặt cô lên ghế sofa, anh ngồi kế cô, hỏi

- Bảo bối còn nhớ lời hứa sáng nay?
 - Nh....nhớ. Tiểu Liên ngập ngừng trả lời.
 - Vậy bây giờ đáp ứng nhu cầu của anh đi, Vợ Yêu. Quang Thành nói xong liền đè cô xuống ghế, anh chiếm lấy môi cô, hôn mãnh liệt. Tiểu Liên mở miệng tạo cơ hội cho Quang Thành. Chiếc lưỡi nghịch ngợm càn quét sâu trong khoang miệng của cô, hút lấy tư vị ngọt ngào. Một lúc sau, Quang Thành rời khỏi môi Tiểu Liên. Rồi anh ngồi dậy, nói lỏng cả vạt, gỡ cúc áo sơ mi ra, rồi quăng lên bàn. Cơ thể cường tráng hiện ra trước mắt, Tiểu Liên đỏ mặt, nuốt nước miếng. Quang Thành cúi xuống hôn lên cổ cô, để lại những vết đỏ tấy. Anh nhẹ nhàng cởi áo ngoài và áo sơ mi của cô, sau đó giật phăng chiếc áo lót mỏng manh của Tiểu Liên. Hai đỉnh núi hồng hồng căng cứng lên, anh cúi xuống hôn lên đỉnh núi đỏ. Rồi mút, liếm, cắn. Bàn tay xấu xa bóp mạnh và nhào nặn ngực cô. Tiểu Liên nằm dưới thân anh rên rỉ. Chợt cô la lên khi Quang Thành cắn mạnh nhũ hoa.
- Sau đó anh tiếp tục thưởng thức từng tấc da thịt mềm mại của Tiểu Liên, đi đến đâu đều để lại những vết sưng tấy đến đó. Rồi anh nhẫn tâm xé váy của Tiểu Liên, kéo quần lót xuống, nơi tư mật hiện ra trước mắt, thanh sắt của anh cứng lên. Anh tách hai đùi của cô ra hết cỡ, rồi hôn lên đùi cô. Hôn dần hôn dần lên nơi tư mật của cô, anh trêu chọc
- Bảo bối, em chăm sóc kĩ đến vậy sao? Thật thơm đấy!!
 - Thành. Tiểu Liên gọi tên anh, giọng hơi run.
 - Anh đây, tiểu bảo bối là muốn sao? Quang Thành chọc ghẹo. Tiểu Liên đỏ mặt, cô nhắm nghiền hai mắt lại. Quang Thành mỉm cười, rồi tiếp tục công

việc của mình.

Đút một ngón tay vào nơi tư mật, Tiểu Liên rên rỉ. Bên trong cô thật khít, khiến anh chỉ cho nửa ngón tay vào trong. Anh bắt đầu ra vào nơi đó của cô. Chờ Tiểu Liên thích ứng, anh mới cho hai ngón tay vào và khuấy đảo bên trong. Đầu óc cô trống rỗng, cô chỉ biết rên rỉ và đón nhận từng khoái cảm mà anh mang tới. Tay của Quang Thành tăng tốc độ, mật ngọt chảy ra liên tục, Quang Thành rút tay ra rồi liếm tay mình. Anh nhếch môi, rồi đưa lưỡi vào trong liếm láp, thưởng thức vị ngọt.

Sau đó, anh cỡi quần rồi đưa thanh sắt đã cứng vào bên trong cô một cách thô bạo. Tiểu Liên la lớn, anh tăng tốc độ rồi thay đổi nhiều tư thế. Ở mọi tư thế khác nhau, anh luôn tăng tốc độ và rút cạn sức lực của Tiểu Liên. Mặc cho cô gào thét van xin anh chậm lại, nhưng Quang Thành vẫn không quan tâm, vẫn tiếp tục tăng tốc một cách mạnh mẽ.

Sau một hồi, anh phóng tinh dịch vào trong cô, rồi rút cái thứ gân guốc ra. Tiểu Liên nằm thở hổn hển, Quang Thành vén những lọn tóc lòa xòa trên khuôn mặt cô, anh nói nhỏ

- Hôm nay, em giỏi lắm! Sau đó anh bước vào phòng tắm để lại cô ở trên ghế.

.....

Sáng hôm sau, Tiểu Liên thức dậy thật sớm, cô mệt mỏi lết vào phòng tắm. Thay đồ xong, Tiểu Liên đi ra ngoài phòng bếp để chuẩn bị đồ ăn sáng cho Quang Thành.

Anh tỉnh dậy, không nhìn thấy Tiểu Liên, anh đi vào phòng tắm rồi thay đồ. Bước vào bếp, Tiểu Liên thấy Quang Thành thì chạy đến ôm eo anh, cô nói

- Ăn sáng đi anh yêu.

- Ừ, ăn sáng thôi. Quang Thành cùng Tiểu Liên ngồi ăn sáng xong thì đến công ty.

Đến công ty, Quang Thành dắt Tiểu Liên vào phòng để làm việc. Một lúc sau, Vạn Minh và Tiểu Vy đi vào thì cô tiếp tân cúi chào rồi nói

- Triệu tiểu thư, Trần tiểu thư đến tìm tiểu thư ạ.

- Cô ta đến làm gì? Vạn Minh khó chịu hỏi. Chỉ cần nghe đến cái tên Trần Phi Yến là đã khiến anh phát bực. Mặc dù không biết tại sao

- Tôi không biết ạ. Cô ấy đến đây nói là đã có hẹn với Triệu tiểu thư cho nên....Cô tiếp tân ngập ngừng.

- Thôi được, cô tiếp tục làm việc đi. Tiểu Vy nói.

- Em đi gặp Phi Yến nha. Tiểu Vy hỏi Vạn Minh.

- Anh sẽ đi cùng em. Vạn Minh nói.

- Không cần đâu. Em đi một mình được rồi. Tiểu Vy nói xong rồi rời đi cùng tiếp tân đến phòng tiếp khách của tập đoàn. Vạn Minh thở dài rồi hướng về phía thang máy để lên phòng.

"Cốc cốc cốc". Tiểu Vy nhẹ nhàng gõ cửa. Phi Yến đang ngồi trong phòng bấm điện thoại, cô ta nghe tiếng cửa thì chạy ra mở.

- Chị Vy, chị đến rồi. Phi Yến vui mừng nói

- Có chuyện gì sao? Tiểu Vy hỏi. Phi Yến chỉ cười mà không nói gì, cô ta kéo tay Tiểu Vy đi vào rồi cả hai cùng ngồi xuống ghế. Phi Yến đưa ly trà đã rót sẵn cho Tiểu Vy rồi cùng uống.

Tiểu Vy nhận lấy ly trà, cô hớp một ngụm rồi đặt trà xuống bàn. Phi Yến thấy cô uống thì thầm mừng trong lòng.

- Có chuyện gì mà muốn gặp chị vậy, Phi Yến? Tiểu Vy hỏi

- À, sắp tới là sinh nhật của em. Cha mẹ muốn tổ chức sinh nhật cho em nên kêu em đến đây gửi thư mời cho chị. Cha mẹ nói có thể dẫn bạn theo cùng. Phi Yến trả lời rồi đưa thư mời cho cô. Tiểu Vy nhận lấy rồi đọc, sau đó cô nói

- Ngày hôm đó chị sẽ đến. Đã phiền em rồi. Tiểu Vy và Phi Yến đứng lên, chào tạm biệt nhau rồi rời đi.

Tiểu Vy bấm thang máy để lên phòng. Đứng trong thang máy, cô đang suy nghĩ về món quà để tặng cho Phi Yến thì thang máy dừng ở lầu 39. Tiểu Vy thấy lạ, cô nhìn cánh cửa thang máy mở ra, thân ảnh của Như Ý xuất hiện, cô cười chào Như Ý.

Như Ý đi vào rồi cùng Tiểu Vy lên lầu 50.

- Chị đang cầm gì vậy? Như Ý hỏi

- À, là thiệp mời đi dự sinh nhật của Phi Yến đó. Tiểu Vy vui vẻ đáp. Như Ý nghe vậy chỉ cười lấy lệ. Rồi cô đưa cho Tiểu Vy một ly sinh tố dâu vì

Hồng Loan cho cô nhưng cô không uống. Tiểu Vy uống một ngụm thì....

Chợt Tiểu Vy cảm thấy khó chịu trong người. Cô quỳ xuống ôm lấy bụng rồi ngất đi. Như Ý sợ xanh mặt. Cô lo lắng, hốt hoảng. Cô định bấm lầu 49 để dừng tạm thì....

"Rầm". Chiếc thang máy đột ngột lắc mạnh rồi dừng lại. Như Ý lại càng hoảng hơn. Cả hai đã bị mắc kẹt trong thang máy. Như Ý lấy điện thoại ra gọi cho Gia Kiệt, anh nghe tin cô bị kẹt ở lầu 48 thì lo lắng, liền cho người đến sửa chữa thang máy. Gia Kiệt gọi cho Vạn Minh, Bá Thiên, Hồng Loan, Quang Thành, Tiểu Liên để đến cứu Như Ý. Vạn Minh biết tin Tiểu Vy bị kẹt trong thang máy cùng Như Ý, lại thấy khó hiểu vì cô đang rất bình thường sao lại có thể..... Thang máy lầu 48 hiện tại đang khá đông người. Bởi vì có nhóm Vạn Minh, nhóm người sửa thang máy và vài nhân viên.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Nguy kịch

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Trong khi nhóm người sửa chữa cố gắng mở cửa thang máy, thì Tiểu Vy hiện giờ đã ngất. Hai tay của Như Ý nắm chặt lấy nhau, mồ hôi chảy đầy. Thân người cô run cầm cập. Tiểu Vy ngất xỉu, khuôn mặt cô trắng bệch. Cơ thể đang dần lạnh đi. Như Ý ngồi yên đó nhìn Tiểu Vy, cô thầm cầu xin ông trời sẽ phù hộ cho Tiểu Vy.

Sau 25", cánh cửa thang máy cuối cùng cũng mở ra. Vạn Minh và mọi người vào trong thang máy, anh hoảng sợ, liên tục kêu Tiểu Vy, giọng run run

- Tiểu Vy, em sao vậy? Tiểu Vy, tỉnh lại đi. Tiểu Vy, Tiểu Vy.

- Như Ý, chuyện gì đã xảy ra vậy? Gia Kiệt hỏi

- Em và chị Vy gặp nhau tại lầu 39. Rồi chúng em cùng lên lầu 50, em có đưa cho chị ấy ly sinh tố. Chị ấy vừa uống xong thì bỗng ôm bụng rồi ngất đi. Em đã thử khám và phát hiện...chị ấy....bị trúng độc. Như Ý kể lại toàn bộ sự việc, cô ôm chặt lấy Gia Kiệt khóc lóc nức nở

- Nín đi. Đừng khóc. Chúng ta sẽ cứu Tiểu Vy. Vạn Minh nói. Rồi anh quay sang nói với Bá Thiên và Hồng Loan

- Hai người điều tra và cho tôi biết trước khi uống sinh tố, Tiểu Vy đã uống gì có chứa độc được, càng nhanh càng tốt.

- Còn cậu, dắt theo người của tổ chức đi canh chừng Trần Phi Yến. Nếu thấy cô ta có hành động đáng nghi, phải bắt lại và đưa về tổ chức. Anh nói với Quang Thành.

- Còn Tiểu Liên, Như Ý và Gia Kiệt, theo tôi đến bệnh viện IS để chữa trị ngay. Nhớ lấy cả máu của cô ấy để nghiên cứu loại độc cô ấy bị trúng. Chờ Bá Thiên và Hồng Loan lấy được thông tin, chúng ta sẽ tính tiếp. Vạn Minh nói xong liền bế Tiểu Vy chạy ra xe. Nhóm của anh cũng tản ra đi làm việc, trước khi đi, Bá Thiên nói với đám nhân viên

- Muốn bị đuổi việc sao? Đám nhân viên nghe vậy liền sợ hãi chạy đi làm việc.

Xuống tầng hầm, Vạn Minh đưa Tiểu Vy lên xe Lamborghini rồi cùng 3 người kia đi đến bệnh viện. Chẳng mấy chốc, cả 5 người đã đứng trước cổng bệnh viện, Vạn Minh cùng họ khẩn trương chạy vào trong.

Như Ý và Gia Kiệt đi mặc đồ bệnh viện rồi chạy vào phòng cấp cứu để trị độc. Cả hai đưa máu của Tiểu Vy cho Tiểu Liên để làm thí nghiệm. Dù Tiểu Liên không phải là bác sĩ nhưng cô rất giỏi trong việc nghiên cứu độc được và tìm ra thuốc giải.

10 phút sau...

- Đã tìm được rồi. Tiểu Liên chạy vào nói.

- Chị ấy bị trúng loại độc gì? Như Ý hỏi

- Là độc của lá ngón. Có vẻ như có người đã xắt lá ngón thành thuốc và cho vào trong nước để uống.

- Vậy chúng ta phải làm sao?
 - Cách tốt nhất để thải độc chính là rửa dạ dày, sau đó dùng đậu xanh, hoa kim ngân, cam thảo xao nhanh, hầm nước để thải độc.
 - Có vẻ sẽ hơi tốn thời gian. Chúng ta sẽ cho Tiểu Vy uống thuốc giải độc tạm thời. Gia Kiệt nói xong rồi lấy thuốc giải tạm thời cho cô uống. Sau đó anh dặn Vạn Minh điều gì đó rồi cùng Như Ý rời đi. Vạn Minh và Tiểu Liên ngồi kế bên Tiểu Vy. Cả hai lo lắng, sốt ruột. Chỉ mong Tiểu Vy sẽ ổn. Một lát sau, Hồng Loan và Bá Thiên đi vào. Họ cầm một túi nước trà và đưa cho Tiểu Liên.
 - Độc trong trà và trong máu rất giống nhau. Xem ra, Trần Phi Yến chính là thủ phạm hạ độc Tiểu Vy. Tiểu Liên nói.
 - Bá Thiên, đưa ả về tổ chức nhốt lại. Tôi sẽ xử lý ả sau. Vạn Minh trầm giọng nói.
 - Tớ hiểu rồi. Bá Thiên nói rồi rời đi. Nam Quân và Trịnh Tuyết chạy vào, Trịnh Tuyết hốt hoảng hỏi
 - Tiểu Vy bị sao vậy?
 - Cậu ấy bị trúng độc. Hiện giờ đã tạm ổn. Như Ý và Gia Kiệt đã đi tìm thuốc giải rồi. Tiểu Liên trả lời. Cả hai nghe vậy thì nhìn Vạn Minh. Hiện tại, ai cũng hiểu Vạn Minh đang như thế nào? Anh yêu Tiểu Vy, sủng cô lên tận trời. Cô là mạng sống thứ hai của anh. Thế nên, trong hoàn cảnh hiện tại, ai cũng đều thông cảm cho anh. Một lúc sau, Trịnh Tuyết dìu Nam Quân về phòng vì hiện tại anh cũng đang bị thương. Bá Thiên cùng thuộc hạ quay lại.
- Vạn Minh vẫn ngồi đó, anh nắm chặt lấy tay cô, đôi mắt đen u buồn, lạnh lẽo. Nguyễn Đình, Thanh Mai và Hoàng Khang, Vân Anh nghe tin thì chạy đến bệnh viện. Vừa bước vào phòng, mẹ Tiểu Vy lao đảo lùi về phía sau, Hoàng Khang và Vân Anh đỡ lấy bà. Thanh Mai nhìn Tiểu Liên hỏi
- Chuyện gì đã xảy ra vậy, Phan tiểu thư? Tiểu Liên ngược nhìn Thanh Mai, cô buồn bã kể lại toàn bộ sự việc và cho biết thủ phạm chính là Trần Phi Yến. Vân Anh nghe được câu chuyện, bà tức giận, ý định sẽ chạy đến nhà họ Trần để dạy dỗ Trần Phi Yến thì cha mẹ Trần tới. Vân Anh chạy đến tính đánh mẹ Trần thì Thanh Mai ngăn cản. Mẹ Trần khi biết Phi Yến hạ độc Tiểu Vy, bà cũng vô cùng tức giận và đau đớn.
- Thanh Mai không thấy Trần Phi Yến, bà hỏi mẹ Trần
- Con bé đó đâu?
 - Đã bị bắt rồi. Mẹ Trần đau lòng đáp. Vạn Minh cười khinh, anh đứng lên, hôn lên tay Tiểu Vy, sau đó dặn dò Tiểu Liên và Hồng Loan xong, anh cười lạnh, nói với cha Trần
 - Con gái cưng của các người, tự tay tôi sẽ dạy dỗ cô ta thật tốt.
 - Xin ngài, Nguyễn tổng. Làm ơn, hãy tha cho con bé. Tôi nhất định sẽ trừng phạt con bé. Vì thế, xin ngài hãy thả con bé ra. Cha Trần quỳ xuống cầu xin anh. Vạn Minh cười khẩy, anh quát lớn
 - BỘ HẠI NGƯỜI PHỤ NỮ CỦA TÔI THÌ VUI LẮM SAO? TỪ TRƯỚC TỚI GIỜ CÔ TA COI TIỂU VY LÀ GÌ HẢ? ĐỂ CÁC NGƯỜI GIẢI QUYẾT U?!! NỤC CƯỜI! TUỐNG TÔI SẼ TIN CÁC NGƯỜI SAO HẢ? ĐỪNG MƠ! TÔI SẼ CHO CÁC NGƯỜI THẤY CÁI GIÁ PHẢI TRẢ KHI ĐỤNG ĐẾN NGƯỜI PHỤ NỮ CỦA TÔI. Mọi người nghe xong thì rùng mình. Nguyễn Đình nhìn con trai ông, rồi nhìn Tiểu Vy đang nằm trên giường. Ông nói với Vạn Minh
 - Bình tĩnh đi con. Đừng quá nóng giận. Tiểu Vy là người tốt, con bé chắc chắn sẽ không muốn con làm như vậy Phi Yến. Tạm thời bỏ qua chuyện đó, cái chính là chúng ta phải cứu Tiểu Vy trước. Con hiểu không?
 - Minh, bác ấy nói đúng. Tạm thời tha cho cô ta đi. Chúng ta phải để tâm đến Tiểu Vy nhiều hơn. Chỉ có 3 ngày thôi. Thời gian quá ít. Chúng ta cần phải khẩn trương lên. Bá Thiên nói, anh đặt tay lên vai Vạn Minh, an ủi và khuyên Vạn Minh.
 - Làm gì thì làm. Vạn Minh nói, rồi ngồi xuống kế bên cô

Bá Thiên ra hiệu cho thuộc hạ. Anh ta hiểu ý liền chào mọi người rồi rời đi. Vân Anh đi đến, bà nắm lấy tay Tiểu Vy, sau đó vuốt ve khuôn mặt xanh xao của cô. Thanh Mai đi đến, bà nói

- Có muốn cùng tôi lên chùa để thắp hương cầu nguyện không? Vân Anh xoay mặt lại gật đầu rồi cùng Nguyễn Đình, Hoàng Khang và Thanh Mai rời đi. Cha mẹ Trần đứng nhìn Tiểu Vy một hồi thì cũng đi. Trong căn phòng chỉ còn lại 5 người.

Tiểu Liên chấp tay nói

- Cầu xin Gia Kiệt và Như Ý sẽ sớm tìm được thuốc giải và cứu lấy Tiểu Vy.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Chữa trị thành công

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Một ngày dài đã trôi qua, tại bệnh viện IS, trong căn phòng bệnh, nữ nhân nằm trên giường lớn, khuôn mặt xanh xao, cơ thể lạnh lạnh. Nam nhân đang nắm chặt tay nữ nhân kia, đôi mắt thâm quầng, thân người gầy ốm, da khô khan.

Vạn Minh ngồi nhìn Tiểu Vy. Đã một ngày trôi qua anh chưa hề cho vào bụng một miếng ăn nào cả. Ngay cả một ngụm nước anh cũng không uống, giờ nhìn anh chẳng khác nào cái xác khô.

- Vạn Minh, cậu nên nghỉ ngơi đi cho khỏe. Quang Thành bước vào, tay cầm hộp đùi gà chiên nhỏ và nước ngọt đi đến, đặt chúng lên bàn.

- Tớ không thể. Hiện tại tớ không có tâm trạng để mà nghỉ ngơi. Chỉ khi Tiểu Vy tỉnh lại, tớ mới nghỉ ngơi. Vạn Minh nói, giọng khàn khàn.

- Điên sao? Không lẽ 5 năm sau Tiểu Vy tỉnh dậy, lúc đó cậu mới chịu đi ngủ à? Tới lúc đó không biết cậu còn không nữa? Quang Thành nói

- Tớ sẽ cố. Vạn Minh đáp. Quang Thành lắc đầu chịu thua. Vạn Minh vẫn ngồi yên đó nhìn Tiểu Vy. Anh nhớ cô quá! Nhớ đến phát điên! Anh nhớ mùi hương tự nhiên của cô, nhớ nụ cười của cô, nhớ giọng nói và cái cách cô gọi tên anh, anh nhớ cái cách cô mè nheo, làm nũng, nhớ cái cách cô hờn dỗi, nhớ cái cách cô chu môi đáng yêu.....Anh nhớ mọi thứ thuộc về cô, nhớ lắm. Nhớ đến phát điên!

Đang ngồi suy nghĩ, chợt Tiểu Vy ho mạnh. Cô ôm lấy bụng mình và rên lên. Mồ hôi chảy nhiều, khuôn mặt cô nhợt nhạt. Vạn Minh bừng tỉnh, anh lấy hộp thuốc giải độc, mở nắp và lấy một viên đưa vào miệng cô. Tiểu Vy nhận được thuốc, khuôn mặt cô giãn ra, mồ hôi cũng ít chảy. Vạn Minh nhẹ nhàng lau mồ hôi cho cô, anh bật quạt ở sở lớn nhất để cho cô mát. Rồi lại tiếp tục nắm tay cô.

Ngồi ở đó một hồi, chợt Gia Kiệt và Như Ý chạy vào. Cả hai thở hồng hển, tay cầm ba bịch thuốc. Vạn Minh cau mày, anh hỏi

- Hai người sao vậy?

- Bọn này phải chạy đến ngoại ô thành phố mới tìm được nơi bán thuốc phương Đông. Gia Kiệt cố gắng điều chỉnh lại nhịp tim

- Có chắc là thuốc phương Đông không? Vạn Minh hỏi. Anh sợ Tiểu Vy uống không đúng thuốc hoặc uống đồ giả.

- Chắc. Đây nè. Như Ý giơ tay ra, đưa Vạn Minh xem

Hoa Kim Ngân

Đậu Xanh

Cam Thảo

. Vừa lúc đó, Tiểu Liên đi vào. Thấy Vạn Minh, Như Ý, và Gia Kiệt đang cầm thuốc. Cô đi đến, cầm lấy thuốc trên tay Vạn Minh, Như Ý hỏi

- Đúng không? Tiểu Liên nhìn rồi ngửi thử, sau đó cắn một miếng nhỏ để cảm nhận hương vị. Cô nói

- Đúng rồi. Chúng ta tiến hành chữa trị thôi. Thời gian chữa trị khá lâu, sẽ mất khoảng 8 tiếng đồng hồ để khử độc ra khỏi cơ thể của Tiểu Vy. Bây giờ, Như Ý và Gia Kiệt, hai người giúp tớ rửa ruột cho Tiểu Vy ngay. Thuốc giải tạm thời không giữ được lâu nữa. Phải làm ngay lập tức.

- Còn em thì sao? Gia Kiệt hỏi Tiểu Liên.

- Em sẽ đi làm thuốc cho Tiểu Vy, cũng mất khoảng 3 tiếng đồng hồ lận. Tiểu Liên nói, rồi kêu Vạn Minh ra ngoài ngồi chờ. Còn Gia Kiệt và Như Ý đi thay đồ sau đó tiến hành chữa trị.

Mọi người nghe tin Gia Kiệt và Như Ý đã về, liền khẩn trương chạy đến bệnh viện IS. Chạy đến trước cửa phòng cấp cứu, nhìn Vạn Minh đang ngồi yên đó, hai tay nắm chặt lấy nhau. Quang Thành chạy đến vỗ vai anh

- Yo, đang lo lắng à?

- Ồ. Vạn Minh hờ hững đáp. Quang Thành cùng mọi người ngồi xuống ghế. Một hồi sau, Trịnh Tuyết diu Nam Quân đi đến, cô hỏi thăm mọi người xung quanh về tình hình của Tiểu Vy nhưng không ai trả lời. Họ cũng như cô, cũng đều lo lắng, bất an.

Trong phòng cấp cứu, hai tay của Gia Kiệt và Như Ý đều dính đầy máu. Hiện tại, bụng của Tiểu Vy đã được mổ ra, Như Ý đang cố gắng cẩn thận rửa ruột cho Tiểu Vy. Gia Kiệt đứng bên cạnh giúp cô làm việc. Đứng kế bên họ là Tiểu Liên đang làm thuốc. Mồ hôi cô cứ chảy trên trán, má cô. Hai tay khéo léo xắt từng thảo dược thành thuốc. Cả ba người đều cật lực làm việc. Tất nhiên là phần của Gia Kiệt và Như Ý là khá quan trọng. Rửa ruột là để giảm đi chất độc trong ruột, sau đó uống thuốc để giải độc sẽ hiệu quả. Như thế nạn nhân sẽ nhanh chóng hồi phục lại sức khỏe.

Bên ngoài phòng cấp cứu, Vạn Minh và mọi người đều ngồi chờ kết quả. Vân Anh ngồi kế Hoàng Khang, bà lấy trong túi một lá bùa bình an, sau đó chắp tay cầu nguyện

- Tiểu Vy, con phải vượt qua được sóng gió này.

.....

Sau 9 tiếng đồng hồ, cuối cùng cánh cửa phòng bệnh mở ra, Như Ý và Gia Kiệt cùng Tiểu Liên bước ra, cả ba đều mỉm cười. Vạn Minh thấy vậy liền hỏi Gia Kiệt

- Tiểu Vy sao rồi? Cô ấy sao rồi?

- Ổn cả rồi. Chất độc đã được thải ra ngoài, hiện tại đã không còn thứ chất độc nào nằm trong cơ thể cô ấy nữa. Gia Kiệt trả lời.

- Vậy có nghĩa là.....? Vân Anh hỏi

- Phải. Chị ấy đã qua con nguy kịch rồi. Hiện tại đã tỉnh, mọi người có thể vào thăm. Như Ý vui vẻ nói.
- Thật tốt quá! Hồng Loan vui mừng nói, cô ôm lấy Bá Thiên khóc mừng rỡ.
- Ba người đã cứu lấy Tiểu Vy nhà tôi, tôi rất biết ơn. Hoàng Khang nói, ông định quỳ xuống thì Tiểu Liên đỡ lấy, cô cười nói
- Bác không cần phải như vậy. Tiểu Vy là bạn của con, tất nhiên khi cậu ấy gặp nạn con phải có nghĩa vụ cứu giúp cô ấy.
- Cảm ơn cô. Vân Anh nói, sau đó mọi người đi vào phòng.

Tiểu Vy ngồi dựa lưng vào thanh giường, đôi mắt đen tuyền nhìn ra cửa sổ. Vạn Minh thấy cô, anh vui mừng nói

- Tiểu Vy.
- Vạn Minh, là anh. Tiểu Vy thấy anh, cô cũng cười. Vạn Minh ôm lấy cô, anh mừng rỡ rồi trách móc cô
- Ôn trời! Em đã ổn. Anh lo lắng biết không? Tại sao anh nói mà em không nghe? Nếu ngay từ đầu để anh đi cùng em đến chỗ Phi Yến, có thể em đã không như thế rồi.
- Em xin lỗi. Em sai rồi. Vạn Minh đừng giận nha. Tiểu Vy chu môi nói.
- Ừ, anh không giận, chỉ cần em ổn là được. Vạn Minh cưng chiều nói. Tiểu Vy mỉm cười. Quang Thành nhìn cả hai, anh cười nói
- Tiểu Vy à, cuối cùng em cũng tỉnh. Nếu như em không tỉnh thì có lẽ Vạn Minh đã thành cái xác khô rồi.

Tiểu Vy nghe vậy thì ngược nhìn khuôn mặt anh. Chợt nước mắt cô chảy xuống. Đôi mắt của anh thâm đen, đôi môi khô nứt mẻ, khuôn mặt xanh xao, trắng bệch. Thân người gầy ốm, da dẻ khô khan. Anh chắc hẳn đã rất lo cho cô, chắc hẳn anh đã không ăn không uống điều độ, lại làm việc quá sức nữa. Vạn Minh thấy cô khóc, anh lo lắng hỏi

- Bảo bối, sao lại khóc?
- Minh, anh thật ngốc mà. Ít nhất cũng phải ăn uống đầy đủ chứ. Anh có cần phải lo cho em đến mức này không?
- Anh yêu em, thế nên anh không cần biết mình ra sao. Chỉ cần em ổn, em sống tốt là anh vui rồi. Vạn Minh lau nước mắt cho cô. Tiểu Vy nghe vậy, cô cảm động ôm lấy anh. Vân Anh và Hoàng Khang nhìn con gái mình, cả hai đi đến, ôm lấy Tiểu Vy. Cô ôm lấy cha mẹ mình, an ủi họ.

Cuối cùng thì Tiểu Vy cũng tỉnh, tảng đá trong người của mọi người cũng đã được gỡ bỏ. Vài tháng sau, Vạn Minh đưa Tiểu Vy về nhà để tịnh dưỡng. Sức khỏe của cô dần hồi phục nhờ Vạn Minh luôn ở bên chăm sóc cô tận tình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Đi du học?

Buổi sáng chủ nhật, Tiểu Vy thức dậy thật sớm. Cô dụi mắt, sau đó bước vào phòng tắm làm vsen.

Bước xuống phòng bếp, cô nhìn quản gia tươi cười nói

- Chào quản gia.
- A, tiểu thư đã dậy. Thật xin lỗi tiểu thư nhưng tôi vẫn chưa làm bữa sáng xong, mong tiểu thư thứ lỗi. Quản gia cúi đầu.
- Không sao. Dù gì cháu dậy cũng hơi sớm, quản gia cứ làm đi. Một lát nữa cháu sẽ đến phòng ăn sau. Tiểu Vy nói rồi rời đi. Cô ra ban công ngồi chơi. Trời sáng nay thật mát mẻ, vì đêm qua là trận mưa cuối cùng của mùa hè, cho nên sáng nay trời mát, tâm tình cô cũng thoải mái hơn.

Vạn Minh thức dậy, nhìn sang phía bên phải giường không thấy Tiểu Vy, anh cau mày. Đi làm vsen xong, Vạn Minh bước xuống phòng bếp hỏi người hầu

- Tiểu Vy đâu?
- Dạ, Triệu tiểu thư đang ngồi ngoài ban công ạ. Người hầu lễ phép trả lời. Vạn Minh không nói gì rồi rời đi. Anh ra ban công thì thấy cô đang ngồi đọc tiểu thuyết. Anh mỉm cười đi đến, đặt tay lên vai cô, nói

- Chào buổi sáng, Công chúa!

- Chào buổi sáng. Anh mới dậy sao? Tiểu Vy hỏi

- Ủ. Hôm nay cảm thấy thế nào? Khỏe chưa? Anh quan tâm hỏi

- Em khỏe nhiều rồi. À, Vạn Minh, hôm nay anh dắt em đi chơi nha? Em muốn đi chơi~~~~. Tiểu Vy nũng nịu nói.

- Được. Chiều theo ý em. Anh dịu dàng nói. Sau đó ngồi đối diện cô và đọc báo. Một lúc sau, quần gia mang thức ăn tới, bà đặt lên bàn và nói

- Chúc tiểu thư và thiếu gia ăn ngon miệng. Sau đó bà rời đi. Tiểu Vy và Vạn Minh đang dùng bữa, chợt điện thoại của cô reo lên. Tiểu Vy cầm lấy, cô nói với anh

- Là Phi Yến gọi cho em.

- Kệ cô ta đi. Vạn Minh lạnh lùng nói. Anh vẫn còn ghét Phi Yến.

- Minh, anh còn giận sao? Tiểu Vy hỏi.

- Đại loại là thế. Anh hờ hững đáp. Tiểu Vy bật cười, cô bắt máy.

"-Alo.

- Hôm nay chị có đi dự tiệc không? Phi Yến hỏi. Tiểu Vy nghe câu hỏi đó thì chợt nhớ ra thư mời mà Phi Yến đã gửi cho mình, cô đáp

- Có.

- Vậy chị nhớ dắt anh Minh theo nha. Cả bạn chị nữa. Em muốn nói chuyện với mọi người. Phi Yến nhỏ giọng

- Ủm. Chị biết rồi." Tiểu Vy nói xong liền cúp máy. Vạn Minh nhìn cô, anh hỏi.

- Chuyện gì thế?

- Là dự tiệc sinh nhật của con bé. Con bé nói muốn anh đi cùng. Cả mọi người nữa. Hình như em ấy có chuyện quan trọng cần nói. Tiểu Vy trả lời.

- Vậy à? Vậy thì đi. Vạn Minh nói. Anh lấy điện thoại nhắn tin cho Quang Thành

"-Hôm nay rảnh không?

- Rảnh.

- Tập hợp mọi người ở công viên gần trung tâm mua sắm, khoảng 9 giờ bọn này sẽ đến.

- Có chuyện gì sao?

- Ủ. Một lát nói. Giờ bọn này sáng

- Hiếu rồi. Vây thôi. ". Vạn Minh nhắn xong thì nhanh chóng ăn sáng. Ăn xong, anh cùng cô lên phòng để thay đồ. Khoảng 8 giờ 30, Vạn Minh lái xe Ferrari đưa Tiểu Vy đến công viên gần khu trung tâm mua sắm. Đến nơi, cô cùng anh đi đến đó. Quang Thành và mọi người thấy anh, liền giờ tay chào. Vạn Minh cũng giờ tay chào. Rồi ngồi xuống ghế đá.

- Có chuyện gì vậy? Bá Thiên hỏi

- Tối nay, chúng ta sẽ đi dự tiệc sinh nhật của Phi Yến. Vạn Minh bắt chéo chân, tay ôm lấy eo cô tỏ vẻ thân mật.

- Sinh nhật? Của cô ta ư? Bọn này không hề nhận được tin báo nào cả. Nam Quân nói.

- Cái hôm cô ta hạ độc chị Vy, cô ta đã gửi thư. Có lẽ cô ta lợi dụng việc này để hãm hại chị ấy. Như Ý nói

- Em biết chuyện này sao? Gia Kiệt hỏi.

- Phải. Chị ấy nói cho em biết. Nhưng, cô ta muốn nói chuyện gì với chúng ta chứ? Như Ý hỏi.

- Ai biết được. Nhưng, chắc chắn lần này cô ta kêu tất cả mọi người cùng đi, xem ra cô ta chẳng có ý đồ gì xấu cả. Hồng Loan nói.

- Phải đấy. Tất cả chúng ta ở đây đều là người của tổ chức Hắc Ám, Vạn Minh lại là Bang chủ. Ắ chẳng thể làm gì được. Tiểu Liên khinh bỉ nói.

- Đúng vậy. Nhưng chúng ta vẫn cần phải cảnh giác. Phòng bệnh hơn chữa bệnh mà. Trịnh Tuyết nói. Mọi người gật đầu đồng tình.

Đến chiều, khoảng 5 giờ, Trịnh Tuyết đưa mọi người đến Angel Shop để chuẩn bị. Lần này, Vạn Minh, Bá Thiên và Quang Thành mặc một bộ vest đen, thắt cà vạt đỏ. Còn Nam Quân và Gia Kiệt mặc vest xám. Cả năm người đều toát lên vẻ sang trọng, uy nghiêm, thu hút sự chú ý của những nữ nhân cũng như nam nhân trong Angel Shop và cả bên ngoài. Các cô gái đều hét lên khi nhìn thấy các anh, đặc biệt là khi thấy Vạn Minh.

Còn Tiểu Vy, Tiểu Liên và Hồng Loan đều mặc bộ dạ phục màu đỏ không dây ôm sát cơ thể hoàn mỹ, tôn lên làn da trắng sứ. Khuôn mặt nhỏ nhắn không chút tạp hóa không chệch vào đâu: Đôi mắt đen dài hút hồn nhờ cặp lông mi dài đen nhánh. Hai má phúng phính hồng hồng, đôi môi nhỏ nhắn ẩm ướt hồng hào. Còn Trịnh Tuyết và Như Ý thì mặc dạ phục trắng hai dây ôm sát đường cong chữ S. Đôi môi nhỏ được phủ một lớp son mỏng óng ánh. Cả năm cô gái đều thu hút các nam nhân cũng như nữ nhân bên trong lẫn ngoài của Angel Shop. Cả năm cô gái xinh đẹp thuần khiết kiều sa, khoác tay năm người đàn ông phong tình đào hoa lạnh lùng, cùng nhau bước lên năm siêu xe Lamborghini Reventon đắt giá nhất thế giới. Tất cả đều thu hút ánh nhìn của tất cả người đi đường. Ai ai cũng dừng lại chụp hình, có người còn đăng lên facebook, instagram. Các phóng viên đang trên đường đi đến bữa tiệc sinh nhật cũng đều dừng lại chụp hình. Ánh đèn flash liên tục nhấp nháy làm Tiểu Vy chói mắt. Bước lên xe, cả năm cặp đều có những dáng ngồi đầy sang trọng. Năm chiếc siêu xe phóng như bay đến bữa tiệc. Đám phóng viên cũng nhanh chóng đuổi theo.

Đến nơi, năm cặp đôi điển hình của bữa tiệc khoác tay nhau đi vào trong nhà hàng 5 sao Tân Kỳ. Ánh đèn flash nhấp nháy liên tục, cùng các câu hỏi của đám phóng viên ập đến, Tiểu Vy không có sự chuẩn bị chu đáo liền bị choáng váng. Vạn Minh mỉm cười nhìn cô, anh nói

- Bảo bối, nắm lấy tay anh.

Tiểu Vy ngoan ngoãn nghe lời. Cùng Vạn Minh và mọi người hướng vào sâu bên trong bữa tiệc.

- Chào em, Tiểu Vy. Một giọng nói ấm áp quen thuộc vang lên, theo đó Tiểu Vy xoay mặt qua nhìn, cô bất ngờ nói

- Thanh....Thanh Tuấn? Ngọc....Ngọc Như? Vạn Minh và mọi người nghe vậy cũng ngoảnh mặt lại nhìn Thanh Tuấn và Ngọc Như.

- Chào cô, Tiểu Vy. Ngọc Như đẩy xe của hai đứa bé đi đến, cô bất ngờ. Mới đây mà đã sinh rồi, đã vậy còn là sinh đôi nữa, thời gian trôi nhanh thật.

- Chào....chào hai người. Đây là.....Tiểu Vy tò mò.

- Là Trần Kim Tuyền và Trần Hưng Nhân. Thanh Tuấn trả lời.

- Whoa, là một trai một gái sao? Cô sinh đôi à? Tiểu Liên đi đến, cô thích thú nhìn hai đứa trẻ đang nằm trong nôi xe.

- Ừm. Tôi cũng khá bất ngờ khi mình lại sinh đôi. Ngọc Như vui vẻ trả lời.

- Vậy sao? Tôi có thể bế thử một đứa không? Như Ý đi đến, cô nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của đứa trẻ.

- Cứ tự nhiên. Thanh Tuấn nói.

- Cô sinh thường hay sinh mổ? Hồng Loan hỏi. Tay vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé.

- Tôi phải sinh mổ. Khá là cực. Phải mất 10 tiếng đồng hồ mới sinh xong. Ngọc Như nói.

- Ô, vậy ai là anh? Ai là chị? Gia Kiệt hỏi.

- Hưng Nhân làm anh, Kim Tuyền làm em. Thanh Tuấn trả lời. Trịnh Tuyết đứng cạnh Nam Quân, cô đi đến cưng nựng đứa con trai mà Tiểu Liên đang bế. Ngọc Như mỉm cười hạnh phúc. Thanh Tuấn nhìn vợ mình, anh nói

- Hai tháng nữa chúng tôi sẽ tổ chức đám cưới ở Bắc Kinh, không biết, mọi người có thể đến dự không?

- Hai tháng nữa sao? Thật trùng hợp, hai tháng nữa Tiểu Liên và Quang Thành cũng tổ chức đấy. Giờ làm sao mà đi dự cả hai tiệc đây? Bá Thiên cười khỏ.

- Cả hai người tổ chức vào ngày mấy? Thanh Tuấn hỏi

- Chúng tôi tổ chức vào ngày 3 tháng 7. Còn hai người? Tiểu Liên hỏi

- Chúng tôi tổ chức vào ngày 20 tháng 7. Ngọc Như nói.

- Nếu vậy, sau khi chúng ta dự tiệc của Tiểu Liên và Quang Thành. Có thể đi máy bay đến Bắc Kinh, dù sao cũng mất khoảng hai, ba ngày mới tới. Hôm đó chúng ta đi vào ngày 15 tháng 7 sẽ đến kịp đấy. Vạn Minh suy luận

- Ý hay đấy. Nếu được, hai người cũng đến dự đám cưới của Tiểu Liên và Quang Thành đi. Dù sao cũng là bạn của nhau mà. Hồng Loan nói.

- Chúng tôi sẽ đến. Cảm ơn vì đã mời. Ngọc Như nói.

Đang đứng nói chuyện cùng Thanh Tuấn và Ngọc Như thì cha mẹ Trần cùng Phi Yến đi đến chào hỏi. Vạn Minh thấy Phi Yến liền cảnh giác, anh chắn tay trước mặt Tiểu Vy ý bảo cô lùi về sau. Mọi người thấy Phi Yến cũng tiến lên, Trịnh Tuyết và Tiểu Liên kéo tay Tiểu Vy lùi xuống. Cha mẹ Trần biết

Vạn Minh không tra Phi Yến, liền nói

- Nguyễn tổng và mọi người không cần lo. Có chúng tôi ở đây, Phi Yến không thể làm gì đâu.
- Tôi sẽ tin hai người khi con gái hai người là kẻ hãm hại Tiểu Vy? Bá Thiên hỏi
- Xin hãy tin tưởng chúng tôi. Tôi xin hứa, nếu con bé ra tay hãm hại Tiểu Vy thì cái thân già này, tùy các cậu xử lý thế nào cũng được. Mẹ Trần nói.

Vạn Minh nghe vậy thì cũng yên tâm phần nào, anh kéo Tiểu Vy vào lòng, ôm lấy eo cô. Phi Yến đứng nhìn họ, cô có chút tiếc nuối, nhưng, có lẽ nhiều đây là đủ rồi.

Cha mẹ Trần đi đến hỏi thăm Tiểu Vy. Phi Yến cũng đi đến xin lỗi cô rồi nói với mọi người

- Em xin lỗi vì thời gian qua đã gây bao nhiêu rắc rối cũng như phiền phức cho mọi người, đặc biệt là chị Vy. Phi Yến nói đến đây, cô hít một hơi thật sâu rồi tiếp tục
- Thật ra, anh Minh, em rất thích anh. Vì thế, em mới....ghen khi thấy anh và chị Vy ở bên nhau vui vẻ. Em đã cấu kết với Lâm Hoa Nhi để hãm hại chị Vy. Nhưng, sau tất cả mọi chuyện, những gì mà em nhận được chính là sự lạnh nhạt ghét bỏ của anh cũng như bạn chị ấy. Và lần này, em mời mọi người đến đây là để nói rằng, Em xin lỗi và mong mọi người hãy thứ lỗi cho những việc làm sai trái này. Em sẽ đi du học ở Anh để có thể học tập cũng như cần thời gian để chấn chỉnh lại bản thân. Phi Yến nói xong, mọi người với đôi mắt chữ O mồm chữ A, trừ Vạn Minh và Tiểu Vy là lớn

- Cái gì? Đi du học sao?

- Phải. Phi Yến gật đầu.

- Khi nào em đi? Khi nào em về? Tiểu Vy hỏi

- Ngày mai em sẽ đi. Bốn năm sau, em sẽ về. Phi Yến nói. Mọi người nghe vậy, họ cũng hiểu được phần nào tâm trạng Phi Yến. Hồng Loan nói

- Nếu như về thì mua quà cho bọn này nhé, chúng ta sẽ chờ tới lúc em về để mà làm bạn với nhau đấy nhé.

Phi Yến nhìn mọi người, ai cũng gật đầu đồng tình với câu nói của Hồng Loan, cô mỉm cười gật đầu

- Vâng. Rồi bữa tiệc sinh nhật diễn ra. Phi Yến lên sân khấu, đứng trước bánh kem sinh nhật, cô chấp tay cầu nguyện, sau đó thổi nến đèn cây, tiếng vỗ tay vang lên, Thanh Tuấn và Ngọc Như cùng cha mẹ Trần và mọi người lên sân khấu lần lượt tặng quà cho cô.

Đến 9 giờ 30 thì tiệc tàn, chào tạm biệt Phi Yến, Vạn Minh đưa Tiểu Vy về nhà và nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Cõi phim

Sau vài ngày, Vạn Minh chính thức nhốt Tiểu Vy ở nhà. Tiểu Vy liên tục mè nheo, hết lần này đến lần khác đòi đi làm, nhưng Vạn Minh một mực nhất quyết không cho. Cũng vì thế mà có lần cô giận anh, nhốt anh ở ngoài, không cho anh vào phòng ngủ chung. Hại anh cả đêm phải lấy gối xuống phòng khách ngủ. Cuối cùng Vạn Minh cũng phải đồng ý để cô đi làm nhưng có điều kiện. Tiểu Vy lúc đó vui sướng đến mức, cả đêm "thưởng" cho anh, và món quà chính là "yêu".

Hôm nay, Bá Thiên, Hồng Loan, Nam Quân, Trịnh Tuyết, và mọi người tổ chức "tiệc" đêm, mà Vạn Minh lại không cho Tiểu Vy thức chơi, thành ra từ nãy giờ đầu anh như muốn nổ tung khi nghe cái con mè nheo liên tục không ngớt

- Minh Minh.....đi mà.....Tại sao em không được chứ?....Minh Minh...

- Minh Minh....cho em chơi đi.....Minh Minh.....đi mà....

Nhu nhu huyết, dạo gần đây cô ngày càng thay đổi đáng kể, cứ nghĩ cô là cục nợ của mình, nhưng tới khi không có cô bên cạnh thì lại nhớ tới phát điên! Haizz, thật khổ mà!.

- Minh Minh.....đi mà.....đi mà....cho em chơi chung với mọi người đi mà....

- Tiểu Vy, tối hôm trước em hứa với anh thế nào, còn nhớ không? Vạn Minh hỏi

- Dạ nhớ. Là nếu em ngoan ngoãn nghe lời anh, anh sẽ cho em đi làm. Tiểu Vy nhỏ giọng.

- Nếu vậy thì em không được thức đêm. Đây là lệnh của anh. Vạn Minh nói

- Aaaa, thôi mà...chỉ đêm nay thôi....Nha? Minh...Tiểu Vy chu môi nói

- Không. Vạn Minh hờ hững đáp. Rồi anh lấy một quyển sách ngồi đọc.

Hic! Tại sao mọi người được chơi đêm mà cô thì lại không được? Thật không công bằng! Cô chưa được chơi đêm bao giờ, vì thế cô làm tất cả để đổi lấy một đêm chơi với mọi người.

- Vạn Minh, anh cho em chơi đi mà ~~~. Tiểu Vy chu môi nhô lên, hôn lên má anh một cái. Trên khuôn mặt anh có vài vết đỏ, nữ nhân này thật biết cách dụ dỗ anh, đáng yêu quá! Vạn Minh chịu thua, anh gật đầu đồng ý. Tiểu Vy vui vẻ nhảy cẫng lên. Rồi cô hôn anh thêm một cái, sau đó chạy đi chơi để không làm phiền anh. Vạn Minh lắc đầu bó tay, đúng là đòi gì phải được nấy!

Buổi chiều, tại biệt thự của Nam Quân, mọi người ở bên trong đang tắt bật chuẩn bị mọi thứ cho "tiệc" đêm thì ở bên ngoài, tiếng la hét cùng tiếng chó rên ư ử vang lên, nhưng cũng không ai quan tâm.

- Ai ui, đau quá à! Cái con chó khốn kiếp, mày dám làm tao đau sao? Cho mày chết! Cho mày chết. Tiểu Vy chạy theo con chó nâu, tay cầm cây chổi, miệng liên tục chửi mắng. Cô đập vào người con chó nhưng lại chẳng trúng cái nào, càng khiến cô bức bối hơn.

- Ai da, đau! Con chó khốn kiếp, tao sẽ đánh mày. Tính chạy trốn hả? Đừng hòng. Tiểu Vy vấp phải cục đá hơi lớn, cô đứng lên sau đó tiếp tục đuổi theo con chó

- Cho mày chết nè.

- Đồ đáng ghét. Dám làm đau bôn cô nương sao? Mày đền lại cho tao đi!

- Đứng lại...Chú chó tội nghiệp thật! Ai bảo nó làm đau cô tiểu thư này làm chi? Bây giờ thì rước họa vào thân rồi.

Tiểu Vy đuổi theo, chợt cô rút ra một cây súng và "Đùng, đùng". Cứ tưởng con chó dừng lại, ai ngờ lại chạy nhanh hơn. Bên trong nhà, Vạn Minh và Quang Thành cùng Trịnh Tuyết đang ngồi nói chuyện, nghe tiếng la hét của Tiểu Vy, cùng tiếng chó rên ư ử, và bây giờ lại nghe tiếng súng nổ đùng đùng, cả ba sinh nghi vội chạy ra ngoài vườn.

- Tiểu Vy. Vạn Minh kêu cô nhưng lại không thấy động tĩnh gì.

"Đùng, đùng".

Chó: Gâu gâu

Tiểu Vy: Á á á.

Chó: Gâu gâu gâu.

- Chết tiệt! Anh còn chưa thấy cô, đã nghe cái tiếng ồn ào này lẫn vào nhau. Bây giờ lại im bật. Quang Thành nhìn quanh, anh chỉ tay về phía bên phải góc vườn, nói với Trịnh Tuyết và Vạn Minh

- Em ấy kia!

- Tiểu Vy. Vạn Minh mừng rỡ chạy đến ôm lấy cô. Tiểu Vy cũng chạy đến ôm lấy anh. Rồi Vạn Minh hỏi

- Em có sao không?

- Em ổn mà. Tiểu Vy nói

- Nhấn đâu? Vạn Minh nhú mày hỏi

- Mất rồi. Tiểu Vy nhỏ giọng. Vạn Minh cười rồi bế cô vào nhà.

Không sao cả! Chưa cưới, anh còn có thể mua cái khác cho cô!

Buổi tối, trong căn phòng khách được thắp sáng với chùm đèn pha lê tuyệt đẹp, cả 5 cặp đôi ngồi trên ghế sofa, Tiểu Vy vừa nằm trong lòng Vạn Minh, vừa ăn bắp rang bơ. Bá Thiên ôm Hồng Loan, cô ngồi nhìn hộp kẹo dẻo trong tay, hai mắt sáng lên. Trịnh Tuyết cầm cọc bài, cô hỏi Nam Quân đủ thứ khiến anh hơi bị nhức đầu. Quang Thành cung chiều Tiểu Liên, anh dứt từng miếng kem vào miệng cô. Gia Kiệt cùng Như Ý ngồi xem bài Tarot, rồi thử bói Tiểu Vy là ai, Nam Quân là ai.

- Giờ chơi gì đây? Bá Thiên hỏi

- Chơi bài nhé? Gia Kiệt nói

- Cái đó chơi cuối cùng. Coi TV đi. Hồng Loan nói.
- Nhưng coi gì? Quang Thành hỏi.
- Coi Chú Hề Ma Quái đi. Phim kinh dị đấy. Hay lắm. Như Ý nói.
- Em coi rồi à? Nam Quân hỏi.
- Chưa coi. Chỉ xem qua phần giới thiệu thôi. Như Ý trả lời.
- Vậy thì coi đi. Em muốn coi thử phim đó. Tiểu Vy thích thú nói
- OK. Để anh bật. Nam Quân đi đến chỗ TV rồi làm gì đó. Tiểu Vy quay xuống hỏi Vạn Minh
- Anh coi chưa?
- Chưa. Cũng giống Như Ý. Chỉ xem qua phần giới thiệu thôi. Vạn Minh nhún vai trả lời.
- Cho em coi nha? Tiểu Vy nắm lấy áo anh hỏi. Vạn Minh yêu chiều gật đầu rồi ôm cô vào lòng. Nam Quân tìm được phim, trong lúc đang giới thiệu thì anh đi tắt đèn, đóng hết cửa lại, và bật máy lạnh ở nhiệt độ thấp, Trịnh Tuyết vào bếp lấy thêm bắp rang bơ và nước ngọt. Sau đó cả bọn cùng nhau ngồi coi.

Căn phòng tối om, không chút tiếng động dậy, chỉ có ánh sáng của truyền hình TV và tiếng la hét của nó. Máy lạnh được mở ở nhiệt độ lạnh nhất, 18°C, vì thế căn phòng này hiện tại đang cực kì lạnh lẽo. Tiểu Vy ngồi coi phim, tim cô đập thành thịch, bộ phim này thật ghê rợn, tới mức cả thân người cô run lên không phải vì lạnh mà vì sợ. Vạn Minh thấy vậy, liền ôn nhu ôm cô vào lòng, vén tóc cô, anh nhỏ giọng

- Bảo bối, ôm anh sẽ hết sợ.

Tiểu Vy ngoan ngoãn nghe theo. Anh ôm lấy cô, cảm nhận được sự sợ hãi của cô. Anh nói

- Không coi nữa nhé?
- Không em sẽ coi. Đừng tắt. Tiểu Vy nói. Lâu lâu đôi mắt to tròn lại nhìn lên TV. Vạn Minh vuốt ve cô, anh liếc nhìn 4 chàng trai ngồi bên cạnh, nhếch mép cười khoái chí "Thấy cái lợi của yêu vợ trẻ con chưa?".

"Sao cậu không biến đi dùm cái?". Bốn chàng trai cùng suy nghĩ, ánh mắt như muốn giết người hướng về Vạn Minh. Bá Thiên nhích lại gần Hồng Loan, anh nói

- Anh có thể ôm em nếu em thấy sợ.
- Thôi xin, em không phải Tiểu Vy đâu. Hồng Loan nói. Bốn chàng trai nhìn nhau cười khỏ, bây giờ họ đã biết vì sao mỗi lần dắt các cô gái cá tính đi xem phim kinh dị thì thiệt tới mức nào.

Như Ý ngồi coi phim, hai tay ôm lấy đầu gối, run sợ. Cô vốn không hề sợ ma, nhưng bộ phim này....thực quá hay! Cô nhích lại gần Gia Kiệt, tựa đầu vào vai anh giống như Tiểu Liên. Chợt một cái bóng xuất hiện bất ngờ với khuôn mặt quỷ dị khiến Tiểu Vy la hét

- Á Á Á. GHÊ QUÁ À
- Á Á Á. CHUYỆN GÌ VẬY? Tiểu Liên hét lớn. Tiểu Vy rời khỏi anh, cô chạy xuống bếp.
- Tiểu Vy. Vạn Minh thấy vậy thì đuổi theo. Trịnh Tuyết và Nam Quân cũng chạy theo và cuộc hỗn loạn bắt đầu
- "- Á Á Á. Tiểu Vy la lớn.

- Chuyện gì vậy? Nam Quân hỏi.

"Đừng. Choang. Choang. Đừng".

- Mọi người đâu rồi? Cả đám ở trên phòng khách chạy theo.

"Rầm".

- Á Á. Tiểu Vy la lên. Vạn Minh tức giận, chạy đi tìm cô. Quang Thành chạy xuống tìm vợ mình. Anh kêu tên Tiểu Liên
- Tiểu Liên em ở đâu?
- Quang Thành anh đâu rồi? Tiểu Liên hỏi, cô chen lẫn trong cuộc hỗn loạn của đám bạn.

"Xoẹt".

- Á Á Á. Tiếng TV ngày càng lớn cộng với tiếng đồ bẽ trong phòng bếp và cuộc chiếc hỗn loạn của đám Vạn Minh đã tạo ra một cuộc hỗn loạn trong căn biệt thự của Nam Quân

- TẮT TV ĐI. GHÊ QUÁ À. Tiểu Vy la lớn.

- Tiểu Vy. Vạn Minh kêu tên cô.

- TẮT ĐI. TẮT ĐI. Tiểu Vy hét lên.

- Đừng tắt, cứ để đó. Quang Thành nói.

"Xoẹt". TV đã được tắt, nhưng cuộc hỗn loạn vẫn chưa kết thúc. Kẻ kêu người chen, tiếng đồ bẽ rầm rầm trong phòng bếp của căn biệt thự gây chú ý bên căn chung cư dành cho người giàu. Bà quản gia cầm đèn đi soi, vừa bước vào bếp thì.....

- AAAAAAAAAAAAA. Tiếng la hét thất thanh của Tiểu Vy khiến bà quản gia giật bắn người. Vạn Minh quát

- Tất cả dừng lại. Sau khi mọi thứ yên lại, Gia Kiệt nói

- Bật đèn lên. Căn phòng đen tối được thấp sáng bởi chùm đèn tuyệt đẹp trên trần nhà, hai mắt của Hồng Loan mở to, cô nói

- Ôi trời! Xem những gì mà chúng ta "bày ra" kia.

Chén đĩa thì bẽ lung tung. Bàn ghế thì hồng gần hết và Tiểu Vy hiện tại đang nằm trên sàn nhà. Cả căn bếp đã bị "hủy hoại" nhờ đám Vạn Minh. Cả bọn thờ dài, Vạn Minh nhìn quản gia. Bà giật mình liền vội giải thích

- Xin Nguyễn thiếu gia thứ lỗi, tôi không cố ý làm tiểu thư ngã. Vì nghe bên biệt thự của Hà thiếu gia có tiếng rầm rầm, cho nên tôi cầm đèn pin qua để xem tình hình. Lúc mở cửa ra thì,...chắc tại tôi soi hơi giống cho nên....

- Thôi được rồi, dọn dẹp đi. Vạn Minh nói. Anh đi đến bế cô lên, sau đó vỗ nhẹ vào má cô, Tiểu Vy thấy anh, cô hỏi.

- Có chuyện gì sao?

- Bảo bối, vẫn còn sớm mà, em tính đi ngủ sao? Không chơi nữa à? Anh đưa em lên phòng ngủ nhé? Vạn Minh cố ý nhấn mạnh từ "sớm", anh muốn Tiểu Vy đêm nay sẽ thức cùng anh để sáng mai có thể ôm cô ngủ. Tiểu Vy nghe vậy liền lắc đầu, cô xua tay ý bảo vẫn muốn chơi.

Sau khi quản gia và người hầu dọn dẹp xong (vì được đào tạo rất chuyên nghiệp nên đám Vạn Minh không bị mất nhiều thời gian), Gia Kiệt hỏi

- Rồi giờ chơi gì đây?

- Chơi bài đi. Như Ý nói, tay cầm cọc bài lớn. Mọi người gạt đầu rồi dọn một cái bàn ra giữa phòng khách. Sau đó, cả bọn ngồi xung quanh bàn và bắt đầu lấy bài ra.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Anh thích nhất cái khoản sinh con đấy, Bà Xã

Tiểu Vy nhìn cọc bài trên bàn, chợt cô nở một nụ cười nham hiểm. Vạn Minh thấy vậy, anh hỏi cô

- Sao lại cười?

- Minh nè, chúng ta chơi cặp phải không? Tiểu Vy hỏi

- Phải. Có gì sao? Vạn Minh nghi vấn

- À không, chỉ là em nghe nói anh chơi bài rất giỏi a. Tiểu Vy khen ngợi anh. Vạn Minh nghe vậy, anh mỉm cười gạt đầu. Bà Thiên và mọi người thấy vậy, liền có cùng một suy nghĩ "Xin nhẹ tay với bọn này". Và trò chơi bắt đầu. Cuộc chiến giữa các thiếu gia nổ ra.

Vài phút sau....

- Vợ ơi, anh thua nữa rồi~~~~. Quang Thành khóc lóc, nói với Tiểu Liên. Cô ôm anh dỗ dành.
- Thế là hết. Anh cháy túi rồi bà xã ơi~~~~. Gia Kiệt buồn bã nói với Như Ý. Cô hùng hổ nói
- Anh đừng lo. Em sẽ trả thù cho anh.
- Tiền của tôi, đi tong rồi~~~~. Bá Thiên xụ mặt nói.
- Aizz, tôi chẳng còn tí tiền để cho vợ yêu nữa rồi. Nam Quân ôm Trịnh Tuyết nói. Vạn Minh bắt chéo chân ôm eo Tiểu Vy. Anh hỏi
- Chơi tiếp chứ?

Cả bọn con trai nhìn anh lắc đầu. Có ngu mới chơi với cái tên hắc ám này. Vạn Minh nắm 70% cổ phần thế giới, đứng đầu giới danh nhân, nắm gần như toàn bộ các sông bạc lớn của Trung Quốc. Các tỉ phú chơi bài với anh chỉ sau một đêm từ tỉ phú xuống thành ăn mày bởi chẳng còn đồng tiền nào cả. Vạn Minh ngồi cười, anh nói tiếp

- Vậy sao? Nếu vậy thì Tiểu Vy sẽ chơi với các cậu, thế nào?

Cả bọn gật đầu lia lịa, duy chỉ Quang Thành là không. Bởi vì trước khi gặp Tiểu Liên, anh đã từng chơi bài với Tiểu Vy. Và kết quả là anh trắng tay, còn cô thì tha hồ ngồi đếm tiền. Vạn Minh nhếch nhếch môi, anh cúi xuống, phả hơi nóng vào tai cô, cắn cắn vành tai, anh nói

- Bà Xã, kiếm tiền giúp anh. Anh mệt rồi.
- Yên tâm. Em sẽ hốt sạch tiền của họ mang về cho anh mà. Tiểu Vy hôn lên má anh nói. Sau đó phát bài cho từng người. Tiểu Liên ôm Quang Thành, cô nói
- Em sẽ lấy lại tiền cho chồng. Chồng đừng lo.

Nam Quân ngồi kể Trịnh Tuyết, anh cổ vũ tinh thần cho cô. Bá Thiên ôm Hồng Loan nói

- Phải thắng vợ hần đấy.
- Đừng lo, em sẽ hốt sạch tiền của hai vợ chồng nhà đó. Hồng Loan phấn khởi nói. Và hơn hai tiếng sau...
- Huhu, ông xã ơi em hết sạch tiền rồi. Tiểu Liên ôm Quang Thành khóc lóc.
- Tiền của tôi....Hồng Loan khóc ôm lấy Bá Thiên.
- Tiền lương của em, đi tong cả rồi. Như Ý nói
- Chẳng còn tiền để đi mua sắm nữa. Trịnh Tuyết nói. Ai lại có thể ngờ vợ của Vạn Minh lại chơi giỏi tới mức đó. Có thể nói là ngang tài ngang sức. Tiểu Vy nhìn bạn mình khóc lóc thảm thiết thì không hiểu chuyện gì đang xảy ra, cô ngược mặt lên nhìn Vạn Minh. Anh ôm chặt cô, đặt một nụ hôn lên má cô, anh nói
- Bà Xã, em kiếm tiền cho anh rồi. Giỏi lắm! Tiểu Vy nghe vậy thì vui vẻ nói
- Hìhì, vậy thưởng cho em đi. Tiểu Vy ôm cánh tay rắn chắc của anh.
- Bảo Bối thích thưởng gì? Anh cung chiêu hỏi.
- Mua Ipad, Laptop đời mới cho em nha. Tiểu Vy chu môi nhỏ lên.
- Được. Tất cả đều nghe theo em. Vạn Minh yêu chiều ôm cô vào lòng. Đột nhiên Hồng Loan đập bàn đứng dậy
- Tiểu Vy, đừng có bị lừa! Số tiền đó còn chưa bằng 1/10 số tiền anh ta kiếm hằng năm đâu. Tiểu Vy nghe vậy, cô ngược nhìn Vạn Minh. Anh ôm cô, nhếch mép nói
- Nhưng dù sao vợ tôi cũng kiếm tiền cho tôi.
- E hèm, thôi được rồi, hai người cười nhau về rồi sinh con. Nếu là con gái thì sẽ đẹp như Tiểu Vy, nếu là con trai thì sẽ thông minh như Vạn Minh, và cả hai đứa đều có bản tính lưu manh giống cha mẹ nó. Gia Kiệt nói. Vạn Minh nghe vậy thì thích thú. Thử tưởng tượng cô mang trong mình dòng máu của anh thì sẽ tuyệt đến mức nào!
- Vạn Minh, Vạn Minh. Tiểu Vy kêu anh, cô xua tay trước mặt anh. Vạn Minh giật mình, anh cúi xuống hỏi
- Sao thế?
- Vạn Minh, hay mình trả lại tiền cho họ nha? Em thấy tội cho họ quá.

- Không được đâu. Anh dùng tiền này để mua quà cho em mà. Vạn Minh nói.
- Nhưng mà nhìn bọn họ đáng thương quá! Hay mình trả cho họ nha anh. Tiểu Vy chu môi nhỏ lên làm nũng đáng yêu. Anh nhìn cô một hồi thì cũng bó tay, nói
- Thôi được rồi. Tiểu Vy mỉm cười. Rồi cô ngáp một hơi rõ dài, Vạn Minh bế cô lên lầu, bọn họ nhìn anh hỏi
- Đi đâu thế?
- Đi ngủ. Vợ tôi mệt rồi. Với cũng đã 3 giờ sáng hơn rồi đấy. Mai có cuộc họp, lo ngủ đi.
- Vậy còn số tiền này? Như Ý hỏi
- Cho mọi người đấy. Vạn Minh nói xong liền bế Tiểu Vy vào phòng. Cả đám ở dưới giành giật nhau, xô đẩy nhau.
- A ha, tiền của tôi. Hồng Loan cầm cọc tiền thì Như Ý và Tiểu Liên lao tới, Trịnh Tuyết lên ra đằng sau lưng Hồng Loan giật tiền trên tay cô. Gia Kiệt và Bá Thiên cùng Nam Quân nhảy vào phụ mấy cô. Quang Thành giật tiền từ tay Tiểu Liên, anh nói
- Nào nào, làm gì mà dữ vậy? Sẽ chia đều cho mọi người mà. Anh đưa tiền cho từng người. Trịnh Tuyết cầm tiền nhảy nhót
- Ha ha, ta biết mi sẽ không bỏ ta đi theo tên hắc ám đó mà. Nam Quân ngáp dài, anh nói
- Đi ngủ thôi. Mai còn họp nữa. Rồi cả bọn đi lên lầu và hướng về phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Hiểu lầm

Sáng hôm sau, Tiểu Vy thức dậy trễ vì tối hôm qua chơi tới 3 giờ sáng mới ngủ, nên bây giờ 7 giờ 55 cô mới dậy. Lết cái thân mệt mỏi vào phòng tắm, cô thay đồ đánh răng rồi bước xuống bếp. Quản gia nhìn thấy cô thì cúi đầu chào, bà nói

- Triệu tiểu thư, tôi đã chuẩn bị bữa sáng rồi. Mời cô qua phòng ăn dùng bữa chung với Cố thiếu gia.
- Dùng bữa....chung với Quang Thành sao? Tiểu Vy hỏi
- Dạ phải. Mọi người đã đến công ty cả rồi. Chỉ còn Cố thiếu gia và tiểu thư thôi. Quản gia trả lời.
- Vậy sao? Tiểu Vy nói rồi rời đi. Vào phòng ăn thì thấy Quang Thành đang đọc báo, cô nở nụ cười tỏa nắng với anh
- Chào buổi sáng, anh Thành.
- Ồ, chào em. Nào, lại đây ăn sáng đi rồi chúng ta đi làm nhé? Quang Thành thấy cô cũng cười nói
- Dạ. Tiểu Vy ngồi xuống ghế dùng bữa. Ăn sáng xong, Quang Thành đưa cô đến công ty để làm việc.
- Hôm nay em sẽ làm thư ký cho Vạn Minh tiếp, thế nên còn 10" nữa cuộc họp sẽ bắt đầu. Em đi pha trà cho mọi người nhé? Quang Thành nói
- Em biết rồi. Tiểu Vy ngán ngẩm trả lời.
- Sao thế? Quang Thành hỏi
- Không có gì. Em đi đây. Tạm biệt. Tiểu Vy chạy đi. Quang Thành nhìn cô mỉm cười, sau đó lên thang máy và tiến đến phòng họp.

Tiểu Vy pha trà xong thì đem đến phòng họp ở lầu 40. Vừa ra khỏi cửa thang máy, cô đi đến phòng họp thì thấy một cô gái ăn mặc hở hang ôm lấy cánh tay Vạn Minh. Cô ta khá cao, cao đến ngang tai của anh. Cô ả nhướn người lên hôn anh, nhưng anh không hề có ý định phản đối. Tiểu Vy đứng đó như trời trồng, một dòng nước ảm thì nhau lăn trên má cô. Tiểu Vy sốc đến mức làm rớt cả khay trà.

"Choang". Tiếng bình trà và cốc trà đổ bẽ làm Vạn Minh và cô gái kia chú ý. Anh nhìn thấy cô thì hoảng hồn, tại sao cô lại ở đây?!. Cô gái kia nhìn anh, rồi lại nhìn cô, ả thâm cười, ép bộ ngực to tròn vào ngực anh. Ngón tay mảnh khảnh phác thảo trên khuôn mặt điển trai của Vạn Minh, ả nhõng nhẽo

- Minh Minh, em muốn đi chơi. Minh Minh~~~~.

- BUÔNG RA. Vạn Minh quát. Tiếng quát của anh làm Tiểu Vy hoảng sợ. Cô lùi về sau vài bước rồi xoay người chạy đi. Vạn Minh đẩy cô ta ra, đuổi theo Tiểu Vy. Bá Thiên cùng Hồng Loan và Tiểu Liên vừa bước ra khỏi thang máy thì Tiểu Vy chạy đến. Cô xô Bá Thiên làm anh suýt té rồi chạy vào trong thang máy bên phải, bấm xuống tầng 1. Vạn Minh tức giận, anh xô Bá Thiên làm anh ta quay vài vòng rồi té xuống. Sau đó chạy vào thang máy kế bên và bấm xuống tầng 1. Tiểu Liên thấy vậy liền nói

- Cuộc họp sắp....Nhưng chưa kịp nói xong thì Vạn Minh đề lại từ "hủy" rồi đuổi theo Tiểu Vy. Cả ba đứng nhìn nhau, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Thang máy bên phải xuống tới tầng 1, Tiểu Vy chạy ra ngoài. Người trong công ty nhìn cô ngỡ ngàng, rồi thang máy kế bên cũng xuống tới tầng 1, Vạn Minh chạy ra xô trúng một nhân viên, anh không nói gì vẫn chạy tiếp. Mọi người ngỡ ngàng nhìn nhau không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Tiểu Vy chạy đến công viên gần công ty, Vạn Minh cũng đuổi theo cô. Vì chân tay của Vạn Minh dài hơn Tiểu Vy cho nên anh đã bắt kịp cô.

- Thả tôi ra. Tiểu Vy hét tay anh.

- Tiểu Vy, nghe anh nói. Mọi chuyện không như em nghĩ đâu. Vạn Minh ôm cô nói

- Không, tôi không muốn nghe. Anh đi đi. Tôi không muốn nhìn thấy anh nữa. Đi đi. Tiểu Vy tức giận nói. Liên tục vùng vẫy nhưng càng làm Vạn Minh lại càng ôm chặt cô hơn. Cô đánh vào lồng ngực anh, miệng liên tục ca cẩm.

- Tiểu Vy, anh và cô ta thật sự là không có.....

- IM ĐI. LẦN NÀO CŨNG NÓI LÀ YÊU TÔI, VẬY MÀ TẠI SAO ANH CÒN LÀM KHỔ TÔI. ANH PHẢN BỘI TÔI. TÔI HẬN ANH. GHÉT ANH. BIẾN ĐI. ĐI ĐI. Tiểu Vy la hét, cô dùng hết lực để đẩy anh ra. Vạn Minh loạng choạng, anh nói

- Tiểu Vy, hãy tin anh. Làm ơn, anh và cô ta thật....

- ĐI ĐI. BIẾN KHỎI CUỘC ĐỜI TÔI. TÔI KHÔNG MUỐN NHÌN THẤY ANH NỮA. Tiểu Vy khóc lóc nói. Anh bắt lực nhìn cô. Chợt một nụ cười lạnh nhạt và đau đớn, anh nói

- Tiểu Vy, nếu em đã nói vậy. Anh cũng không muốn phiền em. Nhưng, anh và cô ta không hề yêu nhau. Anh chỉ có thể nói vậy. Nếu em không tin anh, anh cũng không thể làm gì. Mong em sẽ hiểu cho anh. Rồi sau đó anh rời đi. Tiểu Vy đau khổ ngồi xuống ghế đá, trái tim cô như bị bóp nghẹt, nước mắt cô thi nhau lăn. Cô cắn chặt răng mình, cố gắng lấy lại bình tĩnh, sau đó bắt taxi về nhà.

Vạn Minh bước xuống tầng hầm của bãi đậu xe. Ngồi trong xe, nước mắt anh rơi lã chã. Đây là lần đầu tiên, một thiếu gia nổi tiếng lạnh lùng như anh, một bang chủ tàn ác như anh, một tổng tài băng lãnh như anh, hiện tại đang rơi nước mắt vì một cô gái!

Anh lái xe đến quán Bar Tôn Thất, và đi vào trong. Ngồi ở quầy rượu. Anh uống từng ly Liệt Diễm - một loại rượu mạnh với 12 hỗn hợp được pha chế. Vạn Minh cứ thế mà uống. Hiện tại, anh đã say khướt. Nước mắt anh cứ thế mà rơi. Cảm giác như anh sắp mất cô vậy, nó cứ bám lấy anh.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Cả hai đau khổ

Vạn Minh uống đến say xỉn. Mọi nỗi đau, bức tức anh đều trút hết vào rượu và cho đi bằng nước mắt. Cả ngày chìm trong men rượu, cơ thể anh hiện tại rất hôi mùi rượu. Đầu óc chẳng còn chút tỉnh táo, ý thức. Đến 10 giờ đêm thì Bá Thiên, Gia Kiệt, Nam Quân và Quang Thành cùng Tiểu Liên và Như Ý mới tìm được anh, đưa anh về nhà.

Đến biệt thự của Vạn Minh, Gia Kiệt và Nam Quân bước xuống xe và nhấn chuông. Quản gia nghe tiếng chuông liền chạy ra thì hơi bất ngờ.

- Chào các thiếu gia. Bà cúi chào.

- Tiểu Vy có ở đây không? Tiểu Liên hỏi

- Dạ có. Tiểu thư đang ngủ ạ. Tiểu Liên nghe vậy thì ra hiệu cho Quang Thành. Anh gật đầu rồi cùng Bá Thiên cõng Vạn Minh ra khỏi xe. Bà quản gia mở cửa, cả đám đi vào trong.

Bước lên lầu 3, Tiểu Liên đi đến căn phòng có cánh cửa màu đen, cô gõ cửa. Tiểu Vy đang ngủ thì bị đánh thức. Nghĩ là Vạn Minh đã về, cô mệt mỏi đi ra mở cửa.

- Tiểu Liên, sao cậu ở đây? Tiểu Vy hỏi. Cô khá bất ngờ.

- Chồng cậu uống đến say xỉn mà vẫn không chịu về. Khó lắm mới đem về được đấy. Cậu chăm sóc anh ấy đi. Tiểu Liên nói. Tiểu Vy nghe vậy liền nhìn Quang Thành và Bá Thiên đang công Vạn Minh. Cô lùi sang một bên để họ đưa anh vào và đặt anh lên giường
- Ay da, mệt thật. Bá Thiên nói. Quang Thành cởi giày giúp Vạn Minh sau đó chỉnh lại tư thế nằm cho anh. Sau đó Như Ý hỏi
- Hai anh chị cãi nhau sao
- Có lẽ thế. Tiểu Vy hờ hững đáp.
- Có chuyện gì xảy ra giữa hai người? Gia Kiệt hỏi
- Chỉ là chút chuyện con con, mọi người không cần biết đâu. Tiểu Vy nói. Quang Thành nhìn cô, anh ngoắc tay ra hiệu ý bảo đi về. Chào tạm biệt Tiểu Vy, Tiểu Liên cùng anh và mọi người rời đi. Trên đường về tổ chức, Như Ý hỏi
- Liệu họ có thể làm lành không?
- Chắc chắn là có rồi. Tiểu Liên nói.
- Hiện tại chúng ta cần xử lý á trước. Á là kẻ muốn hủy hoại tình cảm giữa Vạn Minh và Tiểu Vy. Để á sống là không tốt. Quang Thành nói. Tay anh nắm chặt vô lăng.
- Phải. Mà cậu đã tìm ra danh tính á chưa? Gia Kiệt hỏi Bá Thiên.
- Rồi. Á là con cháu của Liệt gia- Liệt Lan Hương. Bá Thiên nói
- Ồ, là Liệt gia sao? Chúng về rồi à? Quang Thành hỏi. Ánh mắt cay độc như muốn giết người.
- Ủ. Mới về hồi hai tháng trước. Mà có chuyện gì sao? Nam Quân hỏi
- Một chút chuyện. Không ngờ cô ta lại là con cháu Liệt gia. Xem ra, chuyện này khá thú vị. Quang Thành nói. Tiểu Liên nhìn anh, cô biết mỗi thâm thù đại hận của anh đối với Liệt gia lớn tới mức nào.

Tại biệt thự của Vạn Minh, trong căn phòng mát mẻ, Tiểu Vy đang lau cơ thể của Vạn Minh. Quần áo của anh cô đã cởi và đưa cho quản gia để bỏ vào máy giặt. Hiện tại trên người anh là chiếc khăn quấn ngang hông và áo choàng trắng. Đôi mắt của Tiểu Vy thật u buồn. Cô nhìn anh, nhớ lại chuyện sáng nay mà nước mắt cô lại rơi. Đang lau người cho anh, chợt Vạn Minh nắm lấy cổ tay cô, anh nói mớ

- Tiểu Vy, đừng bỏ anh. Làm ơn, anh không thể sống thiếu em.
- Tiểu Vy, anh yêu em nhiều lắm. Thế nên, xin em đừng đi.
- Tiểu Vy, em hận anh, ghét anh, đối với anh thế nào cũng được. Nhưng, trái tim anh đã thuộc về em. Thế nên xin em đừng đi.
- Đừng bỏ anh....Anh cứ thế, cứ nói mớ, cứ nắm chặt tay cô. Tiểu Vy nhìn anh, cô cũng khóc, nắm lấy bàn tay thô ráp của anh, cô nghẹn ngào nói
- Em....cũng yêu anh....lắm chứ....Nhưng....tại sao.....anh lại....làm vậy với em.....Anh là tên.....đáng ghét.....hức hức....

Cả hai cứ thế mà khóc. Đột nhiên Vạn Minh la lên, anh bật dậy làm Tiểu Vy giật mình. Cô vội lau nước mắt, rồi khuôn mặt trở về vẻ lạnh lùng như chiều nay. Vạn Minh thờ đốc, anh nhìn xung quanh thì thấy thân ảnh của cô. Anh cố gắng bình tĩnh, trầm giọng nói

- Là Tiểu Vy sao?

-.....

- Anh cứ tưởng em sẽ không về đây nữa. Vạn Minh đau buồn nói. Anh đã nghĩ đến khả năng anh mất đi cô sẽ khá cao.

- Vậy là anh muốn tôi đi, đúng không? Tiểu Vy lạnh lùng hỏi

- Không. Anh không có ý đó. Vạn Minh bác bỏ câu hỏi của cô. Rồi cả hai lại im lặng. Bên ngoài trời đã bắt đầu mưa lớn. Gió lạnh thoảng qua làm người đi đường có cảm giác lạnh buốt. Bên trong phòng cực kì im ắng, không một tiếng động. Tiểu Vy và Vạn Minh không nói với nhau nửa lời, cả hai chìm trong những suy nghĩ của bản thân.

Vạn Minh từ từ đứng dậy, anh nhẹ nhàng rời khỏi phòng. Tiểu Vy nghe tiếng cửa đã đóng, cô nhìn lên giường thì không thấy anh. Chợt nụ cười lạnh nở trên môi cô, Tiểu Vy quỳ sụp xuống, cô ôm mặt khóc. Nước mắt cô tuôn ra như suối chảy. Trong căn phòng đó, chỉ còn lại một thân ảnh nhỏ bé đang rơi từng giọt nước mắt đau khổ.

Vạn Minh lết người qua thư phòng. Anh mở cửa rồi bật đèn. Sau đó đóng cửa lại và đi đến cái tủ kính trong góc phòng bên trái. Mở tủ, anh lấy vài chai bia và chai rượu. Sau đó lấy ly và ngồi xuống ghế. Rót rượu ra ly, anh hít một hơi. Rượu trong ly không còn. Rót thêm một ly nữa, anh lại một hơi tống hết rượu vào miệng mình. Nước mắt anh lại rơi. Nỗi đau này, anh chỉ có thể trút vào những ly rượu và cho đi bằng nước mắt. Cứ thế, anh uống đến say xỉn nhưng vẫn uống. Chợt anh khóc lớn, nước mắt tuôn trào. Vạn Minh chẳng khác gì Tiểu Vy, anh cũng đang ôm mặt khóc giống như cô.

.....

Buổi sáng ngày hôm sau, Tiểu Vy cố gắng thức dậy thật sớm. Thay đồ xong, cô đi ngang qua thư phòng của Vạn Minh. Đứng nhìn cánh cửa phòng, chợt mắt cô cay cay. Cố gắng để nước mắt cô không chảy ra, Tiểu Vy hướng xuống phòng ăn. Quản gia và người hầu đang lau bàn, nhìn thấy cô thì cúi chào, người hầu nói

- Tiểu thư, chúng tôi chưa chuẩn bị xong....

- Không sao, làm cho tôi bánh mì và sữa là được. Tiểu Vy cắt ngang lời nói của người hầu. Họ gật đầu rồi rời đi. Tiểu Vy ngồi xuống ghế, chờ bữa sáng mà cô yêu cầu. Sau 10", quản gia mang bữa sáng lên. Tiểu Vy dùng bữa xong thì đến công ty. Cả ngày cô không có tâm trạng làm việc. Cả ngày chỉ nhớ tới hình ảnh anh và người phụ nữ kia hạnh phúc. Đang ngồi copy tài liệu, người phụ nữ ngày hôm qua đi vào. Hôm nay cô ta ăn mặc rất hở hang, giống như đang quyến rũ nam giới. Tiểu Vy thấy cô ta thì khinh thường, không thèm quan tâm, liền đứng lên tính ra ngoài. Cô ta biết chuyện, liền giả vờ ra về về quan tâm nói

- Xin chào, Triệu tiểu thư. Cô khỏe chứ? Nhìn sắc mặt cô không được tốt thì phải. Cô gặp chuyện gì sao?

- Tôi thế nào thì liên quan tới cô sao? Tiểu Vy khó chịu hỏi

- Tất nhiên. Tôi là người yêu của Vạn Minh đấy. Tôi nổi tiếng, bộ cô không biết sao? Á thanh cao nói

-Ồ, vậy ra cô rất nổi tiếng nhỉ? Nhưng, cô làm nghề gì vậy? Sao tôi chưa thấy cô trên các báo chí, truyền hình vậy? Tiểu Vy đáp trả

- Cô.....đúng là ngu dốt mà. Tôi là người mẫu nổi tiếng của showbiz. Bộ cô không biết sao? Á tức giận hỏi.

- Ừ. Tôi biết rất nhiều người mẫu trong showbiz. Nhưng tôi lại không biết cô. Tiểu Vy cười khinh.

- Cô....Á cứng họng không nói được lời nào. Liền vung một cái tát vào mặt Tiểu Vy. Cô ngã nhào xuống đất. Á cười khinh bỉ

- Đúng là dốt mà bày đặt ra vẻ ta đây. Tôi nói cho cô biết, tôi là con cháu của Liệt gia. Liệt Lan Hương. Tốt nhất đừng chọc tức tôi. Tôi chỉ cần búng tay một cái là cả Triệu gia cô tan tành đấy.

- Loại đàn bà như cô mà đòi làm vua cả thế giới sao? Đừng mơ! Dùng mấy đồng tiền bản thiêu của cô để mua chuộc kẻ khác chưa chắc cô đã làm vua thế giới đâu. Tiểu Vy ác độc nói.

Á tức giận, liền xông vào cắn xé Tiểu Vy như một con mèo hoang. Tiểu Vy cố gắng chống cự, cô xô Á khiến Á đập đầu vào cạnh bàn. Máu từ đầu chảy ra, Á tức giận nghiêng răng. Vừa lúc đó, Vạn Minh đi vào. Cả hai nhìn anh, Liệt Lan Hương ra vẻ tội nghiệp, khóc lóc như người vô tội. Vạn Minh nhíu mày, anh hỏi

- Có chuyện gì?

- Minh Minh, cô ta kiêu có gây sự với em kia. Cô ta còn đánh em nữa. Cô Á chạy đến, chui rúc vào lòng anh, chỉ tay về phía Tiểu Vy. Vạn Minh nhìn cô, đầu tóc bù xù, khuôn mặt đầy mồ hôi, còn in dấu năm ngón tay rõ ràng. Tay bị trầy vài chỗ. Đứng lại không vững vàng chứng tỏ chân cô bị thương.

Rồi anh nhìn Lan Hương, đầu cô ta chảy máu, nhưng chỉ chảy chút ít, hiện tại đã ngừng. Đầu tóc cô ta ít bù xù hơn Tiểu Vy. Tay chân đều không có vết thương. Chợt anh cười lạnh, ánh mắt u ám, sát khí tỏa ra, anh lạnh giọng hỏi

-Ồ, em bị thương sao, Lan Hương?

- D...dạ. Là cô ta xô em vào cạnh bàn đó anh. Lan Hương nói. Tiểu Vy nhìn anh, cô cười lạnh. Anh là đang quan tâm Lan Hương sao?! Vậy còn cô, anh có quan tâm cô không? Tiểu Vy đứng yên một hồi, cô mệt mỏi lắc đầu, sau đó đi ra khỏi phòng. Anh nhìn cô, chân cô đang bị thương, vì thế, mỗi bước đi của cô sẽ khó khăn hơn. Vạn Minh quay sang nhìn Lan Hương, anh kéo cô ta vào phòng, sau đó lấy một hộp sơ cứu ra, cô ta thấy vậy, liền tưởng anh sẽ trị thương cho mình. Nhưng, anh không hề làm vậy, anh quăng hộp sơ cứu lên ghế rồi rời đi, trước khi đi thì anh bỏ lại một câu

- Tự trị. Sau đó anh đóng cửa phòng rồi chạy đến chỗ Tiểu Vy.

Bước lên sân thượng của tập đoàn, thân ảnh của cô tạo ra một cảm giác cô đơn, đau khổ đến mãnh liệt. Vạn Minh tiến đến, anh ôm cô từ đằng sau, nói

- Xin lỗi, Tiểu Vy.

- Tôi muốn yên tĩnh. Tiểu Vy hờ hững nói.

- Em còn giận sao? Anh hỏi

- Tôi chỉ thấy hơi thất vọng về anh thôi. Tiểu Vy không thèm nhìn anh.
 - Thất vọng? Cô ta và anh thật sự chưa hề xảy ra điều gì cả. Anh nói
 - Để tôi yên. Cô nói. Sau đó gỡ bỏ tay anh ra khỏi mình. Vạn Minh nhìn cô, anh đau khổ hỏi
 - Em hận anh sao?
 - Ừ. Tiểu Vy lạnh nhạt đáp. Anh nhìn cô, nước mắt anh chảy xuống. Cố gắng không phát ra tiếng khóc. Anh cười nhạt, rồi cởi áo ngoài ra đắp lên người cô. Anh nói
 - Trên sân thượng khá lạnh. Em không nên ở lâu. Anh đi trước. Vạn Minh nói xong liền rời đi. Trả lại không gian yên tĩnh cho Tiểu Vy. Cô vẫn đứng đó, nước mắt chảy xuống. Cô lại khóc.
- Vạn Minh xuống tầng hầm, anh lấy xe rồi lái đến quán Bar Tân Kỳ. Bước vào quầy rượu, anh kêu một ly rượu Liệt Diễm và uống. Một ly chưa đủ, anh lại uống hai ly, rồi ba ly. Nước mắt anh lại rơi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Anh bị sốt

Buổi chiều, Tiểu Vy bắt taxi về nhà. Quản gia đang hút bụi nhà, bà nhìn thấy cô đi bằng taxi về nhà thì có chút bất ngờ. Thiếu gia sủng tiểu thư như mạng, sủng lên đến tận trời, vậy tại sao tiểu thư lại đi taxi về nhà chứ?!. Tiểu Vy bước vào, quản gia cúi chào cô rồi định nói gì đó thì Tiểu Vy lên tiếng

- Không cần nấu cơm cho tôi. Sau đó cô lên phòng. Quản gia không nói gì liền vào bếp. Tiểu Vy vào phòng, cô đi tắm sau đó lên giường ngồi. Đang đọc sách thì nghe tiếng xe, cô biết anh đã về.

Quang Thành công Vạn Minh vào nhà. Anh đưa Vạn Minh lên thư phòng, sau đó thả anh xuống ghế. Chỉnh lại tư thế cho Vạn Minh, Quang Thành đi ra ngoài. Tiểu Vy mở hé cửa, cô thấy Quang Thành thì hỏi

- Anh Thành, Vạn Minh....về rồi sao?
- Ừ. Nhưng em đừng vào phòng nhé. Cậu ta nói không muốn gặp ai cả. Để cậu ta yên tĩnh chút đi. Anh về nhé. Quang Thành nói rồi rời đi. Tiểu Vy nghe vậy thì buồn bã vào phòng. Cô ngồi xuống ghế tiếp tục đọc sách.

Bên thư phòng, Vạn Minh nằm trên ghế khoảng chừng 1 tiếng thì tỉnh. Vạn Minh nhắm mắt, anh ôm đầu vì nhức. Bước xuống ghế, anh bước về phía tủ kính rồi lấy rượu vang Pháp. Sau đó, anh đi lấy sập tài liệu trên bàn làm việc đặt kế bên chai rượu vang. Xem và đóng mộc đóng tài liệu này mất quá nhiều thời gian. Nếu là ít tài liệu thì không sao, đằng này lại quá nhiều khiến anh mệt mỏi nhức đầu và nhanh chóng kiệt sức. Anh uống hết ly rượu rồi lấy laptop ra đặt lên bàn. Xử lý công việc của tập đoàn trên máy tính lâu khiến anh ngày càng mệt và nhức đầu. Làm việc đến khoảng 1 giờ sáng thì xong, anh nhìn thư phòng. Giấy tờ lung tung, rượu vứt đầy phòng. Anh cố gắng đứng lên, sau đó đi nhặt từng tờ giấy. Con đau đầu ngày càng dữ dội, khuôn mặt anh bắt đầu xanh xao, anh cố gắng đi đến tủ thuốc để lấy thuốc thì...

"Đùng, Choang, Choang, Rầm". Tiếng đổ bệ của ly và tủ kính cùng tiếng hộp sơ cứu rớt xuống gây tiếng động mạnh đánh thức Tiểu Vy đang ở phòng ngủ kế bên. Cô đang ngủ thì nghe tiếng ồn bên thư phòng, biết chắc đã xảy ra chuyện, cô hất chăn sang một bên, nhanh chóng mang dép con thỏ và khoác áo choàng, cô mở cửa chạy ra khỏi phòng.

Thấy trước cửa thư phòng có nhiều người hầu và quản gia đứng xung quanh, cô chạy đến hỏi

- Đã xảy ra chuyện gì?
- Chúng tôi không biết. Tôi đang làm việc thì nghe trên tầng ba có tiếng rầm rầm. Chúng tôi kéo nhau chạy lên thì nghe rõ hơn. Hiện tại trong thư phòng xảy ra chuyện gì chúng tôi cũng không biết. Quản gia lo lắng nói.
- Vạn Minh, anh đâu rồi? Ra mở cửa đi mà. Tiểu Vy gõ cửa. Nhưng bên trong vẫn im phăng phắc. Tiểu Vy hoảng sợ, cô kêu anh rồi cố gắng mở cửa bằng tay nắm cửa nhưng không được. Tiểu Vy khóc lóc, cô quỳ xuống đất, cố gắng kêu anh, nhưng anh không trả lời. Tâm cô hiện tại đang rất rối bời, cô không biết phải làm sao nữa. Cô hoảng sợ, cô sợ anh sẽ xảy ra chuyện. Cô sợ lắm!
- Minh ơi...hức hức....đừng làm em sợ mà....hức hức....anh mở cửa đi....huhu....Tiểu Vy khóc lóc cầu xin, cô gào thét cầu xin anh.

Bên trong thư phòng, Vạn Minh ngồi ngay bàn làm việc, lưng anh dựa vào bàn, cơ thể anh mệt mỏi, rã rời. Con đau đầu vẫn chưa dứt, hiện tại anh đã bị sốt. Trong phòng, mọi thứ đều lộn xộn lên cả. Anh đã khóa cửa, anh không muốn Tiểu Vy lo lắng hay như thế nào. Anh vẫn ngồi đó. Khuôn mặt xanh xao, trắng bệch. Bên ngoài Tiểu Vy đang lo đến phát điên. Cả hai người, đều đau khổ, đều chìm trong những nỗi đau khác nhau. Cả hai đều bị ngăn cách

bởi cánh cửa gỗ.

Tiểu Vy đau khổ đập cửa. Chợt cô nhớ đến chìa khóa dự phòng và Như Ý, Gia Kiệt. Cố gắng lấy lại bình tĩnh, cô nói với quản gia

- Gọi cho Như Ý và Gia Kiệt ngay. Phải làm ngay lập tức. Nhanh lên. Quản gia gật đầu rồi chạy xuống phòng khách. Cô quay sang nói với bảo vệ
- Ông lấy giúp cháu chìa khóa dự phòng của thư phòng. Chúng ta sẽ mở cửa. Bảo vệ gật đầu rồi cũng chạy đi. Còn lại người hầu thì chạy đi chuẩn bị mọi thứ để dọn dẹp trong thư phòng.

Một lúc sau, Như Ý và Gia Kiệt tới. Quản gia, người hầu và bảo vệ chạy lên mở cửa bằng chìa khóa dự phòng. Vừa mở cửa ra, hai mắt của Tiểu Vy xuất hiện một tầng nước. Cô khóc lóc chạy đến ôm anh,

- Vạn Minh....huhu...em tới rồi....anh có sao không....trả lời em đi mà....huhu....
- Tiểu....Vy....sao....lại vào đây.... ra ngoài đi....nhanh lên....đừng lo...cho anh....Vạn Minh thều thào nói.
- Không, em không đi đâu hết. Anh sốt cao quá. Để em đưa anh về phòng. Tiểu Vy cố gắng cõng anh, chợt Gia Kiệt nói
- Để anh cõng cho. Tiểu Vy gật đầu. Người hầu và quản gia ở lại dọn thư phòng. Còn Tiểu Vy, Gia Kiệt, Như Ý đưa Vạn Minh về phòng ngủ.

Đặt anh lên giường, Gia Kiệt và Như Ý bắt đầu khám bệnh cho anh. Tiểu Vy thì vào phòng tắm, cô lấy một chậu nước lạnh và khăn lông, sau đó đem ra ngoài. Gia Kiệt và Như Ý khám xong thì nói

- Do ăn uống không đầy đủ nên thiếu chất dinh dưỡng. Cần phải bổ sung nhiều vào. Với lại uống rượu nhiều không tốt. Em đừng để cậu ấy uống nữa. Gia Kiệt khuyên cô. Như Ý đưa liều thuốc cho cô sau đó cả hai rời đi. Tiểu Vy nhúng khăn vào nước, sau đó vắt khô và đắp lên trán anh, rồi cô đi dọn quần áo nấu cháo gà. Ngồi kế bên Vạn Minh, cô nắm lấy bàn tay thô ráp của anh, sau đó áp mu bàn tay lên má anh, vuốt ve khuôn mặt xanh xao. Tiểu Vy nói
- Anh đau nên mới đi uống rượu giải khuây sao? Sao anh ngốc vậy? Phải biết lo cho bản thân chứ? Sau khi anh khỏi bệnh, em nhất định sẽ đánh cho anh chữa. Đồ đại ngốc. Anh làm em buồn lắm đấy. Em yêu anh, anh phải biết lo cho sức khỏe để mà sống tiếp với em chứ. Tiểu Vy trách móc anh xong thì nằm kế bên anh, cô nắm chặt bàn tay anh, nước mắt chảy xuống từ khóe mi

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tin tưởng

Sáng hôm sau, Vạn Minh mệt mỏi thức dậy. Anh ôm đầu vì vẫn còn nhức. Nhìn sang Tiểu Vy đang nắm tay mình và ngủ, anh nhẹ nhàng gỡ tay cô ra. Sau đó bước vào phòng tắm để thay đồ. Tiểu Vy đang ngủ thì giật mình tỉnh dậy. Cô nhìn lên giường thì không thấy anh. Nhớ lại chuyện đêm qua, cô hoảng sợ kêu Vạn Minh

- Minh Minh, anh đâu rồi? Minh Minh, Minh Minh.
- Chuyện gì? Vạn Minh từ trong phòng tắm bước ra, anh mặc bộ vest màu xám, bên trong mặc sơ mi đen, thắt cà vạt màu đỏ. Đứng nhìn bộ dạng hoảng hốt của cô đi tìm anh, Vạn Minh có chút vui. Lấy lại vẻ lạnh lùng, anh hỏi
- Chuyện gì vậy?
- Minh Minh, anh có sao không? Anh còn sốt không? Còn mệt không? Cô hoảng hốt nắm lấy tay anh hỏi
- Tôi ổn. Buông ra. Vạn Minh hất tay cô. Tiểu Vy nhìn anh, cô có chút buồn.
- Vậy là tốt. Tiểu Vy nhỏ giọng. Rồi cô bước vào phòng tắm. Chợt Vạn Minh bắt lấy cô tay cô, anh đè cô xuống giường, hôn cô thật mãnh liệt. Tiểu Vy không giãy giụa, cô đáp trả nụ hôn của anh bằng cách mở miệng ra tạo cơ hội cho Vạn Minh. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau. Vạn Minh "thương thức" vị ngọt tự nhiên trong khoang miệng của cô. Một hồi sau, anh rời khỏi đôi môi của cô. Sau đó trườn xuống cổ và khe ngực cô, để lại những nụ hôn nồng cháy. Tiểu Vy nhìn anh, cô nói
- Anh....anh vừa khỏi bệnh. Không nên làm đâu.
- Tôi ổn. Không cần cô lo. Anh lạnh giọng nói
- Vậy thì buông. Tiểu Vy cũng lạnh giọng nói

- Nếu tôi nói không? Vạn Minh thách thức cô
- Vậy thì tôi sẽ khiến anh buông tôi ra. Tiểu Vy khó chịu nói. Sau đó cô giãy giụa. Vạn Minh ôm chặt cô hơn. Cô như con cá chạch giãy đành đạch dưới thân anh. Vạn Minh giả vờ tức giận, anh quát
- YÊN. Tiểu Vy nghe vậy, một tảng nước xuất hiện trong mắt cô. Tiểu Vy liên tục đánh anh, miệng không ngừng mắng chửi
- Buông ra. Anh là đồ xấu xa. Anh dám quát tôi. Tôi ghét anh, hận anh. Buông ra. Thả ra. Hận anh, ghét anh. Buông ra. Vạn Minh nhìn cô, anh bật cười. Cô chẳng khác nào một đứa trẻ đang hồn dỗi cả. Vạn Minh ôn nhu ôm cô, anh đặt lên trán cô một nụ hôn ngọt ngào. Anh nói
- Tiểu Vy ngoan nào. Ngoan anh thương.
- Không cần thiết. Buông ra. Tiểu Vy tức giận nói.
- Ngoan nào. Em không yêu anh sao? Vạn Minh yêu chiều nói
- Không yêu. Hết yêu rồi. Ghét rồi. Tiểu Vy chu môi hồn dỗi
- Tiểu bảo bối, đáng yêu lắm! Thế nào lại không yêu anh? Vạn Minh vuốt má cô hỏi
- Anh là tên đáng ghét. Anh có biết là tôi yêu anh lắm không? Tại sao lại làm trái tim tôi đau hả? Bộ làm tôi đau thì vui lắm sao? Anh không yêu tôi, anh có thể nói và cho lí do mà. Tôi hận anh, ghét anh. Tiểu Vy tức giận đánh anh
- Tiểu Bảo Bối, em không tin anh sao? Thật khiến anh đau lòng. Vạn Minh đau buồn nói
- Minh. Tiểu Vy ngơ ngác
- Có lẽ em không yêu anh rồi. Thật khiến anh đau lòng. Vạn Minh than thở.
- Không. Minh, em....Tiểu Vy ngập ngừng. Vạn Minh nhìn cô, anh đứng lên, tính rời đi thì Tiểu Vy nắm lấy ống tay áo anh. Vạn Minh nhìn cô, anh hỏi
- Có buông không?
- Minh, em không phải là không yêu anh. Cũng không phải là không tin anh. Em chỉ là.....Nói đến đây, nước mắt của Tiểu Vy chợt chảy ra. Vạn Minh mỉm cười ôm cô dỗ dành. Anh hỏi
- Vậy em có thể nghe anh kể đầu đuôi câu chuyện này không?
- Dạ. Tiểu Vy gật đầu. Vạn Minh hít một hơi thật sâu, anh nói
- Vào ngày hôm đó, lúc anh vừa lên tới lầu 40 thì gặp ả. ả là con cháu của Liệt gia, như em đã biết. Anh và cô ta từng gặp nhau. ả chỉ là công cụ làm âm giương thôi. Vì biết anh có vị hôn thê, ả đã cố tình để em thấy anh và ả đang hạnh phúc bên nhau. Hãy tin anh, anh không yêu ả, cả cuộc đời này anh chỉ yêu em thôi. Thế nên, đừng giận có được không?
- Em...em hiểu. Nhưng, lỡ như...lỡ như cô ta lại...Tiểu Vy lo lắng
- Em không cần lo. Cô ta sẽ chết dưới tay của tổ chức Hắc Ám nếu như ả dám ra tay hại em. Giữ được mạng thì cũng chẳng giữ được thanh danh đâu. Vạn Minh ác độc nói. Tiểu Vy nhìn anh, cô vui khi anh không hề phản bội cô.
- Em xin lỗi. Tiểu Vy nhỏ giọng
- Sao lại xin lỗi? Anh vén lọn tóc lòa xòa của cô và hỏi
- Vì em đã khiến anh buồn. Anh buồn nên mới uống rượu nhiều đúng không? Vì buồn cho nên anh mới đâm đầu vào làm việc để giải tỏa nỗi buồn đúng không? Tiểu Vy hỏi
- Ừ. Nhưng, không phải là anh buồn em. Anh sợ em sẽ bỏ anh. Anh đã nghĩ đến khả năng mất em là khá cao, cho nên... Vạn Minh ngập ngừng
- Em hiểu. Nhưng, em sẽ không bao giờ bỏ anh đâu. Bởi vì Tiểu Vy yêu anh mà. Cô ôm cổ anh, kéo anh xuống và hôn. Vạn Minh cũng đáp trả nụ hôn của cô. Cả hai nhìn nhau mỉm cười.
- Thôi, đi thay đồ đi rồi chúng ta đi làm. Vạn Minh nói
- Dạ. Tiểu Vy vui vẻ gật đầu sau đó đi vào phòng tắm. Thay đồ xong, cô cùng anh lái xe đến công ty. Cô khoác tay anh bước vào công ty và hướng đến thang máy.

Chương 44: Mỗi thâm thù đại hận

Đưa Tiểu Vy đến công ty, anh và cô khoác tay nhau bước nào và hướng đến thang máy. Vừa bước vào phòng đã thấy một người phụ nữ mặc áo crop-top màu đen hai dây và quần short 5 cm, cô ta mang đôi giày thể thao màu trắng. Mái tóc vàng được buộc gọn lên cao, khuôn mặt được phủ một lớp son dày cộm. Mùi hương nước hoa nồng nặc của Pháp tỏa ra gây khó chịu cho Vạn Minh. Từ trước tới giờ anh là chúa ghét con gái chưng diện quá lộ giống như cô ta

- Cô là...Tiểu Vy hỏi

Nghe được tiếng cửa, cô ta đứng lên, ông ẹo đi đến bên Vạn Minh, đẩy Tiểu Vy ra, cô ta làm nũng

- Minh Minh, em nhớ anh quá à~~~~

- Cô đến đây làm gì? Vạn Minh khó chịu hỏi

- Tất nhiên là tới thăm anh rồi. Không lẽ anh không nhớ người yêu của anh sao? Cô ta hỏi. Ép cặp ngực của mình vào lồng ngực anh, ra sức quyến rũ anh và để chứng tỏ anh chính là của cô ta!

Tiểu Vy đứng bên cạnh. Cô cảm thấy khó chịu khi gặp tình địch mình.

- Liệt Lan Hương là tên cô đúng không? Tiểu Vy khó chịu hỏi

- Ái chà, thì ra là Triệu tiểu thư sao? Bây giờ cô đứng ở đây à? Sao tôi không thấy? Ả giả vờ ngây thơ hỏi

- Cô....Tiểu Vy tức giận

- Biến đi. Vạn Minh gần giọng với Lan Hương. Cô ta ngược nhìn anh, đôi mắt trong veo một tầng nước. Vạn Minh không quan tâm, anh đẩy cô ta xuống sàn lạnh, cô ta rên lên vì đau. Rồi anh đưa Tiểu Vy vào phòng ngủ. Đặt cô lên đùi mình, anh ôm sát eo của Tiểu Vy, nói

- Bây giờ thì BIẾN. Vạn Minh quát. Cô ta nhìn Tiểu Vy, ánh mắt cay độc như muốn giết người. Cô ta đứng lên, vừa định đi ra ngoài thì vừa đúng lúc Quang Thành, Tiểu Liên, Bá Thiên, Hồng Loan, và Gia Kiệt, Như Ý đi vào. Quang Thành vừa thấy Liệt Lan Hương thì nhớ lại chuyện xưa, tất cả mọi tức giận, thù hận năm đó dồn nén lại trong tâm anh, Quang Thành liền vùng ngay cái tát vào mặt ả. Lan Hương vịn vào thành ghế, cô ta nhăn mặt quát

- ĐỒ KHỐN. ANH LÀ AI HẢ?

- Cổ Quang Thành đấy. Quên rồi à? Anh hỏi. Ánh mắt cay nghiệt như muốn xé xác Lan Hương ra thành trăm mảnh

- Ô, thì ra là Cổ thiếu gia. Anh có biết mình vừa làm gì không vậy? Cô ta chống nạnh hỏi

- Biết. Rồi sao? Bấy lâu nay Liệt gia các người trốn đi đâu? Sao giờ mới dám moi cái đầu khốn nạn về đây? Quang Thành nghiêng răng hỏi

- Đừng có mà sỉ nhục Liệt gia tôi. Ả nghiêng lợi nói

- Nhưng bây giờ tôi thích. Thì sao hả? Quang Thành cười khinh. Tiểu Liên nhìn anh, cô nói

- Liệt Lan Hương cô ở đây cũng thật đúng lúc đấy! Sao chúng ta không tính sổ món nợ ngày trước nhỉ?

- Phan tiểu thư cô đừng có nhúng tay vào chuyện này. Liệt gia tôi có mắt như mù mới tin Phan gia đây. Lan Hương khinh bỉ nói

- Ô, chỉ là Liệt gia các người mê lợi mê lộc. Cái gì cũng muốn cho nên mới tin những kẻ cùng chung chí hướng. Nhưng lại không phân biệt được đâu là bạn là thù, cho nên Phan gia chúng tôi mới moi được thông tin của các người một cách dễ dàng. Chỉ trách các người ngốc nghếch, không làm được gì. Giống như một con chó mừng chủ vậy. Tiểu Liên ác độc nói. Lan Hương nghe xong thì gân cốt giật mạnh, ả xông vào muốn cắn xé Tiểu Liên thì Hồng Loan đi đến, đâm vào mặt ả, làm bay lớp phấn son dày cộm. Lan Hương nghiêng răng, ả đứng dậy chạy ra ngoài, không quên nói với Quang Thành một câu

- Anh cứ chờ đi. Cổ gia anh rồi sẽ có ngày tan biến như giọt sương buổi sáng.

.....

Buổi chiều, đám Vạn Minh lái xe đến tổ chức. Bước vào trong, hai hàng thuộc hạ đều cúi đầu chào họ. Vạn Minh chỉ "ừ" cho có rồi đi. Bước vào phòng, mọi người cùng ngồi xuống ghế, chỉ riêng Vạn Minh và Tiểu Vy thì lên ghế dành cho Bang chủ và Thiểu phu nhân của Bang chủ ngồi. Nam Quân nhìn Quang Thành, hỏi

- Có chuyện gì mà lại khiến cậu buồn thế, Quang Thành?
- Sáng nay tớ gặp Liệt Lan Hương. Quang Thành đáp.
- Ồ, vậy cậu và cô ta cãi nhau sao? Nam Quân hỏi. Tay Quang Thành siết chặt thành nắm đấm. Tiểu Liên ngồi kế bên vuốt lưng anh. Nam Quân không hiểu chuyện gì đang xảy ra, anh hỏi Trịnh Tuyết
- Đã xảy ra chuyện gì vậy?
- Em không biết. Trịnh Tuyết đáp. Quang Thành tỏ ra không khí âm u, lạnh lẽo bao trùm cả căn phòng. Bá Thiên thở dài, anh hỏi Nam Quân
- Nam Quân, cậu có biết Cố Thành Danh, Phan Văn Triện và Khổng Lão không?
- Biết. Cố đại nhân là cha của Quang Thành. Phan phu nhân là bà của Tiểu Liên. Khổng đại nhân là vua của giới hắc bang cũng như xã hội đen. Họ đều đã.....Nam Quân ngập ngừng
- Phải. Họ đã đi rồi. Bá Thiên nói.
- Cậu có biết vì sao không? Gia Kiệt hỏi Nam Quân
- Tớ nghe tin là họ bị Liệt Long Phong giết. Nhưng đó chỉ là tin đồn cho nên tớ không tin lắm. Nam Quân trả lời
- Tin đồn đó là thật. Như Ý nói.
- Có thể kể tớ nghe chuyện gì đã xảy ra không? Trịnh Tuyết hỏi. Vạn Minh nói
- Sẽ kể. Sau đó anh nhìn Tiểu Liên, cô hiểu ý, liền hít một hơi thật sâu và nói
- Đây là một câu chuyện dài. Mong cậu sẽ cố gắng nghe hết. Vào 40 năm trước, khi đó Quang Thành chỉ mới 15 tuổi, nhà họ Cố - Nguyễn - Phan - Khổng đã thành lập tổ chức Hắc Ám và bầu Nguyễn gia lên nắm chủ quyền của tổ chức. Tổ chức Hắc Ám là nơi tập hợp những người tài giỏi đi theo con đường của xã hội đen và họ sẽ huấn luyện những người đi theo tổ chức một cách chuyên nghiệp, tất nhiên cho đến bây giờ, tổ chức vẫn luôn mạnh nhất trong các tổ chức của xã hội đen. Tổ chức ngày một lớn mạnh dần và các nhà họ Triệu - Hà - Bá - Bùi - Hoàng - Hàn đều tham gia vào tổ chức. Ngày đó, tổ chức vẫn chỉ đứng hạng ba sau hai tổ chức Hắc Bang và Rắn Quyền. Không lâu sau, một tổ chức mới trong giới Hắc Bang được thành lập, đó là tổ chức Hắc Tinh và Liệt gia là kẻ cầm đầu. Hắc Tinh lúc đó đứng thứ năm trong giới hắc bang và để cai trị cả giới hắc bang này, chúng từng chút một lật đổ các tổ chức. Mọi tổ chức bị lật đổ và trở thành nô lệ của chúng. Tổ chức Hắc Ám là tổ chức duy nhất không bị lật đổ.
- Và chuyện gì đã xảy ra? Nam Quân hỏi
- Một cuộc chiến giữa hai tổ chức đã nổ ra. Sau khi thuyết phục, bàn bạc không thành, tổ chức Hắc Tinh đã cho người lên vào trong tổ chức Hắc Ám để điều tra và moi thông tin, nhưng đã bị Khổng Lão giết chết. Sau đó, chúng tiếp tục cho người trà trộn vào tổ chức, nhưng đều thất bại. Tức giận, Liệt Long Phong đã cho một kẻ mạnh nhất trong tổ chức đi hạ sát người của chúng ta. Đây chẳng khác nào một lời tuyên chiến. Sau khi tổ chức Hắc Ám giết được kẻ xâm nhập, Nguyễn Đình đã tập hợp mọi người và bắt đầu lập kế hoạch. Phan gia đã đồng ý xâm nhập vào tổ chức Hắc Tinh.
- Xâm nhập sao? Quá nguy hiểm. Trịnh Tuyết nói
- Ừ. Thật sự là rất nguy hiểm. Nhưng, tổ chức Hắc Tinh vốn không tìm hiểu kỹ về tổ chức Hắc Ám. Vì thế, khi Phan gia muốn tham gia vào tổ chức Hắc Tinh, chúng không hề phản đối và huấn luyện cho Phan gia. Sau hai năm moi thông tin từ tổ chức đó, cuộc chiến giữa hai tổ chức xảy ra. Do Nguyễn gia nắm đầu tổ chức Hắc Ám nên phần thắng thuộc về chúng ta là rất cao. Bởi so với Liệt gia thì ta hơn về số lượng lẫn chất lượng. Đó là lí do thứ nhất. Thứ hai là những tổ chức khác đều rất ghét tổ chức Hắc Tinh, vì vậy họ âm thầm cấu kết với tổ chức Hắc Ám để trao đổi thông tin, một số người trong hai tổ chức đứng đầu hắc bang đã đến trợ giúp, trong đó có Trịnh gia. Phần thắng nhanh chóng thuộc về phía chúng ta. Tổ chức Hắc Tinh bắt đầu tan rã. Nhưng Liệt Long Phong đã nghĩ ra một kế. Và hắn bắt đầu thực thi nó. Sau khi tổ chức Hắc Tinh tan rã, Liệt gia đã cử Liệt Hoa Quan đi giảng hòa. Hắc Ám vốn đã chuẩn bị trước nhưng.....Nói đến đây, Tiểu Liên ngập ngừng
- Nhưng sao? Nam Quân hỏi
- Nhưng, Hoa Quan rất thông minh. Sau khi giảng hòa, hắn đã cho một kẻ lén xâm nhập vào tổ chức trong cuộc họp giữa hai tổ chức. Và kẻ xâm nhập chính là Liệt Long Phong. Khổng Lão, Phan Văn Triện và Cố Thành Danh đã đi giết hắn nhưng hắn là một võ sư tài giỏi. Và cuộc chiến ác liệt đã diễn ra. Liệt Long Phong chết dưới tay Cố Thành Danh nhưng tiếc là trước đó hắn đã đâm ba thanh sắt vào tim ba người họ. Cả bốn người chết. Liệt Hoa Quan chạy trốn nhưng không thành. Hắn cũng bị giết. Tổ chức Hắc Ám cử những người giỏi nhất trong tổ chức để hạ sát Liệt gia nhưng chúng đã trốn ra nước ngoài. Đó là toàn bộ câu chuyện đấy. Tiểu Liên nói.
- Vậy...Hà gia cũng tham gia đúng không? Nam Quân hỏi
- Phải. Bá Thiên nói
- Cả Trịnh gia nữa? Trịnh Tuyết hỏi

- Ủ. Hồng Loan gật đầu.
- Nhưng chuyện này đã là quá khứ rồi. Tiểu Liên nói
- Tổ chức đó còn không? Trịnh Tuyết hỏi
- Hiện tại đã không còn. Nhưng mối thù vẫn chưa dứt. Vạn Minh nói. Tất cả chìm trong yên lặng. Nam Quân mỉm cười nói với Quang Thành và Tiểu Liên
- Hai người yên tâm. Nếu Hà gia và Trịnh gia là người của tổ chức, bọn này sẽ giúp hết mình.
- Cả chúng tôi nữa. Các thuộc hạ nói. Vạn Minh cười, cuối cùng ngày phục thù cho ba vị anh hùng của tổ chức, cũng đã đến!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Gặp lại quot;bạn cũquot;

Buổi tối, Vạn Minh đưa Tiểu Vy về nhà sớm. Cô bước vào phòng tắm làm vscn. Bước ra khỏi phòng, cô đi đến cạnh giường, ngồi xuống sau đó lấy sách ra đọc. Vạn Minh cầm một cái khay đựng ly sữa đậu nành, anh nói

- Uống sữa nào, Công chúa.

Tiểu Vy nghe vậy, liền ngược lên nhìn ly sữa. Cô nhũ mày khó chịu. Vạn Minh nhận ra, anh hỏi

- Sao thế?

- Em không uống đâu. Tiểu Vy nói. Tiểu Vy rất ghét sữa đậu nành, nếu là sữa tươi cô còn có thể uống một chút, nhưng sữa đậu nành không có đường khiến cô khó uống. Vì thế trước đây, khi còn ở Lý gia, cha Lý phải liên tục thay nhân viên vì cô.

- Em không uống đâu, anh uống đi. Tiểu Vy nói

- Nhưng, em phải uống. Vạn Minh cãi lại. Cô phụng phịu, Vạn Minh mỉm cười, xoa đầu cô dỗ dành. Tiểu Vy không thể nói gì, cô cầm lấy ly sữa và uống. Khuôn mặt bỗng xanh xao, trắng bệch. Vạn Minh cau mày nói

- Uống cho hết. Tiểu Vy gật đầu và uống hết ly sữa.

- Mắc ối quá. Tiểu Vy nói, cô sắp chịu không nổi thì Vạn Minh dứt kẹo vào miệng cô. Cảm nhận được hương vị ngọt, cô mới giảm được mùi vị của sữa đậu nành.

Xong xuôi, anh đem ly sữa xuống bếp và dọn quần gia

- Nhớ loại bỏ sữa đậu nành ra khỏi thực đơn của Triệu tiểu thư.

- Tôi hiểu rồi. Quân gia nói. Sau đó anh lên phòng và ngủ với cô.

.....

Sáng ngày hôm sau, Tiểu Vy thức dậy thật sớm vì hôm nay cô muốn nấu một bữa sáng cho anh. Bước xuống bếp, Tiểu Vy bắt đầu làm. Với bàn tay điêu luyện và kỹ thuật nấu ăn khéo léo, hai tô cháo ếch được bày sẵn trên bàn. Mùi hương bay lên phòng, xộc vào mũi Vạn Minh làm anh thức giấc. Không thấy tiểu bảo bối nằm kế bên, anh cau mày khó chịu. Bước xuống giường và đi thay đồ xong, Vạn Minh bước xuống phòng ăn. Tiểu Vy nhìn thấy anh thì chạy đến ôm lấy cổ anh.

- Chúng ta ăn thôi

- Ủ. Vạn Minh xoa đầu cô. Rồi cùng cô ngồi xuống dùng bữa. Ăn sáng xong, Vạn Minh đưa Tiểu Vy đến công ty vì hôm nay tập đoàn anh có một dự án lớn, vì thế có ba tập đoàn muốn nhận dự án này nên anh đã cho tổ chức một cuộc họp lớn.

Đến tập đoàn, Vạn Minh ôm eo Tiểu Vy đi vào. Bước vào thang máy, Vạn Minh bấm lầu 50.

"Ting". Thang máy mở cửa, Vạn Minh kéo cô vào lòng và nói

- Một chút nữa giúp anh ""dẫn chương trình"" nhé?

- Vậy anh phải thưởng cho em? Tiểu Vy nhõng nhẽo nói

- Được. Vạn Minh nói. Anh đưa cô vào phòng và chuẩn bị cho cuộc họp. Còn anh thì đến phòng của Quang Thành vì cậu ta nói muốn nhờ anh xem qua một số tài liệu. Tiểu Vy đang xem lại dự án thì Liệt Lan Hương tự động đi vào.

Tiểu Vy thấy cô ta thì không vui. Liền không quan tâm và tiếp tục chuẩn bị. Cô ta thấy vậy liền đi đến, đặt tay lên vai Tiểu Vy và xoay người cô lại, tát vào mặt cô một cái tát trời giáng. Tiểu Vy ngã xuống sàn lạnh, cô đưa mu bàn tay áp lên má mình, nhả mặt vì rát.

- Đây là trả lại lần trước cô kêu Vạn Minh đánh tôi. Lan Hương cay độc nói

- Cô đắc tội với anh ấy. Tại sao lại...Tiểu Vy chưa nói hết thì cô ta đá vào bụng Tiểu Vy. Cô la lên vì đau. Đúng lúc đó, Vạn Minh vừa bước vào, nhìn thấy cảnh Tiểu Vy bị Lan Hương đánh, máu nóng sôi sùng sục, anh quát

- AI CHO CÔ VÀO ĐÂY TÙY TIỆN ĐÁNH NGƯỜI PHỤ NỮ CỦA TÔI?

- Minh Minh, đau quá! Tiểu Vy ngồi trên sàn khóc lóc đáng thương. Vạn Minh thấy cô khóc, liền chạy đến đẩy Lan Hương ra, ôm lấy Tiểu Vy. Lan Hương nhìn anh, cô nói

- Minh Minh, tại sao anh lại....Chưa kịp nói hết câu, Vạn Minh dùng hết lực tát cô ta. Ầ ả ngã xuống, đau đớn ôm má mình. Vạn Minh bế Tiểu Vy lên, đặt cô trên ghế, anh hỏi

- Có đau không?

- Có. Anh đuổi cô ta đi đi. Tiểu Vy chu môi nói, Vạn Minh yêu chiều cô, anh nói với ả

- Bây giờ thì BIẾN ĐI. Ầ nhìn anh, tức giận nhìn Tiểu Vy, vôi vàng đứng lên rồi rời đi. Vạn Minh ôm cô vào lòng, vuốt ve cô mềm mại. Nửa tiếng sau, anh cùng cô đến phòng họp. Lúc này, mọi người đều đã đến đông đủ. Vạn Minh cùng Tiểu Vy bước vào, tất cả người trong phòng họp đều đứng lên chào anh và cô. Lan Hương cũng có mặt ở đây, ả thâm nghiêm rằng. Và cuộc họp bắt đầu. Ba tập đoàn muốn nhận dự án lớn này là tập đoàn Bạch Dương, tập đoàn Kim Anh, và tập đoàn Tôn Lạp. Tập đoàn Bạch Dương do cha của Gia Kiệt điều hành. Tập đoàn Kim Anh được lập bởi Liệt gia và tập đoàn Tôn Lạp do Thiên Nhị Nhân điều hành. Người "dẫn chương trình" của cuộc họp là Tiểu Vy. Sau khi cô trình bày hết tất cả những gì có trong dự án, ba tập đoàn lớn này đều đưa ra đủ lí do để câu được con cá béo bở. Tiểu Vy cũng chính là người đối lại những lí do của ba tập đoàn. Vạn Minh chỉ việc ngồi phân xét và quyết định. Sau 2 tiếng đồng hồ thì cuối cùng tập đoàn Bạch Dương sẽ nhận dự án này, tập đoàn Tôn Lạp là hỗ trợ. Còn tập đoàn Kim Anh không hề nhận được kết quả gì bởi vì một phần là Quang Thành luôn đối nghịch với Liệt gia, một phần là Vạn Minh không muốn để tập đoàn này nhận dự án bởi anh nhận ra sự nguy hiểm, gian xảo trong lời nói của Lan Hương - người đại diện của tập đoàn Kim Anh. Và tất nhiên anh có đủ lí do để hai tập đoàn kia có đủ khả năng nhận dự án này.

Cuộc họp kết thúc, mọi người từ trong phòng họp bước ra. Cha của Gia Kiệt và Thiên Nhị Nhân ở lại bàn bạc công việc với Vạn Minh. Chợt Liệt Lan Hương nói

- Xin dừng bước. Vạn Minh và mọi người quay lại nhìn cô ta. Ầ hỏi Vạn Minh

- Minh, rốt cục điều gì đã khiến anh không đồng ý cho tập đoàn em nhận dự án này? Không phải anh nói lí do của tập đoàn em đưa ra là hợp lí nhất sao?

- Ô, đúng là vậy. Nhưng, tôi vẫn không thích nhận nó. Ầ mà không phải, chẳng qua tôi sợ tập đoàn các người tặng "quà" miễn phí cho tập đoàn tôi, tôi thật không biết nên nhận như thế nào. Vạn Minh cười nói

- Quà? Ý anh là sao? Em không hiểu. Cô ta giả vờ ngây thơ hỏi.

- Cái này thì tập đoàn của cô hiểu rõ. Tôi không dám nói bừa, chỉ sợ khi nói ra, thanh danh của tôi thì bị mực rửa, còn các người có mưu kế gì, ai mà biết được. Vạn Minh ác độc nói

- Hình như cô là con gái của Liệt gia thì phải? Cha của Gia Kiệt hỏi

- Thì sao? Cô ta cầu thả hỏi

- Xem ra, cũng lâu rồi, tôi chưa gặp "ông bạn" già của tôi, thì phải? Cha Hoàng hỏi Vạn Minh. Anh cười lớn.

- Phải phải. Từ ngày hấn về, tôi còn chưa được gặp nữa đấy.

- Các người....có thôi đi không? Ầ nghiêm rằng

- Sao thế? Trúng tim đen của cô à? Quang Thành hỏi

- Anh....Không nói được lời nào, ả tức giận cùng thư kí bỏ đi. Thiên Nhị Nhân nhếch môi nói

- Tôi cũng đã lâu chưa gặp "hấn" rồi.

- Ngài đây là Môn chủ của tổ chức Rắn Quyền, đúng không? Vạn Minh hỏi
- Phải. Nếu không nhờ ơn của tập đoàn Hắc Ám, có lẽ giờ đây, tổ chức của tôi đã không còn trong hắc bang rồi. Nhị Nhân cười nói
- Chỉ là chuyện thường. Nếu có thể, mong ngài cũng gia nhập cùng chúng tôi. Tiểu Liên nói
- Thật là quý hoá quá! Công ơn này, có trả bao nhiêu đời cũng không hết rồi. Nhị Nhân nói. Rồi cả đám phá cười lên. Sau đó cùng nhau hướng lên phòng của tổng giám đốc

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Đồng minh

Đưa Thiên Nhị Nhân và cha Hoàng (cha của Gia Kiệt) đến phòng tổng giám đốc, Vạn Minh cùng họ bàn chuyện dự án, cũng như hỏi thăm sức khỏe và vài vấn đề trong hắc bang. Đến trưa, Thiên Nhị Nhân mời đám Vạn Minh và cha Hoàng đi ăn. Anh và mọi người không hề từ chối, cùng nhau đến nhà hàng Vạn Pháp để dùng bữa.

Đến chiều, Vạn Minh đưa Tiểu Vy về sớm, sẵn anh đưa cô qua bệnh viện IS để kiểm tra sức khỏe. Bởi vì sáng nay cô bị Lan Hương đá vào bụng nên anh lo cô sẽ xảy ra chuyện. Mặc dù Tiểu Vy nói là không sao nhưng vì thấy Vạn Minh kiên quyết như vậy nên cô cũng đồng ý. Khoảng 5 giờ chiều, anh đưa cô đến Angel Shop để chọn váy để dự tiệc. Cha mẹ Triệu - Nguyễn - Hoàng - Hà - Hàn - Bá - Bùi - Phan - Cổ - Trịnh - Trần đều ở đây. Cùng với đám Vạn Minh đã đến đông đủ. Mọi người bắt đầu thay trang phục. Vạn Minh, Tiểu Vy và Quang Thành, Tiểu Liên thay trang phục trước, sau đó đến nhà hàng sang trọng Đại Môn để chuẩn bị. Chủ nhà hàng là con trai của Thiên Nhị Nhân - Thiên Văn Khang. Anh nhận được thông báo của cha nên đã chuẩn bị một căn phòng lớn để tổ chức tiệc. Văn Khang là con trai cả của Thiên gia, năm nay 30 tuổi, là anh em kết nghĩa của Vạn Minh, và là bạn thân của Quang Thành cũng như đám Vạn Minh. Hôm nay gặp lại người cũ nên anh đã nhanh chóng ra đón. Chiếc xe Lamborghini màu đen sáng bóng đỗ ngay trước cổng chính của nhà hàng. Thiên Văn Khang liền nhanh chóng ra đón khách quý.

- Chào em, lâu rồi không gặp. Vẫn khỏe chứ? Thiên Văn Khang hỏi Vạn Minh
- Khỏe. Còn anh? Vạn Minh bắt tay anh, hỏi lại
- Khỏe lắm. Vẫn tiết kiệm lời nói như ngày nào. Văn Khang cười nói. Anh cũng mỉm cười. Chợt Văn Khang nhìn Tiểu Vy, anh hỏi
- Người này là...?
- Là vợ sắp cưới của em. Vạn Minh trả lời
- Chà, đúng là mỹ nhân nhi. Văn Khang tán thưởng
- Cảm ơn đã khen. Chị dâu cũng là mỹ nhân đấy chứ. Vạn Minh nói. Văn Khang cười lớn rồi dắt Vạn Minh vào phòng ăn mà Văn Khang đã chuẩn bị. Căn phòng to lớn được thấp sáng bởi chiếc đèn chùm pha lê tuyệt đẹp. 5 chiếc bàn dài khoảng 12 mét được bày từ cửa đi vào. Mỗi bàn có 20 ghế, và 5 bàn cách nhau 2 mét. Ở đầu năm bàn là 5 chiếc ghế salon dành cho Bang chủ của các tổ chức của hắc bang. Và trước các ghế salon là một bàn tiệc dài khoảng 2 mét.

- Chà, phòng này tuyệt thật. Quang Thành nói
- Đây là phòng bí mật dành cho các tổ chức hắc bang tổ chức tiệc đấy. Văn Khang nói. Quang Thành mỉm cười

Anh bắt đầu đặt món. Tiểu Liên và Tiểu Vy thì cùng Vạn Minh tham quan phòng.

- Căn phòng này đủ để chúng ta khiêu vũ đấy, anh Minh. Tiểu Liên nói
- Phải. Căn phòng này rất lớn. Khiêu vũ với người đẹp sẽ tuyệt lắm. Vạn Minh ôm eo Tiểu Vy nói. Cô bĩu môi, nói
- Anh làm gì thế? TỰ DUNG LẠI...
- Một lát nhảy cùng anh nhé? Vạn Minh cắt ngang lời nói của cô. Tiểu Vy mỉm cười. Thật chẳng thể nói nổi cái người bá đạo này!

Đặt món xong, Quang Thành gọi điện cho Bá Thiên.

- Chuẩn bị xong rồi. Có thể đưa mọi người tới.

- Đã đem đồ ăn lên chưa? Bá Thiên hỏi
- Cậu đưa mọi người đến là họ đã đem lên đem lên rồi. Quang Thành cười nói
- OK. Hiểu rồi". Bá Thiên nói xong thì cúp máy. Anh đưa từng người lên xe rồi tiến đến nhà hàng.

Khoảng hai tiếng sau thì đến, Thiên Văn Bình - em trai của Văn Khang ra đón mọi người. Anh đưa họ vào trong phòng thì cũng là lúc đầu bếp mang thức ăn lên. Bàn tiệc đã đầy rẫy là món ngon. Mọi người bắt đầu vào ngồi. Một lúc sau thì các thuộc hạ của các tổ chức đến ngồi bàn thứ ba, tư, năm. Năm Bang chủ của năm tổ chức, đứng đầu là Hắc Ám - Vạn Minh đứng đầu, thứ hai là Rắn Quyền- Thiên Nhị Nhân nắm quyền, thứ ba là Hắc Bàng - Không Duy Khánh, thứ tư là Gia Bang- được lập bởi Đường Ngọc, và cuối cùng là Vân Xoay- đứng đầu là Công Quốc. Năm Bang chủ cùng nhau lên ghế ngồi, Vạn Minh ngồi dưới, hô to

- Bữa tiệc chính thức bắt đầu. Lời nói vừa dứt, mọi người bắt đầu nhấp tiệc. Năm Bang chủ thì vừa ngồi trò chuyện vừa ăn uống. Vạn Minh không uống rượu nhiều, chủ yếu là anh ăn trái cây vì có Tiểu Vy ở đây, nên anh không thể uống rượu nhiều.

- Xin mọi người hãy tạm dừng lại và nghe tôi nói. Công Quốc nói

Mọi người đang nói chuyện và ăn tối với nhau thì dừng lại, hướng mắt về phía năm Bang chủ.

- Như mọi người đã biết. Liệt gia là kẻ thù không đội trời chung của chúng ta. 40 năm trước, Liệt Long Phong đã giết chết Cố đại nhân, Phan phu nhân và Không đại nhân. Sau đó, Liệt gia đã chạy trốn ra nước ngoài và hai tháng trước đã về. Hiện tại đây là cơ hội tốt để chúng ta trả lại mối thù xưa. Vì thế, hãy cùng tổ chức Hắc Ám đánh bại Liệt gia để trả mối thù năm xưa. Đường Ngọc nói. Lời nói vừa dứt, một tràng pháo tay nhiệt liệt vang lên. Vạn Minh lên tiếng

- Chúng tôi rất chân thành cảm ơn lòng thành của tất cả quý vị. Để có thể đánh bại Liệt gia, chúng ta cần phải lên kế hoạch một cách kỹ lưỡng, không thể xảy ra sơ suất. Vì thế, tôi muốn tổ chức một cuộc họp lớn để bàn về kế hoạch.

- Vậy cuộc họp này bắt đầu vào khi nào? Một người trong Vân Xoay hỏi

- 9 giờ tối vào hai ngày sau. Vạn Minh trả lời. Mọi người lại nhiệt liệt vỗ tay. Năm Bang chủ nhìn nhau cười. Thiên Nhị Nhân nói

- Vậy thì từ giờ chúng ta sẽ là đồng minh của nhau. Và vì thế, ta cần một người đứng lên chủ trì cả năm tổ chức hắc bang.

- Phải. Tôi xin đề cử Nguyễn Vạn Minh lên làm Bang trưởng của chúng ta. Không Duy Khánh nói

- Tôi đồng ý. Một người trong Rắn Quyền lên tiếng. Mọi người cũng đồng thanh nói

- Chúng tôi cũng đồng ý. Vạn Minh nhếch môi cười. Cuối cùng ngày này cũng tới. Cái ngày mà một lần nữa, anh lại tổ chức "Trò chơi sinh tử".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Âm mưu của Liệt gia- Quyến rũ Âu đại nhân (18+)

Cảnh báo: Chương này toàn có H hơi nặng chút nha □□□

Buổi sáng âm u lạnh lẽo, tại biệt thự của Liệt gia

- Cha nói gì? Liệt Lan Hương đứng phắt dậy
- Con gái à, là đại tiểu thư thì nên nhỏ giọng một chút đi. Người phụ nữ tầm 45 tuổi ngồi kế bên cô nói. Đó là mẹ của cô - Liệt Nhã.
- Cha muốn con đi quyến rũ ông ta. Đó là một phần kế hoạch của cha. Cha cô nói. Ông ta là Liệt Lão Khoa.
- Con không thể. Nói con đi quyến rũ Vạn Minh, con có thể. Nhưng quyến rũ cái tên đó thì không bao giờ. Lan Hương phản đối.
- Nhưng tổ chức của hắc bang rất mạnh lại đông. Hơn cả tổ chức Hắc Ám về số lượng gấp năm lần. Liệt Nhã nói
- Nhưng mà....Lan Hương chưa kịp nói gì thì Liệt Lão Khoa tiếp lời
- Cho dù năm tổ chức mạnh có họp lại cũng không thắng nổi tổ chức của ông ta.

- Cha, cha kêu chị hai làm đi. Con không làm đâu. Lan Hương nói
- Chị hai con hiện tại đã đi làm "nhiệm vụ" tương tự rồi. Liệt Nhã nói
- Vậy còn chị ba? Lan Hương hỏi
- Chị ba con hiện đang tìm cách xâm nhập vào tổ chức Hắc Ám để moi thông tin rồi. Lão Khoa nói
- Vậy...không lẽ chỉ còn mình con? Lan Hương khô sở hỏi
- Phải. Hãy làm việc này. Hấn ta là kẻ mê rượu chè, thích cờ bạc và yêu chân dài. Với con việc này là vô cùng dễ dàng cơ mà. Lão Khoa nói
- Thì...đúng là vậy. Nhưng, ông ta già rồi, có chắc là đủ sức để làm được "chuyện đó" không? Lan Hương hỏi
- Tất nhiên là được. Lão Khoa khẳng định. Lan Hương thờ dài. Không còn cách nào khác, cô ta đành phải đồng ý. Lão Khoa và Liệt Nhã vui mừng, vội gọi điện cho ông ta.

Buổi chiều, trên phòng của Lan Hương. Cô ta hiện tại đang ở trong phòng tắm. Quần một chiếc khăn mỏng đi ra ngoài, vừa đúng lúc Lão Khoa đi vào, ông ta ôm eo con gái nói

- Bảo bối, có hôm nay đi.
- Um, thật đáng ghét. Sao lại đẩy người ta vào hang cọp chứ? Cô ta quay sang ép cặp ngực của mình vào người Lão Khoa. Hấn thích thú hôn môi cô thật mãnh liệt, sau đó đè cô xuống và cởi bỏ khăn tắm ra. Thân thể hoàn mỹ lồ lộ hiện ra trước mắt, ông ta cúi xuống, mạnh bạo bóp ngực ả. Miệng mút lấy mút để nhũ hoa đã cứng.
- Thật hư nha. Lỡ bà già đó biết thì sao? Lan Hương ỡng ẹo hỏi
- Bà ta đi chơi với đám bạn rồi. Em không cần lo. Ông ta nói, sau đó, cởi quần rút thanh sắt đã cứng đâm thẳng vào nơi ẩm ướt của ả. ả rên lên vì sung sướng, không ngừng đưa mánh liệt theo nhịp của cha mình. Một hồi sau, cả hai cha con mệt mỏi thở dốc. Lão Khoa ôm con mình nói
- Cố gắng đêm nay, sáng mai cha "thương" cho con nhé.
- Hứa rồi đó nha. Lan Hương thích thú nói. Sau đó rời khỏi Lão Khoa và đi thay đồ.

.....

Lái xe đến quán Bar Tôn Thất, Lan Hương lắc lắc thân hình đi vào, ngó tìm người đàn ông đó. Chợt một nam nhân cao to đi đến, cung kính chào ả

- Liệt tiểu thư, mời cô đi theo lối này. Lan Hương gật đầu rồi cùng người đàn ông đó đi lên lầu 3 của quán Bar Tôn Thất. Hấn ta mở cửa cho cô, sau đó nói
- Tiểu thư hãy chuẩn bị trước. Nửa tiếng sau ngài ấy sẽ đến.
- Biết rồi. Cô ta nói. Sau đó bước vào phòng tắm cởi hết quần áo ra. Cô ta khoác lên mình chiếc áo choàng đồ mỏng manh, phần cổ khoét sâu để lộ khuôn ngực đầy đặn và tôn lên làn da trắng như da em bé. Bước ra ngoài, cô ta rót một ly rượu vang Pháp và uống. Nửa tiếng sau, một người đàn ông với thân hình mập mạp đi vào. Ông ta mặc bộ đồ màu đen, đội nón đen. Mở cửa ra, nhìn thấy Liệt Lan Hương ăn mặc quyến rũ ngồi trên ghế, không kiềm chế được dục vọng, liền nhanh chóng đi đến, đè cô ra ghế và hôn ngấu nghiến. Liệt Lan Hương cố gắng thoát khỏi ông ta, nùng nịu nói
- Âu đại nhân thật là hư nha. Chưa gì đã muốn "ăn" người ta rồi.
- Liệt mỹ nhân, em thật đẹp. Anh muốn quá, làm sao đây? Hấn nói
- Thôi mà, đi tắm đi. Người ta sẽ chờ anh ~~~. Lan Hương nói. Hấn ngoan ngoãn nghe lời, liền đi vào phòng tắm và thay đồ. Mười phút sau, hấn bước ra, quần một chiếc khăn ngang hông, đi đến ngồi kế cô, sờ soạng nói
- Nào, làm thôi.
- Từ từ đã. Uống chút rượu với em đi. Lan Hương nói. Hấn ngoan ngoãn chiều theo ý cô. Vừa ngồi uống vừa nói chuyện, tay liên tục mò mẫm ở dưới hạ thân Lan Hương. Bàn tay thô ráp, ngón tay to lớn khuấy đảo trong hang động khiến cho một dòng nước đục trắng chảy ra. Ông ta đưa tay lên liếm thử, tấm tắc khen
- Ngon thật đấy, Bảo bối.
- Anh thật xấu xa nha ~~~. Cô ta nói. Hấn cười cười, đè cô xuống và hôn cô thật mãnh liệt. Cô mở miệng ra tạo cơ hội cho hấn đi vào. Nhắm nháp hương vị ngọt ngào trong cô, hấn sung sướng rên lên. Trong lúc hôn cô, bàn tay thô ráp liên tục mò mẫm nơi tư mật, tay còn lại thì bóp ngực cô. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau, nhắm nháp hương vị của nhau. Một hồi sau, hấn rời khỏi đôi môi sưng tấy của cô ta, trườn xuống cổ, tham lam hít hết hương

thơm trên cơ thể ả. Và hần bắt đầu hôn lên từng tác da thịt của cô ta, để lại những vết đỏ tấy. Nhẹ nhàng kéo cô áo xuống, cặp ngực tuyết mềm mại hiện ngay trước mắt hần, liền ngay lập tức đưa miệng mút lấy nhũ hoa đang cương cứng do bị tiêm nhiễm dục vọng. Vừa mút hần vừa cắn, Lan Hương rên rỉ sung sướng. Bàn tay hần bóp lấy ngực ả, liên tục tạo hình đủ kiểu. Chợt ả la lên khi hần cắn và ngất mạnh nhũ hoa. Cởi áo choàng ra, hần vút sang một bên và cuối xuống hôn lên vùng bụng thon. Cô rùng mình. Hần sờ bụng cô, nói

- Em thật đúng là mỹ nhân, Liệt Lan Hương à. Cô nhìn hần, kéo đầu hần xuống bụng mình, hần liền chiều theo ý cô. Một hồi sau, hần nhìn xuống nơi tư mật, bắt đầu nghịch nhúm lông đen. Rồi hần dứt một ngón tay vào bên trong. Bên trong khá chật nên hần cho gần hết ngón tay của mình. Hần bắt đầu tàn sát bừa bãi bên trong đó, rồi ngón tay thứ hai mần mê hột le, tạo khoái cảm cho Lan Hương. Cô ta ưỡn ẹo như một con rắn nước. Một hồi sau, hần cho thêm hai ngón tay vào và tiếp tục tàn sát mạnh mẽ. Chất dịch nhờn chảy ra làm ướt một phần ngón tay hần cùng ghế sofa. Tiếp theo, hần liền chất dịch trên ngón tay mình và kéo cô ngồi dậy, hần vút khăn tắm của mình để lộ thanh sắt to cứng, hùng dũng. Cô nhìn nó, chợt máu dâm nổi lên cao, cô ngoan ngoãn bò đến, cho nó vào miệng và mút. Chiếc lưỡi của cô quấn lấy thanh sắt và mút lấy mút đê. Tiếp theo, hai hòn bi lớn cùn được cô chăm sóc tỉ mỉ. Kết hợp kỹ thật điêu luyện và khéo léo, cô lần cho hần mê mẩn rên rỉ thích thú. Hần không nùng nắm lấy đầu cô và ấn thanh sắt vào miệng cô thật sâu. Động tác này lặp đi lặp lại vài lần, hần bắn tinh dịch vào miệng cô, bắt cô nuốt hết số tinh dịch ấy.

Hần bế xốc cô lên, sau đó đâm thẳng thanh sắt vào nơi tư mật ẩm ướt một cách thô bạo, hần nói

- Anh chịu hết nổi rồi.

Hần bắt đầu lên xuống mạnh mẽ. Ngồi ở trên ghế, cô ngồi trên người hần và lên xuống mạnh mẽ. Tiếng "bach bach" cùng tiếng rên rỉ sung sướng của nữ nhân tạo nên một khung cảnh hoan ái, trong phòng chữ đầy mùi dục vọng của nam nhân cùng tiếng rên của nữ nhân. Hần đè cô xuống, cô nằm dưới thân hần và đung đưa theo nhịp của hần với kỹ thuật điêu luyện của mình. Hần liên tục đổi động tác và ở mỗi động tác hần thì thô bạo, cô ta thì điêu luyện. Đến động tác truyền thống, hần tăng hết tốc độ và.....

Một dòng tinh dịch chảy xuống từ nơi tư mật. Hần cúi xuống liếm láp nơi đó và đứng lên, sau đó dứt thanh sắt vào miệng cô bắt cô mút. Sau một hồi hần rút ra, và nói

- Em giỏi lắm! Tôi sẽ nói với cha em về ngày hôm nay

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Mua chuộc - Âm mưu của Liệt Lan Hương

Sáng hôm sau, Liệt Lan Hương đang ngủ thì bị ánh nắng mặt trời đánh thức. Cô ta cố gắng ngồi dậy, mệt mỏi dựa lưng vào thành giường. Vì hôm qua "lâm trận" rất mãnh liệt nên hiện tại hạ thân của cô ta rất nhức mỏi. Chợt người đàn ông ngày hôm qua đi vào cùng hai người ba người phụ nữ và một người đàn ông. Đó là cha cô - Liệt Lão Khoa, mẹ cô - Liệt Nhã, chị hai cô - Liệt Đường Nhi và chị ba cô - Liệt Tuyết Mai cùng Âu Dương Chương - người đàn ông đã "lên giường" với cô.

- Cha mẹ, chị hai, chị ba, sao lại ở đây? Lan Hương lấy khăn che lại những vết đỏ tấy của cuộc tình hoan ái đêm qua để lại.

- Bảo bối, họ đến đây thăm em đây. Dương Chương ôm eo cô nói.

- Con cảm thấy thế nào? Lão Khoa hỏi

- Ổn rồi. Cảm ơn cha đã lo. Lan Hương nói

- Uống đi. Tuyết Mai đưa một viên thuốc cho Lan Hương

- Đây là....Lan Hương khó chịu hỏi

- Đó là thuốc chống thai. Nếu không muốn bị dính bầu thì uống ịch đi. Đường Nhi nói

- Lời lẽ của chị vẫn luôn cay độc nhỉ? Vậy mà không hiểu tại sao có nhiều thằng lại mê chị như nghiện thuốc phiện? Lan Hương liếc nhìn chị hai nói. Cô lấy viên thuốc từ tay Tuyết Mai và cho vào miệng sau đó uống một ngụm nước.

Rồi Tuyết Mai đưa Lan Hương vào phòng tắm thay đồ. Một lúc sau, cả hai bước ra. Lan Hương mặc một chiếc đầm cúp ngực xòe rộng ngắn hơn đùi màu đỏ. Cô ta đánh lên mặt một lớp phấn son dày cộm, khoác chiếc áo đồ mỏng manh nhằm che đi những vết đỏ tấy và xỏ đôi giày cao gót màu đỏ. Trông cô ta khá quyến rũ và nóng bỏng.

Bước ra khỏi quán Bar, cô ta cùng gia đình và Âu Dương Chương đến tổ chức Quý Cầu (một tổ chức mới được thành lập cách đây hai năm, đứng thứ mười trong giới hắc bang. Kẻ cầm đầu là Dương Chương, tổ chức của hần tuyển nhân lực rất tốt. Tổ chức này chuyên đào tạo những kẻ có tiềm năng với các gia đình danh giá. Họ hơn các tổ chức khác về số lượng cũng như chất lượng, mặc dù không bằng tổ chức Hắc Ám). Tổ chức Quý Cầu nằm ở gần ngoại ô thành phố, vì thế từ quán Bar Tôn Thất đến tổ chức này là khá xa, mất khoảng hai tiếng đồng hồ thì mới đến nơi. Bước vào trong tổ chức,

hai hàng vệ sĩ cúi chào cung kính, một trong bọn chúng lên tiếng

- Âu đại nhân, họ đến rồi.

- Tốt. Đi thôi. Hấn nói. Sau đó thông thả dứt tay vào túi quần và đến phòng họp của tổ chức.

Bước vào trong căn phòng với tông chính là màu đỏ máu và tông phụ là màu đen, tạo ra một cảm giác lạnh lẽo và ghê rợn. Một cái bàn dài 5 mét được đặt giữa phòng, khoảng 40 ghế ngồi. Âu Dương Chương đi đến ghế của Môn chủ, hấn ngồi xuống. Hai ghế bên cạnh hấn là Âu Thiên Tuyết- vợ hấn và Âu Mỹ Nhân- con gái hấn. Hai Môn chủ của hai tổ chức Dạ Âm- đứng đầu là Tô Tư Hấn và Hấn Vành - đứng đầu là Bạc Quan Vương đều đã đồng ý tác hợp với tổ chức Quỷ Cầu và tất nhiên Liệt gia đã lợi dụng thành công ba tổ chức này để đánh bại tổ chức Hắc Ám. Cuộc họp diễn ra khoảng 1 tiếng rưỡi thì kết thúc. Âu Dương Chương đưa Liệt Lan Hương đến khách sạn với lý do hấn có chuyện cần cô giúp.

Đưa cô đến khách sạn Đài Từ, hấn đưa cô lên căn phòng đã đặt trước, và "yêu" cô khoảng mười hiệp. Đến chiều, cô ta tỉnh dậy thì đang nằm kế bên Dương Chương. Cô xoay người qua ôm hấn hỏi

- Anh yêu đang làm gì vậy?

- Đang coi TV. Mới dậy sao? Hấn hỏi.

- Dạ. Anh, em muốn nhờ anh một việc. Cô ta nũng nịu nói

- Việc gì? Hấn ôm cô vào lòng hỏi

- Chuyện là lần trước, khi em đến công ty Long Hải để bàn bạc với đối tác thì gặp một ả tên là Tiểu Vy. Cô ta nói

- ả ăn hiệp em sao? Hấn hỏi

- Phải đó. Cô ta đi ngang qua đụng trúng em, em kêu cô ta xin lỗi thì cô ta quát em. Còn kêu người đánh em và dọa sẽ khiến Liệt gia em chết không chỗ chôn thân nữa. Vài ngày sau em lại đến đó thì gặp cô ta đang nói chuyện với thư ký. Giọng điệu rất chanh chua, chanh chọe và ác độc. Em đã đến và yêu cầu cô ta sửa đổi cách nói chuyện, cô ta liền đánh đá em tới tấp. Anh xem nè, tay em vẫn còn bị thương a. Thật đau quá! Huhu...Cô ta kẻ lè, giả vờ đáng thương. Vết thương trên tay cũng được làm giả thành công. Dương Chương tưởng thật, liền ôm cô ta dỗ dành

- Em thật là một người tốt! Loại đàn bà đó, anh sẽ xử lý ả thật tốt để trả lại mối thù cho em. Hấn nâng tay cô lên, thương xót. Sau đó, hấn yêu cầu cô đưa ảnh của Tiểu Vy cho hấn xem. Chợt một ý định xấu xa nảy ra, cô ta tạo thêm nhiều câu chuyện nữa liên quan tới Hồng Loan, Như Ý, Tiểu Liên và Trịnh Tuyết cùng lúc đó đưa những hình ảnh của họ ra đưa cho hấn coi.

Nhìn các mỹ nhân trong ảnh, chợt ý dâm nổi lên, hấn thêm muốn được hưởng thức họ liền nhanh chóng đồng ý điều mà Lan Hương đưa ra.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Lại gặp nạn

Buổi tối, Dương Chương đưa Lan Hương về Liệt gia sau đó lái xe đến tổ chức Quỷ Cầu. Bước vào phòng họp, hấn nói với Tô Tư Hấn và Bạc Quang Vương

- Chúng ta có mỗi ngon rồi.

- Là gì? Tô Tư Hấn hỏi

- Biết Triệu Tiểu Vy chứ? Hấn hỏi

- Cô ta là con gái của Triệu Hoàng Khang, vợ sắp cưới của Nguyễn Vạn Minh. Bạc Quang Vương nói

- Phải. Đây là hình của ả. Còn có 4 đứa bạn của ả nữa. Đều là mỹ nhân đấy. Hấn vớt những tấm hình lên bàn. Tư Hấn cầm tấm hình về Như Ý, hấn liếm mép

- Chà, con này nhìn ngon thật.

- Đó là tiểu thư của Hấn gia nhì? Nghe nói là nhỏ tuổi nhất trong đám này đấy. Quang Vương nói

- Nhưng nó vẫn không ngon bằng con bé Tiểu Vy. Dương Chương nói. Bọn chúng gạt đầu, sau đó Tư Hấn quay sang nói với thuộc hạ

- Bất chúng đến "hoi đó" và canh chừng cẩn thận. Tao cho mày hai ngày để hoàn thành nhiệm vụ.

- Tôi hiểu rồi. Tên thuộc hạ nói sau đó rời đi. Ba tên Môn chủ ngồi nhìn những tấm hình, liền phá lên cười. Giọng cười ghê rợn, quý dị khiến người ta phải rùng mình.

.....

Buổi sáng tại biệt thự của Hoàng gia, trong căn phòng lớn, một nữ nhân bé nhỏ đang nằm trong vòng tay ấm áp của nam nhân to lớn. Hàn Như Ý khẽ cựa mình, cô nhủ mày mở mắt ra. Đập vào mắt Như Ý là lồng ngực rắn chắc của Hoàng Gia Kiệt. Khuôn mặt của Như Ý đỏ lên, cô nhẹ nhàng xoay người, nhìn xuống sàn nhà, hai mắt cô mở to khi thấy quần áo nằm la liệt dưới sàn nhà. Nhớ lại chuyện đêm qua, Như Ý tức giận, đem bàn chân nhỏ một cước đá Gia Kiệt rớt xuống giường.

- Em làm cái quái gì vậy hả? Gia Kiệt tức giận hỏi

- Cái tên đại sắc lang nhà anh, xem đêm qua anh làm gì em nè. Như Ý nói, chỉ vào ngực và cổ mình

- Không phải là em nói sẽ cho anh "yêu" em cả đêm sao? Bây giờ thì tức giận cái gì? Gia Kiệt đứng lên, anh không quần cái khăn liền để lộ thứ gân guốc, Như Ý đỏ mặt quay sang chỗ khác, cô ngại ngùng nói

- A...anh mau....mau mặc.....mặc.....q...quần.....á...áo...vào đi....c...chứ

- Tiểu bảo bối, đã thấy hết rồi thì không cần ngại. Có chỗ nào của nhau mà chúng ta chưa thấy chứ. Gia Kiệt ôm eo cô, trêu chọc nói, cố ý để cô thấy dương vật của mình.

- Đồ biến thái. Tránh ra. Như Ý hờn dỗi nói

- Bảo bối, đừng như thế chứ. Của anh xấu quá nên em không thích sao? Gia Kiệt chọc ghẹo cô

- A, đồ đại biến thái. Đồ đại sắc lang nhà anh. Như Ý liên tục đánh vào lồng ngực của Gia Kiệt. Anh yêu chiều ôm cô vào lòng, dỗ dành cô. Chợt điện thoại của Như Ý vang lên, cô rời khỏi người anh, cầm lấy điện thoại, nhìn dãy số trên đó, cô bắt máy

"- Alo

- Hôm nay rảnh không? Tụi chị tính đi mua sắm nè. Em đi chứ?

- Đi mua sắm sao? Em sẽ đi. Như Ý thích thú nói

- OK. Vậy gặp nhau tại trung tâm mua sắm nhé. Khoảng 8 giờ rưỡi chúng ta sẽ gặp nhau.

- Em biết rồi." Như Ý tắt máy, Gia Kiệt đê cô xuống, hỏi

- Ai gọi?

- Chị Liên gọi. Chị ấy rủ em đi mua sắm a. Cho em đi nha? Như Ý nói.

- Không. Gia Kiệt giả vờ phản đối

- Tại sao? Như Ý chu môi hỏi

- Vì em làm anh đau nên anh phải phạt không cho em đi. Gia Kiệt cười nói

- A, thôi mà. Cho em đi nha? Kiệt. Như Ý nũng nịu nói

- Vậy thì nên làm gì nhỉ? Anh hỏi

Như Ý hiểu ý anh. Cô liền kéo anh xuống hôn lên đôi môi bạc. Gia Kiệt thích thú ôm hôn cô. Sau đó anh trườn xuống cổ và ngực, để lại những dấu hôn đỏ ửng. Như Ý nằm dưới thân anh rên rỉ. Gia Kiệt mạnh mẽ đút cái thứ gân guốc vào trong hang động ẩm ướt của cô. Như Ý sung sướng rên lên, đứng đưa theo nhịp của anh. Sau một hồi vận động, Gia Kiệt rút cái thứ gân guốc ra, anh nói

- Bé ngoan, em giỏi lắm! Nói xong, anh bước vào phòng tắm. Như Ý cố gắng ngồi dậy, cô rửa thận

- Đúng là đồ đại sắc lang mà!

Tám giờ rưỡi tại trung tâm mua sắm, Hồng Loan, Tiểu Liên, Tiểu Vy, Trịnh Tuyết đang đứng dưới gốc cây trước cửa trung tâm. Chợt một chiếc xe taxi đỗ ngay trước mặt 4 cô, Như Ý từ trong xe bước ra, cô mặc một chiếc áo crop-top đen, ở giữa áo ghi chữ Love màu trắng và quần jeans dài tới đầu gối. Ở eo cô quần một chiếc áo khoác đỏ, đội mũ lưỡi trai hiệu **FILA** màu đen. Trông cô rất trẻ trung và nữ tính. Như Ý trả tiền xe rồi cùng bạn mình vào trong trung tâm.

- Em ăn sáng chưa Như Ý? Trịnh Tuyết hỏi.
- Em chưa ăn. Như Ý trả lời.
- Vừa đúng lúc chúng ta cũng chưa ăn sáng. Đến KFC thôi. Hồng Loan nói

Cả bọn đồng ý rồi hướng đến KFC và ăn sáng. Xong xuôi, Tiểu Liên cùng bạn mình đến quầy bán thực phẩm. Tiểu Vy thì mua một ít sữa chua, cà tím và vài loại rau. Hồng Loan thì mua một ít bánh flan caramen và kem. Đi đến quầy bán đồ ngủ cho phụ nữ, Như Ý và Trịnh Tuyết mua vài bộ đồ ngủ khá mỏng. Đến quầy bán giày dép, Tiểu Liên mua hai đôi giày cao gót màu đen. Cả nhóm đi hết quầy này đến quầy kia, hiện tại trên tay là đồng giò xách lớn nhỏ. Đến quầy giải khát, Tiểu Liên cùng các bạn ngồi xuống và gọi vài ly nước giải khát. Đang ngồi trò chuyện, chợt Tiểu Liên phải đi vệ sinh vì hơi khó chịu trong bụng. Trịnh Tuyết và Như Ý thì đi đến quầy tiếp tân của quầy giải khát để gọi bánh pudding. Hồng Loan và Tiểu Vy đang nói chuyện thì bỗng dưng đau đầu, sau đó là chóng mặt và ngất xỉu. Trịnh Tuyết và Như Ý vui vẻ ăn bánh pudding và đến chỗ Tiểu Vy, Hồng Loan thì hoảng hốt

- Tiểu Vy, Hồng Loan, hai cậu sao vậy? Nè, Tiểu Vy, tỉnh lại đi mà. Trịnh Tuyết lay Tiểu Vy, Như Ý kêu Hồng Loan nhưng họ vẫn không tỉnh lại. Một lát sau, Tiểu Liên đi đến, cô hỏi
- Đã xảy ra chuyện gì?
- Không xong rồi. Chị Vy và chị Loan ngất xỉu rồi. Như Ý hốt hoảng nói
- Cái gì?? Tiểu Liên đi đến lay Tiểu Vy. Chợt đầu cô cũng bắt đầu đau và hiện tượng mà Tiểu Vy và Hồng Loan mắc phải được lặp lại. Tiểu Liên cũng ngã xuống sàn lạnh. Trịnh Tuyết và Như Ý càng sợ hơn, cả hai định gọi cho Vạn Minh thì cũng ngất xỉu. Một hồi sau, một đám nam nhân khoảng 10 tên đi đến, bế Tiểu Vy và bạn cô lên, sau đó rời khỏi quầy giải khát nhờ sự giúp đỡ của nhân viên quầy hàng.

Đưa nhóm Tiểu Vy lên xe, tên thuộc hạ lấy điện thoại gọi cho Tô Tư Hân

"- Đã bắt được rồi, thưa Môn chủ.

- Tốt. Đưa chúng đi. Tô Tư Hân nói." Tên thuộc hạ tắt máy, sau đó lái xe đưa Tiểu Vy và bạn cô đến một căn nhà hoang trong một cái hẻm gần trung tâm thành phố.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Sống hay Chết (1)

Sau khi nhóm Tiểu Vy bị bắt cóc thì bây giờ đã là 7 giờ tối. Vạn Minh và Quang Thành đã gọi cho Tiểu Vy, Tiểu Liên, và cả Hồng Loan, Trịnh Tuyết và Như Ý nhưng đều không được. Hiện tại trong phòng nghỉ ngơi của Vạn Minh ở tổ chức Hắc Ám, trên bức tường đã in ba dấu đậm nặng của Vạn Minh "ban tặng".

- Minh, cậu bình tĩnh đi. Không nên tức giận. Quang Thành nói
- Tôi có thể bình tĩnh được sao? Đến bây giờ vẫn chưa về, cậu có biết là tôi lo cho Tiểu Vy đến mức nào không hả? Vạn Minh tức giận hỏi Quang Thành. Hai tay anh siết chặt thành nắm đấm.
- Bang chủ, không xong rồi. Có chuyện lớn rồi. Một tên thuộc hạ chạy vào nói
- Chuyện gì? Gia Kiệt hỏi.
- Nhóm của Triệu phu nhân bị bắt cóc nữa rồi. Tên thuộc hạ trả lời.
- KHỐN KIẾP. Vạn Minh lại đâm vào tường thêm một cái nữa, làm lủng một lỗ lớn. Tên thuộc hạ và mọi người ở trong phòng sợ tới xanh mặt.

Thiên Nhị Nhân nhìn anh nói

- Nguyễn đại nhân nên bình tĩnh lại. Chúng ta phải lập kế hoạch để có thể cứu được nhóm của Triệu phu nhân được an toàn.
- Phải đấy. Minh, em bình tĩnh đi. Đừng tức giận nữa. Phải tập hợp mọi người họp gấp. Thiên Văn Khang nói. Vạn Minh cố lấy lại bình tĩnh, anh gạt đầu nhìn Bá Thiên

Bá Thiên hiểu ý liền kêu tên thuộc hạ mở ngay một cuộc họp lớn. Sau 10 phút, ở phòng họp mọi người đã tập trung đầy đủ. Vạn Minh trầm giọng nói

- Bây giờ xác định vị trí của Tiểu Vy và mọi người trước. Tôi giao công việc này cho Cố đại nhân và Bá đại nhân. Quang Thành và Bá Thiên gạt đầu, sau

đó lấy máy tính ra và bắt đầu dò tìm vị trí.

- Hoàng đại nhân và Hà đại nhân cho người đi chuẩn bị mọi thứ ngay. Gia Kiệt và Nam Quân gật đầu, rồi nhanh chóng dẫn người của tổ chức ra ngoài chuẩn bị.

- Lâm phiến Thiên đại nhân cho tập hợp tất cả thuộc hạ tinh nhuệ nhất trong 5 tổ chức chuẩn bị. Văn Khang và Văn Bình gật đầu rồi rời đi.

- Không đại nhân hãy giúp tôi chuẩn bị những chiếc xe có tốc độ nhanh nhất trong 5 tổ chức. Không Duy Khánh mỉm cười gật đầu rồi rời đi.

- Quả không hổ danh là Nguyễn đại nhân. Chỉ với 10 phút mà đã nghĩ ra được một khâu chuẩn bị chặt chẽ và hiệu quả cao. Công Quốc vỗ tay khen ngợi nói.

- Cảm ơn. Vạn Minh đáp. Hiện tại trong đầu anh đang rất rối bời. Đây là lần thứ hai Tiểu Vy bị bắt cóc rồi. Anh thật sự rất ghét điều này. Đường Ngọc nhìn anh hỏi

- Nguyễn đại nhân, kế hoạch này chỉ là để cứu Triệu phu nhân thôi đúng không?

- Không hẳn. Đây là một trò chơi dành tặng cho Liệt gia cũng như tổ chức Quý Cầu. Nhiệm vụ đầu tiên là cứu Tiểu Vy và nhóm bạn của cô ấy. Nhiệm vụ thứ hai chính là trả lại mối thù xưa. Vạn Minh cười quỷ dị. Tất cả người trong phòng đều rùng mình. Đúng là cái danh Diêm Vương Sống không chỉ để trưng cho đẹp mà còn nói lên sự độc ác, tàn nhẫn của Vạn Minh!

Vạn Minh được mệnh danh là Diêm Vương Sống của hắc bang! Anh đã từng mở màn cho "trò chơi sinh tử" vào 40 năm trước. Tức là anh cũng có tham gia vào "chiến tranh" giữa tổ chức Hắc Âm và tổ chức Hắc Tinh. Nhờ có anh mà lần đó, Liệt gia gần như đã tuyệt tổ tuyệt tông. Số người thiệt mạng bên tổ chức Hắc Tinh nhiều gấp năm lần tổ chức Hắc Âm. Và cũng chính anh là người đã giải thoát cho các tổ chức lớn vào 40 năm trước. Hiện tại bây giờ, một lần nữa anh lại mở màn cho "trò chơi sinh tử". Tất nhiên, là chúa tể của giới hắc bang, anh là người đa mưu đa kế! Và lần này, sẽ là lần cuối cùng anh mở màn cho "trò chơi sinh tử".

- Nguyễn đại nhân, có thể thêm viện binh nếu cần? Đường Ngọc hỏi

- Ngài có thể lo việc đó, Đường đại nhân. Vạn Minh nói. Đường Ngọc quay sang nói với tên thuộc hạ

- Cho tập hợp người trong tổ chức chúng ta. Tổ chức ta sẽ là viện binh cho "chiến tranh" này!

- Tuân lệnh! Tên thuộc hạ nói rồi rời đi.

.....

- Đã xác định được vị trí rồi! Bá Thiên và Quang Thành đồng thanh nói

- Ở đâu? Đường Ngọc hỏi

- Gần trung tâm thành phố có một cái hẻm nhỏ, trong đó chỉ có một căn nhà hoang. Bá Thiên trả lời

- Tốt. Đã sẵn sàng chưa? Thiên Nhị Nhân hỏi

- Chúng tôi sẵn sàng chờ lệnh của các ngài. Mọi người trong phòng hô to. Vạn Minh nhếch môi rồi cùng mọi người ra xe. Năm mươi chiếc siêu xe Lamborghini, Ferrari, và xe Maybach đỗ trước cửa. Vạn Minh lên xe ngồi cùng với nhóm anh, sau đó nhấn ga và phóng đi với tốc độ lớn. Các chiếc xe đằng sau cũng phóng nhanh như bay theo xe của Vạn Minh.

Tại căn nhà hoang, bên trong nhà tối đen như mực, chẳng có gì ngoài tiếng rên rĩ cầu cứu của nhóm Tiểu Vy, Như Ý và Tiểu Liên đang cố gắng giãy giụa. Từ lúc bị bắt đến đây cũng đã khá lâu. Hiện tại mọi người đều tỉnh, chỉ có Tiểu Vy là chưa.

Bị trói chặt hết hai tay hai chân, không làm được gì. Hiện tại chỉ có thể giãy giụa nhưng cột chặt như vậy thì làm sao?! Chợt cánh cửa mở ra, tiếng giày cao gót của phụ nữ đang đến gần, Tiểu Vy chợt bừng tỉnh, cô nhìn xung quanh thì không thấy ai, chỉ nghe tiếng giày cao gót.

- Á. Như Ý là lên, cô vừa bị một lực mạnh roi xuống má mình.

- A. Tiểu Liên bị một kẻ nào đó đá mạnh vào bụng.

- Nè, có chuyện gì vậy? Đây là đâu vậy? Tiểu Vy hoảng sợ hỏi.

- Muốn biết sao? Tiếng nói của người phụ nữ vang lên. Hồng Loan ngay lập tức nhận ra giọng nói này

- Cô là Liệt Lan Hương?

- Phải thì sao? Lan Hương hỏi

- Cô bắt chúng tôi làm gì? Trịnh Tuyết hỏi

- À, chỉ là....tôi muốn thử chơi với mấy người vài trò nên mới bắt đó mà. Cô ta chẳng chọc nói
- Chơi? Trò? Ý cô là sao hả? Tiểu Vy hỏi
- Tiểu Vy à, Vạn Minh rất yêu cô mà, phải không? Nếu như cô trao trinh tiết của mình cho người đàn ông khác mà không phải anh ấy, anh ấy có còn yêu cô không? À hỏi
- Ý cô là sao? Tiểu Vy khó chịu hỏi
- Đừng giả ngu nữa. Đêm nay, tôi sẽ cho các người được hưởng thụ sự khoái lạc mà bọn đàn ông mang tới. Là "ăn" tập thể đó. À cười lớn.
- Đúng là đồ dễ tiền bẩn thỉu mà. Trịnh Tuyết quát. Lan Hương tát vào mặt của Trịnh Tuyết, cô à nói
- Đàn ông vốn không thích phụ nữ có vết sẹo trên người. Vì thế đừng để tôi rạch mặt cô, Trịnh tiểu thư à.
- Cô.....Trịnh Tuyết tức giận không nói lên lời. Lan Hương mỉm cười, ả lắc lắc thân hình đi ra khỏi căn nhà hoang đó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Sống hay Chết (2)

Lan Hương lắc lắc thân hình đi ra khỏi căn nhà hoang. Cô ta đứng trước mặt đám nam nhân nói

- Làm cho tốt đấy.
- Tất nhiên rồi. Một tên to con thứ hai trong đám nói. Rồi ả lắc thân hình của mình đi lên chiếc xe đậu gần đó. Bọn nam nhân thấy chiếc xe Maybach đã rời đi, liền cười khoái trá đi vào trong căn nhà.
- Bên ngoài đường, Vạn Minh đang lái xe với tốc độ lớn, anh nói với Thiên Nhị Nhân qua điện thoại
- Ngài dẫn theo một nhóm đi đến Liệt gia ngay. Bắt hết bọn chúng.
- Tôi hiểu rồi. Nhị Nhân nói, rồi ông giơ tay ra hiệu, đám người lái xe phía sau hiểu ý, liền nhìn nhau và gật đầu, sau đó tách ra và chạy đi hướng khác.
- Đường đại nhân có thể lái xe đến tổ chức Quý Cầu không? Quang Thành hỏi Đường Ngọc qua điện thoại
- Tất nhiên, tôi sẽ bắt sống hết bọn chúng. Đường Ngọc trả lời, rồi hướng xe chạy đến con đường khác, đám người phía sau tiếp tục tách ra và chạy theo xe của Đường Ngọc.
- Làm phiền Không đại nhân đi theo một người giúp tôi. Bá Thiên nói với Không Duy Khánh qua máy tính
- Được. Không Duy Khánh nói rồi lái xe chạy đến ngã ba, đám người theo sau lại tiếp tục tách ra chạy theo Duy Khánh. Còn lại thì cùng Vạn Minh lái xe đến "đó".

Bên phía Đường Ngọc đang lái xe đến tổ chức Quý Cầu thì bị đột kích bất ngờ. Một nhóm gồm ba nam nhân và bốn nữ nhân cầm súng bắn vào xe Maybach của Đường Ngọc. Ông ta rút một cây súng ra, không thèm liếc nhìn bọn chúng, liền "tặng" bảy phát đạn cho bọn sát thủ. Đường Hương - con gái của Đường Ngọc nhìn bảy người bọn chúng đã "ra đi" gật đầu nhìn Đường Ngọc. Ông hiểu ý tiếp tục lái xe đến tổ chức Quý Cầu. Bước xuống xe, Đường Ngọc và Đường Hương tách thành hai đội, chạy vào trong tổ chức Quý Cầu.

Trong phòng họp, Âu Dương Chương đang ngồi uống rượu với bọn "gái làng chơi" thì nghe tiếng súng. Bọn nữ nhân la hét hoảng loạn. Âu Dương Chương chạy ra ngoài xem tình hình thì ngay lập tức bị Đường Dung - anh trai của Đường Hương đá văng vào tường.

- Khụ khụ. Âu Dương Chương ho ra máu, hắn ta liền rút súng ra bắn Đường Dung nhưng anh không chết.
- Mày mặc áo chống đạn sao? Âu Dương Chương hỏi
- Tất nhiên. Đường Dung trả lời, rồi Đường Ngọc lợi dụng lỗ hổng trên tường đằng sau Âu Dương Chương, đá vào lưng hắn một phát làm hắn bay ngược lại vào trong phòng. Tất cả "gái làng chơi" đều hét lên. Bọn họ định chạy ra ngoài thì Đường Dung cầm súng chĩa vào đầu một cô gái. Anh nói
- Là người của giới hắc bang nhưng đồng thời cũng là cảnh sát giỏi nhất thành phố Thượng Hải với các chuyên ngành, tôi không cho phép bất kì kẻ phạm pháp nào có thể trốn thoát, đặc biệt là "gái gọi". Bọn họ sợ hãi, giơ tay lên cao. Các cảnh sát từ đâu ập đến, còng tay bọn họ rồi mang đi. Còn Âu

Dương Chương thì bị trói chặt bằng dây thừng và bị đem lên xe. Sau đó Đường Ngọc cùng mọi người lái xe đến hỗ trợ Vạn Minh.

Bên phía Thiên Nhị Nhân lái xe đến biệt thự của Liệt gia, Thiên Văn Khang và Thiên Văn Bình xuống xe, cũng chia thành hai đội và chạy vào trong biệt thự của Liệt gia.

Liệt Lão Khoa và Liệt Nhã đang ngồi trò chuyện với Tô Tư Hân. Bỗng nhiên nghe bên ngoài có tiếng nổ, liền chạy ra ngoài xem thử thì một cây súng chĩa vào đầu Tô Tư Hân, và người đó là Thiên Văn Khang.

- Giơ tay lên. Văn Khang nói. Tư Hân run sợ, liền làm theo lời Văn Khang nói. Hai vợ chồng Lão Khoa sợ hãi, vội bỏ chạy lên phòng ngủ của Liệt Hoa Hoa - chị gái của Liệt Lan Hương. Liệt Hoa Hoa đang nằm chơi game ở trên phòng thì bỗng nhiên cha mẹ cô ta chạy vào

- Cha mẹ, hai người đang làm gì vậy? Hoa Hoa hỏi

- Người của tổ chức Hắc Ám đến bắt chúng ta, con mau trốn đi. Liệt Nhã nói. Vừa đúng lúc đó, Thiên Văn Bình chạy vào, giơ súng về phía Lão Khoa và Liệt Nhã, Liệt Hoa Hoa thấy vậy liền rút súng ra, nhưng chưa kịp bắn thì đã bị một phát vào bụng. Máu trào ra từ miệng, cô ta ngã khụy xuống, ôm lấy bụng rên lên đau đớn.

- Đưa ả đến bệnh viện IS. Tạm thời giữ mạng sống ả lại. Thiên Văn Bình nói. Mấy tên thuộc hạ nhìn nhau gật đầu rồi đem cô ta đi. Còn lại thì bị còng tay và đưa ra xe.

Đi ra ngoài sân, hai mắt của Lão Khoa mờ to, người run bần bật. Bọn thuộc hạ của Tô Tư Hân đều đã ngất. Một số đã chết dưới vũng máu. Nhị Nhân đứng dựa lưng vào cửa, thấy con trai mình đi ra và mang theo "chiến lợi phẩm" thì nở nụ cười

- Thiên Nhị Nhân? Lão Khoa ngạc nhiên nói

- Chào, lâu rồi không gặp. Nhị Nhân giơ tay chào Lão Khoa

- Ông...tại sao....tại sao....lại....? Lão Khoa run sợ không nói lên lời.

- Hôm nay, sẽ là ngày tàn của các người đấy. Nhị Nhân nói rồi lên xe. Lão Khoa tức giận định đánh Nhị Nhân thì Văn Khang đánh vào gáy của ông ta rồi đưa lên xe.

Bên Không Duy Khánh hiện tại đang rất gay gắt. Người mà ông đuổi theo là tên sát thủ chuyên nghiệp được đào tạo bởi Bạc Quang Vương. Tên sát thủ này đang lái xe đến tổ chức Hắc Ám. Không Duy Khánh cùng đám người phía sau đuổi theo.

"Đừng, đừng". Tiếng súng nổ lên. Không Duy Khánh nhìn sang bên phải thì thấy có khoảng 5 người mặc quần áo đen, phía bên trái có 4 người mặc quần áo trắng. Tất cả đều là tay súng khá chuyên nghiệp. Không Duy Khánh liếc mắt ra đằng sau nhìn Không Minh Đại - cháu trai của ông. Minh Đại hiểu ý, liền rút súng ra, hai tay hai súng, mặc kệ chúng ở vị trí nào đều không thèm quan tâm. Tay bên phải 5 lần bắn, tay bên trái 4 lần bắn, tất cả đều bị thương. Lái xe đến tổ chức Hắc Ám, tên sát thủ chạy vào trong tổ chức. Không Duy Khánh cùng cháu trai đá cửa xe chạy theo vào trong.

"Đừng, đừng". Không Minh Đạo cầm súng bắn tên sát thủ nhưng không hề trúng. Hắn tránh đạn rất giỏi. Chạy sâu vào trong, tên sát thủ bắn từng kẻ một. Tất cả đều ngã xuống và ra máu.

Tên sát thủ chạy đến ngã ba thì một viên đạn bất ngờ từ trong chạy thẳng ra, một phát bay vào tay phải của hắn.

- Lâu rồi không gặp, vẫn khỏe chứ? Gia Kiệt cầm một khẩu súng đi ra từ ngã đối diện, lưng dựa vào tường.

- Mày....không phải là đang....Tên sát thủ lắp bắp, run sợ

- Làm sát thủ mà khi gặp đạn như vậy mà vẫn run sợ. Xem ra, cậu vẫn chưa phải là thiên tài súng. Gia Kiệt nói

- Mày là....ai?

- Hoàng Gia Kiệt đấy. Quên rồi à? Gia Kiệt nhếch mép hỏi

- Cái gì? Hoàng....Gia....Kiệt sao? Làm sao...mày còn sống....tao nhớ....mày chết....rồi mà....hắn hỏi

- À, đúng là lúc đó, tôi như đang đứng giữa ranh giới của sự sống và cái chết. Nhưng chính vợ tương lai đã kéo tôi đến sự sống, cô ấy như một vị thần đã trao cho tôi thêm một mạng. Gia Kiệt hạnh phúc nói.

- Hân...Như Ý sao? Cô ta...phân bội tao à? Hắn hỏi

- Không. Cô ấy vốn đầu có yêu mày. Cô ấy chỉ là tiếp cận mày để moi thông tin thôi. Gia Kiệt nói

- Sao...có thể?!

- Mày hỏi nhiều quá đấy. Nếu muốn biết thì lên đến thiên đường, mày sẽ biết. Không Minh Đại nói. Anh nhắm thẳng vào tim hắn và....

"Đùng". Máu từ khoe môi hắn tuôn ra. Hắn ôm ngực và ngã lộn dưới sàn. Trước khi chết, hắn đã nghe được câu nói của Gia Kiệt vang vọng bên tai hắn

- Là sát thủ thì đừng bao giờ mất cảnh giác. Qua thế giới bên kia mà luyện thêm đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Sống hay Chết (3)

Vạn Minh lái xe đến con hẻm. Vì nó khá nhỏ nên xe hơi không thể vào được. Vạn Minh cùng mọi người bước xuống xe, Bá Thiên và Quang Thành nhìn vào máy tính, Quang Thành nói

- Có khoảng 12 dấu chấm đỏ

- Xem ra lũ bọn chúng có tới 7 người. Bá Thiên nói. Vạn Minh siết chặt tay lại thành nắm đấm. Một chiếc xe Maybach, Lamborghini, và Ferrari chạy đến. Không Duy Khánh, Thiên Nhị Nhân, Đường Ngọc bước xuống xe. Ba người đồng thanh nói

- Đã hoàn thành nhiệm vụ.

- Tốt. Vạn Minh gật đầu nói. Rồi anh nhìn vào con hẻm, sau đó quay sang nói với Thiên Văn Khang

- Giúp em bắt Liệt Lan Hương và Bạc Quang Vượng.

- Anh hiểu rồi. Văn Khang nói rồi cùng Văn Bình lái xe rời đi. Vạn Minh cùng mọi người tiến vào trong con hẻm nhỏ.

Trong căn nhà hoang, quần áo của Tiểu Vy, Tiểu Liên, Hồng Loan, Trịnh Tuyết và Như Ý đều bị lột sạch, chỉ còn mỗi đồ lót. Tay của bọn đàn ông đang nắn bóp cặp ngực tuyết của Tiểu Vy và Tiểu Liên. Như Ý và Trịnh Tuyết bị bọn chúng sử dụng đồ chơi tình dục để vào nơi tư mật. Áo ngực của Hồng Loan đã bị trút bỏ. Tên to con nhất cho vào miệng hắn nhũ hoa của cô và liếm mút. Tay hắn để dưới nơi tư mật của cô mà sờ soạng.

- Đúng là mỹ nhân có khác. Tên to con nhất nói

- Phải. Vừa "ngon" mà vừa đẹp nữa! Tên thứ hai tiếp lời. Rồi bọn chúng cười lớn. Tiểu Vy khóc hết nước mắt. Cô tuyệt vọng nằm yên để chúng tùy ý. Đây là lần thứ hai, cô bị tên đàn ông khác đụng vào cơ thể ngoài Vạn Minh. Cánh cửa đang đóng chặt đột nhiên bị đá văng ra. Vạn Minh và mọi người bước vào. Tên to con nhất tức giận quát

- Con mẹ nó, thằng nhãi nào dám phá hỏng chuyện đại sự của ông?

- Là bọn tao đây. Bá Thiên và Vạn Minh chạy đến một cước đá văng ba tên. Quang Thành chạy đến chỗ Tiểu Liên, anh nhanh chóng cởi áo khoác ra và che cơ thể cô lại. Vạn Minh, Bá Thiên cùng Nam Quân chạy đến, cởi áo ra và khoác lên người Tiểu Vy, Hồng Loan, Trịnh Tuyết. Gia Kiệt cũng vừa mới đến, anh mặc kệ chuyện gì đang xảy ra, chạy vào cởi áo đắp lên người Như Ý. Họ bế các cô lên, Vạn Minh nhìn quần áo nằm la liệt trên đất, nổi giận, rút súng ra bắn 3 phát vào 7 người bọn chúng.

Thiên Nhị Nhân nhìn anh, ông không ngờ chỉ 3 phát đạn mà có thể giết chết 7 tên. Quả là thiên tài!. Giết chết nhóm nam nhân xong, Vạn Minh cùng mọi người rời khỏi con hẻm. Và lái xe về tổ chức.

Quay lại với Văn Khang và Văn Bình, lái xe đến quán Bar Cường Điều, cả hai bước xuống xe, cùng thuộc hạ vào trong quầy rượu. Bartender đang làm rượu cho một nam nhân thì tên thuộc hạ đi đến hỏi

- Có biết Liệt tiểu thư không?

- Lúc này tôi thấy Liệt tiểu thư đi cùng một người đàn ông và một người phụ nữ lên lầu 2. Bartender nói. Văn Khang và Văn Bình nhìn nhau gật đầu rồi lên lầu 2. Đi đến gần phòng của họ, tiếng rên rỉ sung sướng của Liệt Lan Hương vọng ra bên ngoài. Văn Khang cười khinh. Văn Bình không quan tâm, liền đá cửa xông vào. Lan Hương cùng chị ba - Liệt Diễm Mai đang ân ái với Bạc Quang Vượng, nghe tiếng cửa liền rời khỏi nhau.

- Các...các người là....Quang Vượng lắp bắp

- Là người của Hắc Ám. Văn Khang nói. Anh chĩa súng về phía Bạc Quang Vượng.

- Thân là tiểu thư của Liệt gia mà lại đi làm mấy chuyện ghê tởm này. Thật mất mặt mà! Văn Bình nói.

- Tôi cho các người 5 phút để sửa soạn. Nếu không xong thì đi chết đi. Văn Khang cay nghiệt nói. Ba người bọn chúng sợ hãi, liền thu gom quần áo sau đó mặc vào. Hết 5 phút, người của tổ chức cùng tay chúng rồi rời đi.

Lái xe đến tổ chức Hắc Ám, Lan Hương và Diễm Mai cùng Bạc Quang Vương bị dẫn vào phòng. Vạn Minh đang ngồi trên ghế hút thuốc, thấy bọn chúng bị giải tới, trên môi liền nở nụ cười ác độc.

- Minh Minh, là...là anh. Lan Hương ngạc nhiên nói.

- Chào. Khỏe chứ? Vạn Minh hỏi, khuôn mặt lạnh như tiền. Sát khí từ người anh cộng với sát khí của Gia Kiệt, Quang Thành, Bá Thiên, Nam Quân tỏa ra, khiến cả căn phòng lạnh như băng.

- Hôm nay chơi vui thật đấy, Liệt Diễm Mai. Bá Thiên nói. Diễm Mai nghe vậy liền nhìn anh, hai mắt của cô ta mở to hết cỡ, miệng lắp bắp không lên lời.

- Bá...Bá Thiên, sao....sao anh lại...ở đây?

- Muốn biết sao? Khi cô lên trời rồi, cô sẽ biết. Bá Thiên cười nói. Diễm Mai rùng mình. Nụ cười của Bá Thiên giống như lời mời gọi của Tử thần vậy.

- Đem chúng ra. Gia Kiệt trầm giọng nói. Bọn người bị bắt đều đem ra hết. Lão Khoa và Liệt Nhã thấy con mình đang bị bắt, thân người run lên bần bật. Một lúc sau, Liệt Hoa Hoa bị dắt đến. Cô ta bị xô ngã xuống sàn, đau đớn quát

- CÁC NGƯỜI KHÔNG BIẾT NHỆ NHÀNG LÀ GÌ À?

- Hoa Hoa? Cái tên này thật giống ả. Nam Quân nói

- Giống? Tên tôi thì giống ai chứ? Hoa Hoa tức giận hỏi

- Vạn Hoa Hoa, biết ả không? Cô ta rất nổi tiếng đấy. Gia Kiệt nói

- Vạn Hoa Hoa ư?! Cô ta...không phải là....Hoa Hoa nói

- Ả đã chết vì tự tử. Bá Thiên nói

- Các....các người rốt cục muốn gì? Hoa Hoa hỏi

- Đã hãm hại người phụ nữ của tôi thì tức gan các người rất to. Gia Kiệt nói

- Cái này chẳng khác nào là nợ lại càng thêm nợ cả. Nam Quân tiếp lời.

- Bây giờ, bọn này sẽ xử lý từng đứa một. Chuẩn bị đón nhận món quà này nhé. Văn Khang nói.

- Tô Tư Hân, Bạc Quang Vương, và Âu Dương Chương, ta sẽ đưa tiễn các người xuống Diêm Vương, ngài ấy sẽ "tiếp đãi" các người thật chu đáo. Vạn Minh cười quỷ dị nói

- Liệt Lan Hương và Liệt Diễm Mai, thanh danh hai người sẽ được "tỏa sáng" thôi. Cộng thêm các người sẽ được "sung sướng" cả ngày. Bá Thiên nói

- Công ty của Liệt gia rất có giá trị. Chi bằng mua luôn sau đó bán ra với giá cao sẽ rất có lời đấy. Gia Kiệt tiếp lời.

- Lão Khoa ngài rất thích chân dài đứng không? Tôi sẽ cho ngài được "ăn" cả đời. Nam Quân cười nói.

- Các người đều là thuộc hạ của chúng nhĩ? Chắc là chưa "thương thức" thịt sói bao giờ. Vậy hôm nay chúng ta sẽ chiêu đãi thật tốt. Quang Thành nói.

- Liệt Hoa Hoa cô rất thích vàng bạc châu báu nhĩ? Vậy chúng tôi sẽ cho cô được "hưởng lộc" cả đời. Văn Khang nói. Rồi cả căn phòng cười lớn. Vạn Minh ngoác tay ra hiệu, mấy tên thuộc hạ hiểu ý, liền cùng Bá Thiên, Gia Kiệt, Nam Quân đi xử lý bọn chúng

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Đi chơi ở Bắc Kinh (1) - Bữa cơm vui vẻ

Tiểu Vy nằm trong phòng nghỉ của Vạn Minh. Sau khi anh giải quyết được mối thù năm xưa, liền cùng mọi người về phòng nghỉ ngơi. Vạn Minh bước vào phòng. Lúc này Tiểu Vy đã tỉnh, cô chồm chồm che kín đầu, cuộn tròn trong chăn như kén. Vạn Minh thấy vậy, anh mỉm cười đi đến bên giường và nói

- Tiểu bảo bối, trong đó không có oxy, em sẽ nghẹt thở mất.

-.....

- Em sao thế? Vạn Minh hỏi. Anh nhẹ nhàng kéo chân xuống nhưng Tiểu Vy không cho. Thở dài, anh dịu dàng nói
- Anh không hề ghét em. Anh biết em trong sạch. Cơ thể lẫn linh hồn của em vẫn luôn thuộc về anh mãi mãi. Và, lúc đó anh cũng đến kịp, thế nên em chưa hề bị gì cả.
- Thật không? Lúc này Tiểu Vy mới ló mặt ra khỏi chăn và nhìn Vạn Minh
- Thật. Anh nói. Tiểu Vy nghe vậy thì thở phào nhẹ nhõm. Vạn Minh kéo chăn xuống, Tiểu Vy ngồi dậy, lưng dựa vào thành giường.
- Còn mệt không? Vạn Minh quan tâm hỏi
- Hơi mệt thôi. Tiểu Vy trả lời. Anh mỉm cười, ôn nhu hôn lên trán nhũn nhụi của cô. Tiểu Vy mỉm cười hạnh phúc, cô chui rúc vào lòng anh, cảm nhận sự ấm áp. Vạn Minh đang vuốt lưng cô, chợt anh hỏi
- Em có muốn đi bơi không? Chúng ta sẽ đi Bắc Kinh chơi. Sẵn đi thăm người bạn "cũ" và gửi thiệp mời đến dự đám cưới của Tiểu Liên - Quang Thành
- Đi bơi sao? Anh sẽ dắt em đi sao? Hai mắt của Tiểu Vy sáng lên
- Phải. Anh và mọi người đã lên kế hoạch cả rồi. Chỉ chờ sự chấp thuận của tụi em thôi. Vạn Minh nói
- Hoan hô, em được đi chơi. Hoan hô. Yêu Vạn Minh nhất luôn. Tiểu Vy như đứa trẻ được nhận quà, ôm lấy anh nhảy nhót vui sướng. Vạn Minh mỉm cười, cô thật chẳng khác gì trẻ con cả!

.....

Sáng thứ hai đầu tuần, tại biệt thự của Vạn Minh, lúc này mọi người đã tập trung đầy đủ. Vạn Minh ở trên phòng giúp Tiểu Vy sắp xếp quần áo xong thì đi xuống dưới phòng khách.

- Hai người lâu quá đấy. Bá Thiên ôm Hồng Loan nói
- Còn hai người thì như con sam biển nhỉ? Vạn Minh nói
- Sam gì chứ? Cậu thật là....Chúng ta đi thôi. Bá Thiên đỏ mặt liền đánh trống lảng. Vạn Minh thở dài. Anh cùng mọi người ra xe.

Ba chiếc MiniBus đậu ngay trước cửa biệt thự, Vạn Minh xách hành lý lên xe. Xong việc, anh xoay người lại nhìn một lượt.

- Thiên đại nhân không đi cùng sao? Vạn Minh hỏi Văn Khang
- Cha anh đưa mẹ anh đi du lịch ở Úc rồi. Văn Khang cười nói.
- Chà, lẳng mạn ghê ta! Tiểu Liên cười

Văn Khang nhìn Tiểu Liên, anh cũng cười. Rồi cả bọn lên xe. Lái xe đến Bắc Kinh thì cũng mất hai ngày. Cả bọn tốn khá nhiều tiền vì xe hết xăng và phải ở trọ lại các khách sạn để nghỉ ngơi, đặc biệt là ba tài xế Minibus, Vạn Minh - Văn Bình - Bá Thiên.

Tại thành phố Bắc Kinh.....

Khung cảnh thật ồn ào, náo nhiệt. Xe cộ khá đông đúc, dòng người đổ ra ngoài đường thật nhiều như ong vỡ tổ!

Vạn Minh cùng cả bọn lái xe đến khu trung tâm mua sắm thì Trần Thanh Tuấn đến đón họ

- Chào, lâu rồi không gặp, vẫn khỏe chứ? Thanh Tuấn bắt tay Vạn Minh hỏi. Anh vui vẻ đáp
- Vẫn khỏe. Còn cậu? Vạn Minh hỏi
- Tớ cũng vậy. Đi đường xa chắc mọi người đã mệt, chúng ta về biệt thự thôi. Thanh Tuấn nói rồi cùng mọi người đến biệt thự của anh.

Tại biệt thự của Trần Thanh Tuấn, vừa lái xe đến cổng, cổng biệt thự tự động mở ra, cả bọn lái xe vào trong. Kim Ngọc Như đang chơi đùa cùng Trần Kim Tuyền và Trần Hưng Nhân thì thấy Tiểu Vy và mọi người bước xuống xe, liền nhanh chóng đứng lên và để cả hai cho quần gia và đi ra ngoài tiếp khách.

- Chào Tiểu Vy. Ngọc Như gơ tay chào
- Chào cô. Sức khỏe thế nào? Tiểu Vy hỏi
- Ổn rồi. Cảm ơn. Mời mọi người vào trong. Ngọc Như nói

Rồi cả đám kéo hành lí đi vào trong. Tiểu Vy thấy Kim Tuyền và Hưng Nhân, cô chạy đến cung nựng hai đứa bé.

- Chà, lớn nhanh thật. Tiểu Liên cũng chạy đến ẵm Kim Tuyền lên và hôn lên trán cô bé.

- Ủm. Tôi sinh hai đứa vào mười tháng trước mà. Ngọc Như hạnh phúc nói

- Whoa, mới đây mà sắp được 1 tuổi rồi sao? Thời gian chạy nhanh ghê! Như Ý nói, cô đi đến bẹo má Kim Tuyền.

- Chắc cô vất vả lắm nhỉ? Tiểu Liên hỏi.

- Máy tháng đầu thì hơi vất vả. Giờ thì hết rồi. Ngọc Như trả lời

Thấy Hồng Loan đứng nhìn hai đứa bé, Bá Thiên biết cô có chút ghen tỵ, liền đi đến ôm eo cô nói

- Nếu em thích anh có thể cho em một đứa.

- Ai cần? Hồng Loan bĩu môi nói. Bá Thiên nghe vậy thì khuôn mặt liền bí xị. Rồi Thanh Tuấn đưa mọi người lên lầu 3, và đưa chìa khóa phòng. Hồng Loan và Bá Thiên vừa bước vào phòng. Anh nhanh chóng đóng khóa cửa, rồi đẩy Hồng Loan lên giường.

- A. Hồng Loan la lên. Bá Thiên đề thân hình to lớn lên người cô, anh nói

- Em hư thật!

- Hư gì? Em có làm gì đâu mà hư? Buông ra. Em mệt rồi. Cho em đi tắm. Hồng Loan đẩy dựa, đạp đạp hai chân nói

- Tắm sao? Chà, tuyệt đấy! Chợt anh cũng đang muốn tắm đây. Làm sao nhỉ? Bá Thiên đưa tay xoa cằm nói

- A, anh thật xấu nha! Hồng Loan chu môi nói. Bá Thiên cười, anh không nói gì, liền bế cô lên và đưa Hồng Loan vào phòng tắm. Sau đó cùng cô ****.

Buổi chiều, Vạn Minh và mọi người thay đồ xong, cả bọn đi xuống phòng khách. Đi lên phòng bếp, Tiểu Liên hỏi Ngọc Như

- Cô đang nấu ăn sao?

- Phải. Ngọc Như vừa rửa rau vừa trả lời

- Người hầu đâu? Sao họ không giúp cô? Tiểu Liên hỏi tiếp.

- Hôm nay họ bận việc nên xin nghỉ vài ngày. Còn quản gia thì tôi đã nhờ ông ấy đi mua một vài món đồ rồi. Ngọc Như sắp rau lên đĩa thật cẩn thận.

- Vậy để tôi giúp cô nhé? Tiểu Vy vào bếp nói

- Không cần đâu. Tôi không dám làm phiền khách quý của mình. Ngọc Như lấy trứng trong tủ lạnh và rửa sạch, sau đó cô lấy một cái xoong lớn, mở nước và rửa, sau đó cho nước vào và bật bếp lên.

- Khách quý gì chứ? Chúng ta đều là phụ nữ, chia sẻ công việc bếp núc với nhau là chuyện thường mà. Một cô gái xinh đẹp mặc đồ bộ màu xanh biếc đi vào, tay chống nạnh và nói. Đó là vợ của Thiên Văn Khang - Hoắc Thùy Phương.

- Nhưng mà...Ngọc Như nhìn Thùy Phương

- Không sao đâu. Có đông người phụ sẽ nhanh hơn mà. Hồng Loan đi đến cầm lấy con cá tra và cạo sạch vảy. Ngọc Như không nói gì thêm, cô cũng đồng ý để cho nhóm Tiểu Vy và Thùy Phương cùng làm. Ngọc Như lấy mặn ra, cô rửa sạch sau đó để lên đĩa, và lấy ít muối ớt, sau đó đem ra ngoài phòng khách mời Vạn Minh cùng đám nam nhân ăn.

Ở trong bếp, bàn tay khéo léo của Tiểu Vy đang thái lát mỏng từng miếng thịt heo. Tiếp theo, cô ướp một ít gia vị vào thịt heo và để khoảng 15 phút cho ngấm gia vị, rồi cô bật chảo lên, cho dầu vào và làm nóng, cuối cùng cô cho thịt vào chảo và chiên. Miếng thịt vàng chín thơm phức được bày lên đĩa một cách đẹp mắt.

Tiểu Liên cùng Thùy Phương vừa nói chuyện vừa làm món bánh pudding tráng miệng. Ngọc Như cùng Như Ý thì nấu rau muống và luộc trứng. Hồng Loan cùng Trịnh Tuyết kho cá tra với ớt và rau răm (Mình không biết người Trung Quốc ăn gì nên viết đại. Mong các bạn thông cảm=))). Các món ngon nhanh chóng được bày lên mâm com. Mùi hương thơm phức bay xuống phòng khách, làm cho bụng các anh đều sôi sùng sục.

- Mọi người ơi, ăn com thôi nào! Tiểu Vy chạy xuống bếp nói. Cả bọn nam nhân gật đầu, cùng nhau đi lên phòng ăn. Mâm com thịnh soạn được bày trên bàn. Tất cả mọi người cùng ngồi xuống, và quây quần bên mâm com. Mọi người vừa ăn com vừa nói chuyện vui vẻ. Khung cảnh này, thật ấm áp và hạnh phúc!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Đi chơi ở Bắc Kinh (2) - Động lòng

Bữa tối kết thúc, Tiểu Vy và Ngọc Như đi rửa chén. Đến 8 giờ, mọi người ra phòng khách ngồi coi TV. Khoảng 9 giờ 30 thì mới tắt đèn lên phòng ngủ. Sáng hôm sau, Tiểu Liên và Thủy Phương thức dậy thật sớm. Cả hai lên bếp, sau đó bắt đầu làm bữa sáng. Các tô cháo gà thơm phức được bày sẵn trên mâm com tại phòng ăn. Mọi người thức dậy, thay đồ rồi sau đó đến phòng ăn để thưởng thức tài nghệ nấu ăn của vợ Quang Thành và chị dâu Vạn Minh.

Dùng bữa sáng xong, vợ chồng Kim Ngọc Như nhận được thiệp mời dự đám cưới Quang Thành - Tiểu Liên. Trần Thanh Tuấn được làm hướng dẫn viên. Anh bắt đầu đưa mọi người đi tham quan Bắc Kinh cũng như đưa vợ và con anh đi chơi. Thật ra Trần Thanh Tuấn đến Bắc Kinh cũng chỉ mới được 11 tháng. Trước đây khi xây dựng tập đoàn Viên Quốc ở Bắc Kinh, anh ít khi đến để làm việc ở tập đoàn này, bởi vì ở tập đoàn anh, phó tổng giám đốc - bạn anh đã giúp anh điều hành thay Thanh Tuấn.

Thế nên anh biết rất ít nơi ở Bắc Kinh. Đưa mọi người đến công viên Nhất Quan, Tiểu Vy cùng mọi người vào bên trong. Ánh nắng mặt trời rọi xuống hồ nước lớn, mặt nước long lanh, trong xanh. Những bông hoa xinh đẹp nở rộ khoe sắc hai bên cây cầu. Hàng cây xanh che bóng mát cho họ. Gió thổi nhẹ lướt qua người của Tiểu Liên, cô nói

- Ở đây trong lành và mát thật! Giống như vùng quê vậy.

- Phải đó. Thật mát và dễ chịu. Như Ý nói tiếp

- Khung cảnh đẹp thế này, sao chúng ta không chụp một tấm hình kỉ niệm? Văn Khang hỏi mọi người. Tất cả gật đầu, rồi đi đến chỗ hàng ghế đá đang được cây xanh che mát và đằng sau là những bồn hoa hồng tuyệt đẹp, thơm ngát. Khung cảnh đẹp đẽ, thanh bình, trong lành, mọi người hít một hơi thật sâu, mọi người đều cảm nhận được sự sáng khoái lạ thường trong người! Đứng xếp hàng, các cặp đôi nắm tay nhau, tạo hình.

Văn Khang cầm máy ảnh, anh điều chỉnh rồi sau đó nhanh chóng chạy đến đứng cạnh họ.

- Nào chúng ta cùng nói "cheese" và cười. Bá Thiên nói. Mọi người nói "cheese" và cùng tạo hình sau đó thì cười. Một tấm ảnh tuyệt đẹp đã "ra đời". Mọi người cùng nhìn vào tấm ảnh, Tiểu Liên nói

- Anh Minh khi cười đẹp thật nha!

- Phải đó. Nụ cười của anh thật hút hồn. Trịnh Tuyết tiếp lời.

- Minh Minh lúc nào cũng đẹp ha! Thủy Phương nói. Ba anh chàng đứng kế bên nghe vậy, liền nhìn Vạn Minh với ánh mắt ghen tị. Anh đang ôm eo Tiểu Vy, ngắm nhìn khung cảnh. Cảm nhận được sát khí của ba anh chàng, liền tỏa ra sát khí mãnh liệt hơn. Ba anh kia thấy vậy, liền nuốt cục tức xuống bụng.

Đi dạo một vòng qua công viên, cả đám tiếp tục đến thư viện lớn nhất của Bắc Kinh. Trong khi các cô gái chọn đọc các tác phẩm tiểu thuyết, ngôn tình lãng mạn thì các anh chàng lại chọn sách trí tuệ và kinh dị. Đọc sách chán, mọi người kéo nhau đến khu trung tâm mua sắm. Dạo quanh các gian hàng, trên tay của mọi người đầy túi lớn nhỏ. Đi đến trưa, Bá Thiên cùng mọi người đến nhà hàng Ý. Bữa trưa mà Hồng Loan cùng mọi người dùng là spaghetti Ý. Dùng bữa trưa xong, tất cả kéo nhau đến rạp chiếu phim và thống nhất coi phim kinh dị. Suốt cả buổi, Tiểu Vy luôn bầu tay vào áo Vạn Minh, thân người run run. Bước ra khỏi rạp, chợt một chiếc bóp màu trắng nằm dưới chân của Văn Bình. Anh cúi xuống, nhặt chiếc bóp lên rồi ngó nhìn xung quanh

- Xin lỗi nhưng anh có thể trả nó cho tôi không? Một cô gái xinh đẹp ăn mặc giản dị chạy đến. Cô mặc một chiếc áo thun hai dây ôm sát cơ thể, chiếc quần ngắn ngang đùi để lộ đôi chân dài thẳng tắp. Ở eo quấn một chiếc áo khoác đen. Chân mang giày boots. Trông giản dị nhưng rất đẹp và cá tính. Văn Bình nhìn cô gái, chợt hai má anh nóng bừng. Nhìn cô gái, anh hỏi

- Cô làm...rớt nó sao?

- Dạ phải. Giọng nói trong trẻo khiến trái tim Văn Bình đập mạnh. Anh đưa bóp cho cô gái. Cô mỉm cười cảm ơn anh rồi rời đi. Chợt Văn Bình kêu cô

- Khoan đã

- Có chuyện gì sao? Cô hỏi

- Xin hỏi...quý danh của cô là gì? Văn Bình hỏi

- Tôi tên Diệp Mỹ Uyên, 26 tuổi. Còn anh? Mỹ Uyên hỏi

- Tôi...tôi là Thiên Văn Bình, 28 tuổi. Anh rụt rè nói. Cô mỉm cười, trước khi đi, cô nói

- Hẹn ngày gặp lại, Thiên thiếu gia. Anh đứng nhìn cô, khuôn mặt nóng bừng. Văn Khang đứng nhìn Văn Bình, một nụ cười nở trên môi anh

" Em biết yêu rồi, cậu em trai yêu quý! "

Chương 55: Tiệc cưới (1)

Ở Bắc Kinh được vài ngày, Vạn Minh cùng mọi người về thành phố Thượng Hải. Chỉ còn một tuần nữa là ngày trọng đại của Tiểu Liên sẽ đến. Thanh Tuấn đã hứa trước đám cưới 3 ngày anh sẽ đến.

.....

Hôm nay, ngày 3 tháng 7, là ngày trọng đại của cặp đôi Phan Tiểu Liên và Cố Quang Thành. Đường phố đông đúc đã được các thuộc hạ của Văn Khang dọn dẹp. Ở Angel Shop, Tiểu Liên đang được các chuyên gia trang điểm giúp. Cô mặc bộ váy cưới màu trắng cúp ngực. Hai tay mang đôi găng tay trắng dài tới khuỷu. Đôi chân mang giày cao gót màu trắng tinh. Mái tóc nâu được thắt thành đuôi tôm. Trên đầu là chiếc vương miện công chúa. Khuôn mặt nhỏ đã đẹp, nhờ bàn tay của các chuyên gia lại càng đẹp hơn. Trang điểm xong thì cũng đến 8 giờ, Tiểu Vy và Vạn Minh cùng Quang Thành bước vào. Tiểu Vy nói

- Sắp đến giờ lành rồi. Đi thôi. Tiểu Liên đứng lên, tay cầm bó hoa hồng. Cô xoay người lại, Quang Thành nhìn cô đến ngây người. Tiểu Liên thực sự rất đẹp, đối với anh, cô là người phụ nữ đẹp nhất. Tiểu Liên nhìn Quang Thành. Anh mặc vest đen, thắt cà vạt đỏ. Tay mang đôi găng tay màu trắng. Đôi chân mang giày đen. Mái tóc xanh đen phong tình. Đôi môi bạc mím chặt lại. Anh mỉm cười đi đến nói

- Hôm nay Tiểu Liên của anh thật đẹp. Em là công chúa xinh đẹp nhất trong truyện cổ tích đấy. Tiểu Liên mỉm cười hạnh phúc. Cô khoác tay anh, cùng Vạn Minh và Tiểu Vy đi ra xe hoa. Chiếc xe Lamborghini màu trắng được trang trí bằng một vòng hoa hồng trên đầu xe. Bá Thiên và Hồng Loan ngồi ghế chính. Còn anh và cô ngồi ghế phụ. Vạn Minh và Tiểu Vy ngồi sau cặp vợ chồng sắp cưới. Bá Thiên khởi động xe, anh bắt đầu lái đến nhà thờ Kính Thiên.

- Hôm nay Tiểu Liên của chúng ta thật đẹp nha. Hồng Loan nói

- Cảm ơn cậu. Tiểu Liên mỉm cười.

- Vợ tôi là đẹp nhất Thượng Hải đấy. Quang Thành tươi cười nói. Vạn Minh nghe vậy, sát khí tỏa ra. Anh ta chán sống sao? Nói vợ anh ta là đẹp nhất Thượng Hải, không lẽ vợ anh lại xấu?! Quang Thành cảm nhận được sát khí, liền nói

- Nhưng...nhưng dù sao Tiểu Vy vẫn là đẹp nhất Trung Quốc ha. Mọi người cười thầm. Vạn Minh nghe vậy thì mới thôi không tỏa sát khí. Đi đằng sau xe hoa và năm chiếc Ferrari nối tiếp nhau. Đằng trước xe hoa và bảy chiếc Maybach sang trọng. Vì hôm nay là ngày trọng đại nên mọi người đổ ra đường như ong vỡ tổ để xem tiệc cưới linh đình này.

Tại nhà thờ Kính Thiên, bức ảnh Tiểu Liên mặc bộ đầm đỏ đang ôm Quang Thành mặc vest đen. Cả hai mỉm cười hạnh phúc. Các khách quý đều đã đến đông đủ. Họ bước vào nhà thờ và ngồi lên ghế. Cha xứ đi ra, ông đứng lên bục. Chiếc xe Lamborghini đến nơi. Hàng thăm dò trải dài đến cửa nhà thờ. Tiểu Liên nắm tay Quang Thành đi vào trong. Như Ý và Gia Kiệt mở cửa nhà thờ. Cả hai đi vào, mọi người đều vỗ tay nhiệt liệt. Tiếng nhạc dạo vang lên. Tiểu Liên khoác tay anh đi qua những vị khách. Tiểu Vy và Vạn Minh đi sau. Cả hai đều làm phù dâu phù rể. Cánh cửa nhà thờ đóng lại. Như Ý, Trịnh Tuyết và Hồng Loan cũng đi sau Tiểu Vy. Gia Kiệt, Nam Quân và Bá Thiên theo sau Vạn Minh. Bước lên bậc thang, cả bốn phù dâu phù rể đứng hai bên. Mọi người bắt đầu làm lễ.

Cha xứ đứng giữa hai người, tuyên đọc lời thề hôn nhân. Xong xuôi, hai người tuyên thệ và trao nhẫn. Tiểu Liên mỉm cười hạnh phúc. Đây thật giống như một giấc mơ tràn ngập một màu hồng.

Quang Thành mỉm cười, cuối cùng thì anh cũng có thể giam mình bên cô cả đời để cho cô được hạnh phúc. Rồi cha xứ nói

- Hai người có thể hôn nhau! Quang Thành cười, anh ôm eo Tiểu Liên, nâng cằm nhỏ của cô lên và chiếm lấy môi hồng mọng nước của Tiểu Liên. Một tràng pháo tay vang lên. Quang Thành nắm tay Tiểu Liên, và cùng cô rời khỏi nhà thờ để đến nhà hàng tiệc cưới Viên Xanh.

Chương 56: Tiệc cưới (2)

Lái xe đến nhà hàng tiệc cưới Viên Xanh, Tiểu Liên cùng Quang Thành đi lên lầu thay quần áo. Tiểu Liên khoác lên mình bộ váy tím hai dây ôm sát cơ

thể. Trên đầu đội vương miện kim cương được làm từ Mỹ. Dưới chân mang đôi giày cao gót màu tím. Bước ra khỏi phòng, Quang Thành đang đứng chờ cô. Anh mặc vest trắng, thắt cà vạt xanh dương, chân mang đôi giày đen. Khoác tay nhau đi xuống bữa tiệc, các khách mời đều đang đứng chờ họ. Các phóng viên đứng đầy một góc phòng. Vừa thấy họ bước xuống, liền nhanh chóng chạy đến đua nhau chụp hình. Vạn Minh, Bá Thiên, Gia Kiệt và Nam Quân phải dọn đường cho hai vợ chồng đi. Tiến đến sân khấu, Quang Thành cầm micro, anh đồng dục nói

- Tôi xin chân thành cảm ơn tất cả mọi người đã đến tham dự đông đủ tiệc cưới của chúng tôi. Thật sự mà nói, hôm nay là ngày trọng đại và cũng là ngày quan trọng nhất trong cuộc đời của Cố Quang Thành này. Người phụ nữ đứng cạnh tôi, Phan Tiểu Liên từ giờ chính thức trở thành con dâu của Cố gia. Mong mọi người sẽ làm chứng cho câu nói này của tôi. Nói đến đây, Quang Thành nhìn Tiểu Liên. Anh xoay người đứng đối diện cô và nói

- Phan Tiểu Liên, Cố Quang Thành anh xin dùng cả cuộc đời để giam mình bên em mãi mãi. Cả đời này cũng chỉ yêu mình em thôi. Tiểu Liên mỉm cười hạnh phúc, cô nói

- Cố Quang Thành, Phan Tiểu Liên em xin dùng cả đời để được làm dâu hiền vợ ngoan của Cố gia và phục hầu cho anh cả đời. Một tràng pháo tay vang lên, mọi người hò hét, chúc mừng cho Tiểu Liên và Quang Thành.

- Tôi mong mọi người sẽ có một bữa tiệc thật vui vẻ. Cảm ơn mọi người. Quang Thành nói tiếp. Sau đó anh và cô bắt đầu rót rượu, trao rượu cho nhau uống, cắt bánh kem và chụp hình với cha mẹ vợ, cha mẹ chồng. Rồi mọi người bắt đầu nhập tiệc. Quang Thành tay cầm ly rượu nho Úc, Tiểu Liên cầm ly bia, cả hai đi tiếp khách. Đám Vạn Minh cùng gia đình của Trần Thanh Tuấn và đám bạn bên tổ chức thì ngồi tụ tập quanh cái bàn lớn, ăn lẩu Sukiyaki Nhật

- Um, ngon tuyệt! Em đã ao ước sẽ được ăn lẩu Sukiyaki Nhật từ lâu rồi. Như Ý nói.

- Phải. Lẩu này nhiều rau, ăn tốt cho sức khỏe nữa. Hồng Loan cười. Cô gấp thịt heo tươi bỏ vào nồi lẩu.

- Tiểu Vy, em ăn thêm nắm đi. Vạn Minh gấp nắm bỏ vào chén cho cô.

- Em không thích nắm. Tiểu Vy gấp nắm bỏ vào chén Vạn Minh.

- Phải ăn. Nếu không anh đánh đòn em đấy. Vạn Minh hù dọa. Tiểu Vy phụng phịu, gấp nắm bỏ vào miệng.

- Trịnh Tuyết của anh, em ăn thịt heo đi cho bổ. Nam Quân yêu chiều nói với Trịnh Tuyết

- Anh muốn em thành heo sao? Trịnh Tuyết chu môi hỏi

- Phải. Nếu em là heo, sẽ không ai cần em. Tới lúc đó anh có thể yên tâm khi vợ anh ra ngoài mà không ai dòm ngó. Nam Quân cười. Trịnh Tuyết tát vào mặt Nam Quân, cô tức giận nói

- Tên đáng ghét nhà anh! Tới nay đừng hòng tôi cho vào phòng ngủ cùng tôi.

- Aizz, anh xin lỗi. Đừng giận anh nhé. Nam Quân chấp tay nói

Mọi người ngồi cười lớn.

- Thanh Tuấn, anh ăn đi. Ngọc Như nói.

- Anh đang ăn. Em nên ăn nhiều chút. Sức khỏe em vẫn còn khá yếu đấy. Thanh Tuấn cưng chiều nói.

- Tuấn, em muốn ẵm Kim Tuyền. Tiểu Vy nói. Thanh Tuấn bế Kim Tuyền qua cho Tiểu Vy. Cô cưng nựng cô bé. Vạn Minh nói

- Nếu em muốn, tới nay anh sẽ cho em.

- Ai cần? Tiểu Vy bĩu môi. Vạn Minh nghe vậy, khuôn mặt đen lại. Mọi người lại cười ha ha ha ha. Đang ngồi ăn uống, nói chuyện cười đùa với nhau, chợt ánh mắt của Văn Bình chuyển sang một cô gái. Cô mặc váy ngắn màu hồng hai dây dài tới đùi. Mái tóc được thắt gọn thành hình trái tim ở trên đầu. Trông cầu kỳ nhưng rất đẹp. Đó là Diệp Mỹ Uyên, cô gái mà anh gặp lần trước. Văn Bình nhìn cô đến ngây người. Định đứng lên đi đến đó thì thấy một người đàn ông cao to đi đến ôm eo Mỹ Uyên. Trong lòng anh dâng lên sự thất vọng, cô đã có người yêu rồi, anh không nên tơ tưởng tới cô nữa. Văn Khang nhìn anh, trong lòng dâng lên sự thương xót.

Ngồi ăn uống hồi lâu, Tiểu Liên và Quang Thành đi đến nói

- Chào, xin lỗi đã để các cậu chờ lâu nhé.

- Tưởng bỏ rơi bọn này rồi chứ! Gia Kiệt nói

- Làm gì có. Trong lòng mình lúc nào cũng có các cậu mà. Quang Thành vỗ vai Gia Kiệt

- Nghe mà sồn hết gai ốc lên. Vạn Minh nói

- Là da gà mới đúng. Bá Thiên tiếp lời.

- Em sắp nôn ra rồi nè. Thùy Phương nói
- Đừng có sến vậy chứ! Mình đang ăn ngon mà. Trịnh Tuyết hòa theo. Quang Thành nghe xong thì đầu bốc hỏa, anh chỉ tay vào mặt Vạn Minh tức giận nói
- Nè nha, mình yêu thương các cậu như vậy cơ mà. Tại sao lại không thương mình cơ chứ? Tiểu Vy nghe xong thì ho sặc sụa, cô đứng lên cốc mạnh vào đầu Quang Thành
- Đồ ngốc, đang ăn đấy nhé. Quang Thành buồn bã khóc huhu. Mọi người cười lớn.
- Các cậu vẫn luôn ồn ào nhỉ? Một nam nhân mặc vest xám ôm eo Diệp Mỹ Uyên đi đến. Anh là Cố Gia Toàn.
- Anh hai cũng đến sao? Quang Thành trề mồm hỏi
- Gì đây? Không định tiếp đón anh hai thân yêu của em à? Gia Toàn hỏi. Mọi người nghe xong thì cùng có chung một suy nghĩ " Hai anh em nhà này đều sến như nhau!" Văn Bình nhìn thấy Mỹ Uyên đang nằm trong lòng Gia Toàn, lòng anh quặn đau. Mỹ Uyên thấy anh, cô mỉm cười nói
- Chào anh, Thiên thiếu gia.
- Chào cô, Diệp tiểu thư. Anh trầm giọng, không hề liếc nhìn Mỹ Uyên. Cô thấy vậy, trong lòng có chút thất vọng. Văn Bình thờ dãi, anh đứng lên nói
- Quang Thành, mình hơi mệt. Xin lỗi nhưng mình phải về trước. Tạm biệt.
- Không sao. Nếu mệt thì cứ nghỉ ngơi. Mình không giận cậu đâu. Văn Bình gạt đầu rồi rời đi. Mỹ Uyên thấy vậy liền định đuổi theo thì Văn Khang nói
- Nếu Diệp tiểu thư có việc muốn nói thì hãy để sau đi. Em trai tôi hôm nay bị bệnh. Nên mới về nghỉ sớm. Mỹ Uyên nghe vậy thì buồn bã. Cô gạt đầu rồi mọi người tiếp tục nhập tiệc.

Đến khoảng 9 giờ tối thì tiệc tàn. Mọi người ra về. Tiểu Liên đưa Quang Thành về phòng tân hôn. Lúc này anh đã say sưa. Vừa đặt Quang Thành xuống giường, cô đã bị anh kéo xuống, ôm vào lòng và hôn.

- Um...Thành....anh say rồi đó....Um.thả ra...Um. Quang Thành hôn cô một cách cuồng nhiệt. Anh tàn nhẫn xé váy cưới của cô và lột đồ lót của cô ra. Sau đó anh trườn xuống và hôn lên ngực, bụng cô. Tiếp theo, anh đút hai ngón tay vào nơi tư mật. Tiểu Liên rên rĩ. Anh ra vào một cách thô bạo. Chất dịch nhờn chảy ra làm ướt ngón tay anh. Quang Thành cời bỏ quần áo của mình, anh đút thanh sắt đã cứng vào nơi tư mật và ra vào một cách mạnh mẽ. Tiểu Liên rên rĩ, làm Quang Thành cảm thấy sung sướng và phấn khích. Đổi thành tư thế doggy, Quang Thành tăng tốc. Tiểu Liên rên la cầu xin anh. Qua nhiều tư thế, cuối cùng anh bắn tinh vào bên trong cô. Quang Thành cười thỏa mãn, anh ôm cô vào lòng và....ngủ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Có chuyện cần nói

Ngày hôm sau, Tiểu Liên thức dậy thật sớm. Thay đồ tắm rửa xong, Tiểu Liên đi xuống phòng khách.

- Chào con dâu yêu quý! Cha của Quang Thành nở nụ cười hiền hậu
- Con chào cha. Cha ăn sáng chưa? Tiểu Liên hỏi
- Cả nhà ăn rồi. Chỉ còn hai đứa con là chưa thôi. Ông nói. Tiểu Liên gạt đầu, rồi cô đi lên phòng.
- Chào em. Cố Gia Toàn từ phòng ngủ bước ra nói
- Chào anh hai. Tiểu Liên gạt đầu chào rồi về phòng. Lúc này Quang Thành vẫn còn ôm gối nằm trong chăn ngủ. Tiểu Liên đi đến, lay Quang Thành.
- Thành, dậy thôi. Sáng rồi. Hôm nay có cuộc họp quan trọng đấy.
- Anh đang ngủ mà. Quang Thành lười biếng nói. Cô thờ dãi, lấy một quả táo ở trong tủ lạnh phòng cô và nhét thẳng vào miệng Quang Thành. Anh giật mình, cố gắng lấy không khí.
- Em...em làm cái gì vậy? Quang Thành lấy lại nhịp thở bình thường rồi nhìn cô.
- Đây là hình phạt dành cho những người lười biếng đấy. Thay đồ đi, rồi đến công ty kìa. Hôm nay có cuộc họp đấy. Cô nói xong liền ra khỏi phòng.

Quang Thành thở dài ngán ngẩm, anh đứng lên rồi bước vào phòng tắm.

Khoảng 30 phút sau, anh xuống phòng khách rồi cùng Tiểu Liên tiến đến công ty. Đến nơi, Tiểu Liên khoác tay Quang Thành đi vào. Người trong công ty thấy họ thì cúi chào và nhường đường cho họ đi. Đi vào thang máy, Quang Thành bấm lầu 50

"Ting". Đến nơi, cả hai dắt tay nhau vào phòng Vạn Minh. Trong phòng, Vạn Minh đang ôm eo Tiểu Vy và hôn cô. Tiếng gõ cửa vang lên, cả hai rời môi khỏi nhau.

- Yo, chào bạn hiền. Quang Thành nờ nụ cười chói nắng

- Chối thật. Bộ cậu không đẹp cái nụ cười chói như nắng đi được sao? Vạn Minh nói. Giọng nói có phần bực bội.

- Gì hả? Không cười được như tôi thì tức à? Quang Thành chỉ tay vào mặt anh nói

- Tôi có nụ cười mê hồn. Mím cười thôi phụ nữ cũng gục. Cần gì cái nụ cười chói như nắng của cậu chứ. Vạn Minh đáp trả. Quang Thành nghe vậy thì đầu bốc hỏa. Cố gắng kiềm chế cơn giận, anh nói

- Cuộc họp bắt đầu lúc mấy giờ?

- 8 giờ 30. Vạn Minh đáp gọn lộn.

- Vậy vẫn còn khoảng 1 tiếng nữa. Chúng ta đi ăn thôi, vợ yêu. Quang Thành nói với Tiểu Liên rồi cả hai rời khỏi phòng. Vạn Minh thở dài, anh nói với Tiểu Vy

- Đi chuẩn bị thôi.

- Dạ. Tiểu Vy gật đầu. Rồi cô rời khỏi người anh và đi xem bản kế hoạch mà công ty A.B đã gửi vào tuần trước. Tiểu Liên và Quang Thành đến nhà hàng 2 (loại nhà hàng dành cho những người cấp cao - tập đoàn Long Hải đã chi tiền xây nhà hàng này). Ăn sáng xong thì cũng đến 8 giờ 20. Cả hai quay lại tập đoàn, thì gặp Thiên Nhị Nhân đi cùng Thiên Văn Bình.

- Chào ngài, Thiên tổng. Quang Thành đi đến nói

- Chào Cố tổng. Ngày hôm qua rất vui đấy. Nhị Nhân nói

- Cảm ơn. Hôm nay Văn Bình cũng đi cùng sao? Quang Thành hỏi

- Ừ. Mình chỉ là phụ trách tạm thời cho nhà hàng của anh hai thôi. Văn Bình nói

- Ý cậu là cha cậu chọn cậu làm người thừa kế của tập đoàn....Quang Thành hỏi

- Ừ. Văn Bình gật đầu. Quang Thành mỉm cười, rồi cùng Tiểu Liên và cha con Nhị Nhân lên phòng họp.

Tại lầu 40, Quang Thành cùng Tiểu Liên đi vào phòng họp. Lúc này mọi người đã đến gần như đông đủ.

- Yo, chào Quang Thành. Bá Thiên giơ tay nói

- Chào cậu. Đến sớm nhỉ? Anh cười nói. Bá Thiên chỉ mỉm cười. Rồi Quang Thành nhìn qua người ngồi cạnh ghế của Tiểu Liên là Gia Toàn, anh nói

- Anh đến làm gì?

- Phó giám đốc của công ty A.B, anh đến để giúp Mỹ Uyên. Anh ta trả lời. Lúc này Văn Bình cùng cha đi vào, anh đi đến ghế đối diện Tiểu Liên và ngồi xuống. Chợt một giọng nói trong trẻo quen thuộc vang lên

- Chào anh, Thiên thiếu gia.

- Diệp...Diệp tiểu thư, sao...sao cô lại ở đây? Văn Bình ngạc nhiên hỏi

- Tôi là tổng giám đốc của tập đoàn A.B mà. Mỹ Uyên cười nói. Văn Bình nghe vậy thì trong lòng có phần hăm mộ cô. Nhưng khi thấy Cố Gia Toàn ngồi kế cô, trong lòng lại thất vọng, đau buồn. Anh chỉ "ừ" một tiếng rồi xem lại bản kế hoạch của tập đoàn A.B. Mỹ Uyên thấy anh không cười với cô, cũng chẳng hỏi thăm cô, sự buồn bã trong lòng dâng lên. Cô cố gắng nở nụ cười, hỏi

- Thiên thiếu gia đã khỏe hẳn chưa?

- Cảm ơn Diệp tiểu thư đã lo. Tôi ổn rồi. Anh trả lời, vẫn không ngược nhìn Mỹ Uyên. Anh không muốn phải yêu đơn phương một cô gái nào đó, càng không muốn thấy cảnh Gia Toàn và Mỹ Uyên hạnh phúc với nhau. Còn về phần Mỹ Uyên thấy Văn Bình lạnh nhạt với mình, đôi mắt long lanh xuất hiện một tầng nước, cố gắng không để mình khóc, Mỹ Uyên lấy khăn lau nước mắt. Mọi hành động của cô đều thu vào tầm mắt của Gia Toàn. Thật ra anh và cô chỉ là bạn. Hai người coi nhau như anh em ruột, còn thân thiết hơn cả thế. Khi biết Mỹ Uyên thích Văn Bình, anh cũng chúc phúc cho cô. Nhưng lại không ngờ rằng vì hành động hôm qua tại tiệc cưới của em trai đối với Mỹ Uyên lại gây hiểu lầm cho cả hai. Có lẽ anh nên nói rõ mọi chuyện sau buổi

hộp. Bầu không khí yên tĩnh bao trùm lấy cả căn phòng

Mười phút sau, Vạn Minh cùng Tiểu Vy và Gia Kiệt đi vào. Cả ba ngồi xuống ghế và bắt đầu cuộc họp. Sau khi Mỹ Uyên trình bày các kế hoạch trong bản thảo của cô gửi cho các tập đoàn danh tiếng, đã có rất nhiều nhận xét khen ngợi từ phía Tiểu Vy và Nhị Nhân cùng một vài người trong tập đoàn Long Hải. Buổi họp diễn ra 1 tiếng. Sau khi kết thúc, cánh cửa phòng họp mở ra, Vạn Minh cùng mọi người về lại nơi làm việc. Gia Toàn chạy ra khỏi tập đoàn Long Hải thì thấy Văn Bình đang chuẩn bị lên xe

- Thiên thiếu gia xin dừng bước. Anh chạy đến nói

- Có chuyện gì sao, Cố thiếu gia? Văn Bình hỏi

- Tôi có thể nói chuyện với thiếu gia một chút không?

- Có chuyện cần nói sao? Văn Bình nhún mày hỏi

- Phải. Đến quán cafe Hoàng Tộc được chứ? Gia Toàn đề nghị. Văn Bình suy nghĩ một hồi, anh gật đầu rồi kêu tài xế đưa cha anh về trước, sau đó cùng Gia Toàn lái xe đến quán cafe Hoàng Tộc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Mối quan hệ thân thiết

Lái xe đến quán cafe Hoàng Tộc, Gia Toàn cùng Văn Bình đi vào. Nữ phục vụ đi đến, cô chưa kịp đưa menu cho cả hai thì Gia Toàn nói

- Hai ly cà phê sữa đá.

- D...ạ. Cô phục vụ vội vàng chạy đi. Khoảng mười phút sau, cà phê được mang lên. Văn Bình lấy muỗng nhẹ nhàng khuấy tan sữa trong ly. Rồi anh hóp một ngụm. Gia Toàn cũng làm như vậy, uống một ngụm, anh nhìn Văn Bình như đang chờ đợi câu hỏi. Nhưng Văn Bình vẫn không lên tiếng. Thờ dãi, Gia Toàn nói

- Thiên thiếu gia chắc cũng biết tôi muốn nói gì?

- Diệp Mỹ Uyên. Anh lạnh nhạt nói tên cô. Gia Toàn cảm nhận được sự buồn bã trong sự lạnh nhạt của Văn Bình, anh mỉm cười gật đầu.

- Tôi sẽ kể mọi chuyện cho cậu nghe. Cậu biết tôi là anh của Quang Thành và là bạn của Văn Khang phải không? Gia Toàn hỏi

- Có thể gọi như thường, không cần như thế. Văn Bình lạnh giọng.

- Được. Chiều em. Có lẽ chúng ta nên bắt đầu từ những ngày tháng trước đây. Anh và Mỹ Uyên là bạn học chung trường từ khi còn nhỏ. Anh đối với con bé như đứa em gái thân yêu, và em ấy đối với anh cũng vậy. Vì thân nhau nên đi đâu cũng quần quýt lấy nhau. Có lẽ cái từ "thân thiết" không kể hết được mối quan hệ thân như anh em chung một nhà của chúng ta. Tính cách, sở thích, tất cả mọi thứ về Mỹ Uyên, anh hiểu rõ. Mỹ Uyên vốn là cô gái xinh đẹp, hiền lành và hoạt bát. Cô bé được rất nhiều người yêu quý, trong số đó có anh. Mọi chuyện trong cuộc sống của con bé, anh biết tất cả. Bởi Mỹ Uyên luôn tâm sự với anh những chuyện vui buồn trong cuộc sống của con bé. Nói đến đây, Gia Toàn uống thêm một ngụm cà phê, rồi anh kể tiếp

- Anh thương Mỹ Uyên rất nhiều. Và anh rất thích cái cách con bé đứng lên giải quyết mọi việc và cái cách con bé kết bạn kết bè. Anh thích điểm đó từ con bé. Nhưng, đừng hiểu lầm! Anh không hề phát sinh cái gọi là "tình yêu nam nữ" đối với cô bé. Chúng ta không làm gì đi quá giới hạn cả. Và, em biết đấy, anh và con bé luôn có những hành động khá thân mật. Con bé thích chui vào lòng anh, Mỹ Uyên nói điều này cho con bé cảm giác như anh đang bảo vệ con bé. Mỹ Uyên cũng thích anh khoác tay lên vai con bé, thích anh ôm eo con bé. Và lúc đầu, anh cũng khá ngại về việc này, nhưng dần dần, anh bắt đầu quen với sự vô tư quá đà của Mỹ Uyên. Và rồi, khi con bé mời anh đi đến Bắc Kinh để chơi chung với con bé, anh đã đồng ý. Chúng ta đi ba ngày hai đêm. Và vào ngày thứ ba, khi chuẩn bị trở về, em ấy muốn được đi xem phim và đến cô nhi viện để thăm trẻ mồ côi, anh cũng không phản đối vì Mỹ Uyên rất thích trẻ em. Và khi rời khỏi rạp chiếu phim để chuẩn bị ra về thì vô tình con bé làm rớt bóp. Khi con bé quay trở lại, hai đứa đã gặp nhau. Và khi về đến Thượng Hải, con bé đã nói, con bé yêu em.

Văn Bình nghe xong thì hai mắt anh mờ to. Trong lòng có chút vui mừng, chợt anh hỏi

- Anh nói Mỹ Uyên rất thích được anh ôm ấp vì điều đó làm em ấy có cảm giác như đang được bảo vệ, phải không?

- Phải.

- Hiểu rồi, có lẽ em đã sai rồi. Văn Bình siết chặt hai tay lại với nhau, Gia Toàn mỉm cười, anh hỏi

- Em có yêu Mỹ Uyên không?

- Rất nhiều. Văn Bình đáp. Gia Toàn mỉm cười, anh hỏi tiếp
 - Vậy, có muốn tỏ tình với con bé không? Anh sẽ giúp em sắp xếp thời gian.
 - Tò...tò tình sao? Anh...anh sẽ giúp em sao? Văn Bình đỏ mặt hỏi
 - Ừ nếu là em muốn. Anh sẽ giúp. Gia Toàn nói. Văn Bình nghe vậy, trong lòng vui mừng, anh nói
 - Vậy xin nhờ anh giúp đỡ.
 - Được. Khi nào có tin, anh sẽ báo nhé? Còn bây giờ, anh phải về rồi. Mỹ Uyên đang chờ anh. Gia Toàn nói rồi đứng lên, anh kêu phục vụ, sau đó tính tiền rồi rời đi. Văn Bình ngồi đó, nhìn bóng lưng của Gia Toàn khuất dần, anh mỉm cười hạnh phúc.
- Gia Toàn bắt taxi về tập đoàn A.B. Bước xuống xe, anh hướng thẳng vào thang máy rồi lên lầu 45. "Ting". Cửa thang máy mở ra, anh đi đến cửa phòng của tổng giám đốc và gõ cửa.
- Bên trong, Mỹ Uyên đang ngồi xem lại tài liệu. Ánh mắt cô u buồn, xuất hiện một tầng nước. Dòng nước ẩm chảy trên má cô. Mỹ Uyên quệt nước mắt, nhưng càng quệt, nước mắt lại càng ra. Nhớ lại sự lạnh nhạt của Văn Bình mà tim cô đau nhói. Không lẽ chỉ vì chuyện đó mà anh lại ghét cô?! Không lẽ chỉ vì cái ôm thân mật đó mà lại gây cho anh sự hiểu lầm lớn đến như vậy?! Hàng ngàn câu hỏi xuất hiện trong đầu của Mỹ Uyên, cô khóc thút thít. Tiếng gõ cửa vang lên, biết là Gia Toàn đã về, cô vội lau nước mắt, lấy lại vẻ bình tĩnh, cô nói
- Vào đi. Cánh cửa mở ra, Gia Toàn đi vào, anh đang mỉm cười.
 - Toàn, anh đi đâu vậy? Sao lúc này không về cùng em? Mỹ Uyên đứng lên, rời khỏi bàn làm việc.
 - Anh đi gặp Văn Bình. Gia Toàn trả lời. Anh ngồi xuống ghế sofa, rót một ly trà rồi uống.
 - Văn Bình sao? Anh gặp anh ấy sao? Mỹ Uyên hỏi
 - Ừ. Anh và cậu ấy ngồi nói chuyện một chút đấy mà. Gia Toàn nói, anh rót thêm một ly nữa rồi đưa cho Mỹ Uyên. Cô ngồi xuống, nhận lấy ly trà từ tay anh.
 - Anh..anh nói gì với anh ấy vậy? Mỹ Uyên hỏi, giọng run run.
 - Chỉ là chút chuyện về em thôi. Gia Toàn vắt chéo chân, lưng dựa vào thành ghế
 - Về em...sao? Giọng Mỹ Uyên trầm xuống
 - À, có chuyện này, anh muốn hỏi em. Em có muốn tỏ tình với cậu ta không? Anh sẽ sắp xếp cho hai đứa gặp mặt. Gia Toàn cười tươi nói
 - Sao chứ? Tò tình ư?! Anh...ấy có đồng ý không? Mỹ Uyên ngạc nhiên hỏi
 - Có. Cậu ta vui lắm đấy. Gia Toàn uống thêm một ly trà nữa
 - Thật sao? Thế thì...tuyệt quá! Mỹ Uyên vui mừng nói. Gia Toàn hiểu ý cô, liền nói
 - Vậy thì chọn ngày đi, để anh còn báo với Văn Bình nữa. Gia Toàn lại uống thêm một ly nữa
 - Em...em biết rồi. Khi nào chọn được, em sẽ báo. Mỹ Uyên nói. Gia Toàn thấy cô cười, anh cũng mỉm cười mừng cho cô. Chợt Mỹ Uyên nói
 - Toàn, anh uống nhiều quá đấy! Nhà vệ sinh không chứa nổi cái đồng nước của anh đâu!
 - Chết tôi! Gia Toàn giật mình, chợt phần hạ thân có chút khó chịu, anh đứng lên chạy ra ngoài. Mỹ Uyên nhìn anh, cô bật cười. Một nụ cười hạnh phúc nở trên môi cô, cuối cùng, cô và anh cũng được bày tỏ tình cảm này rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Trịnh Tuyết có thai (18+)

Tại tập đoàn M.B.A, trong phòng của tổng giám đốc, một nam nhân đang ngồi trên ghế bành ôm eo nữ nhân hôn ngấu ngiến.

- Quân, buông ra đi mà. Trịnh Tuyết ngồi trên người Nam Quân, khó chịu rời khỏi môi anh. Nam Quân nhìn cô, anh yêu chiều nói

- Bảo bối, giúp anh hạ hỏa đi mà. Anh muốn quá!

- Không được! Đêm qua anh hành em chưa đủ sao? Trịnh Tuyết liên tục đánh vào ngực anh, nói. Thật ra là đêm hôm qua, sau khi tiệc cưới kết thúc, Trịnh Tuyết đưa Nam Quân về khách sạn để nghỉ ngơi, vừa đặt anh xuống giường đã bị anh kéo xuống "làm thật". Sáng nay, cả hai về sớm. Do công ty gặp chút rắc rối, nên Nam Quân đi vội, để quên tài liệu ở nhà. Anh nhờ cô đem đến giúp. Nghĩ đưa tài liệu xong thì sẽ về, ai ngờ lại bị tên sắc lang này giữ lại đòi "ăn" tiếp

- VỢ Ạ, chiều anh chút đi. Nam Quân cầu xin

- Không được đâu! Tối rồi em sẽ cho anh làm mà. Trịnh Tuyết nói.

- VỢ Ạ, làm ơn đi mà. Nhé? Chỉ lần này thôi, tôi sẽ không làm nữa. Nhé? Nam Quân năn nỉ cô. Trịnh Tuyết thờ dài. Cô nói

- Nhưng đây là nơi làm việc. Lỡ như có ai vào và thấy thì xấu hổ lắm

- Chúng ta sẽ đến khách sạn làm nhé? Anh hỏi, tay xấu xa thò vào lưng áo cô, gỡ nhẹ áo lót. Trịnh Tuyết gật nhẹ đầu. Nam Quân mỉm cười, anh cùng cô rời khỏi phòng và xuống tầng hầm để lấy xe.

Chiếc xe Maybach phóng như bay trên đường phố đông đúc. Lái đến khách sạn 5 sao Tôn Hoàng, Nam Quân hí hửng ôm eo Trịnh Tuyết đi vào trong. Sau khi lấy được chìa khóa phòng, cả hai đi vào thang máy và lên lầu 5. Đi đến căn phòng 790 ở cuối dãy hành lang, anh cùng cô đi vào. Khóa chặt cửa lại, Nam Quân bế xốc Trịnh Tuyết lên, anh quăng cô lên giường

- A. Đồ đáng ghét! Trịnh Tuyết tức giận nói. Nam Quân không quan tâm, liền cởi sạch quần áo trên người, rồi đè thân hình to lớn của mình lên cô. Anh cúi xuống và chiếm lấy cánh môi hồng mọng nước.

- Um...a...um. Trịnh Tuyết rên rỉ. Cô mở miệng tạo cơ hội cho Nam Quân đi vào. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau, cảm nhận tư vị ngọt ngào của nhau. Trong lúc hôn, bàn tay xấu xa không yên phận cời nút áo sơ mi của Trịnh Tuyết và thò tay vào trong, xoa nắn cặp ngực to tròn.

- A...Quân...dừng mà...a...um....Trịnh Tuyết rên rỉ, anh tiếp tục hôn một hồi rồi trườn xuống cổ cô, để lại những dấu hôn như vũ bão.

"Xoạt". Chiếc áo sơ mi bị anh nhấc tâm xé rách. Anh nhanh chóng lột phẳng chiếc áo ngực mỏng. Rồi cúi xuống hôn lên nhũ hoa căng cứng đã bị tiêm nhiễm dục vọng. Một tay thì xoa nắn cặp ngực, tạo hình đủ kiểu. Tay còn lại thì nghịch nhũ hoa căng cứng, miệng liên tục mút cắn. Sau đó anh trườn xuống bụng, thưởng thức tác da thịt mềm mại. Rồi anh trút bỏ chiếc váy đen của cô. Tách hai chân Trịnh Tuyết ra, anh hôn lên cặp đùi nõn nà. Lột chiếc quần lót nhỏ, anh nhếch môi. Đút hai ngón tay vào sâu bên trong.

- A...um...Quân....dừng lại...a...um....Trịnh Tuyết nắm lấy tóc anh, vò đầu anh thành cái "tổ chim".

Nam Quân tiếp tục đưa thêm một ngón vào, dịch nhờn tiết ra. Anh mút sạch. Rồi anh đưa nam căn của mình vào bên trong một cách thô bạo

- Á. Trịnh Tuyết la lên. Một dòng nước ấm chảy xuống, tay cô bấu chặt vào ga giường, miệng liên tục cầu xin anh. Nam Quân như một con hổ đói, liên tục mạnh mẽ "tấn công" cô. Đổi qua nhiều tư thế, cuối cùng, anh đặt cô nằm dưới thân mình, ra vào mãnh liệt. Một lúc sau, một dòng tinh dịch chảy xuống ga giường ướt đầm. Nam Quân thỏa mãn nói

- Bé con, em giỏi lắm! Rồi sau đó bước vào phòng tắm và thay đồ, để lại Trịnh Tuyết đang nằm trên giường một mình thờ dốt.

Buổi chiều, anh đưa cô về Trịnh gia để ăn tối, vì cha mẹ Trịnh mời họ về. Về đến Trịnh gia thì cũng là lúc quán gia cùng người hầu đang nấu cơm

Khoảng 7 giờ thì mâm cơm đã được bày sẵn trên bàn. Cả nhà quây quần bên nhau trên mâm cơm. Cả nhà đang vừa ăn vừa nói chuyện, Trịnh Tuyết vừa ăn dưa leo vào thì chợt trong người có chút khó chịu. Khuôn mặt hồng hào bỗng xanh xao, Trịnh Tuyết bịt miệng lại, cô chạy vào phòng tắm và nôn mửa.

- Ợc ợc.

- Tuyết, em có sao không? Nam Quân chạy theo cô vào phòng tắm, anh vội quỳ xuống vuốt lưng cô. Trịnh Tuyết nôn mửa khá nhiều, thành ra trong bụng gần như trống trơn. Sau khi nôn xong, Nam Quân cùng mẹ Trịnh đưa cô lên phòng ngủ nghỉ ngơi.

- Em ngủ một chút đi cho khỏe. Để anh gọi Như Ý qua khám cho. Nhé? Nam Quân đáp chần cho cô và nói

- Xin lỗi vì đã làm phiền anh. Trịnh Tuyết nói xong thì nhắm mắt lại ngủ. Anh vuốt ve má cô, rồi lấy điện thoại gọi cho Như Ý. Cha mẹ Trịnh thì đi xuống bếp dặn quán gia làm cháo cho cô ăn. Một lúc sau, Như Ý lái xe đến biệt thự của Trịnh gia. Bước xuống xe, cô đi theo sự chỉ dẫn của quán gia để lên phòng của Trịnh Tuyết.

- Như Ý, em đến rồi. Nam Quân ngồi kế Trịnh Tuyết, thấy Như Ý đến, anh mừng rỡ nói. Cha mẹ Trịnh ngồi kế bên, thấy Như Ý đến liền rót nước cho cô uống.

- Chị Tuyết bị gì vậy ạ? Như Ý nhận lấy ly nước từ tay mẹ Trịnh và hỏi

- Anh không biết nữa. Chúng ta đang ngồi ăn cơm thì bỗng Trịnh Tuyết buồn nôn. Cô ấy nôn rất nhiều, mấy ngày nay cũng vậy. Nam Quân nói
- Vậy sao? Như Ý ngồi khám một hồi rồi sau đó ghi lại kết quả. Cô mỉm cười nói
- Chị Tuyết không sao đâu. Đây là hiện tượng thường gặp của các bà bầu mà.
- Sao? Ý...ý của cháu là....con gái tôi...có thai sao? Cha Trịnh ngạc nhiên hỏi
- Dạ phải. Chị Tuyết có thai được 2 tháng nay rồi. Nếu không tin, chúng ta có thể thử. Như Ý nói rồi lấy que thử thai ra, đưa cho Nam Quân. Quả nhiên, sau một hồi thử nghiệm, que thử thai đã hiện rõ hai vạch. Cả nhà họ Trịnh vui mừng. Nam Quân hạnh phúc ôm lấy Trịnh Tuyết đang ngủ. Như Ý mỉm cười rồi xin phép rời đi. Cha mẹ Trịnh lấy điện thoại gọi và báo tin vui cho Hà gia biết. Hà gia nghe tin con dâu mình mang thai, liền vui sướng reo hò.

Sáng hôm sau, Trịnh Tuyết tỉnh dậy. Cô nhìn sang phía trái giường thì thấy Nam Quân đang tươi cười nhìn cô, anh nói

- Chào buổi sáng, Công chúa điện hạ thân yêu!
- Chào anh. Có chuyện gì mà lại khiến anh vui vậy? Cô hỏi
- Có tin vui rồi. Nhà ta sắp đón thêm một thiên thần nhỏ đấy, Bà Xã à. Anh vuốt ve bụng cô và nói
- Thiên thần nhỏ? Không lẽ ý anh là....? Trịnh Tuyết như hiểu ra được chuyện gì, cô hỏi lại
- Phải. Bà Xã à, em có thai rồi. Nam Quân tươi cười nói
- Có thai? Thật sao? Vậy....vậy là...em....em sắp được làm mẹ rồi, đúng không? Trịnh Tuyết vui mừng nói
- Và anh cũng sắp được làm cha rồi. Nam Quân nói tiếp. Trịnh Tuyết hạnh phúc ôm lấy anh. Điều mà cô mong muốn đã sắp trở thành hiện thực rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Buổi hẹn;hẹn; ngọt ngào

Vài ngày sau, Mỹ Uyên chọn được ngày gặp mặt, liền kêu Gia Toàn đến văn phòng của tổng giám đốc

- Anh Toàn giúp em sắp xếp cuộc hẹn vào 8 giờ sáng ngày 10 được không? Mỹ Uyên vừa xem tài liệu vừa nói
- Được. Chỉ sợ là tên đó không rảnh vào giờ này thôi. Gia Toàn nói.
- Anh ấy nhất định là rảnh mà. Mỹ Uyên nói. Gia Toàn nhìn cô bật cười. Từ sau ngày hôm đó, tâm tình của cô cực kì tốt. Ngày nào Mỹ Uyên cũng rủ anh đi mua sắm với cô cả. Nhìn Mỹ Uyên như vậy, trong lòng Gia Toàn cảm thấy rất vui. Rồi khỏi phòng tổng giám đốc, anh đi về phòng phó giám đốc. Lấy điện thoại ra, anh bấm một lượt dãy số và gọi cho Văn Bình
- "- Alo, là Gia Toàn đây.
- Có tin rồi sao? Văn Bình hỏi
- Ủ. Em có rảnh vào 8 giờ sáng ngày 10 không?
- Dạ rảnh. Chúng em sẽ gặp vào giờ đó sao?
- Phải. À mà em muốn gặp ở đâu?
- Em sẽ đến đưa cô ấy đi chơi. Sẵn....nói chuyện "đó" luôn.
- Vậy sao? Vậy đến biệt thự của Diệp gia đón con bé nhé?
- Biệt thự Diệp gia ở đâu?
- Kế khách sạn Tôn Hoàng đấy.

- Em hiểu rồi. Cảm ơn anh rất nhiều. " Cúp máy, Gia Toàn nở một nụ cười. Rồi hướng về bàn làm việc để xem các tài liệu mà thư ký gửi tới.

Ngày 10 tháng 7....

Hôm nay là một ngày đẹp trời. Mây trôi bồng bềnh trên nền trời xanh tươi đẹp. Không khí mát mẻ lướt qua làm mọi người có cảm giác an bình và thoải mái. Tại biệt thự của Diệp gia, trên những cành cây hoa lá, những giọt sương ban mai vẫn còn đọng lại một ít. Trên lầu 3, một nữ nhân xinh đẹp đang dang tay đón chào ánh nắng bình minh. Hít một hơi thật sâu, Diệp Mỹ Uyên nói

- Whoa, trời hôm nay thật đẹp nha! Chắc chắn hôm nay sẽ rất tuyệt đây! Thả lỏng cơ thể, Mỹ Uyên đi vào phòng. Lấy một bộ đầm ra, cô đi khóa chặt cửa rồi bước vào phòng tắm. Một lúc sau, cô từ trong phòng bước ra và đi đến bàn trang điểm. Ngồi xuống ghế, Mỹ Uyên bắt đầu thoa son trét phấn và tạo kiểu tóc.

Mái tóc nâu socola tự nhiên được thắt thành đuôi tôm. Khuôn mặt nhỏ được thoa một lớp son phấn mỏng. Cô mặc một bộ đầm màu đỏ dài ngang đầu gối. Tay áo dài tới khuỷu và được cở tay áo ôm khuy lại. Ở phần cổ được thắt một chiếc nơ đen khá to. Đi xuống từ từ là những chiếc cúc áo màu đen. Ở phần eo là la sợi dây đen mỏng ôm lấy eo thon. Cô mang đôi giày cao gót màu đỏ cao hai tấc. Và đeo chiếc bóp màu đen. Xoay một vòng trước gương, cô mỉm cười

"Thế này chắc là được rồi!". Nhìn đồng hồ thấy còn 10 phút nữa, Mỹ Uyên đi xuống phòng khách. Cô cúi đầu chào người đàn ông đang ngồi ở ghế sofa đọc báo và người phụ nữ đang ngồi coi TV

- Con chào cha mẹ

- Chào con. Hôm nay đi chơi sao? Cha Diệp hỏi

- Dạ. Hôm nay con có hẹn. Con đi ăn sáng nha. Mỹ Uyên nói rồi đi vào phòng bếp.

- Chào quần gia! Mỹ Uyên nói

- Chào tiểu thư, bữa sáng đã sẵn sàng rồi ạ. Mời tiểu thư dùng. Quần gia nói. Cô gật đầu rồi ngồi xuống ghế và ăn. Đến giờ, cô đi rửa miệng (loại son Mỹ Uyên dùng chỉ phai khi cô sử dụng dung dịch tẩy trang) và ra ngoài. Trước khi đi, cô nói

- Tối nay không cần chờ con đâu ạ. Con sẽ ăn tối ở ngoài luôn.

- Nhớ về sớm nhé. Mẹ Diệp nói.

- Dạ. Con đi đây. Mỹ Uyên nói rồi rời khỏi biệt thự. Bên ngoài cổng, một chiếc Ferrari màu vàng đang đậu trước cửa. Văn Bình đứng dựa vào xe. Anh mặc một chiếc áo sơ mi trắng tay dài được xắn lên cao tới khuỷu và quần kaki. Ở phần eo mang cái thắt lưng màu nâu. Áo sơ mi để hở vài cúc áo, làm xương quai xanh và cơ bắp ở ngực thoát ẩn thoát hiện. Mái tóc xanh đen phong tình, khuôn mặt lạnh lẽo nghiêm nghị. Hiện tại anh đang rất hồi hộp. Chỉ sợ sẽ không làm cho cô vui. Mỹ Uyên từ trong bước ra, cô nói

- Xin lỗi đã để thiếu gia chờ lâu!

- Không sao, tôi cũng chỉ vừa mới đến thôi. Anh nói. Chợt trên mặt xuất hiện vài vết đỏ. Hôm nay Mỹ Uyên thật đẹp! Mặc dù không bằng vợ của Văn Minh nhưng trong mắt anh cô vẫn luôn là đẹp nhất. Cả hai chào hỏi nhau rồi lên xe.

- Diệp tiểu thư muốn đi chơi ở đâu? Anh hỏi

- Đi đâu trước cũng được mà. Mỹ Uyên vui vẻ trả lời. Văn Bình mỉm cười nói

- Vậy đến khu trung tâm giải trí trước. Mỹ Uyên gật đầu. Văn Bình tiếp tục lái xe. Trên đường đi, cả hai không nói gì với nhau, khiến Mỹ Uyên có chút buồn. Không lẽ anh không muốn nói gì với cô sao?!

- À ừm....Thiên...Thiên thiếu gia....tôi...có thể xin anh một chuyện không? Mỹ Uyên hỏi

- Chuyện gì thế? Văn Bình vẫn lái xe, không hề nhìn cô

- À...ừm....chúng ta....có thể....thay đổi....cách xưng hô không? Cô nói. Hai ngón tay mảnh khảnh chỏ vào nhau.

- Ồ, vậy tiểu thư muốn chúng ta xưng hô như thế nào? Anh hỏi

- À thì, giống như "thường" a. Giống...giống....à ừm....Mỹ Uyên ngại ngùng nói. Đây là lần đầu tiên trong đời chỉ vì cái cách xưng hô lại có thể làm khó cô!

- Anh/em nhì? Văn Bình nói huych toẹt ra. Hai má của Mỹ Uyên đỏ bừng. Cô gật nhẹ đầu. Anh mỉm cười nói

- Chiều theo ý em. Mỹ Uyên nghe vậy, trong lòng có chút vui. Rồi cả hai thẳng tiến đến khu trung tâm giải trí.

Tại khu trung tâm giải trí....

- Whoa, tuyệt thật nha! Mỹ Uyên thích thú nói. Đây là lần đầu tiên cô đi đến khu trung tâm giải trí lớn nhất Thượng Hải.

- Em muốn chơi gì? Văn Bình đi đến, khoác tay lên vai cô hỏi

- Em muốn chơi...muốn chơi...à ừm...Mỹ Uyên phân vân. Văn Bình mỉm cười, anh nói

- Chơi trò tàu lượn siêu tốc nhé?

- Dạ. Mỹ Uyên thích thú trả lời. Rồi cả hai cùng đi sâu vào khu trung tâm. Sau khi chơi tàu lượn siêu tốc, cả hai đi đến ngôi nhà ma, rồi tiếp theo đến trò đu quay.....Chơi hết tất cả trò chơi ở khu trung tâm, hai người cùng đi ăn kem, rồi đến rạp chiếu phim, sau đó là đi ngắm cảnh ở công viên lớn thứ hai của Thượng Hải.

Đến chiều, cô cùng anh đi tới khu trung tâm mua sắm. Dạo quanh các gian hàng, trên tay Mỹ Uyên và Văn Bình là đồng túi xách lớn nhỏ.

- Sao em mua nhiều vậy? Văn Bình hỏi

- Em mua cho mọi người và anh mà. Mỹ Uyên vui vẻ trả lời. Văn Bình nghe vậy thì mỉm cười hạnh phúc. Rồi cả hai đến nhà hàng Úc để ăn tối. Sau đó đi đến cây cầu lớn và ngắm cảnh thành phố về đêm.

- Mát mẻ thật! Mỹ Uyên nói. Văn Bình nhìn cô, anh mỉm cười, lấy áo khoác ở trong xe ra, anh đắp lên người cô

- Trời vào đêm lạnh lắm, em nên giữ ấm cho bản thân đi! Anh quan tâm nói. Mỹ Uyên mỉm cười, cô gật nhẹ đầu. Rồi cả hai tiếp tục đứng ngắm cảnh. Chợt Mỹ Uyên tựa đầu lên vai Văn Bình, cô nói

- Cảm ơn anh về buổi đi chơi hôm nay. Em vui lắm!

- Vậy sao? Văn Bình nói.

- Bình nè, anh...có bạn gái chưa? Cô hỏi

- Anh chưa có. Văn Bình trả lời.

- Vậy à? Mỹ Uyên nói. Anh nhìn cô. Chợt Văn Bình đặt một nụ hôn lên trán cô. Mỹ Uyên đỏ mặt, cô nhìn anh. Văn Bình cười, anh lấy trong túi ra một chiếc hộp nhỏ màu đỏ. Tiếp theo, anh mở hộp ra và quỳ xuống nói

- Diệp Mỹ Uyên, em...có đồng ý....làm vợ anh không?

- Sao? Mỹ Uyên ngạc nhiên hỏi. Văn Bình mỉm cười, lấy hết can đảm, anh nói

- Thật ra....ngay từ lần đầu gặp, chính vẻ đẹp thuần khiết và kiêu sa của em đã thu hút anh. Lúc đó, trái tim anh đập rất mạnh. Anh đã nghĩ từ lúc đó, anh đã thích em rồi. À không, là yêu em mới đúng. Khi thấy em và anh Toàn ôm nhau, anh đã nghĩ em có người yêu. Anh đã nghĩ sẽ quên đi nhưng sau cuộc nói chuyện với anh ấy, anh đã hiểu mình vẫn còn cơ hội. Và hôm nay, anh muốn hỏi em rằng em có đồng ý...làm vợ anh không?

Mỹ Uyên nghe vậy, tim cô đập rộn ràng. Hạnh phúc nở trên môi cô, Mỹ Uyên lau nước mắt, cô nghẹn ngào nói

- Em đồng ý. Văn Bình mỉm cười, anh đeo nhẫn cưới vào tay cô, rồi đứng lên. Cả hai ôm lấy nhau và trao cho nhau những nụ hôn ngọt ngào

- Em yêu anh, Văn Bình. Mỹ Uyên nói

- Anh cũng yêu em, Mỹ Uyên. Văn Bình nói. Rồi cả hai ôm lấy nhau, Mỹ Uyên nằm trong lòng anh, hạnh phúc rơi nước mắt

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Thiệp mời

Hai tháng đã trôi qua kể từ khi Mỹ Uyên trở thành người yêu của Văn Bình và Trịnh Tuyết mang trong mình dòng máu của Hà gia, đám cưới của Thanh Tuấn - Ngọc Như kết thúc thì hiện tại Quang Thành đang cùng Tiểu Liên "hưởng tuần trăng mật" ở Maldives.

Tại biệt thự của Gia Kiệt, Như Ý đang cùng Hồng Loan làm thiệp mời dự đám cưới. Vào tháng trước, khi Quang Thành chuẩn bị đến Maldives thì Như Ý đã đề ra một ý kiến, đó là tổ chức đám cưới của Vạn Minh-Tiểu Vy, Bá Thiên-Hồng Loan và Gia Kiệt-Như Ý chung một ngày. Còn về phần của Nam Quân-Trịnh Tuyết thì chờ sau khi cô sinh xong mới tổ chức.

- Mời mọi người dùng món tráng miệng. Tiểu Vy từ trong bếp đi ra, tay bưng một đĩa xoài và đĩa muối ớt nhỏ.
- Ô, là xoài cát sao? Gia Kiệt lấy một miếng chấm muối và cho vào miệng.
- Ngon thật! Xoài cát có khác ha. Bá Thiên nói. Anh lấy một miếng đút vào miệng Hồng Loan.
- Vạn Minh, anh cũng ăn một miếng đi. Tiểu Vy nói. Vạn Minh há miệng ra cho cô đút.
- Ày, cuối cùng cũng xong. Như Ý nói, cô thả lỏng cơ thể một chút.
- Bây giờ thì đi gửi thiệp mời thôi. Tiểu Vy nói. Cô cầm mấy tấm thiệp mời lên, đưa cho Vạn Minh
- Minh Minh xem nè, thiệp mời được trang trí đẹp ha!
- Ủ, nhưng chói quá! Vạn Minh nói.
- Vạn Minh à, đừng nói thế chứ! Gia Kiệt liếc nhìn anh nói. Vạn Minh thở nhẹ, anh lấy tờ báo số mới nhất và đọc. Tiểu Vy chia thiệp mời ra cho 3 cặp, cô nói
- Chúng ta mỗi người một ít, một chút nữa đem đi gửi cho các khách mời
- Ừm. Hồng Loan gật đầu. Rồi cả bọn ngồi ăn xoài và xem tin tức. Khoảng 9 giờ thì Vạn Minh cùng Tiểu Vy đi gửi thiệp mời trước. Sau đó cặp Bá Thiên và Gia Kiệt mới đi.

Vạn Minh, Gia Kiệt, Bá Thiên lái xe đưa Tiểu Vy, Như Ý và Hồng Loan đến tập đoàn Bạch Dương, tập đoàn A.B, tập đoàn M.B.A, Thiên -Khổng - Đường - Hàn- Hà- Bùi - Nguyễn.....

Đến bốn giờ chiều thì cả bọn mới về, lí do mà cả bọn đi khá lâu là vì một phần do các đối tác mời ở lại chơi và dùng bữa cùng họ, một phần là phải đi đến bưu điện để chuyển thiệp mời này đến Bắc Kinh cho Thanh Tuấn và Ngọc Như. Mà bưu điện lại gặp một vài rắc rối nên làm thủ tục có hơi lâu.

- Ày, mệt thật nha! Hồng Loan nói, cô ngồi phịch xuống ghế. Tiểu Vy vừa rót trà vừa nói
- Tại vì bưu điện gặp rắc rối nên chúng ta mới đi lâu như vậy. Chạy hết chỗ này tới chỗ kia, mệt muốn chết!
- Chỉ có gửi thiệp mời thôi mà chạy như chạy show vậy. Vạn Minh tiếp lời. Cả bọn gật đầu, Gia Kiệt nói với quản gia
- Làm món gì nhẹ bụng cho bữa tối thôi.
- Tôi hiểu rồi. Bà quản gia gật đầu rồi rời đi. Vạn Minh, Tiểu Vy, Bá Thiên và Hồng Loan ở lại ăn cơm chung với Gia Kiệt và Như Ý. Khoảng 7 giờ thì cả bọn ra về. Về đến biệt thự, Bá Thiên đưa Hồng Loan lên phòng. Cô đi tắm rửa xong thì đến lượt anh, khoảng 9 giờ thì tắt đèn đi ngủ!

.....

Chương này có hơi ngắn vì nội dung chủ yếu là gửi thiệp mời để dự tiệc cưới của hai nhân vật chính và các nhân vật phụ. □□□□□.

Mong các bạn thông cảm cho □□□□□. Chỉ còn một chương cuối cùng là hết truyện, mình xin hứa chương 62 sẽ dài hơn. Mong các bạn sẽ vote and comment cho mình nhé. Love Everyone! □□□□□

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Ngày trọng đại (18+)

Một tuần sau....

Ngày 15 tháng 9....

Vào một buổi sáng đẹp trời mát mẻ. Những đám mây trôi bồng bềnh trên bầu trời xanh tươi đẹp. Gió nhẹ nhàng thổi qua mang theo cái lạnh mát mẻ của mùa thu sắc vàng. Trên cành cây hoa lá còn đọng lại một ít sương ban mai. Những bông hoa xinh đẹp nở rộ khoe sắc, đón chào bình minh. Chim chóc đậu trên cành, hót líu lo. Khung cảnh thật sinh động và tươi đẹp. Tại Angel Shop, trong phòng trang điểm, ba cô dâu khoác lên ba bộ váy cưới tuyệt đẹp.

Tiểu Vy mặc váy cưới màu trắng hai dây để lộ khuôn ngực đầy đặn và vùng cổ trắng ngần cùng xương quai xanh mập mờ. Hai tay mang đôi găng tay

mỏng dài tới khuỷu màu trắng. Dưới chân mang đôi giày thủy tinh màu xanh biếc của Pháp. Đôi mắt đen tuyền trở nên hút hồn nhờ cặp lông mi dài đen nhánh. Hai má phúng phính hồng hồng. Đôi môi hồng mọng nước được phủ một lớp son mỏng. Mái tóc đen ngày trước bị cắt ngắn giờ đã dài đến ngang thắt lưng, được thắt thành đuôi tôm và được cố định bởi chiếc nơ nhỏ màu trắng. Trên đầu là chiếc vương miện kim cương được làm từ Mỹ, là Vạn Minh đã đặt riêng cho cô. Trông cô lúc này rất đẹp và kiêu sa!

Như Ý mặc bộ váy cưới màu đỏ cúp ngực. Dưới chân mang đôi giày cao gót hiệu Channel màu đỏ. Trên đầu là chiếc khăn trùm đỏ đi kèm với váy cưới. Khuôn mặt nhỏ nhắn đã đẹp, nhờ bàn tay của các chuyên gia lại càng đẹp hơn. Mái tóc xinh đẹp được thắt thành hình trái tim ở trên cao. Trông cô như một nàng công chúa trong truyện cổ tích!

Hồng Loan mặc váy cưới màu nho đen không tay cổ cao. Dưới chân mang giày cao gót màu đen sáng bóng. Trên đầu là chiếc vương miện kim cương được làm từ Anh. Các chuyên gia trang điểm cho ba cô công chúa xong thì cũng là lúc ba chú rể đi vào. Vạn Minh mặc vest đen, thắt cà vạt xanh biển, chân mang đôi giày đen. Mái tóc phong tình lãng tử. Đôi mắt sâu như hồ đen vũ trụ. Đôi môi bạc mím chặt lại. Gia Kiệt mặc vest trắng, thắt cà vạt đỏ, chân mang đôi giày trắng. Mái tóc bầy ba, đôi mắt hút hồn, đôi môi hơi hé mở. Bá Thiên mặc vest xanh dương đậm, thắt cà vạt đỏ, chân mang đôi giày đen. Mái tóc được chải ra đằng sau, đôi mắt hút hồn, đôi môi khẽ mỉm cười. Vạn Minh, Bá Thiên và Gia Kiệt đứng nhìn Tiểu Vy, Hồng Loan và Như Ý từ đằng sau, mặt có vài vệt đỏ, tim đập thình thịch, các anh đang hồi hộp, nôn nóng muốn mang ba cô dâu xinh đẹp về nhà ngay

- Aizz, bạn tốt à, gì mà ngây ra thế? Quang Thành cùng Tiểu Liên đi vào, đặt tay lên vai Vạn Minh

- Ồ....Quang....Quang Thành, cậu về từ khi nào thế? Vạn Minh giật mình xoay người nhìn anh. Quang Thành nở nụ cười chói lóa, anh nói

- Về hồi 12 giờ đêm đấy. Vui không?

- Tổ chắc là cậu đã gặp một bóng ma nữ với đôi mắt đỏ máu và mái tóc dài đến chạm đất, cùng bộ váy trắng đầm máu. Nam Quân hù dọa

- Làm....làm gì có chứ? Cậu....đúng là mê tin dị đoan mà. Quang Thành nói, khuôn mặt chảy đầy mồ hôi

- Aizz, chắc là có rồi nên mới sợ chứ gì? Gia Kiệt nói

- Mấy cậu thật là....Bộ muốn mình gặp nó lắm sao? Quang Thành tức giận nói

- Bọn này còn mong hơn thế đấy. Nó bắt cậu rồi thì bọn này sẽ không bị cái nụ cười chói như nắng của cậu làm phiền nữa. Vạn Minh nhún vai. Quang Thành nghe vậy thì nổi trận lôi đình, Tiểu Liên thấy thế liền chuyển "chủ đề"

- Whoa, hôm nay Tiểu Vy thật đẹp nha! Y chang cô tiên vậy. Cả Như Ý và Hồng Loan thật xinh như công chúa. Cô khen ngợi

Lúc này, Tiểu Vy, Hồng Loan, Như Ý đứng lên, cả ba xoay người, một ánh hào quang bao xung quanh họ, khiến họ trở nên nổi bật và đẹp hơn bao giờ hết! Vạn Minh, Bá Thiên, Gia Kiệt chuyển sự chú ý đến cả ba cô, trái tim của cả ba người đập thình thịch, khuôn mặt đã đỏ, giờ còn đỏ hơn. Tiểu Vy thì như tiên nữ không phạm trần tục với vẻ đẹp kiêu sa, quyến rũ khó ai sánh bằng. Hồng Loan và Như Ý thì như cô công chúa trong truyện cổ tích, xinh đẹp và thuần khiết, đủ sức đánh gục người mẫu trên sân catwalk. Cả ba cô mỉm cười, Vạn Minh, Bá Thiên và Gia Kiệt cũng mỉm cười, các anh đi đến, giơ tay phải ra, tay trái để sau lưng, hạ thấp một chân xuống nhưng không chạm đất, cúi đầu, đồng thanh

- Đến giờ rồi, thưa công chúa điện hạ của anh! Cả ba cô mỉm cười, mỗi người một bó hoa hồng, tay đặt lên tay của ba chàng trai, cùng nhau bước ra xe hoa, Quang Thành nhìn bọn họ, nói

- Sến như con ốc sên!

- Như vậy mới lãng mạn chứ, ai như anh, khô như khúc gỗ! Tiểu Liên nói rồi rời đi, Quang Thành nghe vậy thì tinh thần xuống "dốc", lết cái thân buồn đi ra xe. Mỹ Uyên, Văn Bình và Thủy Phương, Văn Khang đứng ngoài cửa, thấy họ ra liền mở cửa ra và mở cửa xe.

Ba chiếc xe Lamborghini Reventon màu trắng được trang trí bằng vòng hoa hồng tuyệt đẹp. Tiểu Vy và Vạn Minh lên xe đầu tiên, tài xế lái xe là cặp Quang Thành. Chiếc xe thứ hai được lái bởi cặp Văn Bình, phụ trách cho Bá Thiên và Hồng Loan. Chiếc thứ ba do cặp Văn Khang lái, đưa Gia Kiệt và Như Ý đến nhà thờ Kính Thiên.

Đi sau ba chiếc Lamborghini Reventon là 50 cỗ xe Maybach trắng, 20 cỗ xe Rolls Royce. Đằng trước là 60 chiếc Ferrari vàng rực và 50 chiếc Bugatti veyron. Bên trái là 5 chiếc Porsche và bên phải là 5 chiếc Aston Martin. Dọc theo hai bên con đường là hàng hoa hồng được nhập từ Mỹ và Úc. Con đường đầy màu đỏ, trắng, đen và vàng. Đằng sau những chậu bông hoa là hàng người đang chen chúc để ngắm nhìn những siêu xe đắt giá của thế giới. Hiếm lắm mới có cơ hội để được ngắm những siêu xe số lượng có hạn, có kẻ ngu mới không đi xem những siêu xe đắt giá này.

- Khoa trương hơn mình nghĩ. Hai bên đường kẹt cứng rồi, phóng viên mà cũng chen lấn với dân thường nữa chứ! Quang Thành nói

- Nguyễn Vạn Minh tôi mà cưới vợ là phải cho cả thế giới biết đấy. Vạn Minh nói

- Thế này thì tốn hàng vạn của cải chứ không ít! Tiểu Vy nói.

- Tốn bao nhiêu mà chẳng được, vì cậu thì dù anh Minh có tốn 99 tỷ cũng chả sao! Tiểu Liên nói. Tiểu Vy thầm cười. Lái xe đến nhà thờ Kính Thiên, cả ba cặp cùng bước xuống xe. Lúc này, khách khứa đều đến đông đủ. Những chiếc siêu xe đắt giá đậu thành một hàng ngang với đủ loại màu sắc mang tính sang trọng, bí ẩn.

Đồng hồ điểm 10 giờ 30, giờ lành đã đến mang ý nghĩa một đời một kiếp.

Vạn Minh, Bá Thiên, Gia Kiệt cùng Tiểu Vy, Hồng Loan và Như Ý khoác tay nhau bước vào thánh đường. Bên trong, các khách mời đều đang ngồi nói chuyện. Ánh đèn từ ngoài rọi vào từ từ tối hẳn, cánh cửa nhà thờ đóng lại. Tiểu Vy khoác tay Vạn Minh, theo sau là phù dâu phù rể Tiểu Liên Quang Thành. Bá Thiên bước đi cùng Hồng Loan, phù dâu phù rể là Mỹ Uyên Văn Bình. Như Ý, Gia Kiệt cùng nhau mỉm cười, theo sau là phù rể Văn Khang và phù dâu Thùy Phương. Đi đến chỗ cha xứ đang đứng, cả ba cặp đôi đứng đối diện nhau, cha xứ đứng giữa, tuyên đọc lời thề hôn nhân. Sau đó, cả ba cô dâu và ba chàng rể cùng nhau đọc lời thề và trao nhẫn. Đối với Tiểu Vy, đây là một giấc mơ tràn ngập màu hồng. Giấc mơ này thật đẹp, cô không muốn nó bị phá vỡ. Cô sợ, khi cô tỉnh dậy, giấc mơ này sẽ biến mất.

- Em có thấy giấc mơ này đẹp lắm không? Vạn Minh hỏi

- D...ạ. Tiểu Vy gật nhẹ đầu. Anh mỉm cười nói

- Nếu thế thì hãy mơ tiếp đi. Cha xứ nhìn anh, nói

- Các cặp đôi xinh đẹp có thể hôn nhau. Vạn Minh ôm eo Tiểu Vy, Bá Thiên nâng cằm Hồng Loan, Gia Kiệt ôm lấy Như Ý và trao lên mỗi cô một nụ hôn đầy ngọt ngào. Tiếng nhạc dạo vang lên. Một tràng pháo tay vang lên, Tiểu Vy mỉm cười hạnh phúc. Cuối cùng, cô cũng được ở bên anh, người đàn ông mà cô yêu trọn kiếp!

Nhà hàng tiệc cưới 5 sao Tân Kỳ....

Trên các bậc thang của nhà hàng, các phóng viên đều đã đứng chật hai bên cầu thang. Các chiếc xe hơi như Yamaha, Lamborghini, Ferrari, Bugatti veyron, Rolls Royce, Porsche, Aston Martin,.....đậu gần như chật cứng cả tầng hầm kế nhà hàng. Hoàng Khang và Nguyễn Đình đang tiếp các khách quý thì đàn xe hơi từ nhà thờ chạy đến. Nguyễn Đình và Hoàng Khang cùng vợ đi xuống đón bọn họ. Quang Thành mở cửa xe, mời Vạn Minh và Tiểu Vy bước xuống. Tiểu Vy đi đến ôm lấy cha mình, cô hỏi

- Đạo này cha khỏe không?

- Khỏe. Còn con?

- Con cũng thế. Sao cha lại khóc? Tiểu Vy hỏi, cô lau nước mắt cho Hoàng Khang.

- Chỉ là cha vui quá thôi. Con không cần lo. Ông nói. Tiểu Vy mỉm cười, rồi cùng mọi người đi vào trong nhà hàng.

Trong nhà hàng, khách quý đều đã đứng đầy mọi nơi trên sân nhà hàng. Các bàn tiệc đều đã đầy những món ngon hảo hạng. Vạn Minh và mọi người đi vào, anh đi lên lầu 2 của nhà hàng từ hướng khác và nhờ các thuộc hạ đã che họ đi một cách chuyên nghiệp. Bước vào phòng thay đồ, Tiểu Vy thay bộ váy trắng ra, cô mặc bộ váy cưới màu hồng cúp ngực dài tới đầu gối. Cô mang đôi giày cao gót màu hồng loáng bóng. Vạn Minh thay bộ vest đen thành trắng, bên phía trái ngực ghim hoa hồng đỏ.

Hồng Loan thay bộ váy cưới màu nho đen thành váy xoè màu tím hai dây. Đôi giày cao gót màu tím được Bá Thiên đặt riêng từ Anh rất khớp với chân cô. Bá Thiên thay bộ vest xanh dương đậm thành vest xám, đôi giày đen. Như Ý thay bộ váy đỏ cúp ngực thành váy dài ngang bắp chân màu đen, đôi giày cao gót màu đen. Gia Kiệt thay vest trắng thành vest nâu, đôi giày màu đen. Cả ba cặp rời khỏi phòng thay đồ, khoác tay nhau đi xuống dưới lầu 1. Lúc này cánh cửa nhà hàng khép lại, tất cả mọi người hướng mắt về phía sân khấu. Vạn Minh, Tiểu Vy cùng hai cặp đôi kia bước lên sân khấu. MC đứng cạnh anh, nói lớn

- Cảm ơn quý khách đã đến tham dự đông đủ ngày trọng đại của Nguyễn thiếu gia, Bá thiếu gia và Hoàng thiếu gia ngày hôm nay. Một tràng pháo tay vang lên. MC nói tiếp

- Bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu "thực hành" nghi thức thường lệ ngay lập tức. Mời cặp đôi cô dâu chú rể Nguyễn thiếu gia và Triệu tiểu thư làm trước

Vạn Minh cùng Tiểu Vy cầm dao cắt bánh kem, sau đó rót rượu và trao rượu cho nhau uống, cuối cùng là chụp hình cùng cha mẹ chồng, cha mẹ vợ. Tiếp theo, Bá Thiên-Hồng Loan và Gia Kiệt cũng làm tương tự. Pháo bông nổi lên, kết hợp cùng tràng pháo tay của mọi người khiến cả căn phòng trở nên náo nhiệt. Đồng hồ điểm 12 giờ 30, mọi người bắt đầu nhập tiệc. Bữa tiệc náo nhiệt, ồn ào. Vạn Minh-Tiểu Vy, Bá Thiên-Hồng Loan, Gia Kiệt-Như Ý cùng đi tiếp khách.

- Họ hàng nhà ai cũng đông như tổ ong nhỉ? Tiểu Vy nói, không khỏi kinh ngạc với số lượng khách đến dự

- Phải a. Mỗi lần đi gửi thiệp mời phải chạy chẳng khác nào chạy show cả. Một thấy mê! Như Ý nói

Cả bọn gật đầu, rồi tiếp tục đi tiếp khách. Bữa tiệc hoành tráng diễn ra đến 9 giờ 30 tối thì kết thúc. Tất cả khách khứa ra về, Tiểu Vy và mọi người cùng ra xe, Bá Thiên nói lớn

- Đến giờ động phòng rồi! Hồng Loan và Tiểu Vy, Như Ý đỏ mặt, mỗi người một cái tát giáng xuống mặt của Bá Thiên. Vạn Minh nhìn anh ta, cười thầm

- Đáng đời!

- Cái miệng hại cái thân là thế đó! Gia Kiệt tiếp lời. Bá Thiên nhìn bạn mình, anh bức bối chịu trận. Mọi người mỉm cười, cha mẹ Nguyễn - Triệu - Bá - Bùi - Hoàng - Hàn đến, Nguyễn Đình nói

- Đến khách sạn thôi! Mọi thứ đều được chuẩn bị sẵn rồi. Nhóm Quang Thành cũng đến cả đấy rồi.

- Dạ. Mọi người đồng thanh, rồi lên xe tiến đến khách sạn Tôn Hoàng.

Tại khách sạn Tôn Hoàng, trên lầu 70 - lầu cuối cùng của khách sạn, căn phòng 789 thật ồn ào và tràn ngập tiếng cười. Sau khi Tiểu Vy và mọi người thay đồ xong, tất cả đều đến phòng khách trò chuyện.

- Hôm nay thật thật đấy! Thanh Mai nói, tay xoa đầu cô con dâu xinh đẹp.

- Ủ. Mới hôm nào tụi trẻ chỉ mới bằng ngón tay của chúng ta, nằm trong lòng chúng ta chơi đùa ngoan ngoãn mà giờ đây đã lập gia đình rồi! Mẹ Bùi nói

- Tôi mong có cháu bông lăm rồi đấy! Nhìn mấy bà hàng xóm kế nhà ai cũng có cháu để ẵm bông, thấy mà ghen tị. Mẹ Hoàng nói. Vạn Minh mỉm cười kéo Tiểu Vy vào lòng nói

- Vậy tối nay chúng ta cùng nhân giống đẻ ra hoa kết trái nhé?

- Anh...đồ đáng ghét! Tiểu Vy đánh vào ngực Vạn Minh. Cả đám cười lớn. Bá Thiên ngồi ôm eo vợ, anh nói

- Bà Xã, anh chịu hết nổi rồi! Ta làm ngay đi

- Anh đúng là đồ đại sắc lang mà. Hồng Loan chu môi nói. Mọi người ngồi nói chuyện đến khoảng 11 giờ thì mới chịu về. Vì phòng 789 là phòng rộng nhất trong khách sạn nên trong này có 3 phòng ngủ nhỏ và tất cả đều có tường cách âm, thế nên mỗi cặp một phòng.

Vạn Minh đưa Tiểu Vy vào phòng, anh nhanh chóng lột quần áo ra, Tiểu Vy cũng vậy. Mãn đạo đầu bắt đầu. Cả hai ôm nhau trong tình trạng không mảnh vải che thân, hôn nhau đến ngộp thở. Một tay của Vạn Minh thì bóp một bên ngực, tay còn lại thì đi xuống âm hộ và moi móc. Miệng và lưỡi kết hợp mút lấy nhũ hoa đã cứng. Tiếng rên rỉ của Tiểu Vy khiến anh phấn khích. Dịch nhờn bên dưới chảy ra, nắm căn của anh cũng bắt đầu cương cứng. Vạn Minh rút mấy ngón tay ra khỏi âm hộ, và đút "thăng bé" vào bên trong cô một cách mạnh mẽ.

- Aaaa, Minh...nhanh quá...chậm lại.....aaa.....Tiểu Vy rên rỉ, miệng liên tục cầu xin. Vạn Minh tăng tốc độ, anh liên tục đổi tư thế và cuối cùng, anh bắn vào bên trong cô. Nước nhờn chảy xuống nệm, Tiểu Vy thở dốc, cô nói

- Nhanh thật...chỉ mới 45 phút thôi mà.....đã xong rồi.....

- Em muốn thêm sao? Vạn Minh hỏi, anh vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của cô. Tiểu Vy lắc đầu, Vạn Minh mỉm cười, chiếm lấy môi cô và tiếp tục cho đến tận sáng.

Bá Thiên vừa vào phòng đã khóa chặt cửa, anh nhanh chóng lột sạch quần áo, nói với Hồng Loan

- Anh chờ lâu rồi, Bảo Bối!

- Gấp vậy sao? Hồng Loan mỉm cười, cô cởi quần áo, cảnh xuân hiện ra trước mắt khiến dục vọng trong anh dâng trào, nam căn vô thức căng cứng lên, anh đi đến, đè cô xuống giường, gấp gấp chiếm môi cô, và mút lấy tư vị ngọt ngào trong miệng cô một cách điên cuồng. Hồng Loan rên rỉ, Bá Thiên hưng phấn, miệng thì mút lấy nhũ hoa của cô, một tay thì bóp lấy mông căng tròn, tay còn lại thì "đùa giỡn" với hột le. Hồng Loan nhanh chóng bị kích thích mạnh, nước nhờn chảy ra, anh nhanh chóng đưa thanh sắt vào bên trong cô và ra vào mạnh mẽ. Hồng Loan thích thú, nói

- Aaa.....mạnh hơn nữa.....aaaa....tuyệt a...aaa

Dục vọng dâng cao đến đỉnh điểm, Bá Thiên xuất tinh vào bên trong cô, anh liếm mép nói

- Biểu hiện hôm nay của em tốt lắm, anh rất thích. Thêm vài hiệp nữa nhé! Rồi Bá Thiên chiếm lấy môi cô, hành cô cho đến gần sáng thì mới chịu buông tha.

Gia Kiệt cùng Như Ý vào phòng, anh vừa khóa cửa xong thì đè cô vào tường và hôn ngấu ngiến. Tay anh mò nắn xuống ngực và âm hộ, "khuyến khích" tinh thần cô. Đầu óc Như Ý trống rỗng, cô chỉ biết rên rỉ và đón nhận khoái cảm mà anh mang tới. Tiếp theo, Gia Kiệt lột sạch quần áo trên cô, rồi hôn lên từng tấc da thịt và thưởng thức. Một dòng nước đục chảy ra làm âm hộ cô ướt ươn ướt. Gia Kiệt thích thú, anh đưa vật nam tính vào bên trong cô một cách thô bạo, ánh mắt thể hiện rõ dục vọng đang lấn chiếm trí óc anh. Anh thúc mạnh, Như Ý la lớn, anh ra vào thật mạnh mẽ và cuối cùng bắn vào trong cô. Như Ý thở hổn hển, Gia Kiệt vén những lọn tóc lòa xòa trên mặt cô rồi "chơi" cô đến sáng mới dừng.

THE END!□□□□

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Ngoại truyện (1): Diệp Mỹ Uyên và Thiên Văn Bình

Bốn tháng sau, Vạn Minh đặt vé máy bay để đưa Tiểu Vy đến Maldives và Scotland hưởng "tuần trăng mật". Bá Thiên đưa Hồng Loan đến biển Bạc ở Quảng Tây chơi hai tháng thì về, vì anh còn phải quản lý cả tập đoàn Long Hải trong lúc Vạn Minh đang "vắng nhà". Gia Kiệt cùng Như Ý đến Hokkaido Nhật Bản vì cô nói muốn hưởng "tuần trăng mật" ở đó khoảng 1 tháng rưỡi.

Về phần Nam Quân và Trịnh Tuyết thì hiện tại bụng của cô đã nhô cao lên rất nhiều và theo dự đoán của bác sĩ thì cô sẽ sinh con trai. Lúc đó cả Hà gia và Trịnh gia đều vui mừng tổ chức tiệc đến ba ngày hai đêm. Còn cặp đôi Văn Bình-Mỹ Uyên thì từ khi hẹn hò đến giờ, tình cảm của họ rất mặn nồng.

Công viên giải trí Lam Điền,.....

- Kem của em đây. Văn Bình đưa một que kem socola cho Mỹ Uyên

- Whoa, cảm ơn anh, em thích kem socola nhất luôn á. Cô thích thú nói, lưỡi nhẹ nhàng liếm kem. Văn Bình nhìn cô mỉm cười, anh dựa lưng vào thành ghế đá, chân bắt chéo, một tay khoác vai Mỹ Uyên, tay còn lại thì cầm cây kem ăn.

- Bình nè, anh nghĩ....chúng ta nên tổ chức đám cưới...vào khi nào vậy? Mỹ Uyên hỏi

- Anh cũng không biết nữa. Văn Bình đáp

- Chúng ta đều đã ra mắt hai gia đình rồi. Họ cũng đã chấp thuận tình cảm của ta, em muốn....nhanh chóng trở thành vợ anh. Mỹ Uyên nói tiếp

- Vậy vào hai tháng tới nhé? Văn Bình nói

- Dạ. Cô gật đầu cái rụp. Anh mỉm cười xoa đầu cô, sau đó đưa cô đi chơi tiếp.

Hai tháng sau....

Hôm nay là một ngày nắng đẹp. Mây xanh trời xanh. Chim chóc hót líu lo. Khung cảnh sinh động nhộn nhịp và ồn ào bởi tiếng xe cộ ngoài đường

Tại Beauty Shop, Mỹ Uyên ngồi trong phòng trang điểm, cô mặc váy cưới màu xanh biển cúp ngực. Đằng sau lưng để lộ tám lưng ong tuyệt đẹp. Cô mang đôi giày cao gót màu xanh biển, mái tóc nâu socola được uốn gọn lên cao bằng cây trâm xanh biếc. Trên đầu còn đội vương miện kim cương của Anh. Đôi môi hồng được phủ một lớp son mỏng. Sau khi trang điểm xong thì cha mẹ Diệp đi vào. Cha Diệp nhìn Mỹ Uyên, một dòng nước mắt lăn trên má ông, Mỹ Uyên xoay mặt lại nhìn cha, cô mỉm cười đứng lên, đi đến lau nước mắt cho ông

- Sao cha lại khóc? Cô hỏi

- Cha khóc là vì mừng khi con cưới được một người đàn ông yêu thương con hết lòng hết dạ. Cha Diệp đáp. Mẹ Diệp đặt tay lên vai ông, bà nhẹ nhàng nói

- Sao ông lại khóc chứ? Hôm nay là ngày vui mà. Con gái chúng ta chuẩn bị lên xe hoa, khi về nhà chồng rồi, nó không quên hai ông bà già này đâu.

- Mong là thế. Cha Diệp vẫn cứ khóc. Ông đang rất vui mừng nhưng cũng có chút buồn vì cô là con một, ông sợ cô đi rồi sẽ không nhớ tới ông

- Con chắc chắn sau khi cưới chồng sẽ buộc anh ấy phải ở cùng chúng ta. Mỹ Uyên khẳng định

- Thật sao? Mẹ Diệp hỏi. Mỹ Uyên gật nhẹ đầu, cả hai vui mừng, sau đó đưa cô ra xe và đến nhà thờ Đức Tôn.

Tại nhà thờ Đức Tôn, thảm đỏ trải dài đến cửa nhà thờ. Dàn hoa hồng được đặt hai bên theo thảm đỏ. Chiếc xe Lamborghini đậu trước cửa, Mỹ Uyên khoác tay cha cùng mẹ đi vào. Cánh cửa nhà thờ mở ra, cô đi vào. Một chiếc thảm hồng trải dài đến chỗ đứng của cha xứ. Hai bên là khách quý đang nhìn cô, trầm trồ khen ngợi. Một ánh hào quang chói sáng bao trùm lấy cô. Tiếng nhạc dạo vang lên, cô đi đến phía trước.

Văn Bình đứng nhìn cô. Anh mặc vest xanh, thắt cà vạt đỏ, giày màu đen. Mái tóc lòa xòa phong tình. Đôi môi bạc mỉm cười. Đôi mắt đen sâu hun hút. Trông anh như chàng lãng tử vậy!

Mỹ Uyên đi đến, trên tay là bó hoa ly. Cô đi đến, Văn Bình giờ một cánh tay ra, cô đặt tay mình lên tay anh. Cha Diệp nói

- Ta giao đứa con gái này lại cho cậu. Nếu cậu khi dễ con bé, ta sẽ không tha cho cậu đâu, thậm chí là san bằng cả tập đoàn cậu luôn đấy

- O....d....dạ. Văn Bình nghe vậy thì mặt tái mét. Cha Diệp nhìn anh, ông mỉm cười. Ông cũng chắc chắn là Văn Bình sẽ không bao giờ khi dễ con ông

Rồi cả hai khoác tay nhau đi đến chỗ cha xứ. Cha xứ đứng giữa, tuyên đọc lời thề hôn nhân. Sau khi đồng ý, cả hai đọc lời thề và trao nhẫn. Cuối cùng là màn hôn nhau. Văn Bình một tay giữ lấy ót cô, tay còn lại nâng cằm cô lên, anh nói

- Bảo bối, cuối cùng cũng thuộc về anh! Mỹ Uyên nghe vậy thì đỏ mặt, cô mỉm cười, hai tay quàng lên cổ anh, rồi cả hai trao cho nhau những nụ hôn ngọt ngào. Kết thúc, cả hai cùng đi đến nhà hàng 5 sao Love Paradise để nhập tiệc cùng mọi người. Đến khoảng 9 giờ tối, cả hai về khách sạn Kim Hà.

Lên phòng 405, Mỹ Uyên đi vào phòng tắm để tẩy trang và tắm rửa. Bên ngoài Văn Bình đang ngồi đọc sách, thấy cô ra, anh mỉm cười đặt quyển sách xuống, đi đến ôm lấy cô. Anh nói

- Bắt đầu nào, Tiểu Mỹ Nhân của anh!

- Dạ. Mỹ Uyên gật nhẹ đầu, Văn Bình bắt đầu hôn lấy môi cô. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau. Văn Bình từ từ trườn xuống cổ, để lại những dấu hôn cháy bỏng. Tiếp theo, anh cởi hết quần áo của cô ra, sau đó liếm mút nhũ hoa đã cứng. Rồi anh nhanh chóng cởi bỏ chiếc quần ngắn cũn cỡn.

- A...Bình...Chậm thôi....Anh làm gì gấp vậy....A....Mỹ Uyên thở gấp nói.

- Anh chỉ muốn nhanh chóng đoạt lấy cơ thể em thôi mỹ nhân à. Văn Bình nở nụ cười nham hiểm, anh tiếp tục đưa hai ngón tay vào bên trong hang động của cô và ra vào mạnh mẽ. Mỹ Uyên như con rắn nước, uốn éo liên tục. Miệng cô liên tục phát ra những tiếng rên rỉ, đầu óc trống rỗng, cô chỉ biết đón nhận khoái cảm mà anh mang đến. Văn Bình hứng thú, anh trút bỏ hết quần áo của mình, rồi đưa vật nam tính vào bên trong cô một cách thô bạo và mạnh mẽ. Anh thúc mạnh, khiến cho Mỹ Uyên liên tục cầu xin. Cuối cùng, anh xuất tinh vào bên trong cô. Cả hai nằm xuống, thở hổn hển. Văn Bình mỉm cười nói.

- Từ giờ trở đi, em chính thức trở thành người phụ nữ của anh!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Ngoại truyện (2): Những thiên thần nhỏ

Sau khi Mỹ Uyên và Văn Bình chính thức trở thành vợ chồng, cả hai đi du lịch ở Colombia, nơi mà Mỹ Uyên từng ao ước được đi một lần. Ba tháng sau, vào đêm ngày 20 tháng 1, tại biệt thự của Hà gia, trong căn phòng tối om, Trịnh Tuyết và Nam Quân đang ôm nhau ngủ. Không gian yên tĩnh chỉ có tiếng đồng hồ "tích tắc" từng giây một. Trịnh Tuyết đang ngủ say, chợt bụng cô bắt đầu đau. Mồ hôi trên trán xuất hiện ngày càng nhiều, chảy đầy khuôn mặt nhỏ nhắn. Cô cau mày thật chặt, cắn cắn môi dưới, tay ôm lấy bụng, miệng phát ra âm thanh rên rỉ đau đớn. Âm thanh ngày càng to, đánh thức Nam Quân đang nằm kế bên

- Tuyết, em sao vậy? Nam Quân ngồi dậy xoay qua nhìn cô, lo lắng hỏi

- Aaa...đau quá...chắc...em sắp sinh rồi.....aaa...Trịnh Tuyết vừa rên vừa nói, nhịp thở của cô không đều. Nam Quân nghe vậy, anh vội chạy ra khỏi phòng, hô to

- Quân gia, quân gia...

Bà quản gia đang dọn dẹp bếp cùng các người hầu thì nghe tiếng Nam Quân, vội chạy lên lầu.

- Có chuyện gì vậy cậu chủ? Bà hỏi, thở hổn hển.

- Mau kêu xe cấp cứu ngay, phu nhân sắp sinh rồi. Anh nói. Cha mẹ Hà từ trong phòng đi ra, mẹ Hà hỏi anh

- Đêm hôm con làm gì mà ồn ào quá vậy? Phải để người khác ngủ nữa chứ.

- Mẹ à, con cũng có lí do thì mới ồn ào được chứ. Trịnh Tuyết sắp sinh rồi, mau gọi xe cấp cứu. Anh nói. Hai người họ nghe vậy, trong lòng mừng rỡ, quản gia chạy xuống phòng khách và gọi cho bệnh viện IS.

Một lúc sau, xe cấp cứu của bệnh viện đến, Như Ý cùng Nam Quân nhanh chóng đưa Trịnh Tuyết lên xe. Cha mẹ Hà chạy đi thay đồ rồi lái xe chạy theo xe cấp cứu. Đến nơi, các bác sĩ, y tá và Như Ý đưa cô vào phòng sinh còn lại thì ngồi ngoài đợi. Một lúc sau, Vạn Minh cùng bạn bè đến, Tiểu Vy hỏi

- Tuyết đâu?

- Đang ở trong phòng sinh. Nam Quân đáp. Hai tay anh siết chặt lại với nhau. Rồi mọi người ngồi ngoài đợi. Nam Quân lo lắng sốt ruột tới mức từ nãy giờ cứ đi qua đi lại làm Bá Thiên chóng cả mặt.

- Nè, cậu ngồi xuống đi. Làm tớ chóng mặt lắm biết không?

- Cậu thì làm sao hiểu được sự lo lắng của tớ chứ. Nam Quân liếc nhìn anh nói. Bá Thiên thở dài, mà, dù sao cũng đâu thể trách Nam Quân được!

Tiếng la hét đầu đón của Trịnh Tuyết khiến Nam Quân mấy lần muốn chạy vào nhưng cũng may là có người giữ anh lại. Cha mẹ Trịnh chạy tới, họ còn lo lắng hơn anh, cứ đi hết chỗ này đến chỗ kia làm cả bọn chóng mặt. Trải qua 8 tiếng đồng hồ thì cuối cùng tiếng khóc chào đời của đứa bé vang lên, mọi người mừng rỡ ôm lấy nhau. Như Ý cùng một bác sĩ đi ra, cô nói

- Chúc mừng anh, Nam Quân! Chị Tuyết sinh một tiểu hoàng tử cho anh đó!

- Thật sao? Cho anh xem mặt nhé? Nam Quân hớn hờ nói, chưa kịp nhìn đứa bé đã bị lôi vào trong, và người đó là Vạn Minh

- Đứa trẻ ổn rồi! Lo mà chăm sóc cho vợ cậu kia. Vạn Minh nói. Cả bọn đi vào trong, Nam Quân chạy đến bên giường, anh vừa gọi tên cô vừa lay cô

- Tuyết, em mau tỉnh lại đi. Tuyết, Tuyết.

- Anh thật là....Tuyết vừa mới sinh xong, cũng phải để cô ấy ngủ nữa chứ. Tiểu Vy chống nạnh nói. Nam Quân nghe vậy thì ngưng lại việc làm của mình. Khoảng 1 tiếng sau, Như Ý cùng bác sĩ đi vào, cô đặt đứa bé vào nôi, Nam Quân cùng mọi người nhìn đứa bé. Tiểu Liên nói

- Whoa, thật dễ thương nha!

- Phải đó. Thật là một tiểu thiên thần đáng yêu! Hồng Loan tiếp lời. Như Ý mỉm cười, cô hỏi Nam Quân

- Vậy anh đặt tên cho cậu bé là gì?

- À, anh với Trịnh Tuyết đã đặt tên cho thằng bé là Hà Trịnh Công. Nam Quân trả lời

- Ô, lấy họ của cha mẹ ghép lại luôn sao? Thật hay nha. Tiểu Vy nói. Như Ý mỉm cười rồi đi làm giấy khai sinh và một vài thứ khác. Mọi người ở lại đến khoảng 3 giờ sáng thì lái xe về nhà. Sáng hôm sau, Trịnh Tuyết thức dậy. Cô nhìn qua nhìn lại không thấy ai, chợt cánh cửa phòng mở ra, Nam Quân cầm một bịch cháo đem vào, anh nói

- Tỉnh rồi sao? Anh có mua cháo cho em đây.

- Con em, con em đâu? Trịnh Tuyết hỏi, bàn tay nhỏ nắm lấy cánh tay rắn chắc của anh

- Ở trong nôi. Là một chàng hoàng tử đấy, Bảo Bối. Nam Quân nói, anh đi đến nôi và bế đứa bé lên, sau đó đưa đứa bé cho Trịnh Tuyết coi. Cô mỉm cười hạnh phúc, hôn lên má đứa bé, cô nói

- Từ giờ trở đi, mẹ sẽ luôn bảo vệ con.

.....

Tám năm sau.....

Tại biệt thự của Vạn Minh, trong căn phòng lớn, Tiểu Vy đang nằm trong vòng tay của Vạn Minh ngủ ngon lành. Ánh nắng ban mai hắt lên khuôn mặt nhỏ nhắn, cô khẽ cựa mình, dụi dụi mắt, Tiểu Vy nhìn sang bên cạnh, thấy Vạn Minh đã ngủ, cô mỉm cười, ngón tay nhỏ nhắn tình nghịch phát họa đường nét trên khuôn mặt anh. Cười hi hi, cô tiếp tục nghịch sóng mũi cao, chợt bàn tay to lớn nắm lấy cổ tay cô, Tiểu Vy giật mình, cô nhìn anh, Vạn Minh từ từ mở mắt, anh nói

- Bảo Bối hư quá đấy!

- Hư....hư gì chứ? Em có làm gì đâu mà anh bảo em hư? Tiểu Vy nói

- Có đấy. Dám "đột kích" anh trong lúc anh đang ngủ thì không phải là em rất hư sao? Vạn Minh nói

Tiểu Vy phồng má lên, cô chu môi nói

- Xấu xa

- Cái người "đột kích" anh có xấu xa không? Vạn Minh hỏi. Tiểu Vy phụng phịu, cô chu môi hờn dỗi. Anh mỉm cười nói

- Bà Xã, đừng giận. Hôm nay chúng ta đi chơi mà. Giận thì cuộc vui sẽ mất vui đấy.

- Hừ. Tiểu Vy hất chần, cô bước xuống giường đi thẳng vào phòng tắm. Vạn Minh nằm trên giường bật cười với hành động trẻ con của cô. Một lúc sau, cả hai cùng Triệu Tiểu Cửu và Nguyễn Hoàng Phát đi xuống phòng khách. Lúc này mọi người đều đã đến đông đủ. Có Khanh - con trai của Quang Thành nhìn thấy Tiểu Cửu đi xuống, cậu bé nói

- Tiểu Cửu xuống đây, anh có kẹo cho em này.

- Whoa, thật sao? Tiểu Cửu thích thú nói, cô chạy nhanh xuống dưới. Vạn Minh nhìn con gái mình, anh nói

- Giống em thật!

- Gì hả? Tiểu Vy giật chân, chu môi tức giận. Tiểu Cửu chạy đến chỗ Cố Khanh, cậu bé đưa một hộp kẹo socola Pháp cho cô bé. Tiểu Cửu thích thú sà vào lòng Cố Khanh. Cậu bé vuốt lưng cô, yêu chiều hỏi

- Thích không?

- Dạ thích. Tiểu Cửu gật đầu, hôn lên má anh một nụ hôn ngọt ngào, điều này khiến Trịnh Công có chút ghen. Hoàng Phát nhìn Cố Khanh, cậu lạnh giọng

- Đừng có mà sò soạng em tôi! Muốn chết à?

- Gì đây? Em gái cậu là vợ tương lai của tôi mà. Tôi có quyền sò soạng tiểu mỹ nhân của tôi đây Baka. Cố Khanh nói

- Biết tiếng nhật luôn sao? Hoàng Phát hỏi

- Biết chứ sao không? Cố Khanh vênh mặt. Hoàng Phát "hừ" một tiếng, ai ngờ cha mẹ cậu lại sắp đặt hôn ước cho Tiểu Cửu và hần chứ. Thật khiến cậu bức mình, Hàn Mỹ Mỹ nhìn cậu bé, cô nói

- Anh Phát, em có mua kẹo nè, anh ăn không?

- Xin lỗi nhưng anh không có hứng với đồ ngọt. Hoàng Phát nói. Mỹ Mỹ nghe vậy thì không vui. Khuôn mặt cô bé trở nên buồn bã, Hoàng Phát mỉm cười, cậu đi xuống, nói nhỏ vào tai Mỹ Mỹ

- Nhưng nếu đến sinh nhật anh mà được Mỹ Mỹ tặng một chiếc áo len mặc vào mùa đông lạnh giá thì tốt biết mấy.

Mỹ Mỹ nghe vậy, khuôn mặt có chút đỏ, cô bé nói

- Vậy Mỹ Mỹ sẽ tặng anh áo len nha? Hoàng Phát gật nhẹ đầu, Mỹ Mỹ cười hì. Trịnh Công nhìn Hoàng Phát, cậu nói

- Đúng là biết dụ dỗ trẻ em thật

- Im đi. Hoàng Phát tặng cho cậu một cái liếc nhìn sắc lạnh. Bùi Hoa Anh nhìn Trịnh Công đang ghen với Cố Khanh vì cậu ta đang ôm Tiểu Cửu, sự buồn bã dâng lên. Hồng Loan nhìn con gái, cô nói

- Trịnh Công chỉ là nhất thời thích Tiểu Cửu, sau này nhất định sẽ yêu con mà. Hồi cha của cậu bé cũng thích Tiểu Vy đấy, sau này lại yêu Trịnh Tuyết kia.

- Dạ. Cô bé cười, gật nhẹ đầu. Vạn Minh thở dài, anh hỏi

- Đầy đủ chưa?

- Rồi. Chúng ta đi thôi. Bá Thiên nói. Rồi cả bọn đi ra ngoài cổng và lên xe. Lái xe đến công viên Villas, Vạn Minh cùng vợ con và bạn bè đi vào trong. Tiểu Cửu nắm cánh tay Cố Khanh, cô bé nhõng nhẽo

- Mua kem cho em đi ~~~

- Ăn sáng xong rồi anh mua. Cố Khanh nói

- A, muốn ăn kem thôi à ~~~. Tiểu Cửu lắc lắc cánh tay Cố Khanh, chu môi nhõng nhẽo. Cố Khanh thở dài, anh nói

- Tiểu Cửu không ngoan, sau này sẽ không mua quà cho em nữa

- A, Tiểu Cửu ngoan mà. Cô bé nói. Cố Khanh xoa đầu cô bé. Trịnh Công nhìn hai người, cậu không vui. Hoa Anh nhìn Trịnh Công, cô bé như muốn khóc. Cố gắng chịu đựng, Hoa Anh chạy đến bên Hoàng Phát, cô bé hỏi

- Anh Phát đói chưa?

- Cũng khá khá. Hoàng Phát đáp. Cô lấy bánh sandwich đưa cho anh, Hoàng Phát mỉm cười nhận lấy, anh cắn một miếng, nói

- Là em làm sao?

- Dạ. Không ngon ă? Hoa Anh hỏi

- Không. Em có năng khiếu nấu ăn lắm đấy.

- Cảm ơn anh. Hoa Anh mỉm cười. Đôi khi cô bé cũng nên phớt lờ Trịnh Công đi nhì.

Đi đến một cửa hàng thực phẩm, cả bọn mua nguyên liệu làm Hamburger. Hoàng Phát vô cùng thích hamburger mà Hoa Anh làm. Anh ăn khoảng 3 cái

thì no căng bụng.

- Em giỏi đấy! Hoàng Phát xao đầu cô bé nói

- Hìhì. Cô mỉm cười. Trịnh Công không quan tâm tới cô bé, cậu nói với Mỹ Mỹ

- Một lát anh đưa em đi mua kem nhé?

- Dạ. Cô gật đầu. Nếu nói Mỹ Mỹ thích Hoàng Phát thì không đúng bởi cô bé chỉ là hâm mộ cậu. Người cô thích chính là Trịnh Công. Còn Hoàng Phát thì lại có cảm tình với Hoa Anh, thế nên tận dụng cơ hội cô làm thức ăn cho cậu bé để có thể khen ngợi cô và đưa cô đến với mình. Còn việc Hoa Anh thích Trịnh Công cũng chỉ là nhất thời, nhưng cô còn quá nhỏ để nhận ra cái nào là yêu thật và cái nào là yêu nhất thời.

Cùng nhau đi đến cây cầu bắc ngang qua dòng sông của công viên, mọi người xếp thành một hàng trên và dưới (vì cầu khá rộng cho nên có thể chụp hình với số lượng người của nhóm Vạn Minh). Bà Thiên lấy máy ảnh, anh điều chỉnh gì đó rồi cùng mọi người chụp một tấm hình tuyệt đẹp.

Còn về tương lai của những thiên thần nhỏ thì cứ để họ quyết định. Đến đây là kết thúc

The End!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Nhỏ Của Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.